

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE NIGHT SHE DISAPPEARED

'Her best
thriller yet'
Harlan Coben

'Unbelievably
good'
Marian Keyes

LISA JEWELL

THE MILLION-COPY BESTSELLING AUTHOR

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Lisa Jewell

THE NIGHT SHE DISAPPEARED

C

CENTURY

OceanofPDF.com

İçindekiler

Araknofobi

BİRİNCİ BÖLÜM

- Bölüm 1
- Bölüm 2
- Bölüm 3
- Bölüm 4
- Bölüm 5
- Bölüm 6
- Bölüm 7
- Bölüm 8
- Bölüm 9
- Bölüm 10
- Bölüm 11
- Bölüm 12
- Bölüm 13
- Bölüm 14
- Bölüm 15
- Bölüm 16
- Bölüm 17
- Bölüm 18
- Bölüm 19
- Bölüm 20
- Bölüm 21
- Bölüm 22

İKİNCİ BÖLÜM

- Bölüm 23

Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34
Bölüm 35
Bölüm 36

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Bölüm 37
Bölüm 38
Bölüm 39
Bölüm 40
Bölüm 41
Bölüm 42
Bölüm 43
Bölüm 44
Bölüm 45
Bölüm 46
Bölüm 47
Bölüm 48
Bölüm 49
Bölüm 50
Bölüm 51

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Bölüm 52
Bölüm 53
Bölüm 54
Bölüm 55
Bölüm 56

Bölüm 57

Bölüm 58

Bölüm 59

Bölüm 60

BEŞİNCİ BÖLÜM

Bölüm 61

Bölüm 62

Bölüm 63

Bölüm 64

Bölüm 65

Bölüm 66

Bölüm 67

Bölüm 68

Bölüm 69

Bölüm 70

Bölüm 71

Sonsöz

Teşekkür

OceanofPDF.com

Yazar Hakkında

LISA JEWELL 1968 yılında Londra'da doğdu.

İlk romanı *Ralph's Party*, 1999 yılının en çok satan ilk romanı oldu. O zamandan beri on sekiz roman daha yazdı, son zamanlarda *aralarında The Girls, Then She Was Gone* ve *The Family Upstairs*'in (hepsi Richard & Judy Kitap Kulübü'nün seçkileriydi) de bulunduğu bir dizi karanlık psikolojik gerilim romanı yazdı.

Lisa, *New York Times* ve *Sunday Times*'in bir numaralı çok satan yazarıdır ve kitapları dünya çapında yirmi beşten fazla dilde yayımlanmıştır. Kuzey Londra'da kocası, iki genç kızı, bir kedisi ve bir kızıyla birlikte yaşamaktadır.

Gine domuzu ve dünyanın en iyi köpeği.

OceanofPDF.com

Lisa Jewell tarafından da yazılmıştır

Ralph's Party
Thirtynothing
One-Hit Wonder
Vince & Joy
Bir Aile Dostu 31
Dream Street
Partiden Sonra Melody Browne
Hakkındaki Gerçekler
Seninle Tanışmadan
Önce Biz'in Oluşumu
İçinde Büyüdüğümüz Ev
Üçüncü Eş
Kızlar
Seni Buldum
Sonra O Gitti
Watching You
Üst Kattaki Aile
Görünmez Kız

OceanofPDF.com

Bu kitap babama ithaf edilmiştir.

OceanofPDF.com

Araknofobi

Araknofobi. Kulağa en az tanımladığı şey kadar kötü gelen kelimelerden biri. İkinci hecenin sonundaki sert 'ack' bir örümceğin bacaklarının itici açılarını çağrıştırıyor; 'fo'nun yumuşak dalgası, bir duvar ya da zemin üzerinde ani bir hareket önerildiğinde içinizi kaplayan korkunç mide bulantısı dalgası gibi; ortasındaki yüksek sesli 'no' beyninizin tiksintiyle 'nononono' diye bağırmasının sesi.

Tallulah'ın araknofobisi var.

Tallulah karanlıkta.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

Birinci Bölüm

OceanofPDF.com

Haziran 2017

Bebek homurdanmaya başlıyor. Kim sandalyesinde kıpırdamadan oturuyor ve nefesini tutuyor. Onu uyutmak bütün gecesini aldı. Bugün Cuma, boğucu bir yaz ortası gecesi ve normalde bu saatte arkadaşlarıyla dışarıda olurdu. Saat on bir: Yol için son turunu atmak üzere barda olurdu. Ama gece üzerinde bir jogger ve tişört var, siyah saçlarını topuz yapmış, lenslerini takmış, gözlüklerini takmış ve sehpanın üzerinde daha önce kendi doldurduğu ama içmeye fırsat bulamadığı bir bardak ılık şarap duruyor.

Uzaktan kumandayı kullanarak televizyonun sesini kısar ve tekrar dinler.

İşte , ağlamanın ilk karakolları, bir tür kuru, uğursuz cıvıltı.

Kim bebekleri hiç sevmemiştir. Kendi çocuklarını yeterince sevmiş, ancak ilk yıllarını test edici ve hassasiyetlerine uygun bulmamıştır. Her iki çocuğunun da gece boyunca uyuduğu ilk geceden itibaren Kim, kesintisiz bir geceye çok - muhtemelen orantısız - yüksek bir değer verdi. Çocukları gençti ve bir ya da iki çocuk daha yapmak için yeterince zamanı ve kalbinde yeri vardı. Ancak tekrar uykusuz geceler geçirme ihtimaliyle yüzleşemezdi. Yıllardır göz maskeleri, kulak tıkaçları, yastık spreyleri ve arkadaşının Amerika'dan getirdiği devasa melatonin kutularının yardımıyla uykusunu titizlikle korudu.

Ve sonra, on iki aydan biraz fazla bir süre önce, genç kızı Tallulah'ın bir bebeği oldu. Ve şimdi Kim otuz dokuz yaşında bir büyükanne ve evinde yine ağlayan bir bebek var, kendi bebekleri ağlamayı bıraktıktan *çok kısa* bir süre sonra.

, o buna hazır olmadan on yıl önce gerçekleşmesine rağmen, bir torun sahibi olmak bereket üstüne bereket oldu. Adı Noah

Kim gibi koyu renk saçları var, Kim'in iki çocuğu gibi (Kim sadece koyu renk saçlı bebekleri severdi; sarı saçlı bebekler onu korkuturdu). Noah'nın ışığa bağlı olarak kahverengi ve kehribar arasında gidip gelen gözleri, sağlam bacakları ve bileklerinde yağ halkaları olan sağlam kolları var. Çabuk gülümsüyor ve gülüyor ve bazen bir seferde yarım saat kadar uzun süre kendini eğlendirmekten mutluluk duyuyor. Tallulah eve gittiğinde ona Kim bakıyor.

ve ara sıra onun birkaç dakikadır ses çıkarmadığını fark edince paniğe kapılıyor. Hala hayatta olup olmadığını kontrol etmek için mama sandalyesine, salıncak koltuğuna ya da kanepenin köşesine koşuyor ve onu kumaş bir kitabın sayfalarını çevirirken derin düşüncelere dalmış buluyor.

Noah rüya gibi bir bebektir. Ancak uyumayı sevmiyor ve Kim bunu karanlık bir stres olarak görüyor.

Şu anda Tallulah ve Noah, Noah'nın babası Zach'in yanı sıra Kim ile birlikte burada yaşıyor. Noah, Tallulah'ın çift kişilik yatağında aralarında uyuyor ve Kim kulak tıkaçlarını takıp akıllı telefonundan beyaz gürültü çalıyor ve genellikle Noah'nın uykusuzluğunun gece kakofonisinden kurtuluyor.

Ancak bu gece Zach, Tallulah'ı 'randevu gecesi' dedikleri bir yere götürdü ki bu on dokuz yaşındaki bir çift için garip bir şekilde orta yaşlıca geliyor. Normalde Kim'in bu gece oturacağı bara gitmişler. Onlar çıkarken Zach'e yirmi poundluk bir banknot vermiş ve eğlenmelerini söylemiş. Noah doğmadan önce ilk kez bir çift olarak dışarı çıkmışlar. Tallulah hamileyken ayrılmışlar ve yaklaşık altı ay önce Zach'in dünyanın en iyi babası olacağına söz vermesiyle tekrar bir araya gelmişler. Ve şu ana kadar sözüne sadık kaldı.

Noah'nın ağlaması artık tam anlamıyla başlamıştı ve Kim iç çekerek ayağa kalktı.

Bunu yaparken telefonu bir kısa mesajla çalar. Tıklar ve okur.

Anne, burada üniversiteden birileri var, bizi kendi üniversitelerine davet ettiler. Sadece bir saat kadar. Sorun olur ☺

Ardından, bir cevap yazarken, hemen ardından başka bir mesaj geliyor.

Noah iyi mi?

Noah iyi, diye yazıyor. Altın kadar iyi. Git ve eğlen. İstedğin kal. Seni seviyorum.

Kim üst kata, Nuh'un karyolasına çıkar, kalbi bir saat daha sallanıp yatırılacağı, iç çekileceği ve fısıldaşılacağı düşüncesiyle ağırlaşır.

Ay, hala gün ışığının soluk lekelerini taşıyan ılık yaz ortası gökyüzünde asılı dururken, ev boş boş gıcırdarken ve diğer insanlar barlarda otururken karanlık. Ama kadın adama yaklaşıırken ay ışığı yanağının kıvrıldığını ve onu görünce gözlerinin parladığını görüyor, birinin gelmiş olmasından duyduğu rahatlamayla nefesinin kesildiğini duyuyor ve kollarının ona doğru uzandığını görüyor.

Onu kucağına alır ve göğsüne yaslar ve "Bu telaş da neyin nesi, bebeğim, bu telaş da neyin nesi?" der ve kalbi aniden Bu çocuğun *onun* bir parçası olduğunu ve onu sevdiğini, annesini aramadığını, gecenin karanlığında onu rahatlatmak için yanına gelmesinden memnun olduğunu bilerek genişler ve daralır.

Noah'yı oturma odasına götürür ve kucağına oturtur. Ona oynaması için uzaktan kumandayı veriyor; Noah düğmelere basmayı çok seviyor ama Kim onun düğmelere basamayacak kadar yorgun olduğunu, uyumak istediğini söyleyebiliyor. Noah onun üzerinde ağırlaştıkça, onu karyolasına geri koyması gerektiğini biliyor, iyi uyku hijyeni, iyi alışkanlıklar, hepsi, ama şimdi Kim de yorgun ve gözleri ağırlaşıyor ve kanepedeki örtüyü kucağına çekiyor ve başının arkasındaki yastığı ayarlıyor ve Noah ile birlikte sessizce huzurlu bir uykuya dalıyorlar.

Kim birkaç saat sonra aniden uyanır. Kısa yaz ortası gecesi neredeyse bitmiştir ve oturma odasının penceresinden görünen gökyüzü sıcak sabah güneşinin ilk ışıklarıyla parıldamaktadır. Boynunu düzeltiyor ve tüm kaslarının ona bağırdığını hissediyor. Noah hala uykunun ağırlığındadır ve yavaşça

telefonuna ulaşabilmesi için onu ayarlar. Saat sabahın dört yirmisi.

Küçük bir kızgınlık patlaması hisseder. Tallulah'ya istediği kadar geç saate kadar dışarıda kalabileceğini söylediğini biliyor ama bu çılgınlık. Tallulah'ın numarasını getirir ve arar. Doğrudan telesekretere düşer, o da Zach'in numarasını getirir ve arar. Yine telesekretere düşer.

Belki de, diye düşünüyor, belki de gece gelip Noah'nın onun üzerinde uyuduğunu görmüşler ve yatağın kendilerine kalmasının iyi olacağına karar vermişlerdir. Onları oturma odasının kapısından kendisine bakarken, ayakkabılarını çıkarırken, parmak uçlarında merdivenleri ve kollar, bacaklar ve şakacı, sarhoş öpücükler arasında boş yatağa atlarken hayal ediyor.

Yavaşça, dikkatlice Noah'ı içine sokar ve koltuktan kalkar. Merdivenleri tırmanır ve Tallulah'ın odasının kapısına gider. Kapı ardına kadar açık, tıpkı bir gece önce saat on birde onu almaya geldiğinde bıraktığı gibi

Noah. Onu yavaşça karyolasına yatırır ve mucizevi bir şekilde . Sonra Tallulah'ın yatağının kenarına oturur ve telefonunu tekrar arar.

Bir kez daha doğrudan sesli mesaja düşüyor. Zach'i arıyor. Sesli mesaja düşüyor. Bu pinpon oyununa bir saat daha devam eder. Güneş artık tamamen doğmuştur; sabah olmuştur ama başka birini aramak için çok erkendir. Yani Kim

Kendine bir kahve yapıyor ve Tallulah'a hafta sonu için her zaman aldığı çiftlik somunundan bir dilim ekmek kesip tereyağı ve yolun aşağısında kapısının önünde satış yapan aracıdan aldığı balla yiyor ve günün başlamasını bekliyor.

OceanofPDF.com

Ağustos 2018

Bay Gray! Hoş geldiniz!"

Sophie, ahşap panelli koridorda gümüş saçlı bir adamın kendilerine doğru yürüdüğünü görür. Kat etmesi gereken on adım daha olmasına rağmen, elini onlara doğru uzatmıştı bile.

Shaun'a yaklaşır ve elini sıcak bir şekilde kavrar, sanki Shaun elleri soğuk ve ısınmaya ihtiyacı olan küçük bir çocukmuş gibi elini elinin içine sarar.

Sonra Sophie'ye dönüp, 'Bayan Gray! Sonunda sizinle tanışmak çok güzel!

Sophie, "Bayan Beck, aslında üzgünüm," dedi.

"Ah, evet, elbette. Ne kadar . Bunu biliyordum. Bayan Beck. Peter Doody. İcra Müdürü.'

Peter Doody ona gülümsüyor. Altmışlı yaşlarının başındaki bir adam için dişleri doğal olmayan bir şekilde beyaz. "Duyduğuma göre bir roman yazarıymışsınız?

Sophie başını sallar.

"Ne tür kitaplar yazıyorsunuz?"

"Dedektif romanları," diye yanıtlıyor.

"Dedektif romanları! Vay, vay, vay! Maypole House'da size ilham verecek çok şey bulacağınıza eminim. Asla sıkıcı bir gün olmaz. Sadece isimleri değiştirdiğinizden emin olun! Kendi şakasına yüksek sesle gülüyor. 'Nerelerde

Park ettin mi?" diye soruyor Shaun'a, devasa kapının ardındaki araba yolunu göstererek. "Oh," der Shaun, "hemen şurada, senin yanında. Umarım sorun olmaz?

"Mükemmel, sadece . Shaun'un omzunun üzerinden bakıyor. "Peki ya küçükler?

"Anneleri ile birlikte.

Londra'da. "Ah, evet, elbette.

Sophie ve Shaun, Peter Doody'yi takip ederek bavullarını ana koridordan ayrılan üç uzun koridordan birine doğru sürdüler. Çift kapıdan geçip, eski evle yeni evi birbirine bağlayan cam bir tünele giriyorlar.

Modern bloğun arkasındaki bir kapıdan çantaları çıkarıp kavisli bir yoldan küçük bir Viktorya dönemi kulübesine doğru götürmeye devam edin.

Doğrudan ormanlık alana bakmaktadır ve etrafı bir çemberle çevrilidir. gül ağaçları yaz sonunda çiçek açıyor.

Peter cebinden bir sürü anahtar çıkarır ve pirinç bir yüzüğe takılı bir çift çıkarır. Sophie kulübeyi daha önce bir kez görmüştür, ama sadece önceki başöğretmenin eşyaları ve efemeraları, köpekleri, fotoğrafları ile dolu. Peter kapının kilidini açar ve onu taş döşeli arka koridora kadar takip ederler. Wellington botlar gitmiş, cilalı

Ceketler ve köpek tasmaları kancalardan sarkıyor. İçeride petrol kokusu, duman ve döşeme tahtalarının arasından gelen soğuk bir cereyan var, bu da uzun ve sıcak bir yazın bu köpek gününde kulübeyi garip bir şekilde kışlık hissettiriyor.

Maypole House, Surrey Tepeleri'ndeki pitoresk Upfield Common köyünde yer almaktadır. Yirmi yıl öncesine kadar köyün malikanesi iken, dünyanın dört bir yanında okulları ve kolejleri olan Magenta adlı bir şirket tarafından satın alınmış ve ilk seferinde GCSE ve A seviyelerinde başarısız olan on altı ila on dokuz yaşındakiler için özel bir yatılı okula dönüştürülmüştür. Yani, evet, özünde başarısızlar için bir okul. Ve Sophie'nin erkek arkadaşı Shaun artık yeni müdür.

"Al. Peter anahtarları Shaun'un eline tutuşturur. 'Hepsi senin. Geri kalan eşyaların ne zaman geliyor?'

"Saat üçte," diye yanıtlıyor Shaun.

Peter, Apple Watch'undan saati kontrol ediyor ve şöyle diyor: 'O zaman, görünüşe göre bir bar yemeği için bolca vaktiniz var. Ben ısmarlıyorum!'

"Oh. Shaun Sophie'ye bakar. "Şey, aslında yanımızda öğle yemeği getirdik. Ayaklarının dibinde duran kanvas çantayı gösteriyor. "Ama yine de teşekkür ederim.

Peter tedirgin görünmüyor. "İleride referans olsun diye söylüyorum, yerel pub mükemmeldir. The Swan & Ducks. Ortak alanın diğer tarafında. Bir tür Akdeniz, meze, tapas türü menü yapıyor. Kalamar yahnisi inanılmazdır. Ve mükemmel bir şarap mahzeni var. Kim olduğunuzu söylerseniz müdür size indirim yapar.

Tekrar saatine bakar ve şöyle der: "Her neyse. İkinize de izin vereceğim. Tümü kodlar burada. Minibüsü içeri almak için buna ihtiyacınız olacak.

Bu da ön kapı için. Kartınız tüm iç kapıları çalıştıracak. Onlara birer kordon uzatır. 'Ve ben geri döneceğim
Yarın sabah ilk iş günümüz için. Bilgin olsun, etrafta garip giyimli insanlar görebilirsin; tüm hafta boyunca burada bir tür *Glee tipi yatılı* kurs düzenlendi. Bugün son gün, yarın ayrılacaklar ve Kerryanne Mulligan, başhemşire - onunla geçen hafta tanışmıştınız sanırım?

Shaun başını sallar.

'Gruba o bakıyor, bu yüzden onlar için endişelenmenize gerek yok. Sanırım hepsi bu . Bunun dışında..' Buzdolabına doğru ilerliyor ve kapıyı açıyor. "Magenta'dan size küçük bir şey. Tek bir ucuz şampanya şişesi boş buzdolabında duruyor. Kapıyı kapatıyor, ellerini mavi pantolonunun ceplerine sokuyor ve sonra her ikisinin de elini sıkmak için tekrar çıkarıyor.

Sonra o gider ve Shaun ile Sophie yeni evlerinde ilk kez yalnız kalırlar. Birbirlerine, etraflarına ve sonra tekrar birbirlerine bakarlar. Sophie kanvas çantaya eğilir ve bu sabah Shaun'un Lewisham'daki evinden ayrılmaya hazırlanırken paketlediği iki şarap kadehini çıkarır. Onları kâğıt mendilden çıkarıp tezgâhın üzerine koydu, buzdolabını açtı ve şampanyayı aldı.

Sonra Shaun'un uzattığı eli tutar ve onu bahçeye kadar takip eder. Batıya bakıyor ve günün bu saatinde gölgede kalıyor, ancak yine de çıplak kollarla oturulabilecek kadar sıcak.

Shaun şampanyanın mantarını açar ve ikisine de birer kadeh doldurur, Sophie bakışlarını manzaranın üzerinde gezdiriyor. Arka bahçenin sınırını oluşturan gül ağaçları, öğle güneşinin ağaç tepelerinden altın rengi havuzlara düştüğü, çimenlik alanların arasına serpiştirilmiş kadifemsi yeşil bir ormanlık alana açılıyor. Dallarda cıvıldaşan kuşların duyabiliyor. Şarap kadehlerinde köpüren şampanya köpüklerini duyabiliyor. Ciğerlerindeki kendi nefesini, şakaklarındaki damarlardan geçen kanı duyabiliyor.

Shaun'un ona baktığını fark eder.

"Teşekkür ," diyor. "Çok teşekkür ederim. "Ne için!

"Ne için olduğunu biliyorsun. Ellerini onunkilerin arasına alır. "Burada benimle olmak için ne kadar fedakârlık yaptığını. Seni hak etmiyorum. Gerçekten hak etmiyorum.

'Beni hak ediyorsun. Ben "yarım yamalak saniyeyim", unuttun mu?"

alaycı bir şekilde gülümserler. Bu, Shaun'un eski karısı Pippa'nın Sophie'yi ilk öğrendiğinde onun hakkında söylediği pek çok tatsız şeyden biriydi. Ayrıca, 'Otuz dört yaşından çok daha yaşlı görünüyor,' ve, "Garip bir şekilde düz bir sırtı var.

'Her neysen, sen en iyisisin. Ve seni seviyorum. Adam kızın parmak eklemlerini sertçe öpüyor ve sonra bardağını alabilmesi için ellerini bırakıyor.

Güzel, değil mi? Sophie hülyalı bir şekilde arka kapıdan ormana doğru bakıyor. "Nereye gidiyorlar?

"Hiçbir fikrim yok," diye yanıtıyor. "Belki de öğle yemeğinden sonra biraz dolaşmalısın?

"Evet," diyor Sophie. "Belki de .

Shaun ve Sophie sadece altı aydır birlikteler. Sophie, Shaun'un okuluna gelip bir grup A seviyesi İngilizce öğrencisine yayıncılık ve yazarlık hakkında bir konuşma yaptığında tanıştılar. Shaun teşekkür etmek için onu öğle yemeğine götürmüş ve Sophie ilk başta kendini gergin hissetmiş, sanki yanlış bir şey yapmış gibi; kendisinden yaşça büyük bir erkek öğretmenle yalnız kalmak ve

Yanlış bir şey yapmış olmak, ruhunun o kadar derinlerine gömülmüştü ki geçersiz kıldı. Ama sonra onun çok ama çok koyu kahverengi, neredeyse siyah gözleri olduğunu, omuzlarının geniş olduğunu, harika, sıcak ve içten bir kahkahası olduğunu, yumuşak bir ağzı olduğunu ve alyansının olmadığını fark etti ve sonra onunla flört ettiğini anladı ve bir gün sonra gelen kutusunda ondan gelen bir e-posta vardı, özel e-posta adresinden gönderilmişti, Geldiği için teşekkür ediyor ve bir önceki gün öğle yemeğinde sohbet ettikleri yeni Kore mekanını denemek isteyip istemeyeceğini merak ediyordu, belki Cuma akşamı, ve şöyle düşünmüştü, kırklı yaşlarında bir adamla hiç çıkmadım, işe kravatla gelen bir adamla hiç çıkmadım, ve aslında tam beş yıldır hiç çıkmadım, ve yeni Kore mekanını gerçekten denemek istiyorum, neden olmasın?

İlk buluşmalarında Shaun ona, Lewisham'da altıncı sınıf müdürü olarak görev yaptığı büyük ortaokuldan dönem sonunda ayrılacağını ve Lewisham'daki özel bir yatılı altıncı sınıf kolejinde başöğretmen olacağını söyledi.

Surrey Hills'e. Özel sektörde, maun kaplı bir ofiste çalışmak istediği için değil, eski karısı Pippa ikizlerini üç yıldır yaşadıkları mükemmel devlet ilkokulundan taşıyor olduğu için pahalı bir özel okula gönderdi ve okul masraflarının yarısına katkıda bulunmasını bekledi.

İlk başta bu gelişmenin sonuçları Sophie'yi pek etkilememişti. Mart Nisan'a, Mayıs Haziran'a, Sophie ve Shaun gittikçe yakınlaştılar ve hayatları gittikçe daha fazla iç içe geçti ve sonra Sophie Shaun'un ikizleriyle tanıştı, onları yatırmasına, onlara masal okumasına ve saçlarını taramasına izin verdi ve sonra yaz geldi Shaun'la birlikte daha da fazla zaman geçirmeye başladılar ve bir gece Thames Nehri'ne bakan bir çatı terasında kokteyl içerken Shaun "Benimle gel" dedi. Benimle Maypole House'a gel.

Sophie'nin içgüdüsel tepkisi hayır olmuştu. Hayır, hayır, hayır, hayır. O bir Londralıydı. Bağımsızdı. Kendine ait bir kariyeri vardı. Sosyal bir hayatı. Ailesi Londra'da yaşıyordu. Ama Temmuz'dan Ağustos'a geçerken ve Shaun'un gidişi giderek yaklaşırken ve hayatının dokusu sanki şekilden şekle giriyormuş gibi hissetmeye başladığında, düşüncelerini tersine çevirdi. Belki de, diye düşündü, kırsalda yaşamak güzel olurdu. Belki de şehir hayatının tüm dikkat dağıtıcı unsurları olmadan işine daha fazla odaklanabilirdi. Belki de şehir hayatının Başöğretmenin eşi olma statüsü, böylesine seçkin bir yerin ilk hanımı olma kaşesi. Shaun' birlikte okulu ziyarete gitti ve kulübenin etrafında yürüdü, ayaklarının altındaki pişmiş toprak karoların sıcak sağlamlığını hissetti, yabani güllerin, yeni biçilmiş çimlerin, güneşin ısıttığı yaseminlerin duyusal kokusunu arka kapıdan aldı. Bir ev gördü. Koridordaki bir pencerenin altındaki boşluk, yazı masası için tam uygun boyuttaydı ve okul arazisine bakıyordu. Otuz dört yaşımdayım, diye düşündü. Yakında otuz beş olacağım. Uzun, çok zamandır yalnızım. Belki de bu saçma şeyi yapmalıyım.

Ve o da evet dedi.

O ve Shaun Londra'daki son birkaç haftalarının her dakikasını en iyi şekilde değerlendirdiler. Güney Londra'daki her kaldırım terasında oturdular, her türlü belirsiz etnik mutfakları yediler, çok katlı otoparklarda film izlediler, pop-up yemek fuarlarında dolaştılar, parkta piknik yaptılar ve arka planda grime müzik, siren ve dizel motor sesleri duydular. Mallorca'da on gün geçirdiler ve Palma şehir merkezindeki balkonlu, havalı bir Airbnb'de konakladılar.

Marinada. Hafta sonlarını Shaun'un çocuklarıyla geçirdiler ve onları South Bank'te fiskyelerin arasında koşmak, Giraffe ve Wahaca'da açık havada öğle yemeği yemek, Tate Modern'e gitmek, Kensington Gardens'taki oyun alanlarına gitmek.

Sonra New Cross'taki tek yatak odalı dairesini bir arkadaşına kiraya verdi, spor salonu üyeliğini iptal etti, Salı gecesi yazarlar toplantısından ayrıldı.

birkaç kutu topladı ve Shaun'a burada, hiçliğin ortasında katıldı.

Ve şimdi, güneş yüksek ağaçların tepelerinden aşağıya doğru parlayıp, elbisesinin koyu renkli kumaşına ve ayaklarının altındaki zemine benekler sıçratırken, Sophie mutluluğun başlangıcını hissetmeye başlıyor, pragmatizmden doğan bu kararın aslında kaderin bir tür büyümlü eylemi olabileceğini, burada olmaları gerektiğini, bunun onun için iyi olacağını, her ikisi için de iyi olacağını hissediyor.

Shaun öğle yemeği eşyalarını mutfığa götürür. Musluğun açıldığını ve bulaşıkların uşağın lavabosuna bırakılırken çıkardığı tıkırtıyı duyar.

Açık pencereden Shaun'a seslenerek, "Ben biraz dolaşacağım," diyor.

Arka bahçeden çıkarken kapının mandalını takmak için döner ve bunu yaparken gözü ahşap çite çivilenmiş bir şeye takılır.

Bir karton parçası, görünüşe bakılırsa bir kutudan koparılmış bir kapak. Üzerine keçeli kalemle bir şeyler karalanmış ve bir okla yeryüzünü işaret ediyor,

"Burayı Kazın" yazıyor.

Bir merakla bakıyor. Belki de bir hazine izinden, bir parti oyunundan ya da bugün bitecek olan *Glee* kursundaki bir takım oluşturma egzersizinden düşünüyor. Belki de bunun bir zaman kapsülü olduğunu düşünüyor.

Ama sonra aklından başka bir şey geçer. Sarsıcı bir déjà vu. Tam olarak bu şeyi daha önce gördüğüne dair bir kesinlik: bir çite karton bir tabela. Siyah keçeli kalemle 'Burayı Kazın' yazıyordu. Aşağı doğru bakan bir ok. Bunu daha önce görmüştü.

Ama nerede olduğunu bir türlü hatırlayamıyor.

OceanofPDF.com

Haziran 2017

Zach'in annesi Kim'den daha yaşlı. Zach onun en küçük çocuğu; dört çocuğu daha var, hepsi de kız ve hepsi de ondan çok daha büyük. Kadının adı Megs. Kim'e kapıyı savaşı şortu ve hacimli yeşil keten bir üstle açıyor, kafasında güneş gözlüğü, burnunun kenarında güneş yanığı var.

"Kim," diyor. Sonra hemen Noah'ya dönüyor ve ona gülümsüyor. 'Merhaba benim güzel bebeğim,' diyor. Onu çenesinin altından kucaklıyor ve sonra tekrar Kim'e bakıyor. "Her şey yolunda mı?"

"Çocukları gördün mü?" diyor Kim, Noah'yı diğer kalçasına asarak. Buraya çocuk arabası olmadan geldi, hava sıcak ve Noah ağır. "Tallulah mı demek istiyorsun? Ve Zach?"

"Evet." Tekrar Noah'nın yerini değiştiriyor.

"Hayır. Yani, sizinkindeler, değil mi?"

'Hayır, dün gece bara gittiler, şu anda onlardan bir iz yok ve telefonlarına da cevap vermiyorlar. Belki geri dönmüşlerdir diye düşündüm.

senindir.'

Hayır canım, hayır. Burada sadece ben ve Simon varız. İçeri gelmek ister misin? Bahçedeyiz. Onları tekrar aramayı deneyebilir miyiz?"

Megs'in arka bahçesinde Kim, Noah'yı çimlerin üzerine, kendini çekmeye çalıştığı plastik bir oyuncağın yanına indirir. Megs telefonunu çıkarır ve oğlunun numarasını tuşlar. Megs'in kocası Simon, Kim'e sertçe başını sallar ve sonra gazetesine geri döner. Kim'in her zaman bir Simon'ın onu çekici bulduğuna dair korkunç bir his var ve onun umursamaz tavrı, bunun kendisini ne kadar rahatsız hissettirdiğiyle başa çıkma yolu.

Megs kaşlarını çatır ve aramayı sonlandırır. "Doğrudan sesli mesaja yönlendiriyor," diyor. "Nick'i arayayım.

Kim ona sorgulayan bir bakış fırlatır.

"Ducks'taki barmen var ya? Bekle bir dakika. Mavi akrilik tırnaklarıyla telefonunun ekranını yokluyor. "Nick, tatlım, ben Megs. Nasılsın? Annen nasıl? İyi. İyi. İyi. İyi. Dinle, dün gece çalışıyor muydun? Zach'i orada görmedin, değil mi?"

Kim, Megs'in başını sallayışını izliyor, onun alıcı sesler çıkarmasını dinliyor. Tam ağzına atmak üzereyken Noah'elinden bir parça toprak alır ve sabırla bekler.

Sonunda Megs aramayı sonlandırır. "Görünüşe göre," diyor, "Zach ve Tallulah bardan sonra Tallulah'ın üniversiteden tanıdığı birinin evine gitmişler."

"Evet, bunu biliyorum. Ama kim olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

Scarlett diye biri. Ve birkaç kişi daha. Nick köyün dışına çıktıklarını düşünüyor gibiydi. Bir arabaya bindiler.'

Scarlett?

"Evet. Nick onun Maypole'daki sosyetik çocuklardan biri olduğunu söyledi."

Kim başını sallar. Scarlett diye birini hiç duymamış. Ama Tallulah onunla üniversite hakkında pek konuşmaz. Eve döndüğünde, evdeki tek konuşma konusu Noah oluyor.

"Başka bir şey var mı?" diye soruyor ve Noah'yı kucağına çekiyor.

"Korkarım sahip olduğu tek şey buydu. Megs, Noah'ya gülümser ve kollarını ona doğru uzatır, ancak Noah Kim'e daha da yaklaşır ve Megs'in gülümsemesinin durakladığını görür. "Sence endişelenmeli miyiz?"

Kim omuz silkiyor. "Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum."

"Tallulah'ın arkadaşlarını aramayı denediniz mi?"

'Bende onların numaraları yok. Hepsi onun telefonunda.'

Megs iç çeker ve sandalyesine yaslanır. "Bu çok garip," diyor. 'Eğer bebek olmasaydı, bir yerlerde düşünürdüm, bilirsiniz, çok gençler ve Tanrı bilir ben onların yaşındayken neler yapıyordum. Ama ikisi de Noah'a çok bağlılar, değil mi? Bu sadece biraz ...'

"Biliyorum. Kim başını sallar. "Öyle."

Kim, Megs ile daha yakın olmayı diliyor ama Megs, Zach ve Tallulah'ın bir çift olduğuna hiçbir zaman inanmamış gibi görünüyordu ve Noah doğduktan sonra bir süre tamamen geri çekildi, Noah'yı zar zor ziyaret etti ve ziyaret ettiğinde de dalgın bir teyze gibi davrandı. Ve şimdi de onu tanıyan ama önemli olduğunu bilmeyen Noah ile geçireceği anı kaçırdı.

"Her neyse," diyor Kim. 'Gidip şu Scarlett denen kız hakkında biraz araştırma yapacağım. Bakalım ne bulabileceğim. Ama umarım gerek kalmaz. Umarım ben döndüğümde onlar evde olurlar ve koyun gibi bakarlar.

Megs gülümser. "Biliyor musun," diyor parlak bir ses tonuyla, aslında sadece bahçede dinlenmeye geri dönmek istediğini gösteren bir ses tonuyla Güneş, gerçekten endişelenecek havada olmadığını söylüyor, "Her şeyine bahse girerim ki öyledirler.

Kim, Tallulah'nın odasında okul çantasının içindekileri karıştırmaktadır. Tallulah Sosyal Bakım okuyor; sosyal hizmet uzmanı olmak istiyor. Derslerinin evde yapıyor ve haftada sadece üç kez üniversiteye gitmesi gerekiyor. Kim bazen ön pencereden onu otobüs durağında izliyor, taze yüzlü bebeği rahat üniversite kıyafetleri içinde, saçları bağlı göğsünde bir dosya tutuyor. Evde kendi çocuğu olduğunu kimse tahmin edemez, o kadar genç görünüyor ki.

Kim çantada bir ajanda bulur ve karıştırır. Tallulah'ın yoğun, biraz da beceriksiz el yazısıyla dolu - solak olarak başlamış ve ilkokuldayken uyum sağlamak için kendini sağ eliyle yazmayı öğrenmeye zorlamış. Telefon numaralarını aramanın bir anlamı yok. artık telefon numaralarını yazmıyor - ama belki Scarlett'in adı bir sınıf listesinde falan geçer.

Ve orada, ajandanın arka iç kapağına yapıştırılmış ve katlanmış: 'Öğrenci İletişim Bilgileri'. Kim hızlıca taradı, parmağı 'Scarlett Jacques' isminin üzerine geldi: Öğrenci Etkinlik Planlama Komitesi'.

Bir de e-posta adresi var.

Kim hemen bir mesaj yazmaya başlar:

Scarlett. Ben Tallulah Murray'in annesi Kim. Tallulah dün gece dışarı çıktığından beri eve gelmedi ve telefonuna da cevap vermiyor. Nerede dair bir fikriniz var mı acaba? Bir arkadaşı Scarlett adında biriyle birlikte olduğunu söyledi. Lütfen en kısa zamanda beni bu numaradan arayın. Çok teşekkürler.

Gönder tuşuna basıyor ve ardından nefes vererek telefonu kucağına koyuyor.

Alt katta ön kapı tıkırdayarak kapanır. Saat sonra 2 ve oğlu Ryan işten dönüyor. Her cumartesi köydeki bakkalda çalışıyor,

Ağustos'ta Rodos'a yapacağı büyük yaz tatili için para biriktiriyor; annesi olmadan, sadece arkadaşlarıyla yapacağı ilk tatil.

"Döndüler mi?" sesleniyor merdivenlerden yukarı. "Hayır," diye sesleniyor aşağıya.

Adamın anahtarlarını bir yüzeye bıraktığını, spor ayakkabılarını ön kapının yanındaki ayakkabı yığınının içine attığını ve ardından merdivenleri hızla çıktığını duyuyor.

"Ciddi misin?" diyor. "Aradılar mı?"

"Hayır. Tek kelime bile etmediler.

Ona Megs'in Nick'i barda aradığını ve Scarlett adındaki kızı anlatır ve konuşurken telefonu bilinmeyen bir numarayla çalar.

"Alo?"

"Merhaba, Lula'nın annesi mi?" "Evet, merhaba, ben Kim.

Merhaba. Ben Scarlett. E-postanı yeni aldım.'

Kim'in kalbi acıyla çarpmaya başladı, sonra da sıçradı.

"Oh," dedi, "Scarlett. Teşekkür ederim. Sadece merak ettim-'

Scarlett araya giriyor. "Benim evimdeydiler," diyor. "Gece üç gibi ayrıldılar. Size söyleyebileceğim tek şey bu.

Kim gözlerini kırpıştırır; başı hafifçe geriye sallanır. "Ve onlar... nereye gittiklerini söylediler mi?"

"Eve taksiyle döneceklerini söylediler.

Kim, Scarlett'in ses tonundan hoşlanmıyor. Dört direkli yataklardan, bohem özel okullardan ve araba yolundaki çakıllardan söz eden o kırpılmış, soğuk seslerden birine sahip. Ama aynı zamanda sanki Kim'le konuşmak ona hiç yakışmıyormuş ilgisiz bir sesi var.

"Peki iyi görünüyorlar mıydı? Yani, çok mu içmişlerdi?"

'Sanırım, evet. Lula hastaydı. Bu yüzden gittiler.

"mu?" "Evet.

Kim, çiçek üzerinde iki büklüm yatan hafif, nazik kızını hayal eder ve kalbi sıkışır.

"Peki onları gördün mü? Taksiye bindiler mi?" "Hayır. Sadece gittiler. Ve hepsi bu kadar.'

'Ve - özür dilerim - ama nerede yaşıyorsun, Scarlett? Yerel taksi şirketlerine sorabilmem için mi?"

"Karanlık Yer," diye cevaplıyor, "Upley Fold'un yanında. "Sokak numarası?"

Sokak numarası yok. Sadece bu. Karanlık Yer. Upley Fold yakınlarında.'

"Ah," diyor Kim, kâğıda kelimelerin etrafına iki halka çizerek. 'Tamam. Teşekkür . Ve lütfen, de bir şey duyarsanız, beni arar mısınız? Yani, Tallulah'ı ne kadar iyi tanıdığını bilmiyorum...'

"O kadar da iyi değil," diye araya girdi Scarlett.

'Evet, öyle ortadan kaybolacak, eve dönmeyecek bir tip değil. Ve bir bebeği var, biliyorsunuz.

Hattın diğer ucunda kısa bir duraklama oldu. Sonra, Hayır. Bunu bilmiyordum.

Kim başını hafifçe sallar, Zach ve Tallulah'ın Noah'dan bir kez bile bahsetmeden bu kızla bütün bir geceyi nasıl geçirmiş olabileceklerini hayal etmeye çalışır. "Şey, evet. O ve Zach ebeveynler. Bir oğulları var, on iki aylık. O yüzden eve gelmemek büyük bir mesele.

Hattın sonunda bir sessizlik daha olur ve sonra Scarlett, 'Doğru, şey, evet,' der.

Kim, 'Bir şey duyarsan beni ara lütfen,' dedi.

Scarlett, "Evet," der. "Tabii. Hoşça kal.

Ve sonra aramayı sonlandırıyor.

Kim bir süre telefonuna bakıyor. Sonra telefon görüşmesini merakla izleyen Ryan "bakar.

"Tuhaf," diyor Kim. Aramanın ayrıntılarını oğluna aktarır.

"Oraya gidelim mi?" diye önerir. "Onun evine mi?"

"Scarlett'in evine mi?"

"Evet," diyor Ryan. "Hadi Karanlık Yer'e gidelim.

OceanofPDF.com

Ağustos 2018

Shaun ertesi sabah erkenden işe gider. Sophie kulübenin kapısında durur ve Shaun'un cam geçitten okulun ana binasına doğru gözden kayboluşunu izler. Çift kapının önünde dönüp ona el sallar ve sonra gider.

Okulun bahçesi, arkalarında küçük çantalar taşıyan ve okulun önündeki otoparka doğru ilerleyen insanlarla dolu. Yatılı *Glee* kursu sona erdi, yaz sona eriyor, yarından itibaren yatılı okul öğrencileri geri dönmeye başlayacak. Temizlik görevlileri

boşaltılan odalarına girmek ve onları yeni döneme hazırlamak için gölgeler. Şimdi kulübeye geri dönüyor. Hoş bir ev, işlevsel.

İçerideki hava nemli ve serin, küçük pencereler sarmaşık ve morsalkım dallarıyla kaplanmış ve içeri fazla ışık almıyor. Hâlâ başka kokuyor insanlar ve koridorda, döşeme tahtalarının arasından yayılıyormuş gibi görünen o tuhaf, nemli şenlik ateşi kokusu var. Döşeme tahtalarının üzerini bir yollukla örtmüş ve büfenin üzerine bir kamış difüzör yerleştirmiş, ancak koku hala devam ediyor. Kulübeyi evi gibi hissettirmek biraz zaman alacak ama , bunu biliyor. Shaun'un çocukları önümüzdeki hafta sonu geliyor: bu da evi canlandıracak.

Sophie, kapı çalındığında paketini açmakta bir kutuya döner.

"Alo?"

Merhaba! Bu Kerryanne! Başhemşire!"

Sophie kapıyı açar ve güneş gözlüğüyle arkada tuttuğu gür altın sarısı saçları, parlak mavi gözleri ve güneşten yanmış göğüs dekoltesi olan bir kadın görür. Maksi bir elbise ve mücevherli parmak arası terlikler giymiştir. Bir başhemşire gibi görünmüyor.

"Merhaba!" diyor Sophie, elini sıkmak için uzanarak. "Sizinle tanışmak çok güzel!" "Sizinle de. Sen Sophie olmalısın?"

"Doğru!"

Kerryanne'in elinde kocaman bir anahtar seti var. "Nasıl yerleştiniz?" diye soruyor, anahtarları bir elinden diğerine geçirirken. "İhtiyacın olan her şeyi aldın mı?"

"Evet!" diyor Sophie. 'Evet. Her şey yolunda. Shaun'un ilk günü. Yaklaşık on dakika önce işe gitti.'

Evet, onu az önce gördüm. Hoşbeş ettik! Her neyse, bir şeye ihtiyacın olursa diye numaramı almanı istedim. Tabii ki öncelikli görevim öğrencilerin refahı, ancak gözüm üzerinizde olacak, her şeyin ne kadar garip ve yeni hissettirdiğini biliyorum, bu yüzden lütfen beni de başhemşireniz olarak kabul edin. Ve eğer evinizi özlüyorsanız ve ağlamak için bir omuza ihtiyacınız varsa...'

Sophie ciddi olup olmadığından emin olamayarak gözlerini kırptırsa da Kerryanne ona gülümseyerek, "Sadece şaka yapıyorum. Ama dürüst olmak gerekirse, ihtiyacınız olan her şey - köy hakkında, personel hakkında, çocuklar hakkında, *her neyse*. Lütfen bana mesaj atın.

Ben de Alpha bloğunun ikinci katındayım, hemen...'

Shaun ve Sophie'nin bahçesinin çevresindeki sarkan bir ağacın altına bakmak için hafifçe çömeldi. '... şuradaki pencere. Balkonlu olan. Oda numarası 205.'

Sophie'ye, üzerinde düzgün bir okul yazısıyla kendi bilgilerinin yazılı olduğu bir kâğıt uzattı.

"Sadece sen mi?"

"Çoğu zaman, evet. Kızım bazen kalmaya geliyor, Lexie, o bir seyahat blogu yazarı, o yüzden gelip gidiyor. Ama çoğunlukla sadece ben varım. Zaman zaman küçüklerin de geleceğini duydum.

Evet. Jack ve Lily. İkizler. Yedi yaşındalar.'

Ah. Güzel yaş. Pekala, herhangi bir olursa, herhangi bir şey, sadece sorun. Yirmi yıldır burada çalışıyorum. Neredeyse altmış yıldır bu köyde yaşıyorum.

Upfield Common hakkında bilmediğim bir şey yok. Aslında Shaun'la bu akşam bir şeyler içmeye gelmelisiniz, bir kadeh şarap eşliğinde kulaklarınızı çınlatabilirim.

"Oh," diyor Sophie. 'Bu çok güzel olur. Teşekkür ederim. Sophie tekrar teşekkür edip içeriye dönmek üzereyken, bahçenin ötesindeki ormanlık alanda ağaç tepelerinden uçan bir çift saksığan dikkatini çeker. "Şu orman mı? Eliyle onları işaret eder. "Nereye gidiyorlar?"

"O ormana çok girmek .

Sophie, Kerryanne'e sorgulayan bir bakış fırlatır. "Kilometrelerce uzanıyor.

Kaybolursun.

"Evet, ama nereden çıkıyorlar?

'Hangi yöne bağlı. Şu tarafta yaklaşık bir buçuk mil ötede mezra var. Sol tarafı işaret ediyor. 'Upley Fold. Kilise, köy konağı, bir birkaç ev. Oldukça güzel bir yer. Ve eğer bir mil kadar dümdüz ' - ileriye işaret ediyor - 'büyük bir evin arka tarafı var. "Karanlık Yer" deniyor oraya. Şimdi boş. Manş Denizi'nden bir hedge-fon yöneticisine ait. Adalar ve onun çok çekici karısı.' Gözlerini hafifçe deviriyor. 'Kızları bir süre burada öğrenciydi aslında. Scarlett. İnanılmaz yetenekli bir kız. Ama oraya gitmeye çalışmanızı gerçekten tavsiye etmem. Öğrenciler bazen oraya gidiyor çünkü orada eski bir yüzme havuzu ve ama sonra geri dönüş yolunu bulamıyorlar ve ormanda sinyal yok. Bir keresinde lanet olası polisi bile işe dahil etmek zorunda kaldık. Yine gözlerini deviriyor.

Sophie başını sallıyor. Heyecandan tüyleri diken diken oluyor. Londra'da Yazmak için ihtiyaç duyduğunda Dulwich ya da Blackheath'e gidip oradaki büyük eski evlere bakıyor ve içlerinde yatan hikayeleri hayal ediyor. Şimdi bastonunu, pusulasını ve su şişesini düşünüyor ve fitness uygulamasında düzgün adımlar atma fırsatını yakaladı. Güneş puslu, hava yaklaşık yirmi iki derece, mükemmel bir yürüyüş havası. 'Eski havuz' ve 'tenis kortu' kelimeleri hayal gücünün içinde yüzüyor. Aklına eski Uzun, sıcak bir yaz boyunca terk edilmiş bir evin havasının kuruluşu, ağarmış çimler, tozlu, çatlamış kaldırım taşları, kir içinde yuva yapan kuşlar pencere kanatları.

Kerryanne'e gülümsüyor. "Dürtülerime direnmeye çalışacağım," diyor.

OceanofPDF.com

Eylül 2016

Scarlett Jacques kantindeki kuyrukta Tallulah'ın yanında durmaktadır. Boyu 1.80, sopa gibi ince, ağarmış saçları soluk maviye boyanmış ve başının üstünde bir demet halinde toplanmış ve birisi Elmacık kemiğinde gökkuşağı. Kolları parmak eklemlerine kadar gelen bir erkek kapüşonlu sweatshirt, bir çift büyük boy jarse şort ve yüksek topuklu spor ayakkabı giyiyor. Parmakları ağır yüzüklerle kaplı ve tırnakları yeşile boyanmış. Minyatür mısır gevreği kutularının üzerinde geziniyor, parmakları kararlı bir şekilde Rice Krispies'in üzerine gelene kadar kutunun sırtında dans ediyor. Onu alıyor ve tepsisine, bir kutu çikolatalı soya sütü ve bir elmanın yanına ekliyor.

Tallulah onun kasaya doğru gidişini izliyor. Çevresindekiler şimdiden doğru yönelmiş, onun peşinden gidiyor ve nereye oturacağına karar verdiği yanına yer bulacaklarından emin oluyorlar. Tallulah bir jambon alır sandviç ve portakal suyu alıp parasını ödüyor. Scarlett'inkine yakın bir masaya oturdu.

Scarlett uzun bacaklarını uzatmış, yüksek topuklu kocaman spor ayakkabılarını karşısındaki sandalyeye dayamış, incikleri hâlâ ipeksi bir yaz bronzluğuna sahip bir şekilde oturuyor. Çikolatalı soya sütünü açıp Rice Krispies'in üzerine döküyor, sonra yüzünü kaseye yaklaştırıp kaşıkla ağzına atıyor. Bir ara çenesinden aşağı çikolatalı süt dökülüyor ve kapüşonunun paçasıyla siliyor. Her zaman takıldığı çocuklarla birlikte. Tallulah onların isimlerini bilmiyor. Scarlett ve arkadaşları Tallulah'ın köyündeki lüks okul Maypole House'a giderlerdi; bu okul kalın kafalı zengin çocuklarının, davranış sorunları olan zengin çocuklarının, DEHB'li zengin çocuklarının ya da uyuşturucu sorunu olan zengin çocuklarının gittiği bir okul olarak ün yapmıştı. Üstü açık Mini Clubman'leriyle köyün etrafında cayır cayır dolaşırlar.

Sahte kimlikleri, yüksek sesleri ve zengin çocuk saçlarıyla yerel barlar. Co-op'ta onları görmeden önce duyabiliyordunuz, koridorlarda birbirlerine taze mozzarella olmadığını söylüyorlar, sonra da kasaları yöneten köylü gençlerin başlarının üzerinden sanki onlar hiç yokmuş gibi konuşuyorlardı.

Şimdi içlerinden küçük bir grup, bilinmeyen bir nedenle, en yakın kasaba olan Manton'daki yerel FE kolejine gitmiş. Çoğu Güzel Sanatlar Diploması'nın ilk yılında. Birkaçı moda okuyor. Belli ki hepsi de iyi üniversitelere girmelerini bekleyen ailelerden geliyorlar ve bunun yerine Manton College of Further Education'a gitmişler ve sonuç olarak bir savunmasızlık söz konusu.

Tallulah elini karnına götürür. Oradaki et hâlâ çok gevşek ve yağlıdır. Doğum yapalı neredeyse üç ay olmuş ama sanki karnının yarısı hâlâ bebekten oluşuyormuş gibi hissediyor. Emzirmeyi bir hafta önce bıraktı ve göğüsleri hala bazen sızıntı yapıyor ve sütyeninin içinde pedler tutuyor. Telefonunu açıyor ve ana ekranındaki Noah'nın fotoğrafına bakıyor. Dayanılmaz bir sevgi ve korkunun karışımıyla midesi bulanıyor. Üç aydır Noah'la ayrılmaz bir ikili olmuşlardı; geçen hafta üniversitedeki ilk gününde onu ilk kez birkaç dakikadan uzun süre yalnız bırakmıştı. Şimdi ondan yarım saat uzakta, bir otobüs yolculuğu, altı buçuk mil uzakta ve kolları ağırlıksız, göğüsleri ağır hissediyor. Annesine mesaj atıyor. *Her şey yolunda mı?*

Annesi hemen cevap verir. *Ördeklere bakmaktan yeni döndüm. Hepsi iyi.*

Yan masada, Scarlett arkadaşlarıyla konuşmaktan dalmış, aslında hiçbir şeye bakmadığını belli edecek şekilde telefonuna bakmaktadır. Tepsideki elmayı boşta kalan elinin parmaklarıyla yuvarlıyor. Profilden yüzü ilginç; burnunda bir tümsek, çenesinde hafif bir kavis var. Ağzı ince bir çizgi gibi. Ama yine de Bir şekilde güzel, üniversitedeki diğer kızlardan, hatta mükemmel burunlu ve yastık dudaklı olanlardan bile daha güzel. Dönüyor ve Tallulah'ı kendisine yakalıyor. Gözlerini kısar, sonra ondan uzaklaşır, ayaklarını tekrar yere indirir, elmayı alır, kapüşonunun cebine sokar ve hiçbirine veda etmeden arkadaş grubundan ayrılır. Tallulah'ın yanından geçerken gözlerini tekrar kısar ve Tallulah bir an için onun yüzünde bir gülümseme gördüğünü hayal eder.

OceanofPDF.com

Haziran 2017

Kim, Noah'yı araba koltuğuna oturtuyor ve ona karıştırması için kumaş kitaplarından birini veriyor. Ryan arkada onunla birlikte otururken, Kim sürücü koltuğuna geçiyor ve adresi Google'a girmek için telefonunu açıyor.

"Karanlık Yer," diyor yazarken. "Sadece bir mil uzakta, neden daha önce hiç duymadığımı merak ediyorum.

Telefonunu yuvasına yerleştiriyor, başlat tuşuna basıyor ve yirmi bir yaşından beri yaşadığı sessiz çıkmaz sokaktan çıkıyor. O dikkati dağılmış bir şekilde nefesinin altında mırıldanıyor. Noah'nın endişesini anlamasını istemiyor, Ryan'ın artan korku ve dehşet hisleriyle uğraşmak zorunda kalmasını istemiyor.

Upfield Common'ı en yakın büyük kasaba olan Manton'a bağlayan güneşli yollardan geçiyorlar. Büyük döner kavşaktan hemen önce Köyün sonunu işaret eden Google, onlara sağa dönmelerini, dar bir köpek bacağından yukarı çıkmalarını söylüyor. Tabela buddleia ile büyümüş, ama Kim sadece

"Upley Fold ½" kelimeleri.

Tek şeritli bir yol ve bir araçla karşılaşma ihtimaline karşı dikkatli sürüyor. diğer yönden gelen araç. Saat neredeyse öğleden sonra 4 ve güneş hâlâ gökyüzünde. Dikiz aynasına bakar ve Ryan'a şöyle der: "Noah'nın tarafındaki perdeyi indirebilir misin? Tam güneş altında.

Ryan eğilir ve onu aşağı çeker. Noah elindeki bir şeyi işaret ediyor. ve Ryan'a ne olduğunu söylemeye çalışıyor ama henüz konuşmayı öğrenmediği için Ryan sadece sayfaya bakıyor ve Evet, domuzcuk, doğru. Domuzcuk!

Google ona sağdaki bir sonraki sapaktan dönmesini söylüyor. Gerçekten de sağda bir sapak olduğuna inanamaz, ama işte oradadır, ortasından bir sıra çayır çimen geçen bir yol, çitler burada daha alçaktır, bu yüzden Kim

göz kamaştırıcı kolza tarlaları, uzakta siluet halinde birkaç inek, bir küme ev görebiliyor. Ve birkaç dakika sonra, bir çift metal kapı, güneyi gösteren çakıllı bir araba yolu, ferforje demirden yapılmış 'Karanlık Yer' adı, uzakta kule şeklinde bir ev görüntüsü. Kim motoru kapatır ve telefonunu çantasına koyar.

"Ne yapacaksın?" diye sorar Ryan.

Gözleri kapı zili ya da giriş sistemi için kapıyı tarıyor ama hiçbir şey yok. Çakıllı yolun yanında bir patika uzanıyor. Noah'nın pusetini bagajdan çıkarıyor ve yüzündeki tatarcıklara vurarak birleştiriyor. ", " diyor Ryan'a, Noah'nın koltuğunun bağlarını açarak. "Yürüyeceğiz.

Ryan telefonuyla Karanlık Yer'i Google'da aratıyor ve yürürken Wiki sayfasından Kim'e yorumlar yapıyor. Kim düşüncelerinden uzaklaşmanın keyfini çıkarıyor.

"1643 yılında inşa edilmiş," diyor. "Vay canına, 1643," diye tekrarlıyor. 'Ama inşa edildikten birkaç yıl sonra çoğu yandı. Yetmiş yıl boyunca boş kaldı.

Yıllar boyunca etrafını saran kömürleşmiş odun nedeniyle "Karanlık Yer" adını almıştır. Gürcü kanadı 1721 yılında, Viktorya dönemi kanadı ise 1800'lerin sonunda Frederick de Thames adlı bir kahve plantasyonu sahibi tarafından eklenmiştir. Kim... Tanrım...' Duraklıyor ve geriye doğru ilerliyor. "Kolombiya'da en az otuz sekiz, İngiltere'de yedi çocuk babası olan ve sadece kırk bir yaşındayken İspanyol gribinden ölen kişi. Ev, Frederick öldüğünde henüz yirmi yaşında son karısı Carolina de Thames'e, o da oğlu Lawrence'a kalmıştır. 1931 yılında Frederick'in üç büyük çocuğu Lawrence'a suikast düzenlemeyi planladı, ancak onu öldürmesi için tuttukları adam Dark Place'in arazisinde bir tilki tuzağına yakalandı ve ancak altı gün sonra tilkiler tarafından kısmen yenmiş ve Gözleri kargalar tarafından oyulmuştu. Suikast emrini imzalı bir form halinde ceketinin cebinde taşıyordu. Lawrence'ın ölümünü planlayan üç kardeş hapse gönderildi ve Lawrence 1998'de ölene kadar evde yaşadı. Bunun üzerine, yaşayan hiçbir varisi olmadığı için ev tekrar satışa çıkarıldı ve 2002 yılında bilinmeyen bir alıcı tarafından yaklaşık iki milyon sterline satın alındı.

Yürürlerken Kim gözlerini yere, ufka ve etrafına dikerek kızından bir iz arar. Üç yerel polisi de aramıştı.

Evden ayrılmadan önce taksi şirketleri ve hiçbirisi dün gece Dark Place'den kimseyi almamıştı.

Sonunda evi görene kadar neredeyse on dakika yürüyorlar. Tam da Kim'in Ryan'ın tarifinden beklediği gibi görünüyor. Birbirinden farklı mimari tarzların neredeyse kusursuz bir şekilde harmanlandığı üç kanat, merkezi bir avlunun etrafına yerleştirilmiş. Güneşin ışıkları Sol kanattaki kurşunlu pencerelerin elmasları ve sağdaki daha büyük Viktorya dönemi kanatlı ve kanatlı pencereler. Dağınık olması gerekirdi ama değil; son derece güzel.

Garaj yolunda dört araba ve bir golf arabası var. Kim buradan bile yüzme havuzunda su sıçratan insanların sesini duyabiliyor. Ryan, Noah'nın arabasını merdivenlerden ön kapıya kadar çekmesine yardım ediyor ve zili çalıyor.

Genç bir adam cevap verir. Arkasından kocaman bir Saint Bernard köpeği geliyor ve nefes nefese adamın ayaklarının dibine yığılıyor. Adamın göğsü çıplaktır ve bir elinde altılı bira paketi, diğerinde ise bir çay havlusu tutmaktadır.

Kim'den Noah'ya, Ryan'a ve tekrar Kim'e bakıyor. "Merhaba!

Merhaba. Benim adım Kim. Scarlett buralarda mı diye merak ettim? Ya da ailesi?"

Evet. Evet, tabii. Bir saniye bekle.' Dönüyor ve , 'Anne! Kapıda seni bekleyen biri var!'

Kim onun arkasında, ortasında çizgili bir ray bulunan soluk taş bir merdiven görür. Modern sanat eserleri ve tasarımcıların elinden çıkma aydınlatma armatürlerini görür ve ardından bol beyaz bir sundress ve beyaz parmak arası terlik giymiş bir kadın belirir. Köpek, kapıdan merakla Kim'e bakan kadını selamlamak için ağır ağır ayağa kalkar.

Çocuk Kim'e gülümser ve sonra gözden

kaybolur. "Evet?" der kadın.

"Cumartesi günü sizi böyle rahatsız ettiğim için özür dilerim.

Kadın omzunun üzerinden çakıllı taramaya bakar ve "Buraya nasıl geldin?" diye sorar.

"Oh," diyor Kim, "kapıya park ettik ve yürüdük. 'Ama bu yarım mil demek! Zili çalmalıydınız. "Baktık ama bir tane bile göremedik.

'Evet, üzgünüm, bu bir hareket sensörü. durmanız gerekiyor. Birçok insan bunu kaçırıyor. Aramanız gerekirdi.'

"Şey, numaram yoktu. Ya da en azından numaram vardı ama evin kapıdan ne kadar uzakta olduğunu fark etmemiştim, ama neyse, sorun değil. Sadece... kızımı arıyorum.

"Oh," diyor, "siz Mimi'nin annesi misiniz? Sanırım bu sabah gitti..."
'Hayır,' diyor Kim. "Hayır. Üzgünüm. Ben Mimi'nin annesi değilim. Ben Tallulah'ın annesiyim.

Dün gece burada mıydı?"

"Tallulah?" Kadın, evlilik parmağında sadece bir geniş bant taşıyan eliyle dalgın dalgın köpeğin kafasını karıştırıyor. "Tanrım, hayır, Tallulah diye birini tanıdığımı sanmıyorum.

"Lula?" diye öneriyor. Lula isminden nefret ediyor ama kızının arkadaşları her zaman tam kısaltma eğiliminde olmuşlar; bu kabullenmeyi öğrendiği bir şey.

"Hayır. Kadın başını sallar. 'Hayır. Ben de Lula'yı hiç duymadım. Burada olduğuna emin misin?"

Kim sıcak ve endişeli. Durduğu yerde hiç gölge yok ve güneş ensesine vuruyor. Vücudunun her yerinde sıcak bir nemlilik hissediyor ve bembeyaz sundress elbisesi ve yeni taranmış saçlarıyla, serin, kuru teniyle ve kırpılmış İngiliz aksanıyla Kim'in bir şekilde yanıldığını ve yanlış yerde olduğunu ima eden bu kadına karşı bir öfke patlaması hissediyor.

Başını sallıyor ve sesini hoş tutmaya çalışıyor. Evet. Birkaç saat önce kızınızla konuştum. Tallulah'ın dün gece erkek arkadaşı Zach'le birlikte burada olduğunu ve gece üçte bir minibüsle söyledi.

Bu adrese ya da bu adresin çevresindeki herhangi bir yere. Ve neredeyse dört ve kızım hala evde değil. Ve bu' - arkasından arabasındaki Noah'ı işaret - 'Tallulah'ın oğlu ve asla kasıtlı olarak onu bırak. Asla.'

Sesi tehlikeli bir şekilde çatlamaya başlıyor ve ağlamamak için zor nefes

Kadın bu duygu gösterisinden rahatsız olmamış görünüyor. Bir süre durakladıktan sonra, "Özür dilerim," der. "Adınız neydi?"

Kim. Bu da Ryan. Benim oğlum. Ve Noah. Torunum.'

"Tanrım," diyor kadın. 'Bir büyükanne! Büyükanne olmak için çok genç görünüyorsun. Her neyse. Ben Joss.' Kim'in tokalaşması için elini uzattı ve sonra, 'Haydi o zaman. Gidip Scarlett'in bütün bunlar hakkında ne söyleyeceğini görelim. Beni takip edin.

Onları avlunun karşısına geçiriyor ve sarmaşıklarla kaplı eski bir tuğla duvarın içine yerleştirilmiş uzun ferforje kapıdan geçiriyor. Kocaman köpek arkalarından ağır ağır ilerliyor. Avlu, sarmaşıkların üzerine yerleştirilmiş küçük beyaz taş figürlerle doludur.

Perspex kaideler. Onu, kobalt sırlı saksılar içinde heykelsi bitkilerle kaplı taş döşeli bir patikadan aşağıya takip ediyorlar ve sonra bir köşeyi dönüyorlar.

Önlerinde havuz var.

Krem rengi mermer bir terasın bir ucundaki perdeli pagoda, krem rengi minderli devasa bir gündüz yatağına ev sahipliği yapmaktadır. Uzunluğu boyunca açılarda, eşleşen krem minderlere sahip ahşap vapurlar bulunmaktadır. Havuzun ortasında, parlak pembe şişme bir flamingonun içinde yüzen, uzun boylu, zayıf, kireç yeşili saçlı ve siyah bandeau bikini üslü bir kız. Kim ve kızına bakıyor

merakla bakıyor. Sonra, "Ah," der, "ne olduğunu anladığında.

"Tallulah?" der Joss, gözlerini güneşin parıltısından koruyarak. eliyle havuzun yüzeyine vurdu. 'Görünüşe göre dün gece buradaymış. Nereye gittiğine dair bir fikriniz var mı?'

Scarlett ellerini havuzun içinde gezdirerek kendini havuzun kenarına doğru iter. Sonra flamingoya biner ve taş basamakları çıkar. Etrafına siyah bir havlu çeker ve cam kavanozlar içinde beyaz mumlarla kaplı tik ağacından yuvarlak bir masaya oturur.

Kim onun karşısına oturur. "Biliyorum", diye başlar, "Kim'i sevmediğini söylemiştin. Nereye gittiklerini biliyorum. Tallulah'ın hasta olduğunu ve bir taksiye bindiklerini söylediğini biliyorum. Ama taksi şirketlerinin hepsi buradan kimseyi almadıklarını söylüyor. Sadece dün gece nerede olduklarını açıklayabilecek başka bir şey olup olmadığını merak ettim.

Scarlett mumlardan birinin üstündeki balmumunu karıştırıyor ve Kim'le göz göze gelmiyor. 'Gerçekten,' dedi, 'dürüstçe. Tek bildiğim bu.

"Peki onları bir arabaya binerken gördünüz mü?

"Hayır. Burada Mimi ile birlikteydim. Zach geldi ve Lula'nın hasta olduğunu ve onu eve götüreceğini, bir taksinin geleceğini söyledi.

Öyle mi dedi? Taksinin geleceğini mi? Yoksa bir taksi çağıracağını mı söyledi?

Scarlett omuz silkiyor. Kim, havuz suyunun kristal boncuklarının birleşip omuzlarına çökmesini ve kollarından aşağıya doğru akmasını izliyor. "Birinin geleceğini söylediğinden eminim.

Kim, Ryan'ın çevresel görüş alanında gezindiğini görebiliyor. Kadın ona bir sandalye çekiyor ve o da oturuyor, Noah'nın pusetini ona yaklaştırıyor.

"Eee, öyle mi?

Zach'in taksi çağırmaya çalıştığını ve kimsenin taksi gönderemediğini, bu yüzden de yürümeye başladıklarını düşünüyor musunuz?

"Öyle mi?" diyor Scarlett. 'Sanırım mı?

Kim, bir vapurun ucuna tünemiş olan Scarlett'in kardeşine döner Havuzun karşısında, dizlerinin arasında bir şişe bira sallanıyor. "Dün gece burada mıydın, partide?" diye sesleniyor ona.

Savunmacı bir tavırla elini uzatır ve 'Hayır, ben değilim. Eve daha bu sabah geldim.

Kim iç geçirir. "Peki ya yürüselerdi, nereye varabilirlerdi?"

Scarlett yine omuz silkti. 'Değişir, sanırım. Hangi yöne gittiklerine bağlı. Eğer araba yolundan yukarı çıkmışlarsa ana yola ya da yanlış yöne dönmüşlerse Upley Fold'a çıkmış olabilirler. Arka yoldan gitmişlerse, Upfield Common'a geri dönmüşlerdir.

"Arka yol mu?"

"Evet," diye yanıtlıyor, elini arkasında belli belirsiz bir kavis çizerek sallayarak. "İşte.

Kim omzunun üzerinden bakar. Tek görebildiği çimler, çiçek tarhları, çitler, çakıllı patikalar, çukurlu taş basamaklar, güneş saatleri ve çardaklar.

"Nerede?"

"Ötesinde," diyor Scarlett. 'Arkasında. Ormandan geçip Upfield Common'ın arka tarafına giden bir patika var. Maypole'un yakınında. Oradayken bazen okula gitmek için o yoldan yürürdüm.

"Ne kadar uzakta?"

Joss araya girer. "Bir mil, hemen üzerinde. Ama tavsiye . Özellikle de bebekle. Nereye gittiğinizi gerçekten bilmeniz gerekir, aksi takdirde kaybolursunuz.

"Tallulah arka yolu biliyor muydu?"

Scarlett omuz silkti. "Sanmıyorum," dedi. 'Buraya daha önce hiç gelmemişti, o yüzden bunu bilmesi için hiçbir neden yok.

"Ve başka kim," diye devam ediyor Kim. "Dün gece burada başka kim vardı?"

Scarlett, 'Sadece üçümüz,' dedi, 've Mimi. Lexie Mulligan onlar gitmeden önce buradaydı. Maypole House'da yaşıyor. Annesi orada başhemşire. Sen biliyor musun, Kerryanne Mulligan?"

Kim başını sallar. Kerryanne'i iyi tanıyor. Upfield Common'daki herkes Kerryanne'i tanır. Hayattan daha büyüktür.

Evet. Onun kızı. Yirmili yaşlarda. Ama erken çıktı. Arabayı o kullanıyordu. Arkadaşım Liam'ı da yanında götürdü.

"Yani ondan sonra sadece sen, Tallulah, Zach ve.. Mimi mi kaldınız?" "Evet.

"Peki ya annen ve baban?"

Annem buradaydı. Uyuyordu. Babam iş için uzakta.'

Kim, basamaklarda oturup konuşmayı Joss'a döner. 'Güvenlik kameralarınız yok, değil mi?

Arazide herhangi bir yer?'

Joss başını , 'Evet, tonlarca var. Ama korkarım onları nasıl kullanacağıma dair en ufak bir fikrim yok. Oğluna doğru bir bakış atıyor. "Rex? Kamera görüntülerine nasıl bakılacağı hakkında bir fikrin var mı?

Rex yüzünü buruşturur. "Pek sayılmaz. Babamın çalışma odasında bir tür merkezi panel olduğunu biliyorum ama hiç kullanmadım.

Kim, "Sence deneyebilir miyiz?" diye sorar. Ve bunu söylerken havanın hemen değiştiğini hissediyor. Şimdiye kadar küçük bir dikkat dağıtıcıydı, kendi şartlarında eğlendiriyordu. Şimdi insanlardan içeriye girmelerini, kapıları açmalarını, ekipmanı nasıl kullanacaklarını öğrenmelerini istiyor. Üçünü görüyor

bakıştılar. Sonra Joss ayağa kalkıp Kim'e yaklaşır ve "Bak ne diyeceğim. Hepimizi Martin'in ofisinde dolanmaktan kurtaralım, neden Rex'i çağırıp bir göz attırmıyorum? Martin'i arayıp onunla konuşmasını sağlarım.

Scarlett'te numaran var. Bir şey bulursak seni ararız.'

Kim'in hala sormak istediği o kadar çok şey, sormak istediği o kadar çok soru var ki. ihtiyacı var. Gitmeye hazır değil. "Tallulah'ın daha önce buraya gelmediğini söylemiştin?" diye sorar, sesinde çaresizlik vardır. "Ve daha önce telefonda onu gerçekten tanımadığınızı söylemiştiniz. Yani, onu tanıımıyordun bile. Bir çocuğu vardı. Ne olmuş yani... Yani, neden buradaydı ki?"

Scarlett havlusunu bir pelerin gibi omuzlarına çeker ve başını ovuşturur. köşeleriyle kulakları. "Bazen sohbet ediyoruz," diyor, "üniversitede. Sonra onu dün gece barda gördüm, birkaç kadeh içtik ve olaylar birbirini izledi.

Kim'in gözleri onu, kızının ara sıra sohbet ettiği bu sırık gibi, köşeli kızı tekrar içine çeker. Onun ayrıntılarına baktı; ışığı yakalayan piercingler, kürek kemiğindeki dövme, mükemmel boyanmış ayak tırnakları. Ve bakışları Scarlett'in ayağındaki siyah bir lekeye takılır; küçük bir dövme, ilk başta tam olarak seçemediği bir çift harf. Sonra bunun ticari marka sembolü olduğunu görür. Scarlett'eli aşağı uzanıyor ve dövmeyi kapatıyor, sert ve hızlı bir şekilde, bir sineğe vurur gibi. Gözleri kısa bir süre için buluştu ve Kim

Scarlett'in yüzünden savunmacı ve çiğ bir şeyin geçtiğini görür.

Çantasını omzuna atıyor. "Arkadaşınız Mimi ile konuşmam mümkün mü acaba?" diye soruyor. Sende bir numarası var mı?

O mu?'

"daha fazla bir şey bilmeyecek. "Lütfen?

Scarlett, 'Ona seni aramasını söyleyeceğim,' dedi.

Bir dakika içinde Nuh'un arabasını ferforje kapıdan geçirip ön avluya doğru itiyorlar ve Joss devasa köpeğiyle bir çarkıfelek çiçeğinin altında durup onlara el sallıyor ve araba yoluna doğru yürürlerken Kim yüzme havuzunun serin, mavi yüzeyine çarpan bedenlerin sıçramasını ve küçük bir kakhaha sesini duyuyor.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ağustos 2018

Sophie açık hava meraklısı bir aileden geliyor. Yürüyüş tatillerine, yelken tatillerine ve kayak tatillerine gidiyorlar. Babası maraton koşuyor, annesi golf ve tenis oynuyor, her iki erkek kardeşi de spor sektöründe çalışıyor. Sophie bir zamanlar yüzücüymüş. Ailesinin çatı katındaki büyük bir kutuda madalyaları, kupaları ve sertifikaları var ve bugünlerde neredeyse hiç yüzme de hala bir yüzücünün fiziğine sahip. Hepsi küçükken ve annesinin sinirlerini bozduklarında, annesi onları montlarının içine sokar ve arka bahçeye kilitlerdi. Bir süre inlerler ve sonra yapacak bir şeyler bulurlardı. Genellikle çok uzun ağaçlara tırmanmayı ve sallanmak için tasarlanmamış şeylerden sallanmayı içerir. Bu yüzden Sophie çok rahat. Açık havada ve yardım almadan tek başına yolunu bulma ve engellerle başa becerisine güveniyor. Ve böylece ormana doğru yola koyulur, Mantıklı bir şekilde giyinmiş ve su, enerji barları, telefonu için bir şarj aleti, pusulası, birkaç yara bandı, güneş kremi, bir şapka ve geri dönüş yolunu bulması gerektiğinde aralıklarla orman zeminine bırakabileceği bir paket parlak kırmızı plastik yer işaretleyici koni ile donatılmıştır.

Ormanın içinde ağaç örtüsü muazzamdır ve soluk altın rengi Ağustos güneşinin çok azı içeri girer. Birkaç metre içinde sıcaklığın düşmeye başladığını hissediyor. Pusulasını sağ elinde tutuyor ve ona nereye gideceğini söyleyen okun yanındaki yolu takip ediyor.

Yirmi dakika sonra ormanın ortasındaki yoğunluk tekrar azalmaya başlar ve ağaçların arasından kıvrılan patikalar, insanlık işaretleri, çöp parçaları, bir daldan sarkan yeşil plastik poşet içinde bir köpek kakası görülür. Telefon sinyali kısa süreliğine geri geldiği için haritasını tekrar kontrol ediyor ve bir patikaya çıkmak üzere olduğunu görüyor.

köprü yolu. Haritayı parmaklarıyla ekran boyunca hareket ettiriyor ve sağındaki büyük bir binanın doğrusal temsilini görüyor.

Bir an sonra bir kule ve bir rüzgar gülü görür. Sonra eski bir tuğla duvarın kıvrımını ve parlak kırmızı Virginia bir perde görür. Duvara bitişik ağaçların arasından geçerek kendini parmaklıklarından kırık bir asma kilit sarkan paslı metal bir kapının önünde bulur ve kapıdan geçerek ormanlık bir alana girer; önünde mavi gökyüzünün pırıltısı görünür ve ardından devedikenleriyle kaplı geniş taş basamaklardan aşağıya doğru inen, güneşin soldurduğu düzensiz bir çimenliktedir Tim Burton filmlerinden fırlamış gibi görünen bir eve doğru.

Sophie nefesini tutar ve elini boğazına götürür.

Katmanlı çimlerden eve doğru koşarken havuzun görüldüğünü görüyor; koyu yeşil, yırtık bir örtü yarıya kadar çekilmiş, malçlı ölü Bir önceki kıştan kalan yapraklar yığılmış. Havuzun bir ucundaki pagoda koyu renkli grafitilerle kaplanmış.

Havuz ile ev arasındaki teras boş biralarla doludur. teneke kutular ve sigara uçları, uyuşturucu teçhizatı atılmış gevrek paketleri ve paket servis kapları.

Sophie, piyasa değeri bir yana, bu kadar ihtişamlı bir evin nasıl bu şekilde bırakıldığını merak ediyor. İçinde oturulmadığı halde neden bakım yapılmıyor?

Panjurlardaki boşluklardan pencerelere bakmaya çalışarak evin etrafında dolaşıyor. Evin önünde süslü bir avlu ve onun ötesinde bir mil ya da daha uzunmuş gibi görünen selvi ağaçlarıyla kaplı uzun bir araba yolu var. Ön kapıya bakmak için döner. Fanusun üzerinde, koyu renkli tuğla işçiliğine oyulmuş, MS 1721 tarihi var.

Burada hava yoğun ve sessiz, görünürde başka hiçbir şey yok. Bu ev neredeyse bir adada bulunmaktadır. Sophie burada yaşamış olan aileyi merak eder; hedge fonu yöneticisi, göz alıcı karısı ve yetenekli genç kızları. Şimdi neredeler ve onları böyle bir yeri terk edip tohum ekmeye iten şey neydi?

Telefonundan saati kontrol ediyor. Neredeyse öğlen olmuş.

Bahçenin en üst noktasında durup, bahçenin ihtişamını seyrediyor. eve bir kez daha bakıyor. Bir fotoğraf çeker, sonra telefonunu sırt çantasına koyar ve patikadan aşağıya, ormana doğru geri döner.

Ekim 2016

"Zach yine aradı.

Tallulah annesine bakar.

"Yaklaşık bir saat önce. Nerede olduğunu bilip bilmediğimi merak ettim, çünkü telefonuna cevap vermiyordun.

Omuz silkiyor ve mutfak tezgahının üzerindeki bebek telsizine yönelip kulağını dayıyor ve oğlunun uyurken çıkardığı nefes sesini dinliyor. "Ne zamandır uyuyor?

"Yaklaşık otuz beş dakika.

Saate bakar. Saat dört buçuk. Her an acıkabilir. Üstünü değiştirmek, bir fincan çay içmek ve üniversite işlerini halletmek için küçük bir zaman aralığı var. Dört haftadır üniversitededir ve gerçekten sağlam bir rutine girmiştir.

"Onu arayacak mısın?"

"Kimi?"

"Zach," diye yanıtlıyor annesi sabırsızlıkla. "Onu arayacak mısın? Onu sonsuza dek görmezden gelemezsin.

Tallulah başını sallar. "Biliyorum," diyor. "Biliyorum. Spor ayakkabılarının bağcıklarını çözüyor ve onları çıkarıyor. Sonra iç geçirir. Zach Cumartesi günü Noah'yı ziyarete geldiğinde tekrar bir araya gelip gelemeyeceklerini sordu. Garipti.

Çünkü hamileyken tüm dünyada tek istediği Zach'le tekrar birlikte olmaktı. Ama şimdi anne oldu, şimdi üniversitede.

Sanki artık aynı kişi ve şu anda olduğu kişi kimseyle birlikte olmak istemiyormuş gibi. Sadece yatağını, vücudunu Noah ile paylaşmak istiyor.

Hamile kaldığında Zach'le yaklaşık üç yıldır birlikteydiler. Dört aylık olana kadar ona hamile olduğunu söylememiştir.

gitmiş, sonra da çıldırmış ve bu konuda ne hissettiğine karar vermek için zamana ihtiyacı olduğunu söylemişti. Ve şimdi ne hissettiğini biliyor ama Tallulah artık emin değil.

"O iyi bir çocuk, biliyorsun," diye devam ediyor annesi.

"Evet, biliyorum. Kızgınlığını gizlemeye çalışır. Şu anda her şeyini annesine borçludur ve nankör gibi görünmek istemez. "Sadece ona ne diyeceğimi bilemiyorum.

Annesi, "Öyle de diyebilirsin," diye öneriyor.

"Evet, ama o zaman beni ikna etmeye çalışabilir ve benim buna ayıracak enerjim yok.

Tallulah her zaman çok yorgun. Yaz boyunca her yolundaydı: Noah yeni doğduğunda günün büyük bir kısmını uyuyarak geçiriyordu, bu yüzden Noah'ın uykusunu yakalamak için bolca vakti vardı. Ama şimdi Noah büyüdü ve daha uyanık.

Haftada üç sabah üniversiteye gidiyor ve evde olduğu günlerde ders çalışıyor ve gündüz uykuları geçmişte kaldı.

'Eğer Zach ağlamaya falan başlarsa, pes ederim. Yapacağımı biliyorum.'

Annesi ona bir fincan çay uzatır, karşısındaki sandalyeyi çeker ve oturur. "Ama ne var?" diye başlar. "Emin olmadığın şey ne?

"Ben sadece... Ben..." Ama açıklayamadığı bir şeyi açıklayacak kelimeleri bulmak zorunda kalmaktan, bebek telsizindeki Noah'nın öğleden sonraki uykusundan uyanma sesiyle kurtulur. Annesi ayağa kalkıyor ama Tallulah oğlunu sıcak çarşaflarından alıp kollarına, göğsüne, nefesinin tatlı sıcaklığını köprücük kemiğine sarmanın mutluluğunu ve dikkat dağınıklığını yaşamak istiyor.

"Gideceğim," diyor, "gideceğim.

Ertesi gün Tallulah sabah üniversiteye gidecek.

Annesinin kucağındaki Noah'nın zihnine kazınmış görüntüsüyle evden çıkar, Ryan okul üniformasıyla Noah' sütünü mikrodalgada ısıtır çünkü geç kalmıştır ve kendi yapacak vakti yoktur ve çıkmaz sokaklarının karşısındaki otobüs durağında durur. Otobüs geç kalmıştır. Onca koşuşturmadan ve küçük oğluna doğru düzgün veda edememekten sonra sabırsızca iç geçirir. O sırada yanında bir varlık olduğunu fark eder ve Scarlett Jacques'ın plastik bankta kaydığını görmek için döner.

"O zaman kaçırmadın mı?" diyor nefes nefese.

Tallulah bir an için Scarlett'in kendisiyle konuştuğunu fark etmez ve cevap veremez.

Scarlett, 'Bunu hayır olarak kabul ediyorum,' dedi.

"Üzgünüm," diyor Tallulah. 'Evet. Yani, hayır. Kaçırmadın. Geç oldu.

"Vay canına," diyor Scarlett, büyük boy paltosunun cebinden

kulaklıklarını çıkararak

yağmurluğunu giyip kulaklarına takmaya başladı. Sonra durdu ve dedi ki, 'Seni tanıyorum, değil mi? Manton Koleji'nde okuyorsun, değil mi?'

Tallulah başını sallar.

Scarlett de başını sallar ve, 'Seni buralarda görmüştüm. Hangi kurstasın?'

'Sosyal Bakım. İlk

yılım.' "Ah, demek sen

de yenisin?

Evet. Birkaç hafta oldu. Ya sen?" sordu Tallulah, Scarlett'in hangi kursta olduğunu çok iyi bilmesine rağmen.

'Güzel Sanatlar. İlk yıl.'

"Bu harika," diyor Tallulah ve sonra keşke *harika* demeseydim

diye hayıflanıyor. Evet, gerçekten boktan bir durum. Ben de sanat okuluna gitmek istiyordum.

Londra ama ailem izin . Tüm seyahatler yüzünden. Ben de dedim ki, o zaman bana küçük bir daire kirala. Onlar da olmaz dediler ve Sanat A seviyemden iyi bir not alamadığım için iyi okulların hiçbirine giremedim. sanatta iyi olmadığım için değil, sadece yapmam gereken işi yapmadığım için, hayatımın hikayesi ve evet. İşte buradayım.'

İkisi de ortak alanın uzak tarafında beliren ve bölgeye hizmet veren eski moda yeşil otobüsün kendine özgü gürültüsüyle dönüyor.

"Buralarda mı yaşıyorsun?" diye soruyor Tallulah.

Hayır. Sayılır. Yaklaşık iki mil uzakta. Ama geceyi erkek arkadaşım ile geçirdim. O Maypole'da. Ortak alanın karşısındaki heybetli eski malikâneye doğru omuz silkiyor.

"Orada uyumana izin var mı?

Hayır. Kesinlikle hayır. Ama oradaki başhemşire ile "özel" bir ilişkim var. Beni çok seviyor. Kızıyla da arkadaş sayılırım, o yüzden görmezden geliyor.

Otobüs yaklaşır ve ayağa kalkarlar. Tallulah şimdi ne olacağını bilmiyor. Birlikte mi oturacaklar? Konuşmaya devam edecekler mi?

Ama karar ondan alınmıştır. Scarlett otobüsün arkasında bir arkadaşını görür ve Tallulah'dan uzaklaşır, okul çantasını koltuğa fırlatır ve sonra kendini, sesi yüksek sesle, neredeyse homurdanarak, koridor boyunca Tallulah'nın tek başına oturduğu otobüsün önüne doğru ilerler. Ama Tallulah

Scarlett'e bakmak için bir kez döndüğünde, Scarlett'in kendisine baktığını gördü.

OceanofPDF.com

Haziran 2017

Kim giysilerini çıkarır ve su henüz ısınmadan hızla duşa girer. Scarlett'in evindeki bütün bu olay onu pis ve bitkin hissettirmişti. Scarlett'annesini, nefes nefese kalmış köpeğiyle birlikte kapının önünde durmuş, Nuh'un arabasını çakıllı patikadan aşağıya ve arabaya doğru beceriksizce itmelerini izlerken hayal etti.

"Sizi bırakmayı teklif ederdim," diye seslendi, "ama birkaç kadeh içtim! Çok özür dilerim!"

Döndüklerinde Kim'in arabası fırın ve Noah artık yorgun ve açtı ve garaj yolunun altından Kim'in evinin önündeki park yerine kadar çılgık attı ve hemen ardından uykuya daldı. Ryan şu anda arabada onunla birlikte oturuyor.

Dušta, su yüzünden aşağı akarken kendi terinin tuzunu tadabiliyor.

Birkaç saniyede bir duş perdesindeki aralıktan lavabonun üzerine bıraktığı, diş fırçası kupasına yaslanmış telefonuna bakıyor, bir aramayı ya da mesajı kaçırıp kaçırmadığını kontrol ediyor.

Duştan sonra temiz bir şort ve yeni bir sütyen ve üst giyiyor. Daha önce giydiği her şey nemli ve ve çamaşır sepetine doğru gidiyor. Telefonuna tekrar bakar. Hâlâ bir şey yok.

Korku yine içini kapladı; dalgalar halinde gelip gidiyordu. Yatağının kenarına oturur ve Scarlett'in evinin arkasındaki ormanı düşünür. Düşünmeye çalışıyor.

Zach ve Tallulah'ın karanlıkta gelmeyen bir taksiyi beklediklerini, bir süre sonra pes ettiklerini ve içlerinden birinin 'Şu ormanlar bizi Upfield'a geri götürüyor. Oradan geçmeyi deneyebiliriz. Sıcak bir geceydi; kulağa cazip bile gelmiş olabilir ve belki de temiz havanın Tallulah'ın kafasını boşaltmaya yardımcı olacağını düşünmüşlerdir.

Kim Megs'i arar. "Bir süreliğine Noah'ı size bırakmamın bir sakıncası var mı?" diye sorar. Sanırım Zach ve Tallulah'ın nerede olabileceğini biliyorum ve gidip bir bakmak istiyorum.

Bir duraklama oldu, sonra Megs "Yani henüz dönmediler mi?" diye sordu.

Kim gözlerini kapatır. Oğullarla işler farklıdır, bunu biliyor. Ama yine de Megs'in ilgisizliği onu hayal kırıklığına uğratır. Onu bu sabah bıraktığı gibi, sinirli kocasıyla arka bahçesinde uzanmış, herhangi bir sorumluluğu ya da gündemi olmamasının tadını çıkarırken hayal ediyor.

"Hayır," diyor. "Onlar değil. Ve yerel taksi firmalarının hiçbirinde dün gece onları arkadaşlarının evinden aldıklarına dair bir kayıt yok. Bu yüzden üniversitenin arkasındaki ormanda kaybolmuş olabileceklerine dair bir teorim var. Gidip bir bakmak istiyorum.

"Oh," diyor Megs. "Doğru. Sonra, 'Pek olası görünmüyor. Yani, saat neredeyse beş. Bu da dün gecedan beri ormanda oldukları anlamına gelir. 'Kimse orada o kadar uzun süre kaybolamaz.

'Belki bir kaza geçirmişlerdir? Aşağı düşmüşlerdir... Bilmiyorum, eski bir kuyu ya da onun gibi bir şey. Her neyse. Birazdan Noah'ın yanına gideceğim. Yakında görüşürüz.'

Megs'in başka ne söyleyebileceğini duymayı beklemeden görüşmeyi sonlandırır.

Kim Ryan iki saat boyunca ormanı ararlar ama onlardan hiçbir iz yoktur. Kuyu yok. Delik yok. Tuzak yok. Düşen ipucu yok. Hiçbir şey yok. Maypole Evi'nin arazisindeki konaklama bloğunu geçtiklerinde Daha sonra Kim pencerelere baktı. Scarlett'in onlara Kerryanne Mulligan'ın kızının bir gece önce onlarla birlikte olduğunu söylediğini hatırlar; adının Lexie olduğunu söylemişti. O ve Ryan güvenliğe doğru giderler. ve "Yurt Müdürü" yazan zili çalın.

Bir kadın cevap verir.

"Merhaba. Kerryanne mi o?" "Evet, konuşuyorum.

"Merhaba, ben Kim Knox. Ortak alanın karşısında oturuyorum. Sanırım annem Springdale'deyken annenize bakıyordu?"

Evet, evet. Seni tanıyorum. Anneni de hatırlıyorum. Onu çay içmeye ziyarete geldiğimde annemin odasına Jamaikalı zencefilli somun getirirdi. Paula'ydı, değil mi?"

Kim annesinin adını duyunca gülümsüyor. 'Evet! Bu doğru. Annenizin adı Vanda mıydı?'

Evet! Doğru. İyi hatırladım. ? İçeri gelmek ister misin?"

'Evet, teşekkür ederim. Oğlum da yanımda.' "Çok güzel," diyor Kerryanne. "İkinci kat, 205 numaralı oda.

Kerryanne'in dairesinden yemek kokusu geliyor, ocakta bir şeyler tütüyor. Genç bir kadın, terasa bakan L şeklindeki kanepede oturuyor. Kim'in az önce kızı ve erkek arkadaşı için aradığı ormana bakıyor.

"İçeri gel!" diyor Kerryanne. "İçeri gelin. Bu kızım Lexie, birkaç günlüğüne benimle kalacak. Lexie, bu Kim, Nana'nın Springdale'deki bakıcılarından birinin kızı. Ve annenin. O...?"

Kim başını sallar. "Hayır. Hayır, iki yıl önce öldü.

"Bunu duyduğuma üzuldüm. Çok genç olmalı?" 'Altmış iki,' dedi.

"Oh hayır. Ah canım. Benden o kadar da büyük değil. Çok özür dilerim.' Evet, pekala. Peki ya anneniz? O...?"

Dört yıl önce. Ama seksen sekiz yaşındaydı. Yani, bilirsiniz, şikayet edemem. Ama anneni severdi. Gerçekten severdi.'

Zavallı ölü annelerini düşünerek bir dakika boyunca birbirlerine hüznle gülümserler, sonra Kerryanne toparlanır ve "Her neyse, sizin için ne yapabilirim?" der.

"Şey," diyor Kim, "aslında konuşmak istediğim Lexie'ydi.

Lexie adının duyulması üzerine dönüp, "Ah?" der.

Lexie, maun renginde küt kesilmiş saçları, büyük siyah çerçeveli okuma gözlükleri, dar kot pantolonu ve ustaca dağınık bir tişörtü olan genç ve güzel bir kadındır.

"Dün gece Scarlett'in evinde miydin?"

"Evet!" diye parlak bir şekilde cevap veriyor. "Nereden biliyorsun?"

Çünkü kızım da oradaydı. Tallulah mı? Ve erkek arkadaşı Zach? Mesele şu ki Tallulah ve Zach eve gelmedi. Görünüşe göre sabahın üçünde oradan ayrılmışlar. Biz de arka taraftaki ormandaydık. Kim cam sürgülü kapıyı işaret ediyor. "Belki geri dönerken kaybolmuşlardır diye düşündüm ama onlardan bir iz yok. Erken ayrıldığınızı biliyorum ama bir şey fark edip etmediğinizi merak ettim. Bir şey bilip bilmediğini. Bir şey gördün mü? Çünkü burada fikirlerim tükeniyor! Sesini tutmaya, tonunu normal tutmaya çalışıyor, ancak sonuca ulaştığında kelimeleri çatırdamaya başlıyor ve sonra ağladığını fark ediyor. Kerryanne

ona bir mendil bulmak için mutfağa koşar ve Lexie ona gerçek bir endişeyle bakar.

"Tanrım, çok üzgünüm. Ne kadar korkunç. Çok endişelenmiş olmalısınız.'

Kim başını sallar ve Kerryanne'den mendili alıp yanaklarına tutar.

"Yani," diyor, "eminim bir şey yoktur. Eminim sadece, bilirsin işte, Çocuklar, onlar sadece...' Ama bu konuda emin olamadığı için susuyor. Emin olduğu tek şey Tallulah'ın Noah'yı asla kasten terk etmeyeceği ve başına korkunç bir şey gelmiş olması gerektiğidir.

Kerryanne, Kim ve Ryan'ı büyük kanepeye götürür ve onları oturmaya davet eder.

"Dürüst olmak gerekirse," diye başlıyor Lexie, "keşke sana söyleyebileceğim bir şey olsaydı.

Ama gerçekten yok. Eski bir okul arkadaşımın Swan & Ducks adlı bardaydık. bir grup vardı, genç bir grup, onlu yaşların sonunda, yirmili yaşların başında ve oldukça kabadayı davranıyorlardı. İçlerinden birini tanıdım, Scarlett. Eskiden burada öğrenciydi. Her zaman oldukça arkadaş canlısı olmuşuzdur.

Ben de merhaba demeye gittim ve ne olduğunu anlamadan onların küçük grubunun içine sürüklendim ve bu biraz garip hissettirdi çünkü açıkçası onlardan biraz daha büyüğüm. Ayrıca ayıktım. Ve onlar değillerdi.'

"Peki Tallulah o zaman orada mıydı?

"Evet, oradaydı. Bir çocukla oturuyordu - sanırım erkek arkadaşıyla?

Kim başını sallar.

"İlk başta biraz sessiz görünüyorlardı. Bunu fark ettim. Sonra Scarlett masa için bir sürü shot aldı, sonra bir tane daha ve herkes daha da gürültülü oldu ve sonra kapanış saati geldi ve hepsi ormanın içinden Scarlett'in evine yürümekten bahsediyorlardı ve ben bunun gerçekleşmeyi bekleyen bir kaza olduğunu düşündüm. Ben de onları oraya götürmeyi teklif ettim.

"Hepsi mi?

"Hayır, hepsini değil, sadece beşini. Biraz sıkışık bir durumdu ve tamamen yasal değildi ama yine de hepsinin ormanda başları açık daha güvenli olduğunu düşündüm.

"Peki oraya döndüğünüzde ne oldu?

"Bildiginiz gibi dün gece hava çok sıcaktı ve havuzlarının ışıkları yanıyordu ve hepsi soyunup havuza atladılar.

"Tallulah dahil mi?

"Evet. Üstü ve pantolonuyla içeri atladı. Biraz bilinçli görünüyordu.'

Evet, hâlâ biraz bebek kilosunu taşıyor.

"Bebeği mi var? Lexie şaşırmış
görünüyor. "Evet. Noah; o bir yaşında.

"Tanrım, çok genç görünüyor.

"Öyle. Kim bir kez daha gözyaşlarını tutuyor ve gülümsemeye zorluyor.
"Yani, hepsi havuza atladı. Sonra ne oldu?

"Şey, bu noktada kendimi denetlemem gerektiğini hissettim. Demek
istediğim, Scarlett'in annesi içeride bir yerdeydi, sanırım uyuyordu ve
partideki tek ayık kişinin ben olduğumu fark ettim, bu yüzden göz kulak
olmam gerekiyordu.

Herkes. Saat bire kadar kaldım. O sırada herkes havuzdan çıkmıştı ve biraz
...' Göz ucuyla hızlıca Kim'e bakıyor. '... ot. Biraz votka. Müzik. Ama
ortalık biraz sakinleşmişti. Tallulah ve erkek arkadaşı içeri girdiler. Sonra
Mimi içeri girdi. Ben de geri dönmeye karar verdim. Liam adında bir adam
okulda çalıştığı için beni arabasına aldı. Hepsi bu kadar.'

"Liam? Kim nazikçe sorar. "Liam kim?

Burada öğretim görevlisi. Üst dairede oturuyor. Eskiden Scarlett'le
çıkıyordu ama hâlâ arkadaşlar.

'O, yani, o...' Kim dünyaları bulamıyor.

Lexie başını sallar. "Oh," der, "hayır. Tanrım, hayır, Liam hakkında
endişelenmene gerek yok. O dünyadaki en iyi adam. Gerçekten.

Kim ihtiyatlı bir şekilde başını sallar. Sonra da "Peki dün gece yüzeyin
altında bir şey var mıydı?" diye soruyor. Uygunsuz bir şeyler olduğu
hissine kapıldınız mı?

Lexie alt dudağını büker ve başını yavaşça sallar. "Hayır." "Peki
sen gittiğinde orada kim vardı?

Tallulah. Erkek arkadaşı. Scarlett ve Mimi.'

'Pekâlâ,' diyor Kim, çoktan ayağa kalkmaya başlamıştı. "Çok teşekkür
ederim Lexie. Zaman ayırdığın için gerçekten minnettarım ve dün gece
onlarla birlikte geri dönüp onları güvende tuttuğun için çok teşekkür
ederim. Yüzme havuzlarında sarhoş çocuklar. Düşünmeye bile değmez.

"Hayır," diyor Lexie. "Ben de öyle düşünmüştüm.

Teşekkür . Ve bu Liam. Sence onunla değer mi? Bir fikri olabilir mi?"

Lexie özür dileyerek, "Bundan şüpheliyim," diye cevap verir. "Benden
daha fazlasını görmüş olamaz.

Kim telefonundaki saate bakar. Saat neredeyse altı. Kerryanne'e döner.
"Sence polisi aramalı mıyım?" diye soruyor usulca. "Saat

On beş saat oldu. Sen olsan ne yapardın?"

Kerryanne iç çekti. 'Şey, benim için durum farklı, *in loco parentis*, eğer biri okuldan kaybolursa oldukça hızlı hareket ederim. Aslında kayboldular ve ben de birkaç saat içinde arama kurtarma ekiplerini çağırdım. Ama bir anne olarak?' Duraksıyor. "Bilemiyorum. Tallulah ve Zach teknik olarak yetişkinler. İçki içiyorlardı, uyuşturucu kullanıyorlardı; normal gençlerin sorumluluklarının ötesinde sorumlulukları var gibi görünüyor. Ben olsam daha büyük resme bakmak isterdim. Yani, sadece kaçmış olmaları mümkün mü? Çılgınca bir anlık spontanlıkla?"

Kim gözlerini kapatır ve tepkisini ölçer. "Hayır," der. "Hayır. Kesinlikle olmaz."

"Peki çift olarak aralarında? Yani, aralarında bir şey var mıydı? Belki kavga etmişlerdir? Belki bir şey olmuştur?"

Ve , gün boyu Kim'in kafasını kemiren şey: bir gün önce ona ödünç verdiği yedek kapı anahtarlarını ararken Zach'in ceketinin cebinde bulduğu küçük kutu. İçinde altın bir bant üzerine yerleştirilmiş küçük ama çok net bir elmas olan yüzüğün bulunduğu kutu.

Dün gece bardan nişanlı dönmelerini bekliyordu. Bu konuda ne hissettiğinden emin değildi; çok gençtiler ve Tallulah'ın Zach'e tamamen bağlı olduğuna ikna olmamıştı. Ama o da

Buna hazırdı, şaşkın ve sevinçli görünmeye ve ikisine de sarılıp çok heyecanlandığını söylemeye ve bir fotoğraf çekip Tallulah'ın babasına mesaj atmaya ve Facebook'a koymaya ve bunların hepsine hazırdı. Buna hazırdı. Hatta eğer

bunun yanlış olduğunu düşündü. Çünkü senin yaptığın buydu. değil miydi? Bir bebeğin olduğunda. Seni seven bir adam olduğunda. Evlendin.

Ama sonra Kim, Tallulah'nın Noah doğduktan sonra Zach'le tekrar bir araya gelmeyi kabul etmesinin ne kadar uzun sürdüğünü düşünür. Tallulah'ın Zach'in dokunuşunu omzundan, kolundan nasıl silktiğini, gözlerini nasıl devirdiğini düşünüyor bazen onun arkasından. Birkaç haftadır Tallulah'la bir konuşma başlatmak istiyordu, sadece kontrol etmek, Zach'i geri aldığı için hala mutlu emin olmak için. Ama yapmamış. Sonra bu geceyi birlikte planladılar ve Kim bunu aralarındaki ilişkinin iyiye gittiğinin bir işareti olarak gördü. Ve sonra yüzüğü buldu.

Zach, Tallulah'a evlenme teklif etseydi ve Tallulah hayır deseydi ne olurdu diye merak eder. Çünkü Zach iyi bir çocuktur ama öfkeli. Zaman zaman televizyonda spor seyredirken ya da

Evlilik teklifinin reddedilmesi bu öfkeyi nasıl tetiklemiş olabilir? Nasıl karşılık vermiş olabilir?

OceanofPDF.com

Ağustos 2018

Sophie ve Shaun o akşam saat sekizde, ellerinde soğuk bir şişe şarapla Kerryanne'in dairesine varırlar. Dairenin, oturma odasının neredeyse tamamını kaplayan cam sürgülü kapıları doğrudan batan güneşe bakmaktadır. Hava sıcak ve havasızdır; duvara takılı büyük bir krom vantilatör biraz rahatlama sağlar.

"Üzgünüm," diyor Sophie ve Shaun'a, "güneşli bir günde burası çok sıcak oluyor, ısı hapsoluyor. Gelin,' diyor, 'terasta oturabiliriz.

Terasında hasır bir kanepe ve kaselerde cipsler, şarap kadehleri ve kavanozda bir mum bulunan bir masa var.

Önce Sophie oturur, onu Shaun izler. Ormanın karşısındaki manzara çok güzel; gökyüzü turkuaz renginde, mercanlarla kaplı, yarım ay gölgelerden yeni çıkıyor.

"Burası çok güzel," diyor Sophie. "Kulübeden farklı bir dünya gibi.

'Evet, yazlık çok güzel ama manzarayı göremiyorsunuz. Ama yine de sıcaktan da etkilenmiyorsunuz. Üç kadehe şarap doldurur ve Shaun'a kaldırıyor. "Şerefe," diyor. 'Beşinci ! Ve sana da, Sophie, ilk başöğretmenimin sevgilisi!

"İlk evli olmayan çift biz miyiz? Sophie sorar.

"Öylesiniz, evet.

"Bu bir skandal mı?" diye sorar Sophie.

"Tanrım, hayır. Belki yirmi yıl önce kaşlar kalkardı.

Ama şimdi değil. Artık kimsenin böyle şeyleri umursadığını sanmıyorum. Onlar mı? Ve aslında Jacinta Croft - selefınız Shaun - evli geldi ama bekar gitti. Kocasını kaçı. "Bir bardak süt için dışarı çıkma" senaryolarından biri. Kimse nedenini öğrenemedi. Bu oldukça

Skandal yüzünden gitti. Yani hayır, siz ikiniz dillere düşmeyeceksiniz, bunun sözünü verebilirim.

Bir süre Shaun'un işteki ilk günü, Lewisham'da öğretmenlik yaptığı okul ve iki bölge arasındaki farklar hakkında sohbet ediyorlar, iki okul. Sonra Kerryanne Sophie'ye dönüp, 'Peter Doody bana senin yazar olduğunu söyledi, Sophie? Dedektif romanları, dedi.

"Evet. Sophie gülümsüyor. "Gerçi onları okuduğunuzdan şüpheliyim. Oldukça nişler. Ben İskandinavya'da büyüğüm.' Her zamanki kahkahasıyla gülüyor.

İnsanlara onu neden hiç duymadıklarını açıklamak zorunda kaldığında gülüyor.

"Kızıma senden bahsettim," diyor Kerryanne. 'Ailede okuyucu olan o. Ben değil. Sanırım kitaplarınızdan birini sipariş etmiş bile olabilir. Ne deniyordu onlara?"

"Serinin adı Little Hither Green Dedektiflik Bürosu. P. J. Fox adıyla yazıyorum.'

"Bak ne diyeceğim," diyor, "eğer kitapların için ilham almak istiyorsan, sana burası hakkında bazı hikayeler anlatabilirim. Yani, sana gerçekten tüyler ürpertici şeyler anlatabilirim. Sadece geçen yıl iki kez polis buraya geldi, kayıp insanlar için ormanı taradılar.

Sophie ormanın ötesindeki terk edilmiş konağı düşünür. "Vay canına," der. "Ne oldu?"

Kerryanne Shaun'a bakar ve şöyle der: 'Hm. Muhtemelen biraz patavatsızca. Belki de değil.

Ama Sophie'ye başka bir zaman olacağını söyleyen yan bir bakış fırlatır.

Ertesi gün Sophie, Shaun'la birlikte sabah 6'da kalkıyor ve yine güzel bir Ağustos sonunun altın ışıkları ağaçların arasından ve masa örtüsünün üzerinden süzülerek açık havada birlikte kahvaltı ediyorlar.

"Bugün ne yapacaksın?" diye soruyor Shaun, tabakları ve çatal bıçakları toplayıp bir araya yığarken. "Başka bir destansı yürüyüşe çıkacak mısın?"

"Hayır," diyor. "Bugün olmaz. Bugün köyü keşfedebileceğimi düşündüm. Belki meşhur Swan & Ducks'ta öğle yemeği yeriz. "Size katılmaya çalışacağım," diyor Shaun.

"Bu gerçekten çok hoş olurdu.

Shaun gittikten sonra Sophie kulübedeki kutuları açmak için biraz zaman harcar. Sonra kendine bir fincan kahve daha yapar ve dizüstü bilgisayarını alır.

mutfak masasına oturur ve bazı e-postaları yanıtlar. P. J. Fox olarak bir suç festivaline katılmak üzere bir haftadan biraz fazla bir süre içinde Danimarka'ya uçacaktır ve seyahat programına bir röportaj da dahil olmak üzere bazı son dakika eklemeleri .

Bu da gitmeden önce saçıyla ilgili bir şeyler yapmak isteyeceği anlamına geliyor. Londra'ya gününbirlik bir gezi yapmayı, orada stilistini ziyaret etmeyi, belki biriyle öğle yemeği yemeyi, yayıncılarının onu ziyaret etmesini isteyip istemeyeceklerini sormayı düşünüyor. Bu ihtimalin kendisini oldukça heyecanlandırıldığını hissediyor.

Bir süre sonra ekranları son taslağına çeviriyor. Günlerdir ona bakmamıştı. Hayat, toparlanmak, bavulları boşaltmak, vedalaşmak ve merhaba demekten ibaretti. Herhangi bir iş yapmak için doğru kafa yapısına sahip değildi. Ama şimdi hiçbir mazereti yok.

Son paragrafının kuyruk kısmı ona boş boş bakıyor. Bir Londralı olduğu, Lewisham'daki geniş bir ortaokulda öğretmenlik yapan bir erkek arkadaşı olduğu, Surrey'e taşınmanın onun gerçekliğinden ziyade günlüğündeki bir tarih olduğu zamanlarda başka bir dünyada yazmıştı. Bir an ona baktı, sonra bölümün geri kalanında yukarı doğru ilerleyerek kendini 'Londralı Sophie'ye geri yerleştirmeye çalıştı ama bunu yapamadı.

Bunun yerine, ekranları tarayıcısına kaydırır ve *Maypole House* ve *kayıp kişi* kelimelerini yazar. Filtreyi haberler olarak ayarlıyor ve sonuçlardaki ilk bağlantıya tıklıyor:

Yerel Genç Ebeveynler Gece Gezmesinden Sonra Hala

Kayıp Upfield Common sakini 39 yaşındaki Kim Knox'un kızı 19 yaşındaki Tallulah Murray ve yine 19 yaşındaki erkek arkadaşı Zach Allister'ın Cumartesi sabahının erken saatlerinden bu yana görülmemesi. Birlikte 1 yaşında bir oğulları olan Murray ve Allister, önceki akşamı Swan & Ducks barında geçirdikten sonra yerel bir arkadaşlarıyla birlikte özel bir eve gitmişlerdir Upley Fold yakınlarında, Maypole House'un eski öğrencileri olan arkadaşlarıyla sabah saat 3'e kadar parti yaptılar. Evraklara göre aynı arkadaşlar, taksiyle eve gitmek için ayrıldılar ama bir daha geri dönmediler.

Eğer

Bu kişilerin nerede olduklarına dair herhangi bir bilgisi olanların Manton Polis Karakolu'ndaki dedektiflerle irtibata geçmeleri rica olunur.

Sophie omurgasında küçük bir ürperti hissediyor. Bir güncelleme aramak

için diğ er ba ğlantılara tıklar ama bulamaz

herhangi bir şey, sadece yerel gazetenin yayınladığı aynı haberin farklı versiyonları.

Daha sonra Google'da *Kim Knox, Upfield Common* diye aratıyor ve *Upfield* adlı köy bültenine birkaç bağlantı da dahil olmak üzere birkaç sonuç çıkıyor

Gazetteer. Bültende yer alan bir makale, Tallulah ve Zach'in kayboluşunun birinci yıldönümü münasebetiyle Haziran ayında düzenlenen nöbetle ilgili. Makaleye ilâştirilmiş bir fotoğraf var: koyu renk, orta uzunlukta saçları olan, önden düğmeli uzun çiçekli bir elbise ve bir çift siyah asker botu giyen çekici bir kadın, yine koyu renk saçlı, tek bir pembe gül tutan çok küçük bir çocuğun elini tutuyor. Koyu renk gömlek ve savaş pantolonu giymiş genç bir çocuk kadının yanında duruyor; kadına çok . Arkalarında bir yüzler denizi, bir sürü genç insan var.

Upfield Common, Gable Close'dan 40 yaşındaki Kim Knox, Mart ayında 20 yaşına girecek olan kızı Tallulah Murray'nin kayboluşunun birinci yıldönümü münasebetiyle Cumartesi gecesi köyde mum ışığında bir geçit törenine öncülük etti. Törende ayrıca Tallulah'ın ortağı ve oğlunun babası Zach Allister da anıldı, o da Mart ayında 20 yaşına girecekti. Ortak alanda başlayan tören alayı, Tallulah'ın 2016 yılına kadar öğrencisi olduğu eski okulu Upfield High'dan bir koro tarafından umut ve anma şarkılarının söylendiği St Bride's Chapel'de sona erdi. Tallulah geçen yıl Haziran ayında bir arkadaşının evinde geçirdiği gecenin ardından kaybolduğunda Manton İleri Eğitim Koleji'nde Sosyal Bakım okuyordu.

Diğer bağlantı Sophie'yi bundan üç ay öncesine, Tallulah'ın Mart ayındaki yirminci doğum gününde gül ağacına gömölme töreniyle ilgili makaleye götürüyor.

'Tallulah' adlı bir Avustralya çalı gülü olan gül ağacı, Kim Knox'un kızını üniversiteye götürmek için otobüs beklerken izlediği ortak alandaki otobüs durağının arkasına dikildi.

Sophie ekrana arkasını döner. Bir kadının perdeyi arkasına çekmiş, gözlerini dikmiş, ona baktığını düşününce, içinden çiğ bir duygunun geçtiğini hissediyor.

Caddenin karşısında, kayıp çocuğunun gölgesini arıyor ve onun yerine güller görüyordu.

OceanofPDF.com

Aralık 2016

Tallulah annesinin tuvalet masasında oturuyor. Annesinin burada bir büyüteçli aynası, ayrıca Tallulah'ın sahip olmadığı pamuk yünü topları ve makyaj fırçaları gibi şeyler var çünkü Tallulah makyaj yapmaktan hiç hoşlanmıyor. Özel günlerde maskara sürüyor, göz altı torbalarına ve çatlaklarına kapatıcı sürüyor ama geri kalanıyla . Koyu renk saçlarının ön kısımları şu anda bir tür soluk lacivert; ambalajdaki modelin elektrik mavisini umuyordu ama hayatındaki her şey gibi bu da beklediği gibi olmadı.

Annesinin makyaj çantasını açıyor ve içinden likit göz kalemi arıyor, sonra kalemi göz kapaklarında gezdiriyor ve üniversitedeki kızların her zaman sahip olduğu mükemmel kanatları taklit etmeye çalışıyor. Tam bir felaket. Onları siler ve yeniden başlar. Sonunda telefonunu eline alır ve annesine mesaj atar:

Yukarı gelip makyajıma yardım eder misin?

Kendini biraz kötü hissediyor. Annesi bugünlerde onun için yeterince şey yapıyor. Noah uyuyor ve annesi tek başına nadir bir huzur anının tadını çıkarıyor.

Ancak birkaç saniye sonra annesi bir başparmak yukarı emojisiyle yanıt veriyor ve sonra orada, sıcaklığı odayı hemen dolduruyor. "Pekala o zaman, ne yapmamı istiyorsun?"

"Kanatlar," diye yanıtlıyor Tallulah, likit kalemi annesine uzatırken. "Onları berbat edip duruyorum."

Annesi odanın karşısına bir tabure çeker ve Tallulah'ın yüzünden birkaç santim uzakta olacak şekilde üzerine oturur. Tallulah boynundaki parfümün kokusunu alabiliyor: Body Shop'tan alınmış ve misk var. Annesi misk kokusunun erkeklerin seninle seks yapmak istemesini sağladığını söylüyor. Bu da Tallulah'a pek olası gelmiyor; neden birileri yapman gereken diğer şeyleri yapmakla uğraşsın ki?

Belirli bir parfüm sürüp bu işi halledebilseydiniz, erkeklerin sizinle seks yapmak istemesini nasıl sağlayabilirdiniz?

Annesinin dövmelerinden birinin ana hatları, üstünün yaka kısmında görülebiliyor: daha aşağıda bir kuşun parçasını oluşturan bir tüyün ucu. Annesinin altı dövmesi var; birini Tallulah doğmadan önce, diğerlerini ise o doğduktan sonra yaptırmış. Tallulah'ın bebeklik ayak izlerini kolunun alt tarafına soluk pembe renkte dövmeye olarak yaptırmış, üç inç uzunluğunda ve altında baş harfleri var. Diğer kolunun alt tarafında Ryan'ın bebek ayaklarının dövmesi var. Sırtında Japon tarzı bir balık, ayak bileğinde ise bir kırlangıç sürüsü ve yüzük parmağında da bir elmas var. Elmasın kendisiyle evlenmesini simgelediğini söylüyor; Tallulah ve Ryan'ın babasından ayrıldıktan sonra bir daha asla evlenmemeye yemin etmiş ve dövmeli nişan yüzüğü çoktan evlendiği anlamına geliyormuş.

Tallulah gözlerini kapatır ve yüzünü annesinin uzattığı ele doğru çevirir.

"Ee," diyor annesi, fırçayı sol gözünün kenarına sürerken. "Bu makyaj da neyin nesi?"

Bu gece üniversitenin Noel partisi var, kantinde bir disko, berbatlığıyla ünlü ama havalı çocukların orada olacağını biliyor, Scarlett ve tayfası, Çünkü onlar sosyal planlama komitesindeler ve gitmezse bir şeyleri kaçırabileceğini çok hissediyor ama ne olduğundan tam olarak emin değil.

Omuz silkiyor. 'Sadece öyle hissettim,' diyor.

Annesi ikinci kanadı tamamlar ve o aynada kendini görmek için döner. Kanatlar mükemmeldir. "Teşekkürler anne," diyor. "Sen en iyisisin.

"Ne giyeceksin?" diye soruyor annesi.

"Şu bluz," diyor, "hani geçen hafta Belfry'aldığımız. Üzerinde kalpler olan. Siyah kot pantolonumla.

"Evet," diye yanıtlıyor annesi, "çok hoş görünecek.

Tallulah gülümsüyor. Dünyanın en harika üstü değil ama ne kadar uğraşırsa uğraşsın bir eski formuna kavuşamayan bebek sonrası karnını gizleyecek, önemli olan da bu.

Bir saat sonra aşağı iniyor. Annesi Noah'ı kucağına almış ve birlikte CBeebies izliyorlar. Ryan yemek masasında Kulaklıklarını takmış, ödevini yapıyor.

"Muhteşem görünüyorsun," diyor annesi. "Tek kelimeyle muhteşem. Tallulah eğilip Noah'yı iki yanağından öpüyor.

"Oraya nasıl gideceksin?"

"Chloe beni bırakacak.

Annesi başını sallıyor.

"olacağına emin misin? Tallulah bebeğinin başının dokunarak soruyor.

"Gitmemi istemiyorsan gitmek zorunda değilim.

"Tabii ki iyi olacağız. Bir dakika sonra banyo zamanı, değil mi meleğim? Noah'ya dönerken annesinin sesi bir iki oktav yükseliyor. "Ondan sonra da güzel bir hikâye ve uzun bir uyku çekeceğiz. Evet! Evet, uyuyacağız!"

Noah dönüp ona gülümsüyor ve Tallulah'nın annesi onu yanağından sertçe öpüyor. "Hadi bakalım," der. "İyi eğlenceler. Geç kalacak olursan bana haber ver.

"Kesinlikle geç kalmayacağım," diyor. "Chloe'nin annesi saat on birde evde olmasını istiyor, ben de o saatte döneceğim.

Tallulah dışarıda duran bir arabanın duyar ve hemen ön kapıya koşar. Oradaki aynada kısa bir süre kendini değerlendirir.

Oldukça güzel görüldüğünü düşünüyor.

İlk bir saat Tallulah'ın beklediği kadar berbat . Boktan ses sistemi kötü müzik çalıyor; duvardaki kapakta akşam yemeği

Bayanlar öğle yemeklerini genellikle açık servis ediyor ve plastik şişelerde bira ve bardakta şarap sunuyorlar. O ve Chloe sırtları duvara dönük bir bankta oturmuş, ellerinde birer birayla etraflarındaki partiyi izliyorlar. Chloe ilk ve ortaokulu Tallulah ile birlikte okumuştı; hiçbir zaman çok iyi arkadaş olmamışlardı ama Manton'daki bu ilk dönemlerinde zorunluluktan bir araya gelmişlerdi.

Sonra odada bir vızıltı duyulur ve çift kapının çerçevesi içinde Scarlett Jacques ve çetesi belirir. Aralarında gülüşüyorlar ve hiçbiri güzel görünmek için çaba sarf etmemiştir. Scarlett'in soluk mavi saçları iki kısa atkuyruğu şeklinde arkadan bağlanmış. Bol bir elbise giyiyor.

kot pantolon, leopar desenli bir yelek ve büyük boy sahte kürk bir palto. Onlar içeri girdiğinde odanın tüm atmosferi değişir.

Chloe tuts. "Burada ne halt ediyorlar?"

Tallulah döner. "Neden burada olmasınlar ki? yardım ettiler."

"Bu tür şeyler için fazla sinirli ve havalı olduklarını düşünürdüm.

Tallulah garip bir savunma dalgasının geçtiğini hisseder. "Onlar sadece insan," diye karşı çıkıyor.

Ama bunun doğru olmadığını biliyor. Onlar insanlardan daha fazlası. Onlar bir ruh hali, bir his, bir titreşim, bir özlem. Bir müzik videosu ya da harika bir filmin fragmanı gibiler. Hip bir giyim markasının billboard afişi gibidirler. Manton Koleji'nin küçük akvaryum ortamında, onlar aslında ünlüler.

"Bir içki daha ister misin?" diye soruyor, ayağa kalkarak.

Chloe başını sallıyor. "Bu benim limitim," diyor araba sürüyormuş gibi yaparak. "Kola mı?"

"Elbette," diyor Chloe. "Diyet, eğer ellerinde varsa."

Tallulah kalp desenli çekiştirerek indiriyor, böylece kot pantolonunun bel bandı ile gömleğinin paçası arasında boşluk kalmıyor, hamileliğinin geride bıraktığı sütlaç lekesi görünmüyor.

Scarlett ve mürettebatının gelmesiyle birlikte ambar kapısına yönelir. Çoktan içmişler gibi kokuyorlar, Tallulah'nın ayna karşısındaki ayık saatleriyle, annesinin kucağındaki küçük oğluyla sessizce vedalaşmasıyla, dizüstü bilgisayarının başında oturan ve özenle ödevini yapan erkek kardeşiyle alay ediyorlar. Parti öncesi akşamları ne kadar da farklıydı.

Scarlett telefonuna bakarken bir başkası ona içki almak için sıraya giriyor. Kürk mantosu omuzlarından sarkıyor, kolunun üst kısmındaki dövme ve yontulmuş köprücük kemiğini ortaya çıkarıyor. Arkadaşının elinden biray alıyor ve bunu yaparken Tallulah'la göz göze geliyor.

"Oh!" diyor. "Bu otobüsteki Tallulah."

Tallulah başını sallıyor. "Evet," diyor, "benim, otobüsteki."

Birkaç hafta önce o gün otobüs durağındaki etkileşimlerinden sonra birbirlerini birkaç kez kabul etmişlerdi ama o kadar.

"Güzel görünüyorsun. Elindeki bira şişesini Tallulah'ın yüzüne doğru uzatır, Tallulah bunun makyajına bir gönderme olduğunu varsayar.

"Teşekkürler. Neredeyse *"Sen de öyle"* diyecekti ama sonra vazgeçti.

Barın arkasında servis yapan adam ona merakla bakar ve o da içkilerini sipariş eder. Bardan uzaklaşırken, Scarlett'in dans pistindeki arkadaşlarına katılmak için ayrılmış olmasını bekliyordu, ama Scarlett onu bekliyordu. Tallulah şaşkınlığını gizlemeye çalışır.

Scarlett elindeki plastik bira şişesini Tallulah'ınkine vurarak, "Şeref," dedi.

"Şerefe," diyor Tallulah.

"Burada kiminle birliktesin? Scarlett odaya bir göz attı.

"Chloe Minter. Oturmuş telefonunda bir şeyler karıştıran arkadaşını işaret ediyor. "O benim sınıfımda. Köyde yaşıyor. Yakınımda. Bilirsiniz işte. Ve araba kullanıyordu. Yani...' Omuz silkiyor, Chloe Minter'la burada bulunma nedenlerinin tamamen pratik olduğunu ima ediyor. Bir bakıma öyle de.

DJ, Mariah Carey'nin 'All I Want For Christmas Is You' şarkısını çalıyor ve büyük bir heyecan dalgası, kollar havada, dans pistine doğru bir koşuşturma yaşanıyor.

Scarlett, 'Oh! Oh, oh!' dedi. '. Dans etmeliyiz!'

Tallulah göz kırpmıyor. En iyi zamanlarda bile dans etmeyi sevmez. Ama mutsuz görünmek istemediği için gülerek, "Henüz yeterince sarhoş değilim," der.

Scarlett kocaman sahte kürklü paltosunun ceplerinden birini karıştırdı ve bakır bir matara çıkardı. 'Çabuk,' dedi, 'boynuna tak.

"Ne oldu?

"Rom," diyor. 'Gerçekten çok iyi bir rom. Babam Barbados'tan getirdi. Sanki' - başparmağı ve işaret parmağıyla bir daire çiziyor - 'en iyisi'.

Tallulah şişenin ağzını kokluyor.

"Baharatın kokusunu alabiliyor musun?" diyor Scarlett.

Tallulah başını sallar ama aslında sadece alkolün kokusunu alabilmektedir. Bir yudum alır ve geri verir.

'Hayır, hayır, hayır,' dedi Scarlett. 'Bu seni dans ettirmez! Biraz daha! Tallulah şişeyi tekrar dudaklarına götürdü ve dört büyük aldı. 'Şimdi dans edecek kadar sarhoş musun?

Başıyla onaylıyor ve Scarlett onu dans pistine çekiyor. Arkadaşlarına doğru dans ediyorlar ve Scarlett Tallulah'ı önünde döndürüyor ve Tallulah kollarını kaldırırken yeni bluzunun yukarı kalktığının farkında ve onları indirmeye çalışıyor ama Scarlett onları yukarı çekmeye devam ediyor.

Herkes şarkıya eşlik ediyor ve Tallulah bazı öğretmenlerin de şarkıya katıldığını görüyor

Şimdi, dans pistinde olmasını beklemeyeceği insanlar var ve alkol kan dolaşımından beynine doğru pompalanıyor ve aniden

Yulaf lapası göbeği ya da bankta oturan Chloe umurunda değil, sadece dans etmek istiyor, on sekiz yaşındaymış gibi dans etmek istiyor ve dünyada umurunda değil ve evde bebek yok, kendini beğenmiş bir anne yok.

bu gece kendisi bir partide olmalı, eski erkek arkadaşı Onu geri kazanmaya çalışan kanatlar, sadece o, on sekiz yaşında, üniversitedeki ilk döneminde, önünde koca bir hayat ve ellerini başının üstünde tutup ona sırttan dünyanın en havalı kızı: Mariah, rom, tavandan inen ve ayaklarına ve saçlarına inen parıltılar.

Şarkı sona erer ve Scarlett sonunda ellerini bırakır.

"Şimdi," diyor, "Noel resmen başladı! Bir çılgılık atıp arkadaşlarına beşlik çakıyor ve sonra, tam da Tallulah

Scarlett onun kendisinden uzaklaşıp küçük çetesinin koruyucu geri döneceğini varsayarak ona döndü ve "Benimle dışarı gel," dedi.

Tallulah omzunun üzerinden endişeyle Chloe'ye bakıyor.

Scarlett, 'O iyi olacak,' dedi. " gel. Onu elinden tutup çift kapıdan çıkararak giriş holüne, oradan da otoparka götürür. Hava Hava hemen buzsoğudu ve Scarlett hala kocaman kürk mantosunu giyerken, Tallulah'ın üzerinde sadece kısa kollu pamuklu vardı. Scarlett paltosunu açarak, "İşte," dedi. "Burada iki kişilik yer var.

Tallulah ona kararsızca baktı, sonra omuz silkip gülümsedi ve Scarlett'in kemikli gövdesine sokularak paltosunun diğer tarafını omuzlarına doladı.

"Nereye gidiyoruz?"

"Bildiğim küçük bir yere.

Tallulah ona göz kırpmıyor, garip bir şekilde huzursuz hissetmeye başlıyor. "O kadar korkmuş görünme.

"Ben korkmuyorum.

"Evet, korkuyorsun.

Büyük kürk mantonun kabuğunun altında birlikte hareket ederler ve bir bankın üzerine çıkarlar. Scarlett büyük paltosunun ceplerini karıştırıyor ve bir paket sigara çıkarıyor. Paketi çevirerek açar ve Tallulah'a uzatır.

Tallulah başını sallar. Hiç sigara içmemiş ve içmek de istemiyor. "Seni oradan sürüklediğim için üzgünüm," diyor Scarlett, sigarasından bir sigara kopararak.

paketi. "Çok sarhoş olduğumu fark ettim. Çok sarhoştum. Temiz havaya ihtiyacım vardı. Ve taze bir arkadaş. Gözlerini deviriyor.

Tallulah ona bir bakış fırlatır.

"Yani, beni yanlış anlamayın, onları ölesiye seviyorum, gerçekten seviyorum. Ama hepimiz çok uzun zamandır takılıyoruz. Hep birlikte Maypole House'daydık ve orası gerçekten çok yoğun bir yer. Yani, gerçekten yoğun.'

"Orada ne yapıyordun?"

"Bilirsiniz işte, sadece A seviyeleri. Altıncı sınıfın ilk dönemini yatılı bir okulda okudum ama sonra okuldan atıldım. Maypole'dan kimse beni kabul etmedi, bu yüzden babam gündüzlü kalabilmem için yakınlarda bir ev satın aldı. Scarlett omuz silkti ve sigarasını yaktı. "Peki ya sen? Sen hangi okula gittin?"

"Bilirsin işte, Upfield Lisesi, buralardayım."

"Nerede yaşıyorsunuz?"

"Şu çıkmaz sokakta, bilirsin, ortak alanın diğer tarafında. "Ailenle birlikte mi?"

Evet. Annemle birlikte. Ve erkek kardeşimle. Babam Glasgow'da yaşıyor. Söylemesi gereken bir sonraki şey için nefesi kesilir. Oğlu Noah ile ilgili olan şey. Orada, boğazının yarısında. Ama çıkaramıyor. Nedenini bilmiyor. Scarlett gibi bir kızın, henüz on sekiz yaşında olmasına rağmen bir bebeği olmasının çok hoş bir şey olduğunu düşüneceğinden emindi. Ama nedense, gece o kız olmak istemiyor, olağanüstü bir olgunluk gösteren kız.

Her sabah saat 6'da, hafta sonları bile bebeğiyle uyanan, bebuyurken üniversite ödevlerini yapan, annesinin verdiği harçlıkla kendi bezini almayı ve kendi biberonunu sterilize etmeyi unutmayan bir kızın sorumlulukları ciddidir.

kızların Superdrug'dan kömür burun bantları ve takma kirpiklere harcayacağı kadar para harcadı. Altı aydır o kızdı ve o kız olmakta da iyiydi ama şu anda bir kürkün altında, muhtemelen en az otuz altı yaşına kadar bebek sahibi olamayacak, yatılı okullardan kovulan, sigara içen ve dövmeleleri ve diline saplanmış bir çivi var ve en azından şimdilik Tallulah başka biri olmak istiyor.

"Evet," diye bitiriyor. "Sadece biz."

"Peki hep Upfield'da mı yaşadınız?"

"Evet. Doğma büyüme."

"Peki baban Glasgow'da ne yapıyor?"

"O . Annemle geri taşındı. Scarlett içini çeker ve başını sallar."

"Peki ya sen? Tallulah soruyor. "Kiminle yaşıyorsun?"

Kaşlarını kaldırıyor. "Görünürde annem ve babamla yaşıyorum ama annem biraz iki boyutlu ve babam da sürekli uzakta."

Ama benim bir kardeşim var. İyi biri. Ondan hoşlanıyorum. Ve kelimenin tam anlamıyla dünyanın *en iyi* köpeğine sahibiz. O bir Saint Bernard. Midilli büyüklüğünde ama kendini normal bir köpek sanıyor. O benim en iyi arkadaşım. Gerçekten. Onsuz kaybolurdum. Muhtemelen ölürdüm.'

"Bir köpek isterdim," diyor Tallulah. "Ama kardeşimin alerjisi var.

'Tanrım, bir köpek almalısın. Bir cockapoo al! Ya da tüylü bir şey. kaniş var. Hipoalerjeniktirler. Cavapoos da güzeldir. "Mutlaka bir köpek almalısın.

Tallulah bir an için kendini boş yere bir cavapoo hayal ederken bulur, belki şu kayısı renginde, kocaman gözlü ve yumuşak kulaklı olanlardan birini.

Onu köyde dolaştırdığını ve dükkanlara götürmek için omuz çantasına koyduğunu hayal ediyor ve sonra durup bir cavapoo alamayacağını çünkü bir bebeği olduğunu hatırlıyor.

"Belki," diyor. "Belki.

Scarlett sigarasını topuğunun altındaki yere sürüyor ve cebinden bakır şişeyi tekrar çıkarıyor. Bir yudum alıyor ve Tallulah'a uzatıyor, o da bir yudum alıp geri veriyor.

Scarlett ona ciddi ciddi bakarak, 'Çok tatlısın,' dedi. "Bunu biliyor muydun?

"Hayır, pek sayılmaz.

"Gerçekten . Seninle ilgili bir şey..' Tallulah'ın yüzünü eğiyor Parmak ucunu çenesinin altına koyarak yukarı doğru kaldırır ve onu inceler. Sanırım burnun. Burnunun ucunun yukarı doğru kalkık olması. Lana Del Rey'e benziyorsun.

Tallulah kısık sesle güler. "Kızma.

"Sanırım göz kalemi ve burun yüzünden." Elleriyle Tallulah'ın yüzünü çerçeveliyor. "Göz kalemini her zaman böyle sürmelisin," diyor, yavaşça çekiliyor, ama gözleri hala Tallulah'ın yüzünün ayrıntılarını inceliyor.

Tallulah bir şeylerin parladığını hissediyor, aşağı inerken neredeyse bir adımı kaçırdığınızda hissettiğiniz türden bir adrenalin patlaması, bir tür heyecan verici hastalık.

Ve sonra karanlıktan bir el feneri belirir, sesler duyulur ve işte Scarlett'in çetesi, liderlerinin oksijeni olmadan on dakika bile hayatta kalamaz ve onu avlarlar.

"Ah, işte ," diyor biri, başka bir yerde olmaya cesaret ettiği için neredeyse ona kızarak. "Jayden eve gitmiş olabileceğinizi düşündüğünü söyledi.

"Hayır. Sadece burada, otobüsteki Tallulah ile sohbet ediyordum.'

İki kız şaşkın şaşkın Scarlett'e bakıyorlar ve Tallulah onların Scarlett'in paltosunun altında birbirine bastırılmış vücutlarının şeklini görüyor ve Yüzlerinden tanıma gibi bir şeyin, küçük bir anlayış geçtiğini görüyor ve gördüklerinin ne olduğunu merak ediyor.

Ona başlarıyla selam verdiler, o da başıyla karşılık verdi ve Scarlett, 'Bu Mimi ve Bu Roo. Yaklaşık yüz yıldır tanıdığım bir çift. Bu Tallulah. Sence de güzel değil mi?' diyor. "de biraz Lana Del Rey'e benzemiyor mu?

Ona boş boş, biraz da garip bir şekilde bakıyorlar.

Scarlett ayağa kalktı ve paltosu Tallulah'ın omuzlarından düştü ve birdenbire üşüdü, çok üşüdü. Üç kıza bakıyor, hepsi de sigaralarını yakmışlar ve arka planda çalan '8'in gümbürtüsü eşliğinde dans ediyorlar. Yemekhaneden Destiny's Child'ın "Days of Christmas" şarkısı yükseliyor ve Chloe'nin tek başına oturup diyet kolasını beklediğini hatırlıyor ve "İçeri girsem iyi olacak. Arkadaşım beni bekliyor.

Scarlett ellerini kalçalarına koydu ve sahte bir kızgınlıkla gözlerini ona dikti, sonra gülümseyerek, 'Görüşürüz, otobüsteki Tallulah,' dedi.

Tallulah ona garip bir başparmak işareti yapar. Başka ne diyeceğini bilemez. Sonra dönüp içeri giriyor ve Chloe ona acılı ve sorgulayıcı bir bakış atıyor.

"Gerçekten üzgünüm," diyor Tallulah, onun yanına oturarak. 'Az önce ne olduğunu gerçekten anlamıyorum. Beni bir şekilde... kaçırdı.

"Tuhaf," diyor Chloe, burnunu hafifçe kırıstırarak.

"Evet," diyor Tallulah, oldukça sıcak bir plastik bira şişesinin kıvrımlarını okşayarak ve orta mesafeye bakarak. "Evet. Gerçekten öyleydi.

Haziran 2017

Kim, Kerryanne'in dairesinden ayrılır ve Ryan'la birlikte Noah'yı almak için Megs'in evine doğru yürür.

Megs onu ön kapıya getirdiğinde araba koltuğunda uyuyakalmıştır. Kim bir kızgınlık dalgasını yutar. Megs'e özellikle Noah'nın uyanık kalması çünkü aksi takdirde yatma vaktinde yorgun olmayacaktı ve şimdi onu kıyafetlerini çıkarıp yatmaya hazırlamak için uyandırmak zorunda kalacaktı ve o da huysuz ve mutsuz olacaktı ve yatma vaktinde onu yatırdığında uyumak istemeyecekti ama Megs sadece araba koltuğunda, siyah saçları terden ıslanmış bir şekilde ona hoşgörüyü gülümsedi ve "Küçük ruhunu kutsa, o çok yorgundu, onu uyanık tutmaya dayanamadım.'

Kim acımasızca gülümsüyor ve araba koltuğunun kolunu tutuyor. Boş ," diyor sıkıca.

"Ve anladığım kadarıyla...? Megs başlar. "Çocuklarla ilgili bir şey yok mu?

"Hayır," diyor Kim. 'Çocuklarla ilgili bir şey yok. Yine de - Zach sana dün gece için ne planladığına dair bir şey söyledi mi?

'Hayır. Yani, sen bana söyleyene kadar bara gittiklerini bile bilmiyordum. Son birkaç gündür onunla hiç konuşmadım.

"Yani, hakkında hiçbir şey bilmiyordun..." Kim duraksıyor, sürprizi bozup bozmamakta tereddüt ediyor, sonra karar veriyor, hayır, işin özüne inmek

Zach ve Tallulah'ın nerede olduğu şu anda sürprizlerden daha önemli. '... bir yüzük?' diye bitirir.

"Yüzük mü?

Evet. Bir nişan yüzüğü. Zach sana Tallulah'a evlenme teklif etmekle ilgili bir şey söyledi mi?

Megs gülüyor. "Tanrım," diyor, "hayır!

Kim gözlerini ona diker. Megs'in bu kavramı neden komik bulduğuna dair hiçbir fikri yoktur.

'Zach'bu konuyu konuşmuş olabileceği başka biri var mı? Bir arkadaşı? Babası?'

"Arkadaşları sanırım, ama hepsiyle konuştum ve hiçbiri dün gece olanlarla ilgili bir şey bilmiyor. Ve hayır, bu konuda babasıyla konuşmazdı. Babası o tür bir adam değil. Pek duygusal zekası yoktur, bilirsiniz.'

Kim alaycı bir gülümsemeyi bastırır. Daha az duygusal olan biriyle nadiren karşılaşmıştır.

Megs'ten daha zeki. İç çekti. "Peki," dedi, "tamam, bu küçük adamı eve götürsem ve uyanması için ikna etmeye çalışsam, sonra da tekrar uyuması için ikna etmeye çalışsam iyi olacak.

Megs ona boş boş gülümser. Hiçbir fikri yok.

"Lütfen, bir şey duyarsanız bana haber verin, olur mu? Kim soruyor. "Noah uyuyana kadar dönmezse Tallulah için polisi arayacağım. Sen de aynısını yapmak isteyebilirsin.

Megs omuz silkiyor. "Hâlâ ikisinin bir ara vermek için bir yerlere kaçtıklarını düşünüyorum. Ama evet. Belki de endişelenmeliyim. Haklı olabilirsin.

Kim dönüp arabasına yöneliyor, yürürken neredeyse belli belirsiz başını sallıyor, bir anne ve büyükannenin rolleriyle nasıl bu kadar az ilişki kurabildiğini anlamanın imkânsızlığı karşısında gözleri kapanıyor.

Akşamın ilk yarısı, bir yaşındaki bir çocuğu yatağa hazırlama sürecinden geçerken hızla geçer. Noah, tahmin ettiği gibi, bir türlü yatışmaz ve nihayet yattığında saat neredeyse 21:00'dir.

Kim'in canı şarap çekmektedir ama aklı başında ve ayık kalması gerekmektedir çünkü gecesi henüz bitmemiştir. Oturma odasında oturuyor. Televizyonda bir şey var; ne olduğunu tam olarak bilmiyor: gürültülü bir Cumartesi gecesi programı.

Ryan koltukta oturmuş telefonunu karıştırıyor, ayağını aşağı yukarı zıplatması endişesini ele veren tek şey.

Tallulah'ın numarasını bir kez daha arar. Yine sesli mesaja yönlendiriyor.

Ryan'a bakıyor. "Zach sana bir şey söyledi mi?" diye . "Tallulah "a evlenme teklif etmekle ilgili mi?

Ryan'ın bağıını hafifçe sallamasından ve ayaklarını zıplatmayı hemen kesmesinden bunu . "Neden?" diye sorar.

Sadece merak ettim. Dün ceketinin cebinde bir yüzük buldum. Dün gece evlenme teklif etmeyi planladığını düşündüm. Mantıklı geldi, bilirsiniz, onu gece için dışarı çıkardığını düşünürsek.

"Evet, bunu düşündüğünü söyledi. Ama ne zaman yapmayı planladığını söylemedi.

"Tam olarak ne dedi?

"Sadece ne düşündüğümü sordu. "Ona sorarsa evet diyeceğini düşünüyorsun?" dedi.

"Peki sen ne dedin?

"Hiçbir olmadığını söyledim. Çünkü . Başını sallıyor.

Sonra saate bakar. Saat dokuz. Yeter diye düşünür, yeter. Vakit geldi.

Kalbi hızla çarparken ve midesi polisi arar ve kayıp başvurusunda bulunur.

Ertesi sabah kapısında çok çekici bir adam vardır. Gri bir takım elbise ve krem rengi açık yakalı bir gömlek giymiş, kimliği kordonda.

Ceketinin cebinden bir rozet çıkarır ve ona gösterir. "Dedektif Müfettiş Dominic McCoy," diyor. 'Bazı kayıplar hakkında aramıştınız. Dün geceki kişiler?'

Kim sertçe başını sallar. 'Evet, evet. Tanrım, evet. Lütfen, içeri gel.'

Neredeyse hiç uyumadı. Sonunda Noah'ı yatağına getirdi çünkü gece uyandıktan sonra karyolasına yerleşmiyordu ve ikisi orada, karanlıkta, tavana gözlerini kırpıştırarak uzanmışlardı.

Bir noktada ona döndü, sıcak bir eliyle yanağını tuttu ve *umma* dedi. Kız onun anne demeye çalıştığını fark edene kadar üç kez daha söylemişti. İlk tam kelimesini söylemeye çalışıyordu.

Kim, Dominic McCoy'u oturma odasına götürürken, "İçeri gelin," diyor. "Size bir şey ikram edebilir miyim?

'Hayır. Sadece bir kahve içtim, yüzden iyiyim. Teşekkür ederim.'

Sehpanın karşısında karşılıklı otururlar ve Kim bir süre sessiz kalması için Noah'ya bir paket pirinç keki verir.

'Meslektaşım bana kızınızın Cuma gecesi eve gelmediğini söyledi. Bu doğru mu?'

Kim başını sallar. 'Kızım ve onun erkek arkadaşı - bizimle yaşıyor. İkisi de eve gelmeyi başaramadı.

"Peki kaç yaşındalar?

"İkisi de on dokuz yaşında. Mart ayında on dokuz oldular.'

DI McCoy ona garip bir şekilde bakıyor, sanki on dokuz yaşındaki bir çift için endişelenmemesi gerekiyormuş gibi.

"Ama onlar ebeveyn," diye devam ediyor. Noah onların oğlu. Yani öyle bir hevesle çekip gitmeleri mümkün değil. Onlar iyi ebeveynler. Sorumlu.'

Düşünceli bir şekilde başını sallar. "Anlıyorum.

Onun gördüğünü sandığı şeyin ne olduğunu merak eder. Ama sonra onun Cuma ve Cumartesi günkü olaylarla ilgili sorularını yanıtlar. Ona Scarlett'in adresini, Lexie'nin adresini, Megs'in adresini veriyor. Neredeyse nişan yüzüğünü alır, ancak son anda vazgeçer; nedeninden emin değildir.

Yarım saat sonra ayrılmak için ayağa kalktı.

"Peki, sen ne düşünüyorsun? Kim soruyor. "Sence onlara ne olmuş olabilir?

'Şey, başlarına bir şey geldiğine inanmak için gerçek bir neden yok. İki genç, çok fazla sorumluluk sahibi, uzun zamandır dışarıda geçirdikleri ilk gece, belki de özgürlüğe doğru bir kaçış yapmışlardır.

"Hayır," diye yanıtlıyor hemen. 'Kesinlikle hayır. Kendilerini oğullarına adanmışlar. Her ikisine de. Özellikle de kızım. Kesinlikle ona bağlılar.

Düşünceli bir şekilde başını sallıyor. 'Peki ya erkek arkadaşı Zach? Herhangi bir şekilde kontrolcü müydü? Söyleyebilir misiniz? Herhangi bir istismar belirtisi var mıydı?

"Hayır," diye tekrar cevap veriyor, neredeyse çok hızlı bir şekilde, hissetmeye başladığı rahatsız edici küçük şüpheleri geçersiz kılmaya çalışırken. 'Tallulah'a tapıyor. Üzerine titriyor. Neredeyse çok fazla.

"Çok mu fazla?

Ne söylediğinin farkına varır ve geri çekilir. 'Hayır. Çok fazla değil. Ama, bilirsin, bazen sinirlerini bozuyor, sanırım.

"Bu şekilde üzerime titrenmesine aldırmazdım," diyor gülümseyerek.

Kim gözlerini kapatır ve başını sallar. Erkekler bilmiyor, diye düşünüyor, bir bebek sahibi olmanın sizi teninize, bedeninize karşı nasıl korumacı yaptığını bilmiyorlar, senin alanın. Bütün gününüzü kendinizi başka bir verebileceğiniz her şekilde bir bebeğe vererek geçirdiğinizde, günün sonunda isteyeceğiniz son şey yetişkin bir adamın ona bir şeyler vermenizi istemesidir

Erkekler de. Erkekler, bir elin ensenize dokunmasının nasıl bir sevgi jesti değil de bir rica gibi gelebileceğini, duygusal meselelerin nasıl başa çıkılamayacak kadar hantallaştığını, size olan sevgilerinin bazen çok fazla, sadece çok fazla olduğunu bilmezler. Kim bazen kadınların gerçek birer anne olana kadar erkekler üzerinde annelik pratiği yaptıklarını ve arkalarında bir tür boşluk bıraktıklarını düşünüyor.

DI McCoy bir dakika sonra ayrılır. Bir soruşturma açacağına söz verir. Ne zaman ve nasıl olacağını söylemiyor. Kim ön pencereden onu izliyor, plakasız aracına biniyor, dikiz aynasını ayarlıyor, kordonunu, takım elbise ceketini ve saçını düzeltiyor, motoru çalıştırıyor ve gidiyor.

Zıp zıp oturan ve avucunda pirinç keki olan Noah'ya dönüyor ve burnunun kenarlarından akan gözyaşlarından dikkatini dağıtmak için hüzünlü bir gülümseme takınıyor ve "Umma nerede Noah?" diyor. Nerede o?

Ağustos 2018

Sophie eğilip otobüs durağının arkasındaki gül fidanının altındaki küçük ahşap plaketteki yazıyı okur. 'Tallulah Rose, tekrar görüşene dek' yazmaktadır.

Tekrar dik durur ve etrafına bakınır.

Zavallı Tallulah'ın annesinin durup kızının okula gitmek için otobüs bekleyişini izlediği pencere. Otobüs durağının tam karşısında ev yoktur, ama ortak alanın diğer tarafında, Maypole House'a çok yakın küçük bir çıkmaz sokak vardır. Sophie buradan pencerelerden vuran güneş ışığının parıltısını görebiliyordu.

Tekrar ortak alanı geçer ve çıkmaz sokağa doğru ilerler. Yaklaşık altı evden oluşan bu çıkmaz sokak, yarım ay şeklinde küçük bir Yeşil, arabalar diğer arabaların geçmesi için yer açmak kaldırımlara yarı yukarı park etmiş. Evler savaş sonrası yapılmış, ön cepheleri sıvalı ve ahşap sundurmalı küçük konutlar. Dönüp ortak alana bakıyor ve hangi evlerin otobüs durağını görebileceğini anlamaya çalışıyor. İki tanesi öyle görünüyor. Biri oldukça köhne görünüyor; diğeri ise penceresinde bakır saksılar içinde kaktüsler ve arka duvarında parlak renkli minderlerle kaplı kahverengi deri bir kanepelerle aydınlık ve modern görünüyor.

Makalede, kayboldukları gece Tallulah ve erkek arkadaşının, geldikleri gün Peter Doody tarafından Sophie ve Shaun'a tavsiye edilen yerel gastropub Swan & Ducks'ta içki içtikleri yazmaktadır. Sophie, kendini bulana kadar ortak alanda dolaşmaya devam eder.

Barın dışında. Çok çekici, gri yeni boyanmış, yuvarlak ahşap masa ve sandalyelerin bulunduğu çakıllı bir ön alan, büyük

krem şemsiyeler ve kara tahta tabelalar menü ve bira seçeneklerini tanıtıyor.

Kapıyı iterek açtı. Klasik bir gastropub: dil ve oluk, duvarlarda korkak soyut sanat, tasarımcı duvar kağıdı, yenilenmiş döşeme tahtaları ve halojen spotlar. Barın arkasındaki kadın kırk yaşlarında, alışılmadık bir şekilde çekici. Siyah bir pantolon ve beline sıkıca bağlanmış bir barmen önlüğünün üzerine siyah, bol kollu bir tişört giyiyor. Koyu renk saçları at kuyruğu şeklinde arkadan bağlanmış. Sophie'ye yaklaşırken ellerini bara dayıyor, gülümsüyor ve "Size ne ikram edebilirim?" diye soruyor.

"Sadece bir cappuccino lütfen. Teşekkür ."

"Hemen geliyor.

Büyük krom kahve makinesine doğru döner ve Sophie kollarının alt tarafındaki dövmeleri fark . İlk başta bunların yanık ya da yara izi, sonra bunların bebek ayak izleri olduğunu görüyor. "Dövmelerin gerçekten çok şirin," diyor. "Bebek ayakları.

Kadın döner ve Sophie onun gülümsemesinin biraz solduğunu görür. Kollarından birine bakar ve diğer eliyle ayağının görüntüsüne hafifçe dokunur. "Ah," der. "Teşekkürler.

Kadın kahve yapmaya devam ediyor; makinenin tıslaması ve şırıltısı kulakları sağır edecek kadar yüksek ve Sophie konuşmaya devam etmeye çalışmıyor. Beklerken bakışları kadının ayaklarına kayıyor. Kadın narin yapılıdır ama biraz uyumsuz, yıpranmış deri asker botları giymektedir. Sophie'nin hafızasında bir şeyler kıpırdanır. Bu asker botlarını daha önce de görmüştü, yakın zamanda, gerçekten yakın zamanda.

Ve sonra hatırlar: Tallulah'ın anma töreninin köy bültenindeki resimleri - annesi asker botları giymişti ve güzel çiçekli bir elbisesi vardı.

Kadın elinde Sophie'nin cappuccino'suyla döner. "Üstüne çikolata?" diye sorar, kutuyu havaya kaldırarak.

Ve Sophie onun kendisi olduğunu görür. Tallulah'ın annesi. Kim Knox. Bir an için sessiz kalır.

"Evet mi? Hayır mı?" diyor kadın, kutuyu sallayarak. "Üzgünüm, evet. Lütfen. Teşekkür ederim.

Kadın kahvenin üzerine çikolata tozu serpip Sophie'ye uzatıyor. Sophie çantasının içine bakıyor, Kim Knox'la göz göze gelemiyor, sanki yakalanmak üzereymiş gibi hissediyor

etrafta dolanırken. Temassız kartını kullanarak ödemeyi yapıyor ve kahveyi, alçak pirinç bir yanında duran küçük mor kadife koltuğa götürüyor.

Buradan Kim Knox'un rafları Fevertree ile doldurmasını izliyor. tonik suları. Tuhaf bir enerjisi vardır; dokuz taştan daha ağır değilmiş gibi görünür ama hareketleri daha ağır birinin hareketleridir. Genç bir adam bara giriyor ve bardaki boşluğa doğru yöneliyor. "Selam Nick," diye sesleniyor arkasından, adam geçerken.

Barın arka tarafındaki bir kapıdan kaybolmadan önce 'Günaydın Kim' diye sesleniyor.

Yani kesinlikle o. Kim Knox.

Adam bir dakika sonra beline bir önlük gömleğinin kollarını sıvayarak yeniden ortaya çıkıyor. "Yardım ister misin?" diye sorar.

"Elbette," diyor, ona yer açmak için biraz yana kayıyor.

Sophie bakışlarını kaçırır ve telefonuna bakıyormuş gibi yapar.

Kim'in burada ne kadar süredir çalıştığını merak ediyor. Kızının kaybolduğu gece burada çalışıp çalışmadığını merak ediyor. Bilmek istediği, sormak istediği o kadar çok şey var ki. Kurgusal güneynin dallarını hissediyor

Londralı dedektif ikilisi Susie Beets ve Tiger Yu, onun ruhunun derinliklerine inmeye başlar.

Yazarken beyni gizemlerle doluyor ve Susie ile Tiger'ın bunları onun için çözmesi gerekiyor; işler böyle yürüyor. Susie ve Tiger bu üzgün, güzel kadına yaklaşıp kızına ne olduğu hakkında sorular sormaktan hiç çekinmezler; bunu yaparlar çünkü bu onların işidir. Ama bu Sophie'nin işi değil. O bir dedektif değil. O bir roman yazarı ve bu kadının mahremiyetine girmeye hakkı yok.

Birkaç dakika sonra ayrıldığında, Kim Knox gülümsüyor. Sophie'nin boş kahve fincanını bıraktığı yerden almak için eğilerek, "İyi günler," diye seslenir.

"Evet," diyor Sophie. "Sen de öyle.

Sophie, bitişik kulübeden eski bir bisiklet çıkarır, örümcek ağlarından ve ölü yapraklardan ve bisikletiyle Upley Fold'a doğru yola çıkar.

Puslu bir sabahın ardından güneş bulutları yarmaya başladı. Çitler maydanoz ve ölü saman kokuyor, hava ağır ve ılık. Evin dışında bisikletten iniyor ve çakıllı araba yolundan ön kapıya doğru ilerlerken ellerini

ve koridora bakıyor. Koridora yayılmış küçük bir posta yelpazesi var. Ön kapı paspası ve ön kapının altında, alt tarafına bir fırça şeridi tutturulmuş bir boşluk. Sırt çantasını karıştırır, elleri daha önce tam da bu olasılık için oraya koyduğu tel askıyı arar. Dizlerinin üzerine çöker ve tel askıyı fırça şeritlerinin arasından geçirir. Bir şeye çarptı. Yere iner ve askıyı ve nesneyi, parmağının yerini bulabileceği kadar yakın olduğunu düşünene kadar manipüle eder ve sonra hafifçe çeker ve işte oradadır: bir zarf.

Bay Martin J. Jacques'a gönderilmiş bir mektup. Rahat bir nefes alıyor. *Jacques*. Alışılmadık bir isim. Google'a girmek için iyi bir isim. Mektubun bir fotoğrafını çeker ve sonra yavaşça kapının altından geri iter.

Saat on bire yaklaşıyor. Shaun'la öğle yemeği için köye dönmeden önce etrafı kolaçan etmek için birkaç dakikası daha olduğunu düşünüyor. Evin etrafında daireler çiziyor, güzel bahçeye doğru ilerliyor.

Arka ve yüzme havuzuna açılan üstü kemerli ferforje kapı. Pencereleden bakıyor. Bir seraya giriyor ve tüy gibi hafif bitki saksılarını kaldırıyor, köşelerde gezinen örümcekleri izliyor.

Tahta bankın üzerinde küçük paslı bir mala var ve onu sırt çantasının dış cebine . Aklına bir fikir geldi.

Çite çivilenmiş karton parçasının üzerindeki ok aşağıya ve hafifçe sola bakmaktadır. 'Burayı kazın'ın kesin bir talimat mı yoksa genel bir öneri mi olduğu hakkında hiçbir fikri yok ama okun ucuna olabildiğince yakın bir yeri kazmaya başlıyor. Kazdıkça kelekler uçuşuyor; kanı okla doluyor. Korkunun adrenalini.

On dört ay önce iki genç Karanlık Yer ile köy arasında, muhtemelen bu ormanda bir yerde kaybolmuştu. İki gün önce çok zararsız görünen tabela, bir ekip kurma çalışmasından ya da bir hazine izinden arta kalan bir parça olduğunu düşündüğü tabela, hâlâ

Başka bir yerde, hayatının başka bir noktasında çok güçlü bir şekilde hissettiği şey, şimdi potansiyel bir dehşetin gölgesini taşıyor. Yırtılmış bir parça olabilir mi?

Kıyafet mi? Küçük bir kemik parçası mı? Solmuş saten kurdeleyle bağlanmış bir tutam saç?

Mala yazdan kalma kuru toprağın derinliklerine indikçe nefesini tutuyor. Bir taşa her çarptığında tekrar nefes alıyor.

Dokuz dakika sonra malasının ucu küçük ve sert bir şeyi yerinden oynatır. Karanlık bir küp. Parmak uçlarıyla onu topraktan çıkarır ve

tozunu alır. Üzerinde altın bir logo var, tam olarak ne olduğunu anlamak mümkün değil ve parmaklarıyla etrafını yokladığında bunun bir yüzük kutusu olduğunu fark ediyor.

Başparmağıyla çekip ayırıyor.

İçinde mükemmel, pırıl pırıl, altın bir nişan yüzüğü var.

OceanofPDF.com

Ocak 2017

Üniversite yeniden başlar ve Tallulah mutlu olur.

Noel günü güzeldi, Noah'ın ilk günüydü.

Adı Jim olan babası, doğduğundan beri Noah'ı sadece ikinci kez görmek üzere Boks Günü'nde geldi. İki gece boyunca Swan & Ducks'ın üst katındaki bir odada kaldı ve hatta akşam yemeği için hepsinin parasını ödedi.

Yirmi yedisinde oradaydı. Nuh'tan çok etkilenmiş, onu dizine oturtmuş, şaşkınlıkla ona bakmış ve şimdiye kadar gördüğü en güzel bebek olduğunu söylemişti. Tallulah'ın babası normalde çok bencil ve mesafeli biriydi ama dede olunca kalbinin etrafındaki koruma tabakası kalkmış gibiydi.

Ancak Noel büyüğü kısa sürede dağıldı ve Noah'yı Noel elfi kıyafeti içinde görmenin verdiği yenilik kayboldu ve Yeni Yıl arifesinde annesi bir grup arkadaşıyla bara, Ryan da bir partiye giderken o evde yalnız kalacaktı. Bu, Tallulah'ın anneliğin sorumlulukları ve sınırlamaları tarafından boğulduğunu hissettiği ilk anlardan biriydi.

Zach o gece gelip onunla birlikte oturmayı teklif ettiğinde Onun yanlış bir fikre kapılmasını ve tekrar birlikte olduklarını düşünmesini istemiyordu, ayrıca geceyi yedi aylık bir bebekle yalnız geçirmek de istemiyordu. O yüzden evet dedi.

Bir arkadaşının evinden yeni çıkmış, hafif bira ve sigara kokan, soğuk rüzgâra karşı kapüşonunu kapatmış, ellerini ceplerine sokmuş ve bileğine bir off-licence poşeti geçirmiş bir halde saat 21.00'de geldi.

İçeri girebilmesi için kapıyı aralık tuttu ve yanağına hızlı bir öpücük kondurmak için ona doğru eğildi. "Mutlu yıllar," dedi.

'Pek sayılmaz,' dedi.

"Noah yatakta mı? Merdivenlerden yukarı baktı.

Tallulah başını salladı. "Bir süredir uyuyordum.

"Üzgünüm, biraz geciktim. Co-op'ta istediğim şey yoktu, bu yüzden bara gitmek zorunda kaldım. Uzun süre kuyrukta beklemek zorunda kaldım.

İçerisi tıklım tıklımdı.

Çantayı açtı ve kızın içine bakmasına izin verdi. Şampanya, buzdolabından hâlâ soğuk.

Gülümsedi; elinde değildi. Şampanyayı çok severdi.

"Anneni gördüm," dedi, onu mutfığa kadar takip ederek.

"Öyle mi?

"Eğleniyor gibi görünüyordu.

"Güzel," dedi ve şampanyayı buzdolabına koyup iki bira çıkardı.

"Cips de var. İki paket tortilla cipsi bir kavanoz salsa çıkardı. "Ve bunlar, çünkü en sevdiklerin olduğunu biliyorum. Ona bir paket Cadbury'nin mini parmaklarını sundu.

Tekrar gülümsedi. "Teşekkür ederim," dedi.

Biraları ve cipsleriyle birlikte televizyonun karşısına yerleştiler. Haftalardır, hatta aylardır Zach'le ilk kez yalnız kalıyordu. Genellikle gün içinde Noah uyanırken onunla vakit geçirmek için gelirdi. Bunun biraz garip gelebileceğini düşünmüştü ama aslında öyle değildi. Zach'le birbirlerini on dört yaşından beri ; Zach, zorbalığa maruz kaldığı komşu köydeki erkek okulundan Tallulah'ın okuluna taşınmıştı. Onunla arkadaş olmuştu çünkü iyi görünüyordu ve onun için üzülüyordu ve sonra çıkmaya başladılar ve hepsi bu kadar. Onlar mobilyaların bir parçası olan genç çiftlerden biriydi, şaşırtıcı olmayan bir çiftti, sohbet ya da entrika yaratacak biri değildi.

Belki de Tallulah'ın böyle hissetmesi o kadar da garip değildi. O gece onun yanında rahattı. Arkadaş olmuşlardı, sevgiliydiler, eski sevgiliydiler ve şimdi de anne babaydılar. Tekrar arkadaş olmamaları için hiçbir neden yoktu.

O gece pek konuşmadılar, televizyonun onları eğlendirmesine izin verdiler, telefonlarına baktılar ve birbirlerine eğlenceli şeyler gösterdiler. Bir noktada Zach telefonu Tallulah'ın elinden kaptı ve 'Al, kamera kayıtlarını görmek istiyorum, bir bakayım' dedi.

"!" diye gülmüştü. "Neden!

"Sadece Noah'ın fotoğraflarını görmek istiyorum," dedi ve telefonunda gezinmesine izin verdi ve neredeyse yüzde 100 Noah'ın fotoğrafları vardı. Ama sonra rulo

Üniversitedeki Noel partisine kadar gitmişti Zach yavaşlayıp resimlere daha detaylı bakmaya başladı.

"Güzel görünüyorsun," dedi Chloe'yle eve gitmeden hemen önce çektikleri bir selfie'de yüzünü yakınlaştıracak. "Makyaj yapmışsın.

"Evet," dedi. 'Sadece göz kalemi. Annem benim için yaptı.

"Sana yakışıyor," dedi, dönüp ona tuhaf bir bakış attı. 'Süslenip püslenmek sana göre değil. Peki o kim?" diye sordu.

Noel diskosunda Scarlett'le birlikte Mariah Carey eşliğinde dans ederken çekilmiş bir selfie. Scarlett çekmiş olmalı. Kamera yukarıdaydı, ikisi de dişlerini göstererek gülümsüyorlardı.

Gösteride, tepedeki ağdan düşmeye başlayan sim parçaları ışığı yakalıyor.

"Bu Scarlett, üniversiteden bir kız.

"Gerçekten mutlu görünüyorsunuz," dedi gülümsemelerini yakınlaştıracak. "Böyle gülümsemeyi unuttuğunuzu düşünmüştüm.

Kuru bir kahkaha sesi çıkardı. Sesinin tonunda suçlayıcı bir şey vardı, sanki mutlu olarak onu bir şekilde hayal kırıklığına uğratmış gibi.

'Evet,' dedi, 'Mariah çalıyorlardı. Sen de gülümsüyor .

"Sadece seni asla bir parti tipi olarak düşünmedim," diye devam etti ve kız başladığını hissetti. İşte, diye düşündü, bu yüzden onunla tekrar bir araya gelmek istemiyordu. Bir bebek sahibi olmak onu değiştirmişti; onunla ilgili her şeyi değiştirmişti. Okuldan ayrılmak onu yine değiştirmişti.

Üç yıllık bir birliktelikten sonra bekâr olmak onu değiştirmişti. Hamile kalmadan önceki, Zach çekip gitmeden ve onu kendi başının çaresine bakmak zorunda bırakmadan önceki yumuşak, romantik kız değildi. Ve Tallulah Murray'in bu halinin Zach'in gerçekten birlikte olmak istediği tek kişi olduğunu içten içe biliyordu.

"Şey," dedi, "işler değişiyor değil mi?

"Sanırım," dedi ve sesinde bir hüznün notası vardı.

Gece yarısına birkaç dakika kala buzdolabından şampanyayı ve bir çift şarap kadehini alıp bahçeye çıktılar. Yan komşunun kedisi çitin üzerine oturmuş, kışının üzerine kıvrılmış, gökyüzüne bakmadan önce merakla onları izliyordu. Hava soğuktu ve Tallulah hafifçe titredi. O zamana kadar birkaç bira içmişlerdi ve Zach onu ısıtmak için kolunu omuzlarına doladığında kız onu sallamadı. Gece yarısına kadar geri saymak için telefonlarını kullandılar ve Zach mantarı patlattı ve

etrafındaki insanların tezahüratlarını ve arabaların korna seslerini duydular. Gökyüzünün karanlığında havai fişekler patlayıp patırdadı ve şampanya kadehlerini havaya kaldırıp birbirlerine Mutlu Yıllar dediler ve sarıldılar. Birbirlerinden ayrıldıklarında, Zach onu öpecekmiş gibi baktı ve hayır diye düşündü. Hayır, seni öpmek istemiyorum. Seni bir daha öpmek isteyeceğimden emin değilim.

"Lanet olsun, Tallulah," dedi Zach. 'Keşke geçen yıl yaptığım şeyi hiç yapmasaydım. Bu hayatımın en büyük pişmanlığı. Bunu , değil mi?' Başını salladı.

"Beni hiç affedecek misin?" Adam onun ellerini kendi ellerine geçirdi. "Ben seni çoktan affettim," dedi. "Seni yıllar önce affettim. "O zaman neden?" dedi adam. "Neden baştan başlayamıyoruz?"

'Ben sadece... Bilmiyorum, şu anda bir ilişki istediğimi hissetmiyorum. Noah, o benim için yeterli.'

Adamın parmaklarını sıkıca kavradığını hissetti.

'Ama Noah,' dedi, 'o bizim, onu biz yarattık, bu bizi bir birlik, bir takım yapıyor. Bu artık sadece bizim ilişkimizle ilgili değil, mi? Bu üçümüzle de ilgili.

"Onu her zaman görüyorsun.

"Evet," diye içini çekti sabırsızca, "bunu biliyorum, ama aynı şey değil, yirmi dört-yedi onunla birlikte olmakla aynı şey değil. Bir aile olarak.

'Evet, ama benim söylediğim bu değil. Her zaman burada olmanızın Noah için daha iyi olacağı açık. Ama bilmiyorum...' Durakladı, doğru kelimeleri bulmak için zaman kazanıyordu. '... bu benim için doğru mu?

Güldü, biraz da . "Lula," dedi, "Tanrı aşkına. Birbirimizi on dört yaşımızdan beri tanıyoruz. Birbirimiz için doğru kişi olduğumuzu biliyoruz. Herkes birbirimiz için doğru kişi olduğumuzu biliyor. Lütfen. Bana bir şans ver.'

"Ama nerede yaşayacağız ki?

"Burası!" dedi. 'Burada yaşayabiliriz. Büyük bir yatağın var. Annen beni seviyor. Ryan beni sever. Bak sana ne diyeceğim, bak sana ne diyeceğim,' diye hızla karşılık verdi, onun bu fikre hevesli olmadığını açıkça hissediyordu. "Bir deneme yapalım, olur mu? Belki bir gece kalabilirim. Öyle bir şey değil,' diye onu rahatlattı. 'Yerde uyurum. Sabah uyandığında babamı orada gören Noah'nın yüzünü hayal etsene. Sabah yemeğini ben veririm ve sen de yatarsın. Öyle mi? Bu iyi olmaz mıydı?"

Ona gülümsedi, ellerini kullanarak onu kendine çekti, böylece karınları neredeyse birbirine değecekti, yüzleri sadece bir iki santim açıktı, gözleri onunkilerin derinliklerine dalmıştı. "Öyle değil mi?" dedi tekrar, parmak eklemlerini öptü, ona cilveli bir şekilde baktı, dudaklarında tembel bir yarım gülümseme vardı.

Ve o anda içinde bir şeyler harekete geçti, midesinin çukurunda bir tür batma hissi, kasıklarında bir baygınlıkla eşleşti, biri tarafından dokunulmayı isteme ama Zach tarafından değil, istenmeyi isteme ama yalnız bırakılmayı isteme hissi, hepsi aynı anda; ve Zach'in ağzının kendi ağzına doğru hareket ettiğini gördü ve kendini ona doğru hareket ederken buldu ve sonra öpüşüyorlardı ve tüm şüpheleri bir anda yok oldu, tüm kararsızlığı onun için, onun için, et için, uzuvlar ve ağızlar ve hepsi için tek bir özlemde kristalleşti. Bir an içinde arka duvara yaslanmıştı, kolları ve bacakları ona sarılmıştı ve her şey bir dakikadan kısa bir sürede bitmişti ve istediği buydu, çok istediği buydu ve adam onu daha sonra taşıdı, hala içindeydi, kolları ve bacakları hala ona sarılmıştı ve onu bahçenin etrafında döndürdü ve o

Gülümsüyordu, tam anlamıyla gülümsüyordu, kan pompalıyordu, ay kadife gökyüzünden parlıyordu ve Zach, 'Seni seviyorum Lula, seni çok seviyorum' dediğinde, onu da sevdiğini söylemeden önce bir saniye bile durmadı.

Çünkü o anda, o an için, gerçekten de öyleydi.

OceanofPDF.com

Haziran 2017

Dedektif McCoy 10 sularında Kim'in evinden ayrılır ve saat 11 sularında Kim'in telefonuna tanımadığı bir numaradan bir arama gelir. Kadın O olması gerektiğini, dedektif olması gerektiğini, bir haber, bir güncelleme, bir tür gelişme olduğunu varsayar ve kalbi hemen dörtlüyle koşturur ve adrenalin vücuduna sert bir şekilde pompalanır.

"Evet.

"Merhaba, Kim Knox'la mı görüşüyorum? Bir kız sesi.

"Evet, konuşuyorum.

Bu Mimi mi? Scarlett'in arkadaşı? Benimle konuşmak istediğinizi söyledi?"

"Ah!" Kim bir yemek sandalyesi çıkarır ve üzerine oturur. "Mimi. Teşekkür ederim. Konuşabiliyor musun?"

"Evet. Tabii ki."

"Sadece bilmek istedim," diye başlar Kim, "Scarlett ve annesiyle zaten konuştum. Ve Lexie ile. Ve hiçbirinin Cuma gecesi ne olduğuna dair bir fikri yok. Ama belki sen bir şeyler anlamışsındır diye düşündüm. Tallulah ve Zach gittikten sonra olanları açıklayabilecek, başka kimsenin fark etmediği bir şey?"

Kısa bir sessizlik ve Mimi'nin nefes alışını duyabilir, tırnakları ısırılmış sıksa parmaklarının boğumları arasında tuttuğu sigaraya çizdiği resmi görebilir.

"Yani," diye başlar Mimi. "Aklıma gelen tek şey kavga etmiş olabilecekleri.

Kim'in başı hafifçe arkaya döner. "Kavga mı?"

Evet. Biraz, bilmiyorum, sanki aralarında bir şey gibi görünüyordlardı? Biraz gerginlik?"

Kim yemek masasına doğru döner ve telefonu diğer kulağına götürür. "Ne gibi?" diyor. "Tarif edebilir misin?"

Mimi iç geçiriyor. "Telefonumu şarj etmek için içeriye girdim," diyor. "Lula ve Zach, mutfağın hemen arkasındaki küçük odada oturuyorlardı. Orası

rahat bir şey gibi. Geçtiğimi duymadılar. Ama kapıdaki boşluktan baktım ve adamın ellerinin kadının bileklerini sıkıca sardığını gördüm, kadın bileklerini kurtarmaya çalışıyordu ama adam sanki ona vurmasını engellemeye çalışıyormuş ya da belki de gitmesini engellemeye çalışıyormuş gibi bileklerini sıkıca tutuyordu... Bilmiyorum. Gerçekten kızgın görünüyordu.

Kim yavaşça göz kırpar. Mimi'nin sözleri kafasında kendi kuşkularının yeşerdiği, Zach'in bir reddedilme karşısında nasıl tepki vereceğini merak ettiği boşluğa yerleşiyor. Bunu yaparken, bir sarsıntı hisseder İçinden mide bulantısı geçiyor. 'Ya öyleyse' düşüncesi şekillenmeye başlar ve Zach'in kızının kaybolmasında bir rol oynamış olma ihtimali onu bir an için bunaltır.

'İkisinden yüzük hakkında bir şey söylediğini duydunuz mu? Ya da nişan?

Hatta bir duraklama oldu ve sonra, 'Hayır, öyle bir şey yok. İkisi de oldukça sessizdi, gerçekten. Dürüst olmak gerekirse, neden orada olduklarından emin değildim. Orada olmak istediklerini bile hissetmedim. Anlıyor musunuz?

Pazar hiç bitmez.

Kim onu karyolasına yatırmak yerine, Noah'yı gündüz uykusu için pusetinde köyün etrafında uzun bir yürüyüşe çıkarır, gözleri her çalılığı, her sokağı ve evlerin arasındaki yarıkları tarar. Maypole House'un önünden geçerken gözleri öğrenci yurtlarının bulunduğu arazinin arka tarafına gider. Scarlett'in eski erkek arkadaşı Liam'ı düşünür, Cuma gecesi orada olup da konuşmadığı tek kişidir. Ama Lexie'nin söylediği gibi, Liam'ın kendisinden daha fazla bir şey görmediğinden ya da duymadığından emindi, çünkü onunla birlikte erken ayrılmıştı.

Bir an sonra kendini Swan & Ducks'ın dışında bulur. Ön teras, güneşli bir Pazar öğle yemeğinde her zaman olduğu gibi dolup taşmaktadır: prosecco

masalarda şarap soğutucuları, Pimm's sürahileri, mama sandalyelerinde kafalarında güneş gözlükleri olan uçuşan elbiseli anneler tarafından doğranmış sosis ve püre ile beslenen çocuklar, gölgede masaların altına

kıvrılmış horozlar.

Kim pusetini kalabalığın arasından geçirip serin ve kapalı bir havanın bara götürüyor. Burada daha az insan var ve o doğrudan Barda. Barın arkasındaki genç adamı tanır; bu Nick'tir. Orta yaşlı erkeklerle flört etmekten hoşlanan, sadece kızarmalarını izlemek için çalışan, işsiz bir aktördür.

'Merhaba,' diyor, 'normalde sizi gün içinde burada görmüyorum. Size ne ikram edebilirim?'

"Oh," diyor, "hayır. Öğle yemeği için gelmedim. Sadece merak ettim... Cuma gecesi buradaydınız, değil mi?"

"Aslında, evet, öyleydim. Beni köpek gibi çalıştırıyorlar. "Megs size kızım ve oğlundan bahsetti mi?" "Evet, doğru. İyi döndüler mi?"

"Hayır," diyor, sesi çatlamakla tehdit ediyor. "Hayır. Nefesini zorlukla içine çekiyor ve kontrolünü yeniden kazanıyor. Hâlâ dönmediler. Bu durumu

Polis şimdi. Sanırım bir noktada sizinle konuşmak isteyecekler, ne gördüğünüzü soracaklar.

"Tanrım, Kim. Bu korkunç bir şey. Çok endişelenmiş olmalısın."

"Evet," diyor zoraki bir gülümsemeyle. "Gerçekten . Ama tam olarak ne gördüğünü merak ettim?"

"Korkarım pek bir şey yok. Şuradan başladılar. Barın arka tarafındaki bir köşeyi işaret ediyor. "Her şey rahat ve sevgi dolu. Bir tane aldı bir şişe şampanya. Deniz ürünleri tabağı vardı. Çok . Sonra başka bir grup vardı. Bir çeşit Maypole grubu, bilirsiniz?"

Yüksek sesle, yüzüne karşı. Ve sanırım kızınızı tanıyorlardı? Ve kızınızın güzel romantik akşamına sızdılar. Onlar için gerçekten kötü hissettim!"

Noah pusetinde kıpırdanmaya başlıyor ve Kim dalgın bir şekilde onu biraz sallıyor.

"Garip bir şey olduğunu gördünüz mü?"

"Garip mi? Nick döner ve deniz feneri gibi gülümseyen yüzünü Kim'in yanında beliren bir müşteriye sabitler. Siparişlerini alır, sonra bir süre sonra Kim'e döner ve "Garip demezdim, hayır" der. Bol bol içki. Ve Maypole çocuklarının geri ödeme miktarı göz önüne alındığında Bir tür uyuşturucu teslimatı olabileceğinden şüpheleniyordum ama buna dair bir kanıt görmedim. Sonra kapanış saati geldi ve hepsi gitti. Hepsi bu kadar. Ona üzgün bir şekilde bakar ve "Siktir Kim" der. Eminim

"Her an eve gelebilirler, zorundalar. Gençler nasıldır bilirsin."

Yürümeye devam ediyor. Tallulah'ın arkadaşı Chloe'nin evine gider, köyün hemen dışında, düz cepheli küçük kulübelere oluşan bir sıranın sonuncusudur.

kapılar doğrudan ana yola açılıyor. Chloe hayır diyor, Tallulah ile uzun zamandır konuşmamış. Ama ilginç bir şey de söylüyor. Kim Tallulah'nın en son Scarlett Jacques'ın Upley Fold'daki evinde görüldüğünden bahsedince Chloe'nin gözleri kısılır ve "Tuhaf," der.

Kim, "Neden?" diye soruyor.

Chloe omuz silkiyor. Scarlett ve diğerlerinde bir gariplik var. Bilmiyorum, karanlık bir şey. Geçen yıl üniversitede bir gece vardı. Noel partisinde Lula'yla oturuyordum ve Scarlett onu biraz kaba bir şekilde yanımdan uzaklaştırdı ve bunu tam olarak açıklayamıyorum ama sanki Lula onu zaten tanıyormuş gibiydi? Tanımadığı halde mi? Bir süre dans ettiler, sonra on dakika kadar dışarı çıktılar ve Lula geri döndüğünde çok . Ne hakkında olduğunu anlayamadım. Bildiğim kadarıyla Scarlett ve diğerleri çok çekingen, kimseyle konuşmayan tiplerdi ama o Lula'yla konuşmuştu. Çok garipti. Her neyse, Lula ve ben ondan sonra bir daha konuşmadık.

Kim yüzünü buruşturuyor. "Noel partisinden sonra mı?"

"Evet, yani birbirimizi gördüğümüzde selamlaşıyoruz ama takılmıyoruz.

"Peki ya Şubat ayında? Sen o şeyi yaşarken... neler yaşadın?"

Chloe ona boş bir bakış atıyor.

"Kendini çok kötü hissediyordun ve Tallulah gelip geceyi seninle mi geçirdi?"

"Beni kastettiğine emin misin?"

"Evet, Şubat ayında Tallulah bana senin çok kötü olduğunu ve aptalca bir şey yapma ihtimaline karşı geceyi seninle geçirmesi gerektiğini söyledi.

Chloe başını sallıyor. "Tanrım, hayır. Hayır, kesinlikle böyle bir şey olmadı. Kendimi kötü hissetmedim ve o da gece kalmadı. Yemin ederim, Lula ve ben bu yıl birbirimize tek kelime bile etmedik. Birbirimizi neredeyse hiç görmedik. Dürüst olmak gerekirse, size yalan söylüyor gibi görünüyor.

Eylül 2018

Maypole House'un arazisi, dönem başlamadan önceki hafta sonu boyunca yavaş ama emin adımlarla dolar. Boş binalar insanların , sesler ve müzik sesleri, kapıların açılıp kapanmasıyla canlanır, zil sesleri ve araba motorları, kahkahalar ve bağırışlar.

Sophie tuhaf hissediyor, korktuğu gibi hiçbir yerin ortasında değil de, aslında her şeyin ortasındaymış gibi. Mutfağın dışındaki bahçede oturup öğrencilerin okuldan çıkışlarını izleyebiliyor.

ve kahvaltı için ana binaya giderler. Bazıları sabahları bahçede koşuya çıkar. Belirli yüzleri, belirli arkadaş gruplarını tanımaya başlar ve uzaktan bile kimin üniversiteye yeni geldiğini ve kimin geri döndüğünü, kendilerine duydukları güvenden anlayabilir. okul arazisinde dolaşmak.

Dönem resmen başlamadan önceki Pazar gecesi, Kayıt Günü Yemeği olarak adlandırılan bir yemek düzenlenir. Kayıt Günü, yeni dönem öncesinde öğrencilerin çoğunun evlerinden gelip sınıflarına kayıt yaptırdığı en yoğun gündür. Gerçekte bu işlemlerin çoğu internet üzerinden yapılmaktadır.

eski bir gelenektir ve öğrencilerin sınıfa girmeden önce sınıf arkadaşlarını görmeleri için iyi bir yoldur. Bir de akşam yemeği var ki Shaun'a göre asıl mesele bu.

Geçmişte bu yemek oturarak yenen bir yemektir, ancak on yıl önce inşa edilen ve öğrenci nüfusunu iki katına çıkaran yeni konaklama bloğundan bu yana yemek, açık büfe ve DJ'li partiye dönüştü.

Sophie, nedense parti için çarpıcı görünmek istemektedir. Sadece güzel değil, aynı zamanda öğrencilerin hepsinin konuşacağı şekilde

"Vay canına, Bay Gray'in kız arkadaşı gerçekten çok güzel, değil mi?" desinler diye. Nedense kampüste koşarken gördüğü yakışıklı erkeklerden bazılarının onayını kazanmak istiyor. Genç olanların değil tabii ki, on dokuz yaşındakilerin, yaz bronzlukları, gür saçları ve salıncaklarıyla neredeyse erkek olanların.

Dantel süslemeli ve arkası dantel panelli siyah saten bir kaşkorse üst giyiyor. Dar kesim siyah pantolon ve yüksek topuklu siyah sandaletlerle kombinliyor ve saçlarını omzuna oturan yandan bir at kuyruğu şeklinde düzeltiyor. O

Yüzünü *aydınlatmayı* ve *ışıldatmayı* vaat eden şeylerle dolduruyor.

Kız koridorda yürürken Shaun iki kere bakar. "Tanrım, Soph, çok güzel görünüyorsun." diyor. Ve kız onun bunu kastettiğini anlayabiliyor.

Ana salondan gelen gürültü sağır edici. Tavanı ahşap kaplı ve pencereleri o kadar yüksek ki sadece ışık alıyor, manzara yok. Ancak üç çift büyük çift kapı, bir çadırın bulunduğu ve akşam güneşinin altında masa ve sandalyelerin dizildiği çimenliğe açılıyor. Shaun'la birlikte çimenlikte dolaşırlar, Shaun'un kolu Shaun'un koluna dolanır, insanlara gülümser ve selam vermek için dururlar. Boş bir yer bulurlar

Shaun, içki getirmek için Sophie'nin yanından ayrılır. Sophie, Shaun'un dönmesini beklerken bakışları, küçük cepler içinde birbirlerine sarılmış, geçit vermeyen genç ve güzel kızların oluşturduğu kümelerde geziniyor, Biraz ürkütücü, güçleri ve yine de zavallılıkları, her şeyi bilmeleri ve hiçbir şey bilmemeleri. Onları izlerken sadece gençliklerinin değil, geçmişlerinin, doğuştan gelen ayrıcalıklarının, saçlarına dokunuşlarındaki, içkilerini tutuşlarındaki telkinin de parladığını düşünüyor,

Telefonlarında kayıtsızca gezinmeleri. Çoğu insanın geldiği yerlere benzemeyen yerlerden geliyorlar ve en pejmürde dış görünüşlerinin arasından parlayan parlak bir para cilasına sahipler.

Sophie teraslı evlerden, ölene kadar giden arabalardan, devlet okullarından, haftalık Tesco alışverişlerinden ve her cumartesi büyükannesinin evinde tabakta bisküvi yemekten geliyordu. Hiçbir şeyi kaçırmamıştı: her zaman yemek, yurt dışı tatilleri, Oxford Street'e alışveriş gezileri ve Cuma geceleri paket servisler vardı; her şeyden her zaman yeterince vardı. Hayatı mükemmeldi. Ama mattı, parlak değil.

Karanlık Yer'i, Jacques ailesini, bir zamanlar yaz güneşinde buz mavisi parıldamış olması gereken yüzme havuzunu, bir zamanlar Perspex kaidelerin üzerinde oturmuş olması gereken sanatı, bir zamanlar bir zamanlar çift kapıdan çıkıp bakımlı çimenlerin üzerinde yuvarlanan

özellikle çok sayıda arabası, atı ve dağ evi olan insanların kahkahaları Alpler'de. Kerryanne Mulligan'a göre kızları Scarlett bir zamanlar burada öğrenciymiş.

Shaun elinde iki kadeh şarapla yeniden ortaya çıkar ve Sophie'nin oturur. "Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim," dedi. "Yolumu kaybettim.

"Şunları içelim," diyor, "sonra da kaynaşabiliriz.

"Tanrım, buna mıyuz?" diyor, alnını kadının çıplak omzuna dayayarak.

Onun ensesini karıştırıyor ve gülüyor. "Sanırım yapmak , evet. Sen aslında kralsın. Dışarı çıkmalısın.'

"Biliyorum. Başını kaldırır ve bir elini onun dizine koyar. "Biliyorum.

Şaraplarını içerler ve bir iki dakika içinde masalarına Fleur ve Robin adında, sırasıyla coğrafya ve fotoğraf öğretmeni olan, köyün hemen dışındaki bir kulübede yaşayan, Oscar adında bir Border terrier ve Bafta adında bir tavşanları olan ve gerçekten de çok konuşkan olan bir çift katılır. Bu sohbetin yarısında onlara Troy adında, muhteşem sakalları olan orta yaşlı bir adam katılır. Kendisi felsefe ve teoloji öğretmenidir, kampüste yaşamaktadır ve yerel şarküteriler, şarap dükkanları ve kasaplar için pek çok tavsiyesi vardır.

Birisi Shaun' uzaklaştırır ve bir süre Sophie ve Troy baş başa kalır. Troy'la konuşmak çok kolay, sonra onlara Fransız aksanlı biri ve İspanyol aksanlı biri katılıyor ve çok geçmeden Sophie'nin masası, bırakın işlerini ya da okuldaki rollerini, isimlerini bile öğrenmeye zaman bulamadığı insanlarla dolup taşıyor. Sonra masasının etrafında toplanan grubun çevresinde duran daha genç bir adamı fark ediyor: Bir elinde bira tutuyor; diğer eli lacivert chino şortunun cebinde. Kahverengi saçları kısa ve dalgalı; kolları dirseklerinin hemen üzerine kadar kıvrılmış beyaz bir gömlek ve çorapsız beyaz spor ayakkabı giyiyor. Güzel bir fiziği var. Biraz film yıldızlarına benziyor, adı Chris olanlardan birine, Sophie hangisinin hangisi olduğunu asla hatırlayamıyor.

Yaşlı bir kadınla konuşuyor; Sophie onu çok iyi tanımadığını, çekici ve kibar olmak için çaba gösterdiğini anlayabiliyor. Adamın, sanki gözlerini üzerinde hissediyormuş gibi, belli belirsiz ona doğru döndüğünü görür ve gözlerini kaçırır. Bir sonraki bakışında yaşlı kadının başka biriyle konuşmak için döndüğünü ve onu başıboş bıraktığını görür. Bira şişesini dudaklarına götürür ve düşünceli bir yudum alır. Kadının kendisine baktığını görür ve gülümser. "Siz Bay Gray'in ortağı olmalısınız," der ona yaklaşarak.

"Evet," diyor parlak bir sesle. 'Benim adım Sophie. Sizinle tanıştığıma çok sevindim.

Bira şişesini diğeri eline geçiriyor ve elini sıkması için ona uzatıyor. 'Ben de memnun oldum. Ben Liam. Burada sınıf asistanıyım. Özel ihtiyaçları olan bazı çocuklarla çalışıyorum, bilirsiniz, disleksi, dispraksi, bu tür şeyler.

İyi konuşuyor ama aksanında kaba Gloucester havası var.

"Kulağa gerçekten ilginç geliyor.

Başını salladı, coşkuyla. "Evet, bu harika. Yani, bu benim hayatımın amacı falan değil, sadece geçici bir şey, ama şimdilik gerçekten çok tatmin edici.

"Peki, hayattaki amacınız nedir?

"Ah, evet, doğru. Elini ensesinde ve yüzünü buruşturuyor. 'Bunu henüz tam olarak çözemedim. Sanırım hâlâ bir tane bulmaya çalışıyorum. Gülümsüyor. "Yirmi bir, on beşe gidiyor. Fırlatmada başarısızlık.

Özür diler gibi konuşur ve Sophie kendini ona güven verirken bulur.

'Hayır,' diyor, 'çalışıyorsun, gerçekten önemli bir işin var, bu günlerde senin yaşındaki birçok genç erkekten daha fazla.

"Evet," diyor. "Olabilir. Sonra, "Peki, Maypole House hakkında ne düşünüyorsun?" diye soruyor.

Etrafına bakıyor ve başını sallıyor. "Evet," diyor. Hoşuma gitti. Alışkın olduğum bir yer değil. Yani, ben doğma büyüme Londralıyım, daha önce hiç Londra dışında yaşamadım, bu yüzden taşrada yaşamak sistem için biraz şok edici.

"Oh, bu country değil," diyor Liam. 'Burası taşra değil, inanın bana. Ben Gloucestershire'da bir sığır çiftliğinde büyüdüm. Orası taşraydı. Burası sadece şehirlerde yaşamak istemeyen insanların yaşayabileceğı güzel bir yer.

Sophie gülümser. "Yeterince makul, sanırım. Sonra, "Ne zamandır burada öğretmenlik yapıyorsunuz?" diye sorar.

"Şey..." Utangaç bir şekilde gülümsüyor. "Aslında eskiden burada öğrenciydim, ister inanın ister . On beş yaşındayken ailem tarafından GCSE'lerimi yapmak üzere buraya gönderildim çünkü eski okulumdaki diğeri şeyler dikkatimi dağıtıyordu. Ve sonra burayı sevdim, bu yüzden A seviyelerimi yapmak için kaldım. Hepsinde başarısız oldum. Tekrar aldım. Birinde başarısız oldum. Tekrar almayı düşündüm... Yani evet, burada ...' Zihinsel bir hesaplama yaparken gözlerini kısıyor. '... dört buçuk yıl mı? Bu muhtemelen tüm zamanların rekoru olabilir.

Maypole için. Çoğu öğrenci burada yıldan fazla kalmıyor. Ve şimdi benden kurtulamazlar.'

O gülüyor ve Sophie de gülüyor.

Sonra, 'Yani burası hakkında, tarihi hakkında çok şey biliyor olmalısın' dedi.

"Maypole House'da dünya uzmanıyım, evet, bu doğru. "Yani Shaun bir şey öğrenmek isterse, konuşulacak kişi sizsiniz?"

"Evet, sanırım öyle. Ona benim yolumu gösterin. Ben onun adamıyım.

"Yani... geçen yaz buradaydınız," diye dikkatle başlıyor. "O gençler kaybolduğunda mı?"

Yüzünden bir gölge geçer. "Evet," diyor. 'O zamanlar buradaydım. Sadece bu da değil, oradaydım.

Sophie başlıyor. "Orası mı?"

Evet. Evde. Kayboldukları gece. Yani. Orada yaşayan kız Scarlett ile arkadaşım. Açıkçası hiçbir şey görmedim. Hiçbir şey bilmiyordum. Ama evet. Şok edici zamanlar, gerçekten. Şok edici zamanlar.' Sophie'nin hayal kırıklığına uğramasına rağmen, hızlıca konuyu değiştirdi. "Peki ya sen? Ne iş ? Londra'da olsaydınız, işinizi bırakmak zorunda kalır mıydınız ya da ...?"

Kadın başını sallar. "Hayır," diyor. 'Hayır. Yani, bir zamanlar ben de sizin gibi sınıf asistanıyım. Londra'da bir ilkokulda. Ama şimdi serbest meslek sahibiyim, evden çalışabiliyorum, yani bu açıdan benim için değişen pek bir şey yok. Yine de, dürüst olmak gerekirse, henüz herhangi bir disipline geri dönmeyi tam olarak başaramadım. Sürekli bir şeyler dikkatimi dağıtıyor. Hafifçe gülüyor ama aslında Maypole House'da geçirdiği yaklaşık bir haftanın ardından son kitabından tek bir kelime bile yazmamış olması onu endişelendiriyor. Ne zaman kitabını açıp yazmaya başlasa, Tallulah Murray'i, Karanlık Yer'i, Scarlett Jacques'ı, ortak alanın karşısındaki gül fidanını ve evin duvarındaki pembe bebek ayağı dövmesini düşünmeye başlıyor.

Kim Knox'un kolunun alt tarafı ve makyaj çekmecesinin içinde saklı tozlu siyah kutudaki nişan yüzüğü. Mektuplarına göz attıktan sonra Google'da arattığı Martin Jacques'ı düşünüyor, internette gördüğü adamı düşünüyor, uzun boylu ve bitkin, seyrelmiş çelik saçları ve sert bir ifadesi var, LinkedIn'de Guernsey merkezli bir şirketin CEO'su olarak tanımlanan adam. Bir başka Google sonucuna göre eşinden ayrılmış ve şu anda Dubai'de yalnız yaşamaktadır.

İnternetin hiçbir sayfasında eski karısından ya da yetişkin çocuklarından söz edilmediğini görmüştü ama ayrılık, Sophie'ye Karanlık Yer'in neden terk edilip çürümeye bırakıldığının açık bir açıklaması gibi gelmişti.

"Oh iyi," diyor Liam, "eminim üniversite bir rutine girdiğinde sen de gireceksin.

Minnetle gülümsüyor. "çok iyi bir düşünce tarzı," diyor. "Teşekkür ederim. Çok akıllısınız.

Bunu söylerken Shaun'un Liam'ın omzunun üzerinden belirdiğini görür. Aralarındaki zıtlık bir an dikkatini çeker: onları ayıran yirmi yıl. Shaun tüm yakışıklılığı ve karizmasına rağmen Liam'ın babası olacak kadar yaşlı görünmektedir.

"Merhaba," diyor Liam'a elini uzatarak, "Liam, değil mi?"

"Evet, doğru. Seni tekrar görmek güzel.

Daha önce tanıştıkları sonucuna varırlar ve sohbet başka insanlar ve başka konularla seyreler ve çok geçmeden Sophie artık Liam'la hiç konuşmaz; Liam başka bir gruba dahil olmuştur. Kendini yalnız bulur ve çimlerin üzerinden geçerek çadırın içindeki bara doğru yürür. Burada kendine ikinci bir kadeh şarap alır ve dışarıya taşır.

Shaun'u çimenlikte Peter Doody ve Kerryanne Mulligan'la derin bir sohbeta dalmış halde görebiliyor.

Sonra Liam'ın çimlerin üzerinden ana salona doğru yürüdüğünü görür ve bir hevesle onu takip eder. Liam salonda yürümeye devam eder ve diğer taraftaki kapılardan çıkar. Sonra arka avluyu geçiyor ve konaklama bloğuna doğru ilerliyor. güvenlik kodunu panele girdiğini ve bir vızıltı ve klik sesiyle gittiğini görür. Avludaki bir bankta oturuyor, mücadeleye geri dönmenden önce kendine biraz zaman ayırmanın mutluluğunu yaşıyor. Şarap sıcak ama de içiyor. Akşam güneşi mor bulut şeritlerinin arasından vuruyor ve o yüzünü güneşe dönüyor, gözleri kapalı, uzaktaki sohbet ve kahkaha gürültüsünü dinliyor.

Kendini düzeltmek için hafifçe titriyor ve sonra gözlerini açıyor ve bunu yaparken, konut bloğunun üçüncü katındaki bir balkonun parmaklıklarından sarkan bir çift bronzlaşmış ayak, ciltsiz bir kitabın kenarı, bir masanın üzerinde oturan soğuk bir bira görüyor.

Ben Liam.

Bir an için onu çağırma, kendini içeri davet etme, onunla soğuk bir bira içme ve o gece Karanlık Yer'de gerçekten ne olduğunu düşündüğünü sorma fikriyle oynar.

Kendi kendine başını sallıyor; sonra dehlizlerden partiye doğru geri dönüyor.

OceanofPDF.com

Ocak 2017

Zach, yılbaşı gecesini Tallulah ile geçirir ve bir daha eve dönmez. Tallulah beş gün sonra üniversiteye döndüğü ilk gün uyandığında, bebeği ve bebeğinin babasıyla paylaştığı bir yatakta uyanır. O ve Zach yılbaşı gecesinden beri bir daha seks yapmadılar ama geceleri kanepede yan yana oturup birbirlerine veda ve merhaba öpücükleri veriyorlar, sarılıyorlar ve dokunuyorlar.

Tallulah'nın annesi memnun. Tallulah, aile hayatının koşturmacasına uygun olmayan, annesinin ona ihtiyacı olduğunu söylediği anda eve geri dönen ve en ufak bir pişmanlık duymadan hepsini geride bırakan bir adamla evlendiği için her zaman kendini suçlu hissettiğini biliyor. Ve Tallulah bunu söyleyebilir

Tallulah ve Zach'in düzgün bir aile olmayı başaracak olmalarından ve Zach'in tek başına bir ebeveyn olarak Tallulah'ın üzerindeki baskıyı biraz olsun hafifletecek olmasından memnuniyet duymaktadır.

Tallulah üniversiteye döndüğü ilk gün annesine veda öpücüğü verir. Ön bahçeye bakar ve yatak odasının penceresinde Zach ve Noah'yı görür; Zach, Noah'nın minik elini tutmakta ve ona sallamaktadır. Onun "Hoşça kal anne" dediğini görür. Güle güle anne. Onlara öpücükler gönderiyor ve sonra uzaklaşıyor.

Otobüs durağında kendini Scarlett'i ararken bulur. Scarlett o ilk seferden sonra bir daha otobüs durağında görünmemiş ve Tallulah da Noel partisinden sonra onunla konuşmamıştır ama nedense Scarlett Tallulah'ın ruhunda bir iz bırakmıştır. Aralarında geçen iki an Tallulah için önemlidir ve şimdi bir şeyler olması gerektiğini hisseder, üçüncü bir perde, bir tür sonuç. Otobüs gelir; ortak alana, Maypole Evi'ne doğru son bir kez bakar, iç geçirir ve otobüse biner.

O gün öğle yemeğinden sonra Tallulah sanat bloğunu ziyaret etmeye karar verir. Daha önce hiç sanat bloğuna gitmemiştir; kampüsün ortasında, biraz çirkin, kare şeklinde bir binadır. İçerideki koridorlar biraz ürkütücü otoportrelerle süslüdür. Koridorun sonuna doğru bir kapı bulur.

Birinci Yıl Güzel Sanatlar diyor ve pencereden bakıyor. Oda boş ama kilitli. Daha fazla sanat eserinin sıralandığı koridorlardan geçer ve üzerinde 'Scarlett Jacques Y1' yazan bir oda bulur.

Tallulah durur. Scarlett'in kırmızı kadife taht benzeri devasa bir sandalyenin içine yerleştirilmiş, taçlı bir tişört ve büyük boy şort giymiş bir portresi.

bir aç, yüksek topuklu ayakkabılar, saçları arkaya doğru kazınmış, halka küpeler ve bilekleri lastik bantlarla kaplı. Ayaklarının dibinde, neredeyse Scarlett'le aynı büyüklükte, devasa kahverengi bir köpek oturuyor ve onun da başında bir taç var. Her ikisi de doğrudan

İzleyici, köpek gururlu, Scarlett meydan okuyan bakışlar atıyor.

Etkileyici bir görüntü; gözü önce Scarlett'e, sonra da diğer tüm ayrıntılara çekiyor: yerde ışığı yakalayan gümüş ve krem rengi şarj aletleri yığını, arkasında onu izliyormuş gibi bakan bir yüz iması olan küçük bir pencere. Bir masanın üzerinde bir silah, bir Apple telefon, içinde hala atıyormuş gibi görünen taze kırmızı bir kalp olan bir tabak var. Başka bir masada bir dilimi eksik bir pasta ve onu kesmek için kullanılan bıçağın üzerinde bir damla kan var.

Tallulah bunların ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikre sahip değildir, ancak hepsi güneşten ağarmış pembe, yeşil ve soluk gri tonlarında ve şok edici bir şekilde güzelce boyanmıştır.

kesikler ve kırmızı lekeler. Kendi kendine 'Vay canına' diye söylenirken bulur kendini. "İnanılmaz, değil mi?

gelen sese döndü. Yalnız olduğunu sanıyordu. Bu Scarlett'in çetesinden biriydi; adını hatırlayamıyordu.

"Evet, yani daha önce onun çalışmalarını görmedim ama bu resim inanılmaz.

"Gittiğini biliyor musun?

Tallulah gözlerini kırptırır, midesinde bir tür sıkışma hisseder. "Ne?"

"Scar gitti. O geri gelmeyecek." Kız bir tür patlama sesi çıkarır.

Scarlett sanki patlamış bir balonmuş gibi ağzıyla gürültü yapıyordu.

"Ama neden?

"Kimse gerçekten bilmiyor. Ona mesaj atıp ve bana müsait olduğunda söyleyeceğini söyleyip duruyor ama şu anda söyleyemez, yani evet..."

Tallulah resme geri döner. 'Ne büyük kayıp,' diyor.

"Evet," diye onaylıyor kız. 'O tam bir aptal. Onca emek, yetenek ve o öylece çekip gitti. Ama işte böyle. İşte Scar bu. Bir muamma. Bir battaniyeye sarılmış.' Gülümsüyor. "Sen otobüsteki Tallulah'sın, değil mi?"

Tallulah başını sallar.

"Mimi. Noel partisinde tanışmıştık."

"Oh, evet. Merhaba."

Mimi başını Tallulah'a doğru eğerek "Sanat mı yapıyorsun?" diye sorar.

Tallulah başını sallar. "Hayır, sadece sanat eserlerine bakmak istedim. Birisi gerçekten iyi olduğunu söyledi."

Mimi bir an merakla ona bakar. Sonra topuklarını toplayıp doğruldu ve, 'Neyse, gitme vakti geldi,' dedi. Scarlett'i sizin oralarda görürseniz, ona sık gibi davranmayı bırakmasını ve sizinle temasa geçmesini söyleyin, olur mu?"

Tallulah gülümser. "Yapacağım," diyor. "Söz veriyorum."

Ondan sonra Tallulah evden her çıkışında Scarlett'i arar. O da Scarlett'in erkek arkadaşı Liam'ın Maypole House'da öğrenci olduğunu biliyor, yüzden Scarlett'in zaman zaman köyde olması fazlasıyla mümkün. Tallulah arada sırada fotoğraf rulosunu karıştırarak Noel partisinde Scarlett'le birlikte çektiirdikleri fotoğrafa bakıyor ve o gece neler hissettiğini, Scarlett'in ilgisinin kızgın ışıltısı altındayken nasıl biri olduğunu hatırlamaya çalışıyor. Zaman zaman Scarlett'in adını Google'da arıyor.

Bir şekilde gazetelere çıkmış olma ihtimaline karşı, boş boş zaman geçiriyordu. Scarlett'in nerede yaşadığını bilmiyordu, sadece köyden yürüme bir yerde olduğunu biliyordu, ki bu da herhangi bir yer olabilirdi; Upfield Common yakınlarında en az üç mezra vardı ve aradaki yollar özel evlerle doluydu.

Tallulah'nın Scarlett'in yaşadığını hayal ettiği türden büyük evlere giden araba yolları.

Ve sonra bir gün, Ocak ayının son haftasında Tallulah, Scarlett'i köyün ana caddesindeki Co-op'un önüne park edilmiş Smart arabanın yolcu koltuğundan inerken görür.

Pijamaya benzeyen bir şey giymiş, üstüne de sahte kürk mantosunu geçirmiş. Saçları dağınıktır ve kabarık çoraplarının üzerine yıpranmış spor ayakkabıları giymiştir. Tallulah arabanın sürücü koltuğunda genç bir adam görür. Telefonuna bakıyor ve arabadan sıkıcı bir müzik sesi yükseliyor. Bir an sonra Scarlett elinde bir çantayla çıkar ve arabaya geri atlar.

Akıllı araba. Sürücü çocuk ona kısa bir süre bakıyor, telefonunu kapatıyor ve arabayı Manton'a giden yola doğru sürüyor.

Tallulah durur ve sanki son varış noktasına dair bir ipucu taşıyormuş gibi kayboluşunu izler. Sonra bir şey hatırlar. Annesi birkaç gün önce Tallulah'ın en iyi arkadaşlarından biri olan Keziah'ı gördüğünden bahsetmişti.

Co-op'ta çalışan ilkokul arkadaşları. Tallulah Keziah'ı aylardır görmemişti; en son hamileliği yeni yeni ortaya çıkmaya başladığında Keziah elini Tallulah'ın karnına koymuş ve sanki bayılacakmış gibi bir ses çıkarmıştı çünkü çok etkilenmişti.

Bir süre sonra Tallulah içeri girdiğinde Keziah kasalardan birinin arkasındadır. Onu görünce yüzü aydınlanır. "Lula!" der. "Nerede saklanıyordun?"

Tallulah gülümsüyor ve omuz silkiyor. Artık büyük alışverişleri arabayla yapıyorum," diyor. Bebek bezleri ve mama ile daha kolay, bilirsiniz.

Keziah ona sıcak bir şekilde gülümsüyor. "Bubba nasıl?" "Oh. O harika," diye yanıtlıyor.

"Her şeye, bahse girerim.

Henüz değil. Bunun için çok genç. Ama yine de yumuşak başlı, biliyorsun. O küçük bir Buda.'

"Evde annenle mi?

"Evet, annem. Ve Zach.'

"Oh," diyor Keziah. "Ben ikinizin ...?

Evet, öyle yaptık. Sonra tekrar bir araya geldik. Yeni yıl civarında.'

Keziah ona gülümsüyor. 'Oh,' diyor, 'bu ! Çok memnun oldum. Siz ikiniz birbiriniz için yaratılmışsınız.

Tallulah sıkıca gülümsüyor. "Güzel," diyor, "Noah için güzel. Başka bir çift elin olması da güzel. Bilirsiniz işte.

"Gerçekten farklı görünüyorsun," diyor

Keziah. "Öyle mi?

'Evet, biraz, bilmiyorum, gerçekten görünüyorsun. Gerçekten güzel."

"Oh," diyor Tallulah. "Teşekkür ederim.

'Bir gece dışarı çıkmalısın. Benimle ve kızlarla.'

"Evet. Bunu isterim. Hoşuna emin değil. Her zaman ilkokul arkadaşlarıyla iletişimde kalmamasının bir nedeni olduğunu düşünmüş ama bu nedenin ne olduğundan hiçbir zaman tam olarak emin olamamıştır - derinlerde ve bilinçaltında yatan bir şey, şimdi bile yeniden bir araya gelme fikrini düşünürken kendisini garip hissetmesine neden olan bir şey.

'Şu kız' diyor, 'az önce pijamalarıyla içeri giren? Onun kim olduğunu biliyor musun?

"Kancık olanı mı kastediyorsun?

Tallulah başını hafifçe sallayarak Scarlett'i nasıl gördüğünü bir başkasının onu nasıl uyumlu hale getirmeye çalıştı ve sonra, 'Evet. Kürklü paltosu olan.

"Evet. Karanlık Yer'de yaşayan kız.' "Karanlık Yer mi?

"Evet, Upley Fold'daki o büyük eski evi biliyor musun?" Başını sallıyor.

"Biliyor olmalısın," diyor Keziah. "Bölgedeki en büyük ev gibi bir şey. Tallulah tekrar başını sallar ve sonra, "Ne satın aldı?" diye sorar. Keziah biraz alay eder. "Bunu neden bilmek istiyorsun?

"Bilmiyorum. O sadece... Onu üniversiteden tanıyorum ve gerçekten gizemli bir şekilde ayrıldı, kimse nedenini bilmiyor ve ben sadece meraklı oluyorum sanırım.

"Rom, sarma tütün ve tampon aldı. Keziah gözlerini deviriyor. "Tam bir sürtük," der.

"Bir şey söyledi mi?

"Dalga geçiyorsun, değil mi? Sanki *onun* gibi biri Co-op'taki kasiyer kızla sohbet edecekmiş gibi. susuyor ve sonra gözleri Tallulah'ın omzunun üzerinden servis bekleyen bir müşteriye kayıyor.

"Gitsem iyi olacak," diyor. 'Bubba'ya sevgiler. Bir dahaki sefere onu getir de görebileyim. Tamam mı?"

Tallulah gülümser. "Yapacağım. Söz veriyorum.

Yavaşça eve yürüyor, yürürken tek parmağıyla telefonundan Karanlık Yer'i Google'da arıyor. Bir peri masalından ya da hayalet hikayesinden çıkmış gibi görünen bir ev için bir Wiki sayfası çıkıyor; gözleri metni tarıyor ve kahve plantasyonları, İspanyol gribi ve suikast hakkında bir hikayenin parçalarını yakalıyor

girişimleri ve kargalar tarafından gözleri oyulan insanlar. Evin neden ünlü ya da halka açık olmadığını, böyle bir yerin nasıl sadece bir aile evi olabileceğini, Scarlett'in yaşadığı yeri, tütünü, romu ve bir paket tamponuyla şu anda nereye gittiğini merak ediyor.

Birdenbire merakına yenik düştü ve çömelerek sırt çantasını karıştırıp üniversite ajandasını buldu. Arka sayfayı açtı ve parmağı Scarlett'in adına gelene kadar orada listelenen kişileri taradı. Önce fikrini değiştirebilir, bir e-posta gönderir:

Merhaba Scarlett, ben otobüsten Tallulah, sadece kontrol ediyorum, umarım iyisindir. Görüşürüz, sevgiler T.

Fikrini değiştirmeden önce gönder tuşuna basıyor, ajandasını çantasına geri koyuyor ve eve, bebeğinin yanına gidiyor.

OceanofPDF.com

Haziran 2017

Kim, Pazartesi sabahı saat sekizde DI McCoy'u arar. Birkaç zil sesi içinde cevap verir.

"DI McCoy.

Merhaba. Bu kadar erken aradığım için üzgünüm. Ben Kim Knox. Upfield Common'dan mı? Kızım Tallulah Murray hakkında bir gelişme var mı acaba?

"Ah, evet, merhaba, Kim. Arka planda adamın kağıtları karıştırdığını duyabiliyor. "Kusura bakma. Korkarım şu anda rapor edecek bir şeyimiz yok. Upley Fold'daki eve gittik; oradaki aileyle konuştuk. Ancak bunun sonucunda herhangi bir ipucu elde edilemedi. Şu anda Köyde şu anda birkaç memurum, 'Swan & Ducks' adlı bara gidip, oranın müdürüyle konuşacak, bakalım bir ışık tutabilecekler mi?

"Ama orman," diyor Kim, "kimseyi ormana gönderecek misiniz, çünkü bilirsiniz, orada bir yerde olmaları hala mümkün. Taksi bulamayınca geri dönmeye karar vermiş olabilirler ve bir şey.. eski bir kuyuya falan düşmüş olabilirler ya da..." Nefesini içine çekiyor. Söylemek üzere olduğu şeyi söylemeye dayanamıyor, ama söylemek zorunda, çünkü konuyla ilgili, önemli.

'Belki de kavga etmişlerdir,' diyor. Kelimeler üst yığıldı. 'Scarlett'in arkadaşı Mimi, bana onları Scarlett'in evinde tartışırken gördüğünü söyledi. Anlaşılan Zach, Tallulah'a biraz fiziksel davranıyormuş. Onu bileklerinden tutmuş.

Dedektif McCoy'un hareketsiz kaldığını duyar. Kağıtlar karışmayı bırakır. "Doğru," diyor. "Peki ya fiziksel açıdan? Aralarında buna dair çok fazla kanıt var mıydı? Evde görebildiğiniz kadarıyla? Pazar günkü sohbetimizden oldukça sevgi dolu oldukları izlenimini edindim.

İşte yine. *Sevgi dolu*. Bardaki Nick'in dün onları tanımlamak için kullandığı ifadenin aynısı.

İç çekiyor. "Aslında öyle. Zach çok sevecen. O bir Romantik biriydi. Tallulah'ın çoğu zaman buna katlandığını hissedirdim. Yalnız kalmayı tercih ederdi. Ama hayır, aralarında hiçbir zaman fiziksel bir şey görmedim.

"Kapalı kapılar ardında hiçbir şey duymadınız mı?

Hayır. Öyle bir şey yok. Yani, Zach bazen çabuk sinirlenir. Ama Tallulah ile asla. Bebekle asla.'

"Peki ne..." diye başlıyor DI McCoy ve Kim onun pozisyonunu değiştirirken sandalyenin gıcirtısını duyabiliyor, "Tallulah'ın arkadaşının Cuma gecesi onları kavga ederken gördüğünü söylemesine ne sebep olmuş olabilir sizce?

Kim'in aklı Zach'in ceketinin cebindeki nişan yüzüğüne, Ryan'ın Tallulah'ya evlenme teklif etme fikri hakkında Zach'le yaptığı konuşmaya gidiyor. Bir paylaşmak çok mahrem bir şeymiş gibi geliyor, sanki Zach'in kalbinin bir parçasını ele veriyormuş gibi. Ama dedektife söylemek zorundadır - düşünmeden edemediği gibi, bu her şeyin anahtarı olabilir.

"Cuma sabahı," diye başlıyor tereddütle, "Zach'in ceketinin cebinde bir şey buldum. Bir yüzük. Nişan yüzüğüne benziyordu. Altın bir bant içinde bir elmas. Ve oğlum Ryan, Zach'in Tallulah'a evlenme teklif etmekle ilgili belirsiz bir şeyden bahsettiğini söyledi. Ve dün Swan & Ducks'taki barmenle konuşuyordum ve Zach ve Tallulah'ın o gece Scarlett ve çetesiyle takılmadan önce şampanya içtiklerini söyledi. Ona sormuş olması da mümkün. Ve o da

...' Yutkunuyor. "Hayır demiş olabilir.

Hafif bir duraksama oldu ve ardından DI McCoy, "Ve sizce Zach buna olumsuz yanıt vermiş olabilir mi?" diye sordu.

"Ben..." Kim nefesini içine çeker. "Ne düşündüğümü bilmiyorum. Ama Scarlett'in evinden eve dönerken tartışmış olmaları ve Zach'in kendini kaybetmesi ve... bir şeyler olması *mümkün*," dedi.

Şimdi bir yerlerde saklanıyor. Bu mümkün, hepsi bu.'

Ama kelimeler ağzından çıkarken bile bunun sadece mümkün değil, muhtemel olduğunu biliyor. Aforizma nedir? *Her zaman kocadır*.

"Pekala," diyor Dedektif McCoy, "sanırım artık bir arama ekibi kurmak için elimizde yeterli bilgi var. Bana bırakın, Bayan Knox.'

"Bayan.

Özür dilerim. Bayan, bana bırakın. Tam zamanlama için sizinle irtibata geçeceğim. Vesaire.'

'Zaten biraz aradık,' diyor. "Cumartesi günü. Birkaç . Ormanda.

"Oh.

'Yani, hiçbir şey bulmadık, bulmadık, en azından hiçbir şeye dokunmadığımızı ya da hiçbir şeyi rahatsız etmediğimizi düşünüyorum. Sanırım bu-'

"yok," diye araya giriyor. 'Eminim iyidir. Her neyse. Ayrıntılar elime geçer geçmez temasa geçeceğim. Ve gitmeden önce Zach'in ailesiyle konuşmak istiyorum. Elinizde bir telefon numarası ya da adres var mı?

"Evet, tabii ki. Megs'in adresini saydıktan sonra, 'Onlara bir şey , değil mi? Söylediklerim hakkında, Zach hakkında? Yani, ortak bir torunumuz var, böyle bir şey olamaz. İnanılmaz derecede zor olurdu. Bu-'

Tekrar araya giriyor. "Kesinlikle hayır," diyor. 'Lütfen bu konuda endişelenmeyin. Çok ihtiyatlı davranacağız.

"Teşekkür ederim. Çok teşekkür ederim.'

Telefon görüşmesini bitirirken Noah'ya bakıyor. Mama sandalyesinde tepsinin üstünden kuru Cheerios yiyor. Ona dönüp bakıyor ve gülümsüyor.

"Seeyos," diyor, gözleri gururla parlıyor, parmağıyla mısır gevreği çemberlerini işaret ediyor. "Seeyos.

Kim gözlerini kapatır.

"Evet!" diyor, biraz toplayarak. 'Evet! Cheerios! sana! Zeki çocuk! Sen çok zeki bir çocuksun!

Sesi kesiliyor ve arkasını dönüyor.

Noah'ın ikinci kelimesi. Ve Tallulah ikisini de özledi.

Ormanın aranması o öğle vakti Upley Fold'da başlar. Kim'in istediği ama aynı zamanda korkutucuydu. Uzun saatler boyunca sadece kendisi varken, ani bir enerji ve insan patlaması onu sarsar.

Yaklaşırken ormanın kenarında duran Megs ve Simon'ı görür. Megs dönüp ona bakar ve Kim onun amansız yüzünde korkuya benzer bir şeyin geçtiğini görür. Simon'a bir şeyler söyler ve Simon başını kaldırıp bakar.

"Bu delilik," diyor Megs Kim'e yaklaşırken. "Yani, eve gelmemelerinin tuhaf olduğunu biliyorum, bunu anlıyorum, ama yine de bu...

yüksek görünürlüklü kıyafetler giymiş polis memurlarını ve koklayıcı köpekleri tarif etmek için elini bir yay şeklinde uzattı. "Her şey biraz abartılı, değil mi?"

Kim hemen cevap vermez, ne söyleyeceğinden emin değildir.

"Gelip seninle konuştular mı?" diye soruyor sonunda. "Polis mi?"

Evet. Çok saçma. Yıllardır oradaydılar. Bütün bunları sormak Zach hakkında, nasıl bir çocuk olduğu hakkında, okulda nasıl olduğu hakkında, işi hakkında sorular. "Bütün bunları bana neden soruyorsunuz ki?" diye düşündüm. Sanki onun yanlış bir şey yaptığını düşünüyorlar.

Bunu nazıkçe söylüyor, ama Kim ona bakarken gözlerinde sert bir şeyin parıltısını yakalıyor.

Ryan Noah ile birlikte evde ve polis aileden henüz aramaya katılmamalarını istedi. Yani şimdilik sadece Kim, Megs ve Simon bir arada dururken, dedektifler birkaç metre ötede toplanıyor ve arama ekibi köpekleriyle birlikte ormana doğru ilerlemeye hazırlanıyor.

Bugün hava yine sıcak ve Kim kendini nemli ve endişeli hissediyor.

"Bunun ne kadar süreceğini düşünüyorsunuz? Megs bir grup sivil dedektife sertçe seslenir. Dedektif McCoy soruyu duyunca döner ve meslektaşlarına bir bakış attıktan sonra yanlarına gider.

"Şey," diyor, "bunu bilmenin bir yolu yok. Neyse ki yılın bu zamanında gün ışığı bizden yana, bu yüzden hava kararana kadar devam edebiliriz. Ve sonra ne bulacağımıza bağlı. Jacques arazisinin arkasından bir grup göndereceğiz, bu şekilde gittiklerini varsayıyoruz ve Başka bir parti bu girişten geçebilir' - ormana halka açık girişi oluşturan ahşap kazığa doğru işaret ediyor - 'ormandan geri dönmeye karar vermeden önce Jacques mülkünü çoktan terk etmiş olmaları ihtimaline karşı. Bu yüzden orada iki ekibimiz olacak ve ormanın derinliklerine indikçe mümkün olduğunca fazla alanı kapsayacak şekilde ayrılacaklar.

"Peki tam olarak ne arıyorsunuz? Megs neşeyle sorar.

"Çocuklarınız, Bayan Allister. Çocuklarınızı arıyoruz."

'Orada olmalarına imkan yok. Kim çoktan baktı ve bir şey olsaydı bulurdu.

'O zaman çocuklarınızın orada olduğuna dair kanıt arıyoruz. Orada olduklarına ve başlarına bir şey geldiğine dair.

Cuma gecesi neler olduğuna ve çocuklarınızın şu anda nerede olabileceğine dair bir resim oluşturmaya çalışmak için kanıtlar.

'Şu taksi şirketleriyle tekrar konuşsanız daha iyi olur. Eminim çoğu zaman bir şeyler yazmıyorlardır bile. Bir tanesini işleten kadın

Manton zamanın yarısında uyuyor, kelimenin tam anlamıyla yüzüstü masanın üzerinde, derin bir uykuda.

Onu görmüştüm. Sanırım o kadar çok iş yapıyor ki hiç yatağa gitmiyor. Onunla tekrar konuşmalısın. Onlara bir taksi göndermiş ama yazmayı unutmuştur.'

DI McCoy Megs'e sabırla gülümser. "Sanırım Carole Dodds'u kastediyorsun? Taxis First'teki mi? Evet, onunla iki kez konuştuk. Cuma gecesi çalışmıyordu, rahatsızdı, bu yüzden onun vardiyasını kocası aldı ve bize her rezervasyonun doğrudan bilgisayar sistemine girdiğini, sistemlerinden geçmeden bir araba gönderemediklerini söyledi.

"Bilgisayarları bilirsiniz. Onları fırlatabildiğin kadar uzağa güvenemezsin.

"Yani hâlâ taksiye bindiklerini mi düşünüyorsunuz

Bayan Allister?" "Binmiş olmalılar.

"Peki o taksi onları nereye götürdü?

"Onlar daha çocuk," diye yüksek sesle cevap veriyor. "Kim bilir?

Dedektif McCoy içini çeker. "Her neyse," diyor, "içeri girmeye hazır olduğumuzu söyleyebilirim. Burada kalıp gelişmeleri bekleyebilirsiniz ya da seninle köyde buluşabiliriz. Hangisini tercih ederseniz.

Kim Megs'e bakar. Megs omuz silkiyor. Kim der ki, "Siz bu uçtayken ben burada kalmak istiyorum, sonra da arama bittiğinde köye gitmek istiyorum.

takımlar yakınlaşıyor. Sorun olur mu?'

'Kesinlikle.'

Megs ve Simon birbirlerine bakarlar. Megs, 'Evet, sanırım Upfield'a geri dönüp o tarafta bekleyeceğiz. Belki Ducks'ta.' Kadın

Kim'in koluna dokunarak hafifçe zıplamasına neden olur. "Orada görüşürüz," diyor ve sonra hep birlikte arabalarının Kim'inin hemen önünden geçen bir yere park edildiği yola geri dönüyorlar.

Kim arabasından Megs ve Simon'ın arabasının Upfield'a doğru geri dönmeden önce dar şeritte sekiz noktadan yavaş bir dönüş yapmasını izler. Megs onlar geçerken yolcu penceresinden yavaşça el sallıyor ve Kim de bu jestle karşılık veriyor.

Megs'in bu krize verdiği tepki onu dehşete düşürür. Bu ona hiçbir anlam ifade etmiyor. Erkek çocuklara kızlardan daha az korkutucu ebeveynlik yapıldığını biliyor - her ikisini de yaptı ve Ryan hava karardıktan sonra dışarıdayken Tallulah'tan daha az endişe duyduğunu biliyor. Ama yine de, neredeyse üç gün oldu. Ryan'ın

Birinin bu kadar uzun süre ortadan kaybolması temelde endişe vericidir.

Yine de Megs zerre kadar endişelenmez. Bir an için

Kim'in aklına Megs'in bir şey bildiği için endişelenmediği, oğlunun güvende olduğunu bildiği ama her ne sebeple olursa olsun kimseye söyleyemediği gelir. Ama hayır, bu düşünce zincirini hemen düzeltir. Megs oğlunu ya da oğlunun kaybolmasından sorumlu kişiyi korumak için yalan söylüyor olsaydı, kesinlikle en azından endişeliymiş *gibi davranırdı*. Ama buna verdiği tepki çok sahici, çok gerçek, çok Megs.

Kim dönüp yüksek vizörlü polis memurları ve köpeklerinin nihayet ormana doğru ilerleyişini izliyor. Sivil dedektifler araçlarına geri dönmeden önce bir süre oldukları yerde kalırlar.

Garip bir şekilde sessiz. Birkaç dakika sonra bir araba geçiyor; yaşlı İçerideki çift, eşikte park etmiş polis araçlarının sıraya merakla bakıyor ve sonra yavaşlıyor.

"Neler oluyor?" diye sorar yaşlı adam bir memura.

"Sadece yerel bir polis soruşturması," diye yanıtlıyor memur. "Yine mi haneye tecavüz?" diye sorar kadın.

"Hayır," diye yanıtlıyor. "Biz sadece kayıp bir kişiyi arıyoruz.

"Upley Fold'dan mı?" diyor adam.

"Hayır, Upfield Common'dan.

"Oh," diyor kadın. 'Peki, iyi şanslar. Umarım onları bulursunuz,' der ve yola devam ederler.

Kim telefonuna bakar. Saat bir kırk beş. Ryan'a mesaj atıyor.

Her şey yolunda mı?

Her şey yolunda. Sen?

Şimdiye kadar çok iyi ☺♥

Dakikalar korkunç derecede yavaş geçiyor. Her gördüğünde Dedektifler kulağına bir telefon dayadığında, kanı buza dönüşür. Hayal gücü bir düzine senaryo üretir, hepsi de Zach'in bir şekilde hayatını söndürmesini içerir.

Onu yerde boğazladığını, kol ve bacaklarını kendi kol ve bacaklarıyla sıkıştırdığını. Onun bir yerden, kim bilir nereden, belki de Scarlett'in mutfağından bir bıçak çıkardığını, önceden planlanmış bir hareketle ona arkadan yaklaştığını ve boğazının yumuşak beyazını kestiğini, kanının siyaha döndüğünü ve yapış yapış olduğunu görüyor.

kuru toprakta. Ya da sadece onu dövmek, dövmek ve dövecek bir şey kalmayana kadar dövmek, güzel yüzünü ezmek ve sonrasında morarmış, kanlı yumruklarla ormanda nefes nefese sendelemek.

Sonunda bu dedektiflerden biri bir telefon alacak.
arayanların yüzüne bir şey kazınacak ve onlar da
Arabasına, penceresine gelecekler, o da kuracak ve 'Bir şey buldular'
diyecekler ve o zaman bilecek. Ne olduğunu bilecek.
güzel kızının başına geldi.

Ama şimdilik oturuyor, bakıyor, izliyor ve bekliyor.

OceanofPDF.com

Eylül 2018

Maypole House'da yeni dönemin ilk günü geldi çattı. Shaun elbette günlerdir işinin başındadır, ancak bu güneşli Pazartesi günü Shaun'u hazırlanırken izlerken güne dair yeni ve parlak bir şeyler vardır.

Gün bir toplantı ile başlayacaktı ve Shaun günlerdir ilk gün konuşmasını yazıyordu. Dün gece Sophie'nin önünde, üzerinde sadece boxer şortu ve çoraplarıyla yatağın ayak ucunda durarak prova yapmış, Sophie de yatakta uzanmış, onun dinleyicisi rolünü oynamıştı.

"Harika," dedi ve bir alkış tufanı kopardı. 'Gerçekten harika. Sıcak, ilişkilendirilebilir, ilham verici. "Çok kısa değil mi?

'Çok kısa değil,' diye güvence verdi, 'mükemmel uzunluk. Mükemmel perde. Bu akşamki yemekte insanların sana gösterdiği tepkiye bakılırsa, hepsi seni şimdiden seviyor.

"?

'Sevgi elle tutulur bir ,' demişti. "Gerçekten.

Ve bu doğruydı. Shaun'un önceki gece gittiği her yerde bunu , ardında bıraktığı gerçek bağlılık hissini, insanların onun tarafından canlandırıldığını, ilgisinden gurur duyduklarını, bir tür

Daha bir toplantı düzenlemeden ya da bir konuşma yapmadan, sadece orada bulunarak yeni dönem hakkında konuşmaya başladı.

Şimdi Shaun gitmiştir ve Sophie yalnızdır. Kır evi serin ve sessiz, dizüstü bilgisayarı mutfak masasında açık, romanı ekrandan ona kırıyor, e-posta gelen kutusu gerçekten ilgilenmesi gereken işle ilgili şeylerle dolu, bulaşık makinesinin boşaltılması gerekiyor ve hala kutuları var

ama o bunların yapmıyor. Ekranı değiştiriyor, tarayıcısını açıyor ve Google'da 'Liam Bailey' yazıyor.

Beklediği gibi, arama terimi doğru Liam Bailey olmayan yüzlerce kişiye getirir. Aramaya 'Maypole House'u ekler. Okulun web sitesi görünür.

'Maypole House'u siler ve 'Scarlett Jacques'ı ekler.

Sonuç bulunamadı.

Liam'ı ararken 'Zach Allister' ismini de ekler.

Sonuç bulunamadı.

İç çeker ve sandalyesine yaslanır. Nasıl olur da iki insan bir Cuma gecesi bara gider ve bir daha geri dönmez ve kimse onlara ne olduğunu bilmez? Gizem onu bütününü tüketir. Ormandaki ağaçların dallarından, üniversitenin koridorlarından, Liam'ın balkonundan, ortak alandaki ördek havuzunun yüzeyinden, Kim Knox'un otobüs durağına bakan penceresinden ve çekmecesinin arka köşesindeki kutusunda duran yüzükten kendisine fısıldadığını hissedebiliyor.

Bu düşünceyle aniden ayağa kalkıyor ve merdivenlerden yatak odasına koşuyor, tuvalet masasının çekmecesini açıyor ve kutuyu çıkarıyor. Parmak uçlarıyla kapaktaki kiri tekrar fırçalıyor ama hala Üstündeki yazıyı anlamak imkânsız. Kutuyu banyoya götürür ve bir havlunun ıslatılmış köşesiyle ovalar. Bunu yaparken siyahlık değişir ve altın blok harfler görünmeye başlar. Daha sert ovuyor, havluyu tekrar ıslatıyor, daha fazla ovuyor. Ve orada, belirgin bir şekilde 'Mason & Son Fine Jewellery, Manton, Surrey' yazmaktadır.

Kalbi küt atıyor.

Manton.

Upfield Common'dan 6 mil uzaklıktaki büyük kasaba. Tallulah'ın üniversiteye gittiği kasaba. Sophie oraya gitmek istiyor. Şimdi gitmek istiyor. Ama araba kullanamıyor. Upfield Common'a gelmek için nasıl bir taksi çağırabileceği hakkında hiçbir fikri yok. Belki buradaki resepsiyon görevlisi ona söyleyebilir ama garip bir şekilde Manton'a gittiğini kimsenin bilmesini istemiyormuş gibi hissediyor. Sonra Tallulah'nın gül fidanının yanındaki otobüs durağını düşünür. O da Çantasını alır, yüzük kutusunu bırakır, okul bahçesinden geçerek ortak alanda durağa doğru ilerler.

Otobüs yarım saat sonra geliyor.

Yarı yolda bir yere oturuyor. Otobüste sadece iki kişi daha vardı. Otobüs taşra yollarından geçip A yoluna, büyük kavşağa doğru ilerlerken Sophie, Tallulah'nın burada, olduğu gibi oturduğunu, sırt çantasını kucağına koyduğunu, narin yüz hatlarının düşünceli bir şekilde yerleştiğini, güneşin hızmasından parladığını, koyu renk saçlarının yüzünün yarısını kapladığını hayal eder.

Manton'a yolculuk yirmi dakika sürüyor. Ana caddedeki durak otobüsün güzergahının sonudur ve şoför herkesi inmeye teşvik etmek için ışıkları yakıp söndürür.

Sophie, Google Haritalar'a kuyumcu dükkânının adını giriyor ve yol tarifini takip ederek ana caddenin hemen dışındaki küçük bir sapağa varıyor.

Burası küçük, eski bir dükkândır ve pencereleri aşağıya bakacak şekilde tasarlanmıştır. Sophie durur ve bir süre vitrine hayranlıkla bakar. kapıyı iterek açmadan önce. Nefesi biraz kesilir; burası tam Little Hither Green Dedektiflik Bürosu kitaplarından biri için kullanacağı türden bir dükkândır; camekânlı vitrinin arkasında, uzun bir taburede oturmuş, ciltli bir kitap okuyan, biraz komik görünümlü bir sahibi vardır. Son derece ufak tefek, kırpılmış beyaz saçları ve kırmızı çerçeveli gözlükleri var.

Gözlüklerini çıkardı ve ona baktığında yüzünde saf bir neşe gülümsemesi belirdi. "Günaydın hanımefendi," diyor, "bugün nasılsınız?"

"Çok iyiyim, teşekkür .

"Peki size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Tuhaf bir isteğim var aslında," diyor elini çantasına sokarak.

Adam sandalyesinden atlar ve ellerini havaya kaldırır. "Ateş etmeyin!" der. "Ateş etmeyin! Sadece istediğini al!"

Sophie bir süre boş gözlerle ona bakar. "Ben, şey..."

Adam yüksek sesle güler. "Şaka yapıyorum," der ve Sophie, "İşte, kırmızı gözlük takan bir adamı asla ciddiye almamalısın," diye düşünür.

"Oh," diyor. "Güzel. Sonra çantasından yüzük kutusunu çıkarıp aralarındaki tezgâhın üzerine koyuyor. "Bunu buldum," diyor, "mezarlıkta gömülü

bahçemin sonunda. Acaba ait olabileceği hakkında bir fikriniz var mı?

Yani, herhangi bir yerde kayıt tutuyor musunuz bilmiyorum?"

"Evet, kesinlikle biliyorum! Solundaki masanın üzerinde duran deri ciltli büyük bir defterin kapağına vuruyor. "1979'da bu dükkânın anahtarlarını aldığım günden beri her şey burada. Şimdi şuraya bir göz , olur mu?"

Küçük kutuyu açıyor ve başparmağı ile işaret parmağı arasındaki yüzüğü çıkarıyor; ardından yüzüğü incelemek için küçük bir gözlük kullanarak parlak bir ışığın altında eğik bir direğin üzerinde tutuyor.

"Şey," diyor, "bu yüzüğü hemen hatırladığımı söylemek isterim - sattığım her şeyi hafızama kaydetmekle övünürüm, ama belli ki bazı parçalar diğerlerinden daha fazla yankı uyandırıyor ve bu da biraz rezonans. Ama size bunun antika değil çağdaş olduğunu söyleyebilirim; damgasında 2011 yazıyor. Dokuz karat altın ve bu çok güzel, ısıltılı küçük bir elmas olsa da çok değerli değil. Ama," diyor ona hınzırca bir bakış atarak, 'neyse ki ben iyi sistemlerin önemine değer veren bir adamım. Ve bu dükkândan geçen her şeye yaptığım şeylerden biri de ona bir numara vermektir. Soygun ya da hırsızlık durumunda. Sigorta talepleri.

Bilirsin işte. Yani..' Yüzük kutusunu kendine doğru çeker ve parmaklarını mavi kadife kaplı dolgunun altına sokuyor. Gözlüğü çıkarıp ters çeviriyor ve alt tarafına küçük bir çıkartma yapıştırıyor. "İşte," dedi, gözlüğünü indirip Sophie'ye bakarak. "Numara 8877. Şimdi tek yapmam gereken buradaki İncil'imle karşılaştırmak.

Sophie, onun çok eğlendiğini söyleyebilir. Defterin sayfalarını yavaşça çevirip, parmağını defterin üzerinde gezdirirken yumuşak bir şekilde gülümsüyor.

Satırlarca metin, bunu yaparken sessizce mırıldanıyor ve sonra aniden duruyor, parmağının ucuyla sayfaya vuruyor ve 'Eureka! İşte buldum. Bu yüzük Haziran 2017'de Zach Allister adında bir adam tarafından satın alınmış. Bunun için üç yüz elli pound ödemiş.

Sophie'nin omurgasında bir ürperti o kadar hızlı inip kalkıyor ki, neredeyse onu saracak. "Zach Allister?

Evet. Upfield Common'dan. Aslında isim bir şeyler . Onu tanıyor musunuz?"

"Hayır," diyor, "hayır. Pek sayılmaz. Yani, hayır, hiç de değil. Onun için bir adresiniz var mı? Bunu ona iade edebilir miyim?"

"Ben..." Duraksıyor. "Şey, sanırım size adresi verebilirim. Muhtemelen vermemeliyim ama yeterince güvenilir görünüyorsun. Al bakalım. Defteri çevirir ve Sophie hemen çantasından telefonunu çıkararak girişin fotoğrafını çeker. Objektifin metne odaklanmasına izin verdiğinde adresi tanır; Kim Knox'un çıkmaz sokağıdır. Tabii ki öyledir. Tallulah'la birlikte kaybolduğunda Zach'in yaşadığı yer olmalı.

"Ne kadar tuhaf bir şey," dedi dükkân sahibi. 'Arka bahçenize böyle güzel bir yüzük gömmek. Sadece şunu varsayabilirim,' diye devam etti.

"Söz konusu bayan teklifini geri çevirmiş olmalı. Toparlanmadan önce bir an üzgün görünüyor. "Yüzüğü sahibiyile yeniden bir araya getirecek misiniz?" diye sorar.

"Ee, evet," diye parlak bir şekilde cevap verir Sophie. 'Evet, bu adresi biliyorum. Kesinlikle iade edebilirim.

"*Bunun* ne tür bir elma arabasını altüst edebileceğini merak ?" diyor, duvarda bir sinek olmak istediğini gösteren bir tonda.

"Sana haber veririm!

'Oh evet, lütfen yap. Neler olduğunu öğrenmeyi çok isterim.'

"Geri döneceğim, söz veriyorum," diyor, yüzüğü çantasına tıktırıyor ve küçük dükkânın kapısına doğru ilerliyor. "Çok teşekkür ederim.

Otobüs Sophie'yi bir saat sonra Upfield Common'a geri getirir. Saate bakar. Neredeyse öğlen olmuştu. Ortak alanı geçer ve çıkmaz sokağa doğru ilerler. Evde biri varmış gibi görünüyor; ön pencere biraz açık ve bir çocuğun kahkahalarını ve bir yerlerde açık olan televizyonun sesini duyabiliyor.

Kapı ziline basıp bir adım geri çekiliyor, boğazını temizliyor, bir an ne yaptığını düşünüyor, neredeyse fikrini değiştiriyor, ama sonra çenesini tutuyor ve kendine birinin çocuğu kaybolduğunda

Her şeyden daha çok istediği şey bilgidir ve çantasındaki yüzük bir tür cevap sağlayabilir. Sonra kapı açılır ve Kim gelir. Üzerinde kot bir mini etek ve siyah kısa kollu bir tişört vardır.

Ayakları çıplak ve saçları at kuyruğu şeklinde arkadan bağlanmış. Son moda siyah çerçeveli okuma gözlüklerinin ardından Sophie'ye bakıyor ve "Merhaba," diyor.

"Merhaba," diyor Sophie. "Benim adım Sophie. Maypole House'un arazisindeki kulübeye yeni taşındım. Bir hafta önce. Bahçede ormana açılan bir kapı var ve kulağa garip geldiğini biliyorum ama

Çite çivilenmiş bir tabela vardı, "Burayı Kazın" diyordu, ben de bir mala alıp kazdım ve bir şey buldum. Bir yüzük. Kuyumcudaki adama göre adreste yaşayan Zach Allister adında biri tarafından satın alınmış. İşte.'

Çantasından yüzük kutusunu çıkarır ve Kim'e uzatır.

Kim ona göz kırpmıyor ve bakışları yavaşça Sophie'nin elindeki kutuya gidiyor. Onu alır ve açar. Elmas ışığı hemen yakalıyor ve Kim'in yüzüne ışık lekeleri gönderiyor. Çabucak kapatır ve "Pardon, bunu nerede buldum demiştiniz?" diye sorar.

Sophie ona tekrar söyler. "Onu Manton'a götürdüm. Kime ait olduğunu bulabilir miyim diye. Oradaki adam kayıt tutuyordu. Bu yüzüğün Zach Allister adında biri tarafından satın alındığını söyledi. Haziran 2017'de. Bu adresten. Bak.' Telefonunu çevirerek Kim'e defterdeki el yazısıyla yazılmış kaydın resmini gösterir. Başka bir şey söyleyemez. Başka bir şey söylemek, bilmesi gerektiğini düşündüğünden daha fazlasını bildiğini ima etmek olur.

Kim'in yüzü renginin bir kısmını kaybetti. Arka plandaki televizyonun sesi aniden yükseldi. "Kıs şunu Noah," diye sesleniyor omzunun üzerinden.

"Hayır," diye kesin bir yanıt gelir.

Kim gözlerini deviriyor. Uzlaşmazlık serüvenini tırmandırmayı düşünüyormuş gibi görünüyor ama bunun yerine başını hafifçe sallıyor ve kapıyı arkasından çekiyor. Sophie onu bahçe duvarına kadar takip ediyor ve ikisi de orada oturuyor.

"Bu yüzük," diyor Kim, kutuyu tekrar açarak. 'Kızımın erkek arkadaşı, bunu ona aldı. Ona evlenme teklif etmek için. Sonra ona evlenme teklif edeceği gece ikisi de ortadan kayboldu. Ve tüm bu zaman boyunca,' diyor, 'yüzüğü merak ettim ve sonra onu buldun, bir evin bahçesine gömülmüştü. Maypole House, o çocukları aradığımız aradığımız ormanın hemen yanında. Ve bir ok vardı, öyle mi?"

"Evet. Sophie başını sallar. "Aslında bir fotoğraf çektim, çünkü çok tuhaftı. Bak."

Telefonunu kazmaya başlamadan önce çektiği fotoğrafa doğru kaydırıyor.

Kim hayranlıkla inceliyor. "Karton," diyor. 'Yeni gibi görünüyor. Uzun süredir orada duruyormuş gibi görünmüyor.

"Biliyorum," diyor Sophie. 'Ben de gördüğümde öyle düşünmüştüm. İlk başta bunun bir hazine , belki de yaz boyunca Maypole'de düzenlenen yatılı kurslardan arta kalan bir şey olduğunu düşündüm. Görmezden geldim. Ama şimdi, bilemiyorum. Birinin onu bulmam için kasıtlı olarak oraya bırakmış olabileceğini düşünmeden edemiyorum.

Kim ona bir bakış fırlatır. "Bunu neden yapsınlar ki?"

"Bilmiyorum," diyor. "Sadece ilk günümüzdü, ben ve eşim Shaun için, kendisi okulun yeni müdürü ve bahçe çitimize takılıydı ve düşündüm ki..." Sophie çok şey biliyormuş gibi görünmemek için biraz geri adım atması gerektiğini fark eder. "Şey, ne düşündüğümü bilmiyorum.

"Bunu polise götürmem gerekecek," diyor Kim, biraz dalgın bir şekilde. 'Geri gelmeleri gerekecek. Tekrar aramaları gerekecek. Ve tabela,' diyor Sophie'nin telefonunu göstererek. "Karton . Hâlâ orada mı? Onu bıraktın mı?"

"Evet," diye başını sallar Sophie. 'Evet, orada bıraktım. Dokunmadım bile.

"Güzel. Bu çok iyi. Bu.. ' Ve sonra Kim ağlamaya başlar ve Sophie düşünmeden kolunu ona dolar.

"Özür dilerim," diyor. "Seni böyle ters köşeye yatırmak istememiştim. Hiçbir fikrim yoktu..."

"Hayır. Kim yüksek sesle burnunu çeker. "Bu senin hatan değil. Lütfen endişelenme. Ve bu. Bu harika bir şey. Gerçekten. Polis. Aylardır hiçbir şey yapmadılar. Yolları tükendi. Kaynakları tükendi. Kısacası pes ettiler. Yani bu inanılmaz.' Tekrar kokluyor. "Çok teşekkür ederim," diyor. 'Bunu bulmak için, bizi bulmak için zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Geri verdiğiniz için.

İçeriden bir çocuk sesi acilen , 'Nana! Nana! Nana! Şimdi! Kim yine gözlerini devirir. "Torunum," diyor ayağa kalkarak.

Noah. Korkunç ikilinin tam ortasında. Açıkçası onu ölesiye seviyorum ama önümüzdeki hafta anaokuluna dönmesini dört gözle bekliyorum.

Yüzüğü avucunda tutarak ön kapıya gider. Sophie' dönüp, 'Seni tanıyormuşum gibi hissediyorum. Tanışmış mıydık?

"Geçen gün barda bana cappuccino ikram etmiştin.

"Oh," diyor, "evet, doğru. Yüzük kutusunu ona doğru sallıyor ve gülümsüyor. " teşekkür ederim. Size ne kadar minnettar olduğumu anlatamam, gerçekten.

Kim kendini evine geri bırakır ve Sophie açık pencereden onun torunuyla konuşmasını duyar. "Bak," der, "bak nazik bir kadın ne buldu. Babanın annene vermek için aldığı ama hiç fırsat bulamadığı bir yüzük. Ne düşünüyorsun? Güzel değil mi?

Şubat 2017

O dönem her gün, Tallulah üniversiteye gelir, okulun her köşesini tarar. Kampüste Scarlett'in kürklü paltosunu arıyor, sesinin cansız tınısını dinliyor, her zaman etrafında çemberler halinde dönen enerjiyi hissediyor. Ama hiçbir şey yok; Scarlett'in yoğun vızıltısı gitti ve ardından her şeyi de beraberinde götürdü. Bir zamanlar olasılıklarla dolu olan günler şimdi düz ve boğuk geliyor ve Tallulah bir kez daha omuzlarında bir yük olan çalışkan genç anne haline geliyor.

Ama omuzlarındaki ağırlık Noah değil.

Omuzlarındaki ağırlık Zach.

Noah ile arası iyi, *çok iyi*. Gece uyanmalarına, kıvranan bir bebekle aynı yatağı paylaşmaya, bebek bezlerini değiştirmeye, bebek arabasıyla ortak alanda bitmek bilmeyen yürüyüşlere kızmıyor. Oturup aynı kumaştan kitapları tekrar tekrar karıştırmaktan ve aynı kelimeleri tekrar tekrar söylemekten mutluluk duyuyor. Noah'yı yıkıyor, havluyla kuruluyor, Babygros'un düğmelerini ilikliyor, ona yemek hazırlıyor, kaşıkla ağzına veriyor, arkasını temizliyor, yatırılmak istemediğinde kucağına alıyor, bebek arabasının başında uzun süre oturuyor.

Gündüz uykusuna yattığında karyolasının yan tarafında ona şarkı söyler, onu gıdıklar, onu sever, onu sever, onu sever.

Ancak küçük oğlunu şımartmak için kullandığı sevgi yoğunluğunu Tallulah'a da gösterir. Ve Tallulah bunu istemiyor. Zach'i seviyor, ama Onu kendi bir erkek olmaktan çok çocuğunun babası olarak seviyor. Ondan bebeğe yardım etmesini, süpermarketleri onunla birlikte yavaşça dolaşmasını, alışveriş arabasını itmesini, banka kartını temassız makineye takmasını istiyor.

geçiyor. Ama onu kucaklamak, arkadaşlık etmek ya da duygusal yakınlık için istemiyor. Onun her zaman *yanında* olmasını istemiyor. Ve o her zaman *orada*. Kadın mutfağa giderse, erkek de mutfağa gider. Eğer o

Noah uyurken uzanmaya karar verirse, onunla birlikte uzanacaktır. Eğer Noah odasındaki masada üniversite ödevlerini yapıyorsa, o da yataкта uzanmış arkadaşlarına mesaj atıyor olacak. Bazen sadece birkaç dakikalığına ondan kaçmak için bahçeye saklanır ve onun içeriden gelen ağlamaklı sesini duyar: 'Lules. Lules! Neredesin?

O da gözlerini devirip "Ben sadece buradayım." diyecek.

Ortaya çıkacak ve diyecek ki, 'Burada ne yapıyorsun o zaman? Üşümüyor musun? Sonra onu aceleyle içeri götürüp bir fincan çay yapacak ve onunla oturup çayını içecek ve ona konuşmak istemediği şeyler hakkında sorular soracak ya da 'Buraya gel' diyecek ve onu istemediği bir kucaklamanın içine sokacak ve o da bunu vücudunun kılcal damarlarında hissetmesine izin vermemeye çalışacak, sadece onu uzaklaştırmak için duyduğu ihtiyacı, sadece *lütfeñ lütfeñ beni bırakamaz mısın* demek için duyduğu ihtiyacı *beş dakika yalnız.*

Pazar günleri ise Zach arkadaşlarıyla ortak alanda futbol oynuyor ve Tallulah evde yalnız kalıyor. O ve annesi tost yiyor ve Noah ile oynuyorlar ve bu çok hoş ve kolay geliyor.

Şubat ayının ilk Pazar günü Tallulah, Zach evden çıkana kadar bekler ve sonra mutfağa gider.

"Günaydın güzelim," diyor annesi, başını ellerinin arasına alıp tepesinden öpüyor.

"Günaydın," diyor, annesine kısaca sarılıyor ve sonra eğilip mama sandalyesinde oturan Noah'yı öpüyor. "Nasılsın?

'Ben iyiyim, tatlım. Sen nasılsın?'

Başını sallıyor. "Güzel," diyor ama kendi sesindeki şüpheyi o bile duyabiliyor.

"Yorgun görünüyorsun," diyor annesi. "Kötü bir gece miydi?

"Hayır," diyor. 'Hayır. İyi uyudu. Sadece bir kez uyandı ve Zach ona bebek fısıltısı yaptı, onu tekrar uyuttu.

Annesinin hoşgörüyü gülümsediğini görür. Annesinin Zach'in burada yaşamasını bir tür deney olarak gördüğünü ve bunu ilgiyle izlediğini biliyor.

iyimser bir ilgi var.

Tallulah ağzını açıp konuşmak, son birkaç haftadır içinde tuttuğu her şeyi söylemek için ani bir özlem duyuyor. Annesine kendini boğulmuş, kontrol altında hissettiğini, Zach'in evde eğitim almasını önerdiğini, eve geldiğinde Zach'in ona her zaman garip bir bakış attığını söylemek istiyor: başını hafifçe yana eğiyor; sanki ondan bir şeyden şüpheleniyormuş gibi gözlerini kısıyor, sanki

ona sormak istediği bir Şey var ama soramıyor. Annesine, Zach'in banyo yaparken banyonun kapısını kilitlemesinden hoşlanmadığını, bazen tuvalette onun yanında oturduğunu, telefonuyla oynadığını, sanki çok uzun sürüyormuş gibi sabırsızca ayağını vurduğunu söylemek istiyor. Annesine bazen nefes alamıyormuş gibi hissettiğini, *nefes alamadığını* söylemek istiyor.

Ama bunları annesine anlatmaya başlarsa, sonra ne olur? Annesi onun tarafını tutacak, evdeki atmosfer bozulacak, deney başarısız olacak, Noah babasıyla yaşamadan büyüyecek. Deneyi canlı tutan tek Şey annesinin ona olan inancıdır.

"Neden gidip Zach'i futbol oynarken izlemiyorsun?" diye soruyor annesi. "Güzel bir sabah. Noah'a ben bakabilirim. Hadi git," diyor. 'Eğer onu ne kadar mutlu edeceğini düşün. Hatta belki maçtan sonra Ducks'a birlikte bir Şeyler içersiniz?

Tallulah sıkıca gülümser ve başını sallar. "Oh," der, "hayır. Teşekkürler. Burada seninle takıldığım için mutluyum."

Annesi ona sorgulayıcı bir bakış atar. "Gerçekten mi?

"Evet." Gülümsüyor. "Sadece ikimizin birlikte vakit geçirmesini özledim. "Zach taşındığından beri mi demek istiyorsun?

"Evet. Sanırım.

"Sen ... değil misin?

Başını sallar. 'Hayır. Hayır, değil. Sadece biraz yapışkan, değil mi?'

Annesi gözlerini ona dikeyor. Diyor ki, 'Sanırım biraz öyle. I Sanırım ailesinin durumu nedeniyle, burada ikinizle birlikte olmak, etrafında bu kadar çok sevgi olması onun için büyük bir değişiklik olmalı. Belki de sadece alışmaya çalışıyordur?'

"Sanırım," diyor Tallulah tekrar, çiftlik somunundan bir dilim daha keserek.

"Biraz yalnız kalmak ister misin?" diye soruyor annesi.

'Hayır' diyor, ekmeği tost makinesine bırakırken. 'Hayır. Sorun yok. Dediğin gibi sadece alışmaya çalışıyorum. Noah'la da çok iyi anlaşıyor. Bebeğine dönüyor ve gülümsüyor. " değil mi?" diyor tiz bir sesle. 'Baban harika değil mi? O dünyadaki en iyi baba değil mi?' Ve Noah gülümser ve ellerini mama sandalyesinin tepsisine vurur ve bir an için mutfakta sadece üçü gülümser, güneş pencereden üzerlerine vurur ve bir an için Tallulah her Şeyin yolunda olduğunu, her Şeyin iyi olduğunu hisseder.

Tallulah bir sonraki öğle yemeğinde okuldan çıktığında Zach oradadır. Ana girişin karşısındaki küçük çalılığın gölgesinde beklemektedir. Tallulah önce kısaca ona, sonra da telefonundaki saate bakar. Saat on beştir. Zach şimdi işte olmalı. Öğleden akşam 8'e kadar vardiyalı çalışıyor. Pazartesi günleri Manton'un hemen dışındaki inşaat malzemeleri deposunda.

Tallulah'ın yaklaştığını görünce dik durur ve başıyla onu işaret eder. Kız yürürken Tallulah'ın etrafı kolaçan , gözlerini Tallulah'ın arkasına, etrafına diktiğini görebiliyor, sanki onun başka biriyle birlikte olmasını bekliyormuş gibi.

Kadın karşıdan karşıya geçerken 'Sürpriz,' diyor.

"Burada ne yapıyorsun?" diye soruyor ve kısa bir süre için onu kendine çekip sarılmasına izin veriyor.

"Hasta oldum," diyor. 'Dürüst olmak gerekirse, aslında biraz hasta hissettim. Bir şeye yakalandığımı düşündüm. Ama şimdi iyi hissediyorum. Gelip sana eve kadar eşlik edeyim dedim. Gülümsüyor ve Tallulah onun gözlerine bakıyor, neredeyse çocukluğundan beri baktığı gözlere: koyu kirpikli gri gözler, yumuşak ten, ağzının sol köşesinin hemen yanındaki küçük gamze. Dünyadaki en yakışıklı çocuk değil, ama hoş görünümlü, yüzü iyi ve nazik. Ama şimdi orada bir şey var, geçen yıl ayrı kaldıklarından beri yerleşmiş bir şey, gözlerinde sert, metalik bir parıltı. Savaştan dönmüş bir askere, tecritten dönmüş bir mahkûma benziyor, sanki anlatamayacağı şeyler görmüş ve kapana kısılmış gibi kafatasının içinde.

"Çok güzel," diyor, "teşekkürler.

"Seni arkadaşlarınla çıkarken görebileceğimi düşündüm," diyor, bakışları üniversite girişine, öğle yemeğine öğrenci akınına geri dönüyor.

Başını sallıyor.

"Peki ya o kız?" diyor. "Hani şu fotoğrafta seninle birlikte olan?

"Hangi kız? Hangi kız olduğunu biliyor ve kendi sesinin yalana hafifçe takıldığını duyuyor.

'Kolunu sana dolamış olan. Noel diskosunda.' 'Ah, Scarlett,'

dedi kız. "Evet. O gitti."

Başını sallıyor ama gözleri onun gözlerinde, sanki bir tür hileye başvurmasını bekliyormuş gibi.

Bir grup sosyal bilimler öğrencisi o anda oradan ayrılır. Tallulah onları pek tanımıyor ama merakla ona bakıyorlar. İçlerinden biri çekingen bir şekilde elini kaldırır. O da bir el kaldırır.

"Kim onlar?"

'Sadece kursumdan insanlar' diyor. Sonra telefonuna bakıyor. 'Otobüs altı dakika içinde geliyor. Gitmeliyiz.'

Bir an sanki onu takip etmeyecekmiş gibi bakıyor, gözleri hâlâ yolun karşısındaki öğrenci grubunda.

"Hadi," diyor.

Bakışlarını yavaşça onlardan ayırır ve ona yetişir.

"Keşke bunu yapmak zorunda olmasaydın," diyor biraz düşünceli bir sessizlikten sonra.

"Ne?"

"Üniversite. Keşke yeterince para kazansaydım da sadece sana ve Noah'ya , böylece bir işe girmene gerek kalmazdı.

Nefes alıyor ve sonra yavaşça veriyor. 'Ben de Noah'ya bakmak istiyorum,' diyor. 'Onun masraflarını karşılamaya yardım etmek istiyorum. Bir kariyer istiyorum.'

'Evet, ama Lules - bir sosyal hizmet uzmanı. Bunun ne kadar yorucu olacağını biliyor musun? Ne kadar zor? Çalışmak zorunda kalacağın saatleri? Eve getireceğin eşyalar? Bir dükkân işi falan bulsan daha iyi olmaz mı?

Kolay bir şey mi? Yerel bir şey?"

Duruyor ve dönüp ona bakıyor. "Zach," diyor, "üç tane A seviyem var. Neden bir atölyede çalışmak isteyeyim ki?"

"Sadece daha kolay olurdu," diyor. 'Ve eve daha yakın olursun.'

'Manton dünyanın öbür ucunda sayılmaz' diyor.

'Hayır, ama hafta ikimizin de Noah'dan bu kadar uzak olmasından nefret ediyorum. Bu onun için iyi değil.

"Ama annem onun elinde!" diyor bıkkınlıkla.

Biliyorum. Ama bizimle olması onun için daha iyi olur. Öyle değil mi?' 'Annemi seviyor.'

Zach o anda yürümeyi bırakır ve Tallulah'ı kendine doğru çeker, elleri kollarını sıkıca sarar. Ona bakar ve gri gözlerindeki o soğuk metalik bakışı görür. "Ben sadece..." Gözlerindeki parıltı kaybolur. "Sadece biz olalım istiyorum, üçümüz, her zaman. Hepsi bu.

Kollarını adamın ellerinden çeker ve daha hızlı yürümeye başlar. ," diyor. 'Otobüsün geldiğini duyabiliyorum, çabuk, kaçmalıyız.'

Tam kapılarını kapatmak üzereyken otobüse atlarlar ve nefes nefese bir süre . Tallulah pencereden bakıyor ve Zach'in tutuşundan hâlâ sızlıyor olan kollarındaki yumuşak deriyi ovuyor.

Ertesi Pazar, Zach futbol oynamaya gittiğinde, Tallulah annesine bir süreliğine dışarı çıkmasının sorun olup olmadığını sorar.

'Elbette bebeğim. Tabii ki. Zach'in oyununu izlemeye mi gidiyorsun?'

"Hayır. Omuz silkiyor. "Hayır, sadece biraz temiz hava almak istiyorum, Chloe'ye uğrayabilirim.

Chloe'ye uğramayacak. Scarlett ile takılmak için onu terk ettiği Noel partisi gecesinden beri Chloe ile neredeyse hiç konuşmamışlardır.

"Bisikletini ödünç alabilir miyim?"

"Elbette ," diyor annesi. 'Ama dikkatli ol, olur mu? Ve bir kask tak.

Tallulah, Noah ve annesini öperek vedalaşır, sonra annesinin bisikleti yan dönüşten çıkarıp yola bıraktı. Tallulah on üç yaşından beri bisiklete binmemiş. İki tekerlek üzerinde pek rahat değil ama başka alternatifi de yok.

Biraz sallantılı bir başlangıçtan sonra, ortak alana ve ardından Manton'a giden yola doğru yola koyulur. Döner kavşağa varmadan hemen önce sağa dönerek, Upley Fold mezarına doğru, Dark Place'e doğru küçük tek yollu bir sapaktan yukarı çıkar.

Haziran 2017

Polis arama ekibi üç buçuk saat sonra ormanın diğer tarafından çıkar. Kim ortak alandaki banktan atlar ve koşar.

Maypole House'un yanından aşağıya inen karşıdaki küçük sokağa doğru. Dedektifler arabalarından inerler ve Megs ile Simon, Swan & Ducks'ın dışında oturup içkilerini yudumladıkları ortak alanın diğer tarafından hüzünlü bir şekilde belirirler.

Kim önce geri çekilir, dedektiflerin arama ekibiyle bir araya gelmesine izin verir. Nefesini tutarak izler. Arkalarını işaret ediyorlar, omuz silkiyorlar, başlarını sallıyorlar. Yaklaşıyor, söylenenleri duymaya çalışıyor, sadece duymaya korktuğu kelimelerin bazı kısımlarını yakalıyor.

"Oluyor?" diye soruyor Megs, yanında belirip üzerine şarap üfleyerek. "Bir haber var mı?"

Kim başını sallar ve parmağını dudaklarına götürür. "Dinlemeye çalışıyorum," diye fısıldar.

"Neden gidip sormuyorsun? Megs tuts ve polise doğru adım atar. "Bir şey var mı?" diye yüksek sesle sorar.

Kim döner ve göz ucuyla kendisine bakan Simon'a yan gözle bakar. İçinden bir rahatsızlık dalgasının geçtiğini hisseder ve Megs'in yanına gitmek için hızla ondan uzaklaşır.

Megs neredeyse muzaffer bir edayla, "Hiçbir şey yok," dedi. 'Hiçbir şey bulamadılar. Kelimenin tam anlamıyla. Sanki bu durum Kim'in çocuklarının zarar gördüğünü düşünmekte haksız olduğunu kanıtlıyormuş gibi Kim'e sert bir şekilde bakar.

Kim, DI McCoy'a bakar. "Çok üzgünüm," diyor. 'Hiçbir iz yok. Köpekler de bir şey bulamadı.

'Ama her kapladılar mı? Peki ya okulun arka tarafındaki kısım? Orada başka bir giriş var. O gelmiş olabilirler mi?'

Size söz veriyorum Bayan Knox. Her santimetrekaresi araştırıldı ve Tallulah ya da Zach'in o ormana yaklaştığı görülmüyor. Gerçekten çok üzgünüm.

Kim kalbinin midesinin çukuruna düştüğünü hissediyor. "Peki," diyor uyuşukça, "şimdi ne olacak?"

"Elbette soruşturmamız hala devam ediyor. Bildiğimiz gibi, güvenlik kameralarında hiçbir şey çıkmamasına rağmen, köpekleri bir süreliğine köyün etrafında dolaştıracacağız. Köpekleri

Dark Place ve Upley Fold civarında bazı kanıtlar, ettiğimiz bazı lastik izleri var. Çocuklarla tekrar konuşacağız, Cuma gecesi evde olanlarla. Arama izni almaya çalışıyoruz.

Jacques'ın evindeki güvenlik kayıtlarına bakmak için, ama emin değilim. Buradan Jacques'ın evinin sınırlarına kadar olan tüm güvenlik kameralarına bakıyoruz.

Çocuklarınızın görülmesi için ilçeyi arayın. Ve yarın Tallulah'ın öğretmenleri ve Zach'in işverenleriyle konuşacağız. Daha gidilecek düzinelerce yol ve takip edilecek pek çok şey var. Kim'e temkinli bir şekilde cesaretlendirici bir gülümseme veriyor. "Bu davayla yakından ilgileniyoruz Bayan Knox. Sadece inancınızı koruyun.

Kim sıkıca gülümsüyor. Midesini öfke, korku ve dehşet kaplıyor.

Kimsenin ona çocuğunun nerede olduğunu söyleyememesinin öfkesi, kimsenin söyleyemeyecek olmasının korkusu ve Zach'in Tallulah'a zarar verdiğini öğrenmenin nasıl bir his olacağının dehşeti. Megs yüksek sesle iç çekerek, "Pekala," dedi. "Sanırım bu kadarını umabiliriz. Şimdilik. Böylece hepimiz, bilirsiniz, günümüze devam edebiliriz.

Kim'in midesindeki düğüm sertleşir ve Megs'e dönerek, "Senin derdin ne lan?" der. Ha? Yani, senin derdin ne amına koyayım? Çocuklarımız *üç gündür* kayıp. Üç gün! Ve senin tek yapabildiğin inlemek, söylenmek, iç çekmek ve sanki bütün bunlar

bir tür büyük rahatsızlık. Sizi bardan, arka bahçenizden dışarı sürüklediğim için *çok üzgünüm*, *gününe etmenizi* engellediğim için çok üzgünüm. Senin günün ne ki Megs? Ne iş yapıyorsun ki?

Çünkü sana yapmaman gereken tek bir şey söylüyorum, o da lanet olası çocuklarından umursamaman. Tek *torunundan* bahsetmiyorum bile.'

Kim tiradının sona erdiğini hissettiğinde sarsılır. Gözlerini sertçe kapatır ve sonra tekrar açar. DI McCoy'un elini kolunda hissediyor ve silkeliyor.

"Ben iyiyim," diyor karanlık bir fısıltıyla. "Ben iyiyim. Eve gidiyorum. Doğruldu ve "Teşekkür ederim Dedektif. Lütfen beni gelişmelerden haberdar edin.

Sonra polisten, köpeklerden, meraklı komşulardan, çenesi bir karış açık Megs'ten ve ürkütücü yarım bakışlarıyla Simon'dan uzaklaşıp arabasına biniyor ve arabayı ortak alanın etrafından dolaştırıp kendi çıkmaz sokağına doğru sürüyor ve sonra motor dururken oturuyor, yüzü yaslanmış, gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyor ve tekrar tekrar '*Tallulah, Tallulah, Tallulah*' diyor.

OceanofPDF.com

Eylül 2018

Sophie, Kim Knox'un evinden döndüğünde kendini amaçsızca okul bahçesinde dolaşırken bulur. Teoride, kafasını boşaltması, düşüncelerini yeniden başlatması ve çalışma moduna geri dönmeye çalışması gerekiyordu. Gerçekte, bakışları gördüğü her kişiye umutla odaklandığında, Liam'ı aradığını fark eder.

Ortağının çalıştığı binanın bahçesinde yakışıklı bir genç adam arayışını, eğer bir an önce bu işten kurtulabilirse

Tallulah Murray, Zach Allister ve Scarlett Jacques'ın gizemini çözdükten sonra işine odaklanmak için yeterli kafa boşluğuna sahip olabilir. Ama sonra ana binadan çıkan ve Liam' benzeyen bir figür gördüğünde nefesi kesilir ve ona yaklaşıp aslında o olduğunu gördüğünde kalbi çarpmaya başlar, yanaklarına renk dolar ve kendini bir nebze olsun sakinleştirmek için bilinçli ve düzgün bir şekilde nefes almak zorunda kalır

"Liam!" diyerek onu selamlamadan önce. Merhaba! Seni gördüğüme sevindim.'

Onu hemen tanıyor ve 'Sophie. Öyle mi?' diyerek silah haline getirilmiş eliyle onu işaret eder.

"Evet, doğru. Nasıl gidiyor?"

'Evet,' diyor, 'fena değil. Ben de odama dönüyordum, bir öğrenciye kitap getirecektim.

Bunu sanki kendini açıklamaya çalışıyormuş gibi, sanki kadın onu bir şekilde yakalamaya çalışıyormuş gibi söylüyor ve kadın aniden başöğretmenin 'karısı' olduğunu ve bu nedenle bazıları tarafından bir otorite figürü olarak görülebileceğini hatırlıyor.

'Oh,' diyor, açıklamasını elinin tersiyle iterek, 'tabii ki. Her neyse. Sadece karalıyorum, işten kaçmaya çalışıyorum.

"Evet," diyor. 'Odaklanmakta zorlandığını söylediğini hatırlıyorum. Tam olarak ne iş yapıyorsunuz?" "Ben bir roman yazarıyım," diyor. Adamın yüzünün aydınlandığını görür.

"Oh," diyor, "vay canına. Bu inanılmaz. Yayınlandınız mı? Yani, sanırım öyle olmalısın, yoksa "romancı" demezdin, sadece "bir roman yazıyorum" derdin.

Gülüyor. 'ama kaç tane olduğunu bilsen şaşırırdın. İnsanlar hala roman yazarı olduğumu söylediğimde bana yayımlanıp yayımlanmadığımı soruyorlar. Ama evet, yayınlandım. Ve hayır, Danimarkalı, İsveçli ya da Norveçli değilseniz adımı duymamışsınızdır. Ya da nedense Vietnamlı değilseniz. Vietnam'da çok satıyorum.'

Hayranlıkla başını sallıyor. "Bu inanılmaz," diyor. 'Vay canına. Eserlerinin tüm o dillerde yayınlandığını, diğer ülkelerdeki tüm o insanların eserlerini okuduğunu düşünmek inanılmaz olmalı. Ne tür romanlar bunlar?

"Bunlara ticarete "rahat suç" deniyor.

Başını sallıyor. "Evet," diyor. 'Sanırım bunu duymuştum. Şiddet içermeyen suçlar gibi bir şey mi?

"Evet. Gülümsüyor. "Bu tür şeyler.

"Tanrım," diyor Liam, "bir tane okumayı çok isterim. Kendi adınızla mı yazıyorsunuz?

"Hayır, benim bir takma adım var. P. J.

Fox.' 'Peki adı ne? Kitabınızın mı?

"Little Hither Green Dedektiflik Bürosu adında bir dizi aslında. Gerçekten senin olacağından emin değilim-'

"Bekle," diyor pantolonunun cebinden bir telefon çıkararak, "bekle. Bunu yazmak istiyorum Ne demiştin?

Kadın tekrarlıyor ve adamın özenle telefonuna yazmasını izliyor. Yaşıtı çoğu insan gibi hızlı hareket eden iki baş parmağıyla değil, tek parmak ucuyla ekrana vuruyor. Yutkunarak gülümsüyor.

"İşte," diyor. "Kendime bir çift sipariş edeceğim.

Gülümsüyor ve sonra onun yola çıkması gerekiyormuş gibi görüldüğünü fark ediyor.

"Dinle," diyor, gitmeden önce. Dün gece konuştuğumuz zamanı hatırlıyor musun? Maypole House konusunda dünya çapında bir uzman olduğunu söylemiştin.

Liam gülümser ama sonra gözlerini kısar ve "Neden bir tuzağa doğru yürüyormuşum gibi hissediyorum?" der.

Sophie güler. 'Tuzak yok, söz veriyorum. Ama sadece orman hakkında ne bildiğini merak ettim. Başının bir ucuyla onlara doğru işaret ediyor.

"Orman mı?

'Evet. Kulağa garip gelebilir ama ormanın yakınında bir şey buldum. Başöğretmenin kulübesinin hemen arkasında. Gerçekten ilginç bir şey, kayıp gençlerle ilgili. Ve belki de benim bulmam için bilerek oraya bırakıldığını düşünmeye başladım. Ya da Shaun için belki. Bir fikrin var mı diye merak ettim.

Adam önce ona sonra da ormana doğru bakıyor ve kadın adamın yüzünde gölgeli bir şeylerin dolaştığını görüyor. "Evet," diyor, "tabii. Belki daha sonra? Bilmiyorum, seninle buluşabilirim? İşim dörtte bitiyor. Kulübeye geleyim mi?"

Sophie, Shaun'un en geç altıya kadar bildiği için, "Evet," dedi. "Saat dörtte gel. O zaman görüşürüz.

Sophie son bir iki gün içinde Dark Place hakkında daha fazla şey keşfetti. Ev, Wikipedia girişinin yanı sıra, mimari açıdan önemli ve tarihi açıdan ilgi çekici binalarla ilgili birçok çevrimiçi belgede de yer alıyor. Sophie'nin bulduğu

Manton'un hemen dışında yaşayan yerel bir tarihçinin makalesi. Evi, 'kırık bir pasta gibi birbirine lehimlenmiş, ama bir şekilde bunun için daha da görkemli görünen, stillerin ve dönemlerin bir karması' olarak tanımlıyor. Evin tarihini şöyle anlatıyor

Wiki yazısında kullanılandan çok daha renkli bir dille, karakterleri canlı bir şekilde hayata geçirerek eve bağlı çeşitli hikayeler. Suikastçının hayvan kapanı tarafından yere serildiği an acı ve ıstırap verici ayrıntılarla anlatılıyor. Görünüşe göre yaz mevsimindeymiş, tuzak gölgesiz bir alana kurulmuş, adam kavrulmuş, kızarmış, derisi kabarmış ve cesedi altı gün sonra bulunduğunda 'kızarmış domuz derisi' gibi görünüyormuş.

Makalenin sonuna doğru, tarihçi en son sakinlerden kısaca bahsetmektedir:

Şu anda Dark Place özel mülkiyet altında olup, aslen Channel Adaları'ndan gelen bir ailenin ana evidir. Planlama başvuruları, Gürcü döneminden kalma orta kanadın arkasına cam bir uzantı eklediklerini ve arka tarafa bir yüzme havuzu kurduklarını göstermektedir. çevredeki mimariyi yansıtacak şekilde tasarlanmış ayrı havuz evi

ve bir zamanlar intikamcı bir aşık tarafından yakılan York'un hemen dışındaki bir malikaneye ait olduğu söylenen Palladyan tarzı sütunlarla sınırlandırılmıştır. Evrimini hiç durdurmamış, kendisi ve sakinleri hakkında anlatacak hikâyeler bulmayı hiç bırakmamış bir eve uygun bir ek.

Sophie'nin dikkatini çeken özellikle bir bölüm vardı. Makalenin yaklaşık yarısında, tarihçi şu satırları atıyordu:

Karanlık Yer'i bitişiğindeki ormana bağlayan ve İngiliz İç Savaşı sırasında kazılmış bir kaçış tüneli olduğuna dair söylentiler uzun zamandır var,
Ancak yıllar boyunca bölge sakinlerinin yoğun çabalarına rağmen bu tünele giriş ya da çıkış olduğuna dair bir kanıt bulunamamıştır.

Satırları okurken Sophie'nin omurgasından bir ürperti geçmişti.

Saate bakar ve saatin neredeyse dört olduğunu görür. Onu çevirir telefon kamerasını selfie moduna alıyor ve yüzünü inceliyor. Biraz cansız görüldüğünü hissederek fazladan bir kat maskara ve biraz renkli dudak kremi sürer. Bir dakika sonra ön kapı çalınır.

"Benim, Liam.

Hırkasının ön kısımlarını, kapı önü karşılaması için biraz fazla dekolte olan yazlık elbisesinin üzerinde bir araya getiriyor.

"Merhaba," diyor. "Teşekkür ederim. Zaman ayırdığınız için çok nazıksınız.

Gergin bir şekilde gülümsüyor. 'Dürüst olmak gerekirse, pek işe yaramayacağımdan ama denemekten mutluluk duyarım. Ben ...?'

Arkasındaki koridoru işaret eder.

Onu mutfaktan geçip arka bahçeye kadar takip ediyor.

Arka kapıyı onun için açık tutar ve tabelaya doğru döner. Liam bir süre sessizce tabelaya bakıyor. "Tuhaf," diyor, Sonunda. "Öyle mi?" Kazma hareketi taklidi .

"Evet. Buldum. Ve buldum...' Telefonundaki fotoğraflar arasında geziniyor. "Bunu. Kamerası ona doğru çevirir ve yüzüğün fotoğrafını gösterir.

Bir tür içgüdüsel tepki için onun yüzüne bakıyor ama hiçbir şey yok. "Bu bir yüzük," diyor bir süre sonra.

"Evet, biliyorum. Ve kime olduğunu öğrendim.'

"Buldun mu?

Yine Liam'ın tepkisinde bu yüzük, kaynağı ya da geçmişı hakkında bir şey bildiğini gösteren hiçbir şey yoktur.

"Evet. Kuyumcuya gittim ve görünüşe göre Haziran 2017'de Zach Allister adında biri tarafından satın alınmış?

Onun içinden küçük bir yükün geçtiğini görür.

"Dükkan sahibi bana adresini verdi," diye devam ediyor. 'Dün oraya gittim ve orada yaşayan kadına verdim. Kim Knox. Tallulah'ın annesi. Bir sonraki sorusunu çerçevelemeden önce bir süre bekler. Yanlış bir şey söyleyip onu konuşmaktan vazgeçirmek istemiyor. "Ne... ne oldu?" diye başlar. "Yani, o gece? Sen ne düşünüyorsun?

İç çeker ve ayaklarına bakar. Sonra ona bakar ve "Ne kadar zamanın var?" der.

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

OceanofPDF.com

Scarlett Jacques okul yılının yarısında geldiğinde Liam iki yılı aşkın bir süredir Maypole House'daydı. O bir yatılı öğrenci değildi.

O da kendisi gibi Guernsey'den bölgeye yeni gelmiş, buralı bir kızdı.

O bahar döneminin ilk sabahında yemekhanede kulaklıkları ve mini eteğiyle görüldü; o zamanlar hâlâ bir kız gibi giyiniyordu. Saçları koyu renkti ve küt bir saçakla iki örgü şeklinde toplanmıştı. Kaşında bir piercing vardı ve boynuna bir sepetten çıkan engerek yılanı gibi sarılmış kocaman yeşil bir eşarptan dışarı bakıyordu, okul salonu sıcak olmasına rağmen ince bir kuzu yünü kazakla hafifçe titriyordu.

Liam onun vitrinden yiyecek almasını izledi: ekmekler, jambon, bir kase mısır gevreği, sıcak çikolata, haşlanmış yumurta. Yeni çocukları her zaman kahvaltı tepsilerini ne kadar yükseğe dizdiklerinden anlayabilirdiniz. Bir süre durdu

Bir an sonra tepsisini önünde tutmuş, dirseklerini yavru kuş kanatları gibi açmış, kocaman atkısının üstünden etrafına bakıyordu. Liam onun tekrar titrediğini gördü.

Radyatörün yanındaki boş bir masaya doğru ilerledi. Bir süre onu izledi, pembe boyalı tırnaklarıyla yumurtasını soyuyordu.

Liam onu birkaç gün boyunca bir daha görmedi. Bir sonraki görüşünde etrafı insanlarla çevriliydi, bambaşka biriydi, bir kraliçe arı gibiydi, titremiyordu, yüzünün yarısını örten bir eşarbın üstünden endişeli gözlerle bakmıyordu. Bir haftadan kısa bir süre içinde sevimli olmaktan çıkıp ulaşılmaz olmuştu.

Liam o karanlık Ocak günlerinde Scarlett'i açıkça takip etti; o bir çiftçiydi, bir taşra çocuğuydu: bir kızdan hoşlanıyorsan, oturup onun mesajı almasını beklemenin bir anlamı yoktu. Başlangıçta Scarlett onun çekiciliğine karşı koymuş gibi görünüyordu: Belli ki adam onun alıştığı tiplerden değildi, fazla sağlıklı, fazla temiz, yeterince zeki ve tuhaf değildi. "Sorun ne biliyor musun Liam Bailey?" dedi ona bir gece öğrenci barında. "Çok yakışıklısın. Bu kadar yakışıklı olmanla başa çıkamıyorum.

Havayı yumruklamış ve "Evet!" demişti çünkü fazla yakışıklı olmak aşabilecekleri bir engeldi.

Nihayet Şubat ayının yarıyıl tatilinde, okul neredeyse boşken ve Scarlett'in arkadaşlarının çoğu evlerine gitmişken öpüştüler. Scarlett onu yerel binicilik okuluna davet etti ve birlikte atlarla gezintiye çıktılar; Scarlett lacivert bir süveter ve annesine ait olduğundan şüphelendiği lacivert kapitone bir palto giymişti ve başındaki binicilik kaskıyla birdenbire evdeki kızlardan biri gibi göründü. Öpüştüklerinde yanakları pembeydi, etraflarındaki hava nefeslerinin parıltısıyla doluydu ve Liam o anda hayatında ilk kez delicesine, tam anlamıyla, tıpkı annesi ve babası gibi aşık olduğunu anladı.

Yarıyıl bitip de arkadaşları Maypole'a döndüklerinde, Liam bir kenara itilmeyi beklemişti, ama bunun yerine Scarlett'in grubunun en mahrem köşesine kabul edildi.

Mimi. Jayden. Rocky. Roo.

Hepsi de sanatsal konularda çalışıyorlardı ve Liam'dan çok farklı, renkli, yoğun karakterlerdi. Ona bir maskot, evcil bir ayı gibi davranıyorlardı; onunla dalga geçiyorlardı ve ona 'Boobs' diyorlardı çünkü Michael Bubl  'ye benzediğini düşünüyorlardı ama benzemiyordu, hem de hiç benzemiyordu. Onun hafif Batı Taşralı çapağını taklit ediyor, koyunlarla yatmak ve kuzenlerle evlenmekle ilgili şakalar yapıyorlardı ve Liam buna hiç aldırmiyordu çünkü onun mizah anlayışı da buydu; insanlarla dalga geçmeyi ve onları kızdırmayı seviyordu. Scarlett'in çetesine 'hayranlar' diyordu, çünkü sadece Scarlett etraftayken birlikte takılıyorlardı. Onsuz asla dışarı çıkmazlardı ve genellikle içlerinden birini tek başına kampüste dolaşırken, telefonuna bakarken görürdünüz ve Liam, "Ne yapıyorsun?" diye sorardı.

"Scarlett'i bekliyorum" diye cevap verdiler.

Scarlett o ilk yıl içinde değişmiş, ara sıra ata binmeyi seven ve saçlarını örten bir kızıdan, Soho'da dövme yaptırmak için sahte kimlik kullanan ve A sınıfı uyuşturucuları deneyen bir kıza dönüşmüştü. Koyu renk saçlarını kestirdi ve ağarttı. Dudağını, burnunu, dilini deldirdi (Liam dil piercinginden nefret ediyordu, ne zaman bir görüntüsünü görse içi sıkılıyordu). Kadınsı kıyafetler giymeyi bıraktı ve Bronx'tan gelen on iki yaşında bir çocuk gibi giyinmeye başladı. Liam aldırmadı. Birlikte yalnız kaldıklarında, o sadece Scarlett'ti, sade ve

Basit, onu yumurta soyarken gördüğü ilk andan beri sevdiği kız.

Maypole House'da geçirdikleri on sekiz ay boyunca hep birlikte olmuşlardı. Liam yumuşak başlı ve karmaşık olmayan biriydi, Scarlett'e, onun huysuzluklarına ve tuhaf arkadaşlarına karşı iyi bir dengeydi ve bir süre neredeyse Scarlett'in bir sonraki köyde, Karanlık Yer'deki evinde yaşamıştı. Scarlett'in evinin ihtişamını anlatmaya kelimeler yetmezdi. Liam hayatı boyunca pek çok muhteşem kır evi görmüştü ama hiçbirisi Scarlett'in evi kadar güzel değildi. O yıllarda ev sürekli bir tadilat halindeydi, inşaatçıların kamyonetleri garaj yolundaydı, deliyor, vuruyor, karelere boyanmış koyu renk tonları duvarlar ve yeniden boyanmış, her yerde duvar kağıdı örnekleri, pahalı fayans kutuları.

Evi toplamak Scarlett'in annesinin işiydi. Joss tam da Scarlett'in annesinin nasıl biri olduğunu hayal edebileceğiniz biriydi: gürültücü, otoriter, biraz da narsist. Liam, birlikte oldukları on sekiz ay boyunca Scarlett'in babasıyla sadece bir ya da iki kez karşılaşmıştı. Martin Jacques şehirde çalışıyordu ve Bloomsbury'de bir pied-à-terre'i vardı. Çok zayıf ve mesafeli biriydi, gümüş saçları ve yanaklarında neredeyse sürekli bir seğirme vardı.

Bir de Scarlett'in ağabeyi Rex vardı, yaşça Liam'a daha yakındı, harika bir adamdı, Liam'ın sokağında, biraz kendini beğenmiş ve zaman zaman gürültücü olsa da, tam annesinin oğluydu.

Jacques'lar Liam'ı sevdi. Kendisini aileden biri, mobilyaların bir parçası gibi hissetmesini sağladılar. Joss'un her zaman yapması gereken küçük bir işi vardı; sıkılması gereken sızdıran bir U-bend, yeniden kablolanması gereken bir su ısıtıcısı, servis için garaja götürülmesi gereken bir araba. Ve adam olmaktan her zaman mutluydu, pratik adam, bir koşu bandını nasıl yeniden başlatacağını veya tilkileri çimlerinizden nasıl uzak tutacağını bildiğine güvenilebilecek kişi.

Ve sonra her şey değişti. Scarlett Haziran 2016'da A seviyelerini bitirdi ve ardından ailesiyle birlikte yazın büyük bir bölümünde yelken yapmaya gitti - Liam da onlarla birlikte gitmeye davet ama babasının beli tutmadığı için evde kalması gerekiyordu. Scarlett seyahatinden, Liam da Cotswolds'dan döndüklerinde, Scarlett Manton Koleji'ndeki Güzel Sanatlar kursuna başlamadan önce birlikte geçirecekleri çok az zamanları vardı.

Liam

Bu arada hâlâ Maypole House'daydı ve son bir A seviyesini tekrar alıyordu. Birlikte düzenli öğle yemekleri yemedikleri, ders aralarında boş olduğu ve Liam'ın konut bloğundaki odasına gizlice girip seks yapmak ya da televizyon izlemek, birbirlerine çok yakın olmadan, tüm

Kolaylık ve yakınlık onlardan uzaklaşıyor gibiydi ve o ilk dönemin sonuna doğru, 2016 Noel'inden hemen önce, Scarlett

Liam'ı Swan & Ducks'a götürüp ona bira, balık ve patates kızartması ısmarladı ve ona sadece arkadaş olmalarının en iyisi olacağını söyledi. Liam omuz silkti ve "Evet, bunun olacağını biliyordum." dedi.

"Üzgün müsün?" diye sordu, gözleri kocaman açılmıştı, alt dudağı dişleri tarafından bir tarafa sıkıştırılmıştı.

"Evet," dedi. "Üzgünüm.

"Özür dilerim," dedi elini tutarak.

"Üzgün olmana gerek yok. Sen gençsin. Hayat devam ediyor.

Anlıyorum.' "Fikrimi değiştirmeme izin var mı?

Güldü. 'Sadece önümüzdeki on beş dakika içinde değiştirirsen. Ondan sonra unut gitsin.

Başını onun omzuna bıraktı ve sonra tekrar ona bakarak, 'Sensiz kaçabilirim, biliyorsun. Aklımı kaybedebilirim. Belki... Bilmiyorum, korkunç şeyler yapabilirim.

"Aptal olma.

"Hayır," dedi. Ciddiyim. Beni doğru yolda tutan tek şey . Sen bir kayasın. Ve ben kendimi senden koparıyorum. Ve ondan sonra ne olacağını bilmiyorum.

"Hiçbir yere gitmiyorum," dedi hafifçe. "Tam orada olacağım. Barın penceresinden, ortak alanın karşısındaki Maypole House'u işaret etti.

"Evet, ama.." Kadın sözünü yarıda kesti ve adam onun yüzünde karanlık bir şeyin geçtiğini gördü.

"Ne?" dedi. "Sorun nedir?

"Bir şey yok," dedi. "Bir şey yok. İnandırıcı olmayan bir gülümseme zorladı ve sonra bir süre kucaklaştılar ve Liam ve ağlamamak, ona kendisini öldürdüğünü göstermemek için elinden geleni yaptı.

Liam Noel için eve gitti. Sessizdi ama kimse bunu fark etmedi çünkü onun evinde durum böyle değildi. Üç erkek ve bir kız kardeşi vardı ve şimdi yeğenleri de vardı ve buzağılanacak inekler, tamir edilecek çitler ve taşınacak balyalar vardı ve Liam Ocak ayında Maypole House'a döndüğünde Scarlett'i neredeyse unutmuştu.

Neredeyse, ama tam olarak değil.

Okula döndükten birkaç gün sonra final vazgeçmeye karar verdi. Bu okula sadece Scarlett'e yakın olabilmek için kaydolmuştu ve Scarlett olmadan kendisinden daha genç insanlarla dolu bir okulda başıboş kalmıştı. O vardı

Ziraat diploması için gereken notları almıştı. Artık orada olmasına gerek yoktu. Maypole House'dan ayrılmayı ve birkaç aylığına çiftlikte babasına yardım etmek için eve dönmeyi planlıyordu, ama ayrılacağı gün Scarlett'ten bir telefon aldı.

'Sana ihtiyacım var, Boobs,' dedi.

Sesi Scarlett gibi değildi. Sesi farklıydı. Sesi boş ve korkmuş geliyordu.

"Ne?" dedi. "Sorun nedir?"

"Sana telefonda söyleyemem. Buraya gelebilir misin? Eve?"

Lütfen?"

Liam odasında etrafına baktı, yarısı toplanmış bavullara, boş kitap raflarına, hayatının bu bölümünü kapatarak bir sonrakine başlamaya hazırlanıyordu. Akşam altıda yola çıkmaya niyetlenmişti ama saat neredeyse üç olmuştu. İçini çekti, omuzlarının çökmesine izin verdi ve "Elbette" dedi. Elbette. Birkaç saat içinde orada olurum.

'Hayır, şimdi gel. Lütfen. Şimdi gel!'

Tekrar iç çekti.

"Sorun değil," dedi. "On dakika içinde orada olurum."

"Neydi peki? Sophie şimdi soruyor. "Scarlett ne istiyordu?"

"Sanırım bir tür sinir krizi," diye yanıtlıyor Liam. "Titriyordu, cenin gibiydi. Annesi onun ilgi çekmek istediğini söyledi. Omuz silkiyor. "Belki de öyleydi. Bilmiyorum. Ama onu bırakamayacağımı biliyordum. Hâlâ bana ihtiyacı olduğunu biliyordum. Babama henüz eve dönmeyeceğimi söyledim ve bir süreliğine onun yanına taşındım. Sonra burada bir sınıf asistanı için iş ilanı çıktı.

Okuldan ayrıldım ve sadece Scarlett'e yakın olmak için birkaç haftalığına bunu yapabileceğimi düşündüm. İç çekiyor. "Ve evet, bir yılı aşkın bir süre sonra hâlâ buradayım.

"Neden?" diye sorar Sophie. "Scarlett gittiğinde sen neden eve gitmedin?"

"Ben sadece..." Yüzünü buruşturur. "Geri gelmeyeceğini bilmiyordum.

Sadece yaz için gittiklerini sanıyordum. Sonra yine Eylül oldu geri dönmediler. Sonra Noel için döneceklerini düşündüm ama dönmediler.

Sonra yıl 2018 oldu ve Scarlett mesajlarıma ve telefonlarıma cevap vermeyi tamamen kesti ve ben de artık hayatına devam ettiğini düşündüm. Her şey bitti. Ama ben burayı sevmiştim. Bu yüzden kaldım.'

"Ve havuz partisi," diye soruyor nazikçe, fazla zorlamak istemiyor. "O gece ne oldu?"

Gözlerini onunkilere diyor ve iç geçiriyor. "Tanrım. Kim bilir. Tek bildiğim, o çocukların neden orada oldukları hakkında hiçbir fikrim olmadığı. Adam, Zach, diyebilirim ki biraz karanlıktı. Onunla kız arasında garip bir elektrik seziyordum. Barda, kız gerçekten eve geri dönmek istemiyormuş gibi hissettim; onu gerçekten ikna etmek zorundaydı. Ve sonra, Scarlett'in vardıklarında, kendilerini biraz yersiz hissettiler. Gerçekten katılmak istemediler. Adamın kara kara bir şeyler düşündüğü belliydi. Muhtemelen kıskançtı.'

"Kıskanmak mı? Neyi?"

Liam kırpıştırır ve nefesini tuttuğunu görür. "Oh, , bilmiyorum. Evin büyüklüğü, ayrıcalıklar, sanırım bu tür şeyler. Her neyse, ortam garipti. Sonra arkadaşım Lexie - o da burada yaşıyor, Kerryanne'in kızı mı?"

Sophie başını sallar.

"Okula geri dönüyordu ve ben o zamana kadar yeterince yorulmuştum ve çifti köye bırakmayı teklif ettik ve o da evet, bu harika olur dedi. Ama adam hayır dedi, biz kalıyoruz. Adamın kadını sandalyesine geri çektiğini gördüm ve onun için gerçekten üzuldüm. Tüm bunları o sırada polise anlattım ve sanırım kızın annesi Kim, adamda bir gariplik olduğunu düşündü. Onunla bir ilgisi olabileceğini. Kızı öldürdüğünü. Sonra bir şekilde ortadan kayboldu. Ama bilirsiniz,

Nasıl olur da hiç kanıt olmaz? Kafamı karıştıran hep bu olmuştur. Oradaydılar ve sonra yok oldular. Ne bir damla kan, ne bir ölüm kokusu. İki koca insan, öylece gittiler. Bu hiç mantıklı değil. Mantıklı mı?"

Gözlerini Sophie'nin telefonuna diker ve yüzüğün fotoğrafına tekrar bakar.

"Ve şimdi," diyor parmaklarıyla görüntüyü büyüterek, "her şey yeniden başlıyor.

Şubat 2017

Tallulah uzun araba yolundan, özenle yapılmış metal kapılardan Scarlett'in küçük bir tepenin üstündeki ağaçların arasından çıkan evine doğru baktı. Hala bir mil uzakta olabilir gibi görünüyor. Scarlett bisikletini kapıların yanındaki dar yaya boşluğundan geçirir ve sonra yeniden atına binerek yoluna devam eder.

Ne ya da neden yaptığını bilmiyor. Sadece hayatının duvarlarının üzerine kapandığını hissediyor ve nefes alabilmek için bir dakikalığına da olsa bir boşluk bulmaya ihtiyacı var.

Eve yaklaştıkça kendi kendine sessizce soluk soluğa kalıyor. Büyülü bir ev, gerçekten yoğun bir rüya gördüğünüz ve ertesi sabah gerçek olmadığı için üzülmeye uyandırdığınız türden bir ev.

Bisikletini bir duvara yaslıyor ve beyaz çakıllar üzerinde ön kapıya doğru ilerliyor.

Bir an Scarlett'i aramayı, ona dışarıdaymış gibi davranması ya da saklanması için bir şans vermeyi düşündü. Ama sonra saate baktı ve Zach'in futboldan dönmesine sadece bir saat kaldığını gördü ve o kadar yolu gelmişti ve onu gerçekten ama gerçekten görmek istiyordu. Kapı ziline basıyor, boğazını temizliyor, saçlarına dokunuyor ve tekrar boğazını temizliyor ve bir an sonra bir kadın sesi duyuyor, "*Geliyorum!*" diye sesleniyor. Ve bu o, Scarlett, kapıya yaklaşıyor ve kapıyı açıyor ve Tallulah nefesini tuttuğunu fark ediyor ve kapı açılıp Scarlett'in bakışları onu içine aldığı anda, birinin bir şey söylemesi gereken ama kimsenin söylemediği küçük bir an var ve Tallulah neredeyse *gitmeliyim* diyecek. Ama Sözcükler ağzından çıkmadan önce Scarlett başını hafifçe salladı, gözlerini kırıştırdı ve 'Aman Tanrım. Bu otobüsteki Tallulah.'

İri bir köpek görüldü. Scarlett'in üniversitedeki sanat bloğunda kendi portresini yaptığı köpek. Devasa büyüklükte.

"Merhaba," diyor Tallulah. "Aniden geldiğim için üzgünüm ama Mimi'yle sohbet ediyordum ve seni köyde görürsem selam vermemi ve seninle temasa geçmemi söyledi ve sonra seni köyde gördüm ama bir şey söyleyemeden gittin ve dükkandaki kız, onu tanıyor gibiyim ve bana nerede yaşadığını söyledi ve ben de düşündüm ki... gelip mesajı bizzat iletebilirim. Bir nevi.'

"Bana e-posta , değil mi?

"Evet, seni köyde gördükten sonra. "Ve ben cevap vermedim.

'Hayır. Ama sorun değil. Tamamen iyi, bunu beklemiyordum.'

"Buraya nasıl geldin?

Tallulah başını bisiklete doğru çevirir. "Ben, , bisiklete bindim.

Köpek Scarlett'in geçti ve şimdi Tallulah'nın hemen yanında duruyor, yüksek sesle nefes alıyordu. "Ben...?" diye sordu. "Onu okşayabilir miyim?

Tabii ki yapabilirsin. Aman Tanrım. Evet. Yabancılar tarafından okşanmak için yaşıyor. O tam bir fahişe.'

Tallulah elini köpeğin kalın tüyelerine bastırıyor ve gülümsüyor.

"Hatırlıyorum," diyor Scarlett. 'Köpekleri seviyorsun. Bir tane istediğini söylemiştin. Bir tane aldın mı?'

Tallulah başını sallıyor ve köpekle yüz yüze gelmek için çömeliyor. "Adı ne?" diye soruyor, kocaman çenesinin altını karıştırarak.

"Toby.

"Evet, Toby'ye benziyor.

Bir an için söylenecek hiçbir şey kalmamış gibi geliyor. Tallulah doğrulur ve şöyle der, 'Her neyse. Hepsi bu kadardı. Sadece Mimi sik gibi davranmayı bırakmanı ve senin için endişelendikleri herkese nasıl olduğunu söylemeni istedi.

Scarlett'e bakarak onun mesaja verdiği yanıtı değerlendirdi. Scarlett'in her zamankinden daha zayıf görüldüğünü, saçlarının şaşırtıcı derecede koyu kökler halinde uzadığını, üniversitede giydiğinden daha az gösterişli giyindiğini, düz kesim bir kot pantolon ve üzerinde 'Guernsey Yat Kulübü' yazan ve kırmızı beyaz küçük bir bayrak bulunan eski bir eşofman üstü giydiğini gördü. "İçeri gelmek ister misin?" diye soruyor.

"Evet. Tabii. Senin için de uygunsa?"

'Benim için uygun.

"Fazla kalamam, ikiye kadar evde lazım. Yani..."

"Bir fincan çay içelim," diyor Scarlett. 'Herkes dışarıda, bu yüzden güzel ve sessiz.

Tallulah Scarlett'i koridorda takip ederek evin arkasına yapıştırılmış cam bir kutu gibi görünen olağanüstü mutfığa girer. Bu kapalı günde bile göz kamaştırıcı derecede aydınlıktır, bir düzine halojen lamba parlak çalışma yüzeylerini ve dolapları parlatmaktadır. Gri kadife yemek sandalyeleriyle çevrili narin ahşap bir masa, güneşlenme terasına açılan bir dizi büyük sürgülü kapının ve hemen ötesinde, üzeri örtülmüş bir yüzme havuzuna benzeyen bir şeyin yanında oturuyor. Tepede kırmızı boncuklarla süslü bir Perspex avize yer alıyor. Duvarlar, soyut tuvalerle asılmış beyaz boyalı tuğla işçiliğidir. Cam kutunun diğer ucunda bir oturma alanı var. elektrik mavisi L şeklinde bir kanep ve Tallulah'ın şimdiye kadar gördüğü en büyük plazma ekrana sahip alan.

Köpek Tallulah'ın arkasından yakından takip ediyor ve o oturduğunda ayaklarının dibine çöküyor.

'Ziyaretçileri kendi ailesini sevdiğinden daha çok seviyor. Bu gerçekten acınası bir durum,' diyor Scarlett, çaydanlığı doldurup açarken.

Tallulah gülümser ve şöyle der: 'O çok tatlı. Gerçekten şanslısın. Bir süre sessizlik olur. "Peki," der. "Mimi ve diğerlerine göndermem için bir mesajın var mı?

Sırtı ona dönük olan Scarlett iç geçirdi. 'Mimi ile hiçbir şey yapmak istemiyorum. Ya da Roo'yla. Ya da . Yani hayır. Onlara beni gördüğünü söyleme.

"Oh," diyor Tallulah. "mü?

"Şey, hayır. Ben sadece..." Buzdolabının kapağını açıp bir şişe çıkardı ve "Süt?" dedi.

Tallulah başını sallar.

Scarlett, 'Karışık bir durum,' diye devam ediyor. "Bu konuda konuşmamayı tercih ederim. Çaylarını hazırlamayı bitirdi ve fincanları masaya getirdi. "Peki, üniversitede işler nasıl?" diye soruyor Scarlett'e.

Tallulah omuz silkiyor. "Sıkıcı.

"Ne okuyordunuz?" "Sosyal Bilimler ve Sosyal Hizmet.

"Yani sosyal hizmetlere mi girmek istiyorsun?

"Evet." Başını sallar ve çayını alır. "Planımız bu.

'Bu çok değerli. Belli ki çok iyi bir insansınız'.

Tallulah gergin bir şekilde güler. "Peki ya sen? Sen ne olmak istiyorsun?" Scarlett karanlık bir sesle, "Ölmek, çoğunlukla," diye cevap verdi. "Evet. Ölü olmak iyi olurdu.

Sonra hemen toparlandı ve "Harika bir şey görmek ister misin?" dedi.

'Ee, evet? Emin misiniz?' Tallulah kararsızca cevap verir. Çayını bırakıyor ve ayağa kalkıyor. Köpek de ayağa kalkar.

"Şimdi," diyor Scarlett, "cidden, bundan kimseye bahsetmeyeceksin, tamam mı? Yani, bu kelimenin tam anlamıyla akıllara durgunluk veren bir şey ve tüm dünyada bunu bilen tek kişi benim ve bir dakika içinde sen de dünyada bunu bilen ikinci kişi olacaksın. Sana güvenebilir miyim?"

Tallulah başını sallar. "Evet," diyor. "Elbette.

Scarlett'in gözleri bir an onun üzerinde kaldı, onu değerlendirdi. Sonra gülümseyerek, "Haydi," dedi. Bu taraftan.

Evin içinde yol alırlar, odalardan ve piyano odalarından ve bot odalarından ve koridorlardan ve çalışma odalarından ve yemek odalarından ve oturma Scarlett'in 'Tudor kanadı' dediği yerin köşesine yerleştirilmiş küçük bir kapıya ulaşana kadar odalar ve misafir odaları. Oda küçüktür ve sadece siyah lake bir masa, kırmızı kadife gölgeli pirinç standart bir lamba ve eski ahşap bir duvardan sarkan modern bir sanat eseri içeriyor.

Kapı ahşaptır ve mandallı bir açıklığa sahiptir.

Scarlett kapıyı açıp yukarı doğru bakarak, "Evet," dedi. "Burası kule odasına çıkan merdiven. Tallulah'nın görebilmesi için yoldan çekildi. Bir dizi spiral taş merdiven, çok küçük, çok dar. Görünüşleri Turistlerin katedrallerde çıkmak için sıraya girdiği merdivenler.

"Oh," diyor, "vay canına.

'Evet, ama şaşırtıcı bu değil. Asıl şaşırtıcı olan bu.

Scarlett üzerine çöktü ve kot pantolonunun arka cebinden garip bir alet çıkardı. Eski görünümlü, hafif paslı, uzun saplı, alt kısmında düz bir ayak bulunan bu aleti ilk basamağın alt tarafına yerleştiriyor ve taşı yuvasından çıkarmak için kullanıyor. Dikkatlice taş parçasını çıkarır ve koyar. Delikten soğuk bir hava esiyor ve Tallulah hafifçe titriyor.

Scarlett elini merdivendeki açık deliğe sokarken, "Bu kitabı buldum," diyordu. "Bu evin tarihi. Ve içinde bir şey vardı. gizli bir tünel hakkında. Bir kaçış tüneli gibi. Bu kanat 1643 yılında İngiliz İç Savaşı sırasında inşa edilmiş ve mimardan

Sakinlerin saklanması ya da kaçması gerektiğinde kullanılmak üzere gizli bir tünel. Ve' - deliğin içindeki bir şeyi tutmaya çalışırken yüzü buruşuyor - 'planlar binanın yarısını yakan bir yangında yok oldu. Aslında, yangından sonra etrafını saran siyah çemberden, kömürleşmiş ahşaptan dolayı Karanlık Yer olarak adlandırılmasının nedeni de bu.

"Böylece ev, Londra'dan gerçekten havalı genç bir çift satın alana kadar yaklaşık yetmiş yıl boyunca terk edilmiş ve boş kaldı. Bugünün hipsterları, biraz karakterli bir şey istiyorlardı. Ve Gürcü kanadını ekleyenler de onlardı. O zamanlar süper süper modern olarak , kimse gözlerine inanamıyordu; köyde konuşuluyordu. Her neyse, bu çiftin tünelin nerede olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

ve onu bulmak için yıllarını harcadılar ve yaşlandıklarında onu hiç bulamadan Londra'ya geri döndüler ve 1800'lerde herkes bunun bir efsane olduğunu düşündü. Hiç var olmamış.

"Ve sonra 2017'nin başlarında, Scarlett Jacques adında genç bir kadın, üniversiteden ayrıldığı için bütün gün yapacak hiçbir şeyi yoktu, depresyondaydı ve inanılmaz derecede sıkılmıştı, tüneli bulmayı kendine görev edinmeye karar verdi. Ve nihayet, günler sonra, aklına bir fikir geldi. Ya öyle olursa?' Delikteki bir şeyi sertçe çekerken hafifçe pantolonunu indirdi, aniden tüm taş paneli kaldırdı, çıkardı ve ilkinin yanına koydu. taş parçası. "Ya mimar bir yeraltı merdiveni için en iyi yerin bir yerüstü merdiveninin tabanı olduğuna karar verdiyse?" diye devam ediyor. Merdiven mi? Ya taşındığımız günden beri odunluktaki bir kancada asılı duran o tuhaf metal şey, ya üssü açmanın anahtarı olabilirse? Arkasına yaslandı ve yüzündeki birkaç saç taradı. "Ve işte," diyor Tallulah'a, kolunu açıklığın üzerinde sallayarak, "haklıydı amına koyayım.

Tallulah'nın ağzı açık kaldı. Önce deliğe, sonra da Scarlett'e baktı. "Aman Tanrım," diye fısıldıyor. Köpek bir süredir taş parçaları ve şimdi Tallulahı geçip delikten aşağı bakıyor, havayı yüksek sesle kokluyor.

Scarlett telefonunun fenerini açarak, "Gelip içeri bakmak ister misin?" diye sordu.

Emin değilim. Gerçekten geri dönmem gerek. Ve ben araknofobikim. Ciddiyim. Tam gelişmiş panik atak.'

'Sadece gelin ve merdivenlerin altındaki odayı görün. Orada örümcek yok, söz veriyorum. Gerçekten harika bir yer. Gelin.

Bilinçaltından bir görüntü geçti; örümceklerle dolu bir tünelde, taş kapağı tekrar yerine çekerken çılgınca kıkırdayan Scarlett'e baktığı bir görüntü.

Tallulah buraya geleceğini kimseye söylemedi. Evde başka kimse yok. Burada sadece annesinin bisikleti var. atabilirdi. Tallulah'ı oraya kapatabilirdi ve kimse onu duymazdı, kimse de bilmezdi.

Manton'daki sanat bloğunda Scarlett'in kendi portresini, üzerinde kan olan pasta bıçağını, tabancayı, tabaktaki taze atan kalbi düşünür ve neredeyse hiç tanımadığı bu kızı merak eder. Scarlett kimdir Jacques mı? O ne?

Ama sonra Scarlett'e baktı ve üniversitedeki havalı kızı, herkesin olmak istediği kızı gördü ve o da şakacı bir gülümsemeyle Tallulah'a bakarak, 'gel. Seni yemeyeceğim,' diyor ve onu deliğe kadar takip ediyor, basamaklar aşağıya doğru inerken elleri nemli tuğla duvarlara tutunuyor.

Temmuz 2017

Haziran Temmuz'a dönüyor. Noah on iki aydan on üç aya geçiyor. Kim, yolun yukarısındaki emlak bürosundaki yarı zamanlı işini bırakır. Ryan ilk doğumunu iptal eder.

Rodos'a ebeveynsiz tatil. Mutfak duvarındaki takvimde Kim, 17

Temmuz'un karesinde kendi el yazısını görür: 'Son gün, Tallulah'. Ağlar.

Polis sonunda Jacques'ların evini aramak için izin almıştı ama uygunsuz bir şey bulamadılar ve Jacques'ların güvenlik sisteminin o gece devrede olmadığı, tüm kameraların kapalı olduğu ortaya çıktı. "Tamamen benim hatam," dedi Joss Jacques. 'Talimatları asla doğru düzgün takip etmem. Martin'i delirtiyor.'

Kısa bir süre sonra Scarlett ve ailesi Channel Adaları'ndaki evlerine uçtu ve bir daha geri dönmedi.

Temmuz ayının sonuna doğru Kim, Ağustos ayında Portekiz'e, Tallulah ile birlikte resimlerini inceledikleri, Noah'nın orada yeni arkadaşlar edineceğini hayal ettikleri, kreşi olan şirin ve aile dostu tatil köyüne yapacağı tatili iptal eder,

Belki o zamana kadar yürümeye başlamış, şişme kol bantları, fermuarlı yüzme kostümü ve güneş şapkasıyla bebek havuzunda sıçramıştır.

Telefondaki bayan Kim'e durumunu açıkladığında inanılmaz derecede anlayışlı davranıyor ve parasının tamamını iade ediyor. Kim daha sonra yarım saat boyunca ağlar.

Kim'in eski kocası Jim gelip gidiyor; işten izin alabildiği sürece, annesi onu bırakmasına izin verdiği sürece birkaç gece kalıyor sonra tekrar Glasgow'a dönüyor. Bir bakıma Kim onun hiç gelmemesini tercih ederdi. Duruma hiçbir şey katmıyor, ne bir güvence ne de pratik bir yardım, sadece fazladan yiyecek almak ve çay yapmak ve Yıkanacak çarşafklar.

Ağustos başında tekrar gelir ve eve girdiği anda Kim onda bir şeyler olduğunu anlar. Bitkin ve gergin görünüyordu.

"Az önce o kadını gördüm" diyor, ceketini çantasını koridorda yere bırakarak. "Annesini.

Megs?

Evet. Adı her . Bana ne dedi biliyor musun?"

Kim gözlerini indirir. Polis aramasının yapıldığı günden beri Megs ve Simon'dan uzak durmak için elinden geleni yapıyor. Onları gördüğünde sokakları geçiyor, dükkanlardan dönüp çıkıyor. "Aman Tanrım," diyor. "Hayır, söyle bana.

"Tallulah ve Zach'in kaçtığını düşündüğünü söyledi. Güzel, uzun bir balayına gitmişler. Dedi ki, "Bu kadar genç yaşta bebek sahibi olmak onlar için çok fazlaydı. Şaşırdığımı söyleyemem."

Kim iç çeker ve başını sallar. "Peki sen ne dedin?" "Deli olduğunu söyledim. Kafasının test edilmesi gerektiğini söyledim.

"Simon orada

mıydı?" "Evet.

"Ne dedi?" "Pek bir şey demedi.

"Kayboldukları geceden beri ikisinin de banka hesaplarını kullanmadıklarını ona hatırlattınız mı?

"Evet. Muhtemelen nakit kullandıklarını söyledi.

"Doğru," diyor Kim gözlerini devirerek. 'Elbette öyle. Muhtemelen şu anda Ritz Carlton'daki gelin süitinde banknotların içinde yuvarlanıyorlar.

"Çok kızgıyım," diyor Jim. 'Bunu bu kadar hafife alabildikleri için çok kızgıyım. Oğulları belki de... bilirsiniz...' Ve sonra ağlamaya başlıyor.

Ve sonunda, Tallulah kaybolduğundan beri ilk kez, Kim Jim'le aynı yerde olduklarını hisseder, ortak bir korku, öfke ve hiddetin olduğu bir yerde ve kollarını açar ve Jim kollarına girer ve uzun bir süre birbirlerine tutunurlar ve on yılı aşkın bir süredir ilk kez böyle dokunurlar ve bir an için Kim Jim'in orada olmasından memnundur.

Bunu paylaşacak, cehennemin bu köşesinde onunla birlikte duracak ve ona tutunacak biri. Ama sonra adamın yanağının yanağından geçtiğini ve kasıklarının kalçasına biraz fazla yaklaştığını hissediyor ve adamın dudakları aniden onun dudaklarına değiyor ve nefesi ve adamı itiyor, sertçe, o kadar sert ki adam neredeyse ayağını kaybediyor. Adam bir süre ona bakıyor, kadın da ona bakıyor, nefesi kesiliyor ve sonra

Adamın ceketini ve çantasını alıp ön kapıyı açmasını ve arkasından sessizce kapatmasını izliyor.

Çok geçmeden Eylül ayı gelir ve Kim mutfağındaki takvimde 'Tallulah üniversiteye dönüyor' yazan kareyi görür. Ağlayamayacak kadar uyuşmuş hisseder.

Noah on beş aylık olur ve yürüyüp konuşabilir. Ryan, tüm zamanını odasında geçirdiği Rosie adında bir kız arkadaş edinir. Kim'in parası biter ve bankadan kredi almak zorunda kalır.

Dedektif McCoy ara sıra arayıp, daha çok "downdate" olarak adlandırılması gereken güncellemeler yapıyor. Onunla her konuştuğunda, ellerinde hiçbir şey olmadığı daha da netleşir. Karanlık Yer'in dışındaki araba yolundaki lastik izleri Lexie Mulligan'ın arabasına ait. Upfield Common ve çevresindeki ana yolların güvenlik kamerası kayıtları hiçbir şey göstermemektedir. Zach'in işverenleri onun iyi bir çocuk olduğunu söylüyor. Tallulah'ın üniversitesi

O harika bir kızdı. Bir deniz dolusu boş yüz, sarsılmış kafalar. Kimsenin başlarına ne gelmiş olabileceğine dair bir açıklaması yok.

Kim, o yaz ortası gecesi Scarlett'in evinde Zach'in Tallulah'ın kollarını kavrayışını ve ceketinin cebindeki ısıtılı yüzüğü sürekli hatırlamaktadır. Bazen Tallulah'ın odasına gider, gizemi kendisine açacak şeyi tekrar tekrar arar,

tıkanıklığı gidermek için. Ama hiçbir şey bulamaz ve aylar geçer.

Çok geçmeden yine Haziran ayı gelir ve Noah iki yaşına basar ve ilk saç tıraşını olur. Tallulah'ın kayboluşunun yıldönümünde Kim, kayıp kızının daha fazla tanınmasını ve insanların onu yeniden önemsemesini sağlamak amacıyla köyde mum ışığında bir geçit töreni düzenler. Megs ve Simon Her ikisi de yakın zamanda bebek sahibi olan iki yetişkin kızlarına daha yakın yaşamak için köye taşınırlar. Vedalaşmazlar. Kim, Noah için St Bride's kilise salonundaki kreşte haftada dört gün yer bulur ve Swan & Ducks'ta öğle vardiyasında çalışmaya başlar. Banka kredisini öder. Ryan ve Rosie ayrılır ve Ryan Manton'da bir dairesi olan Mabel adında yeni bir kız arkadaş bulur ve onun yanına taşınır. Artık Kim'in hayatı şöyledir: Noah'yı kreşe bırakmak, barda vardiyalar, Noah'yı kreşten almak, alışveriş yapmak, yemek pişirmek, yemek yemek. Artık Cuma geceleri dışarı çıkmıyor çünkü Noah ile oturacak kimsesi yok. Tek başına şarap içiyor ve yanlış giden estetik ameliyatlar ve kalça protezi ameliyatı geçiren köpeklerle ilgili programları izliyor.

Ve hala hiçbir şey
değişmiyor. Hiçbir şey
olmuyor.

Ta ki Tallulah'ın kaybolmasından on beş ay sonra, Eylül ayının
başlarında bir sabah kapısında bir kadın belirene kadar... Yumuşak sarı
saçları ve güzel yazlık elbisesiyle dikkat çekici bir kadın olan bu kadının
adı

Sophie, Maypole House'un arazisinde bir yüzük buldu ve bu Zach'in
yüzüğüydü ve görünüşe göre yanında birisinin onu kazmasını, bulmasını
öneren bir ok vardı.

Ve burada. Sonunda. Dışarıda birilerinin bir şeyler bildiğinin işareti.
Tallulah'ın hikayesinin henüz bitmediğine dair bir işaret.

Kadın gittiğinde Kim telefonunu eline alır ve rehberinde gezinerek
aylardır kullanmadığı bir rehbera ulaşır.

"Merhaba Dom, ben Kim." (Bir süre önce ona DI McCoy demeyi bıraktı,
o da ona Bayan Knox demeyi bıraktı). "Bir gelişme oldu.

OceanofPDF.com

Eylül 2018

Soph. Dedektif Müfettiş McCoy sizi görmek için burada mı? Resepsiyonda mı?

Telefondaki Shaun'un sesi oldukça şaşkın ve dalgın geliyor. "Oh," diye yanıtlıyor. "Evet. Muhtemelen doğru.

Sophie'nin bir şey söylemesi gerektiğini fark ettiği bir sessizlik oldu. "O şeyi ben kazdım," dedi. "Ormanda. Bir kayıp vakasıyla bağlantılı olduğu ortaya çıktı.

"O şey mi?

Biliyorsun. Bahçe çitimizin üzerinde "Burayı Kazın" yazan tabeladan bahsetmiştim ya? Kazdım. O bir nişan yüzüğüydü.'

"Oh," diyor Shaun. 'Doğru. Bana söylememiştin.

'Şey, hayır, kime ait olduğunu daha dün öğrendim ve sen isteydin ve-'

"Neyse," diye araya giriyor. "Ne yapmalıyım...?"

"Yanına geleyim mi?" diye sorar, biraz soluk soluğa.

Sanırım. Evet. Size bir oda bulması için birini göndereceğim.'

Sonra telefonu aniden kapatır ve Sophie, onunla ilk kez sabırsızca konuştuğunu düşünür.

Dedektif McCoy büyüleyici bir çekiciliğe sahip: derin bir yaz bronzluğu, güneşten yanmış kahverengi saçlar, lacivert bir takım elbisenin altında bebek mavisi bir gömlek.

hemen arkasındaki küçük bir toplantı odasında oturuyor.

Kapıda Sophie'nin görüş alanının hemen dışında sallanan bir başın farkına vardığı bir cam bölme vardır. Okulda bir polis memurunun varlığı, çarpık enerji patlamalarına neden oluyor. Yeni müdürün kız arkadaşıyla konuşmak için burada olması, durumu daha da tartışılmalı hale getiriyor.

DI McCoy, kadın içeri girdiğinde ayağa kalkar ve elini sıkar.

"Teşekkür ," diyor. "Okul gününün ortasında sizi böldüğüm için özür dilerim.

'Oh, hayır, gerçekten, değil. Ben burada çalışmıyorum. Yani, bilirsiniz işte...'

"Pekala. Tekrar oturdu. "Sanırım seninle ne hakkında konuşmak için burada olduğumu biliyorsun?

"Yüzük mü?

DI McCoy notlarını kontrol eder. Evet. Yüzük. Okul arazisinde mi bulundu? Sizin tarafınızdan mı?

"Doğru.

"Peki bu tam olarak ne zaman oldu?

"Birkaç gün önce. Önce bir çekmeceye kaldırdım, çünkü ne yapacağımı bilmiyordum. Sonra aklıma takılmaya devam etti. Sonra çekmecedен çıkardım, kutuyu temizledim ve kuyumcunun adını buldum. Dün oraya götürdüm ve sonra doğruca sahibine götürdüm. Ama artık orada yaşamıyor. Görünüşe göre, orada yaşayan kadın, Kim, bana onun kayıp bir kişi olduğunu söyledi?

Bu doğru. On altı Haziran 2017'de kız arkadaşıyla birlikte ortadan kayboldu. Ve o gece kız arkadaşını evlenme teklif etmek için dışarı çıkarmış olabileceğine bir teori vardı. Yani yüzüğün bunca zaman sonra aniden ortaya çıkması oldukça büyük bir gelişme. Esasen davayı yeniden açıyor.

Sophie heyecanını belli etmemeye çalışarak, biraz da hararetle başını sallar. "Sanırım öyle," dedi.

"Bayan Knox bana bu yüzüğü bir notta yazılı talimatları sonra bulduğunuzu söyledi?

Sayılır. Bahçe çitimize çivilenmiş bir tabela vardı. Bir okla. İstersen sana gösterebilirim? Hala orada duruyor. Ben dokunmadım.'

"Evet. Evet, lütfen. Dedektif kalemini ve not defterini ceketinin cebine geri koyar ve ayağa kalkar.

Onu üniversitenin bahçesine ve kulübeye doğru götürüyor. "Buraya geldiğimiz ilk gün görmüştüm," diyor arka kapıyı açarken. "Bir hazine avından falan kaldığını düşünmüştüm. Kadın Arka kapının klipslerini açıyor ve sol eliyle çiti işaret ediyor. "İlk başta gerçekten hiçbir şey düşünmemiştim.

DI McCoy çitlere bakar ve sonra soru sorarcasına Sophie'ye bakar.

Sophie yere bakıyor.

Tabela gitmiş.

OceanofPDF.com

Şubat 2017

Tallulah, Zach'ten otuz saniye sonra eve geliyor.

En alt basamakta oturmuş, spor ayakkabılarının bağcıklarını , boynuna bir havlu dolamış, saçları terden parlıyor. Ona garip garip bakıyor.

"Merhaba," diyor Tallulah

kayıtsızca. "Nerelerdeydin?"

'Sadece bir döngü için,' diye yanıtlıyor.

Gözlerini ona dikeyor. "Bisikletle mi?"

Acı acı gülüyor. 'Evet. Tabii ki bisikletle. Başka?'

'Bisikletin yok.'

"Annemden ödünç

aldım. "Peki ya Noah?"

"Noah ne olacak?"

"Onu terk mi ettin?"

Evet. Onu anneme bıraktım. Bana dışarı çıkıp biraz egzersiz yapmamı söyledi. Başım ağrıyordu.'

İkinci spor ayakkabısını çıkarır ve ilkinin yanına koyar. "Nereye gittin sen?"

"Buralardayım," diyor ve ceketinin fermuarını açıp . ve sonra annesine sesleniyor.

"Burası.

Annesinin sesini takip ederek oturma odasına gidiyor ve kucağında Noah ile kanepede görüyor.

Noah'yı annesinden alıp döndürüyor, sonra gürültüyle yanağından öpüyor ve ona sarılıyor. "Nasılmış benim muhteşem oğlum?" diyor. "Benim muhteşem, muhteşem oğlum nasıl? Scarlett'in evinde geçirdiği zamandan sonra onu kollarında hissetmek tarif edilemeyecek kadar rahatlatıcıydı. Cildi hâlâ

Scarlett'evinin altındaki tünelin duvarlarının nemli hatırasıyla dolup ve delikten çıkıp gün ışığına döndüğünden beri yüzündeki, saçlarındaki hayali örümcek ağlarını siliyor.

Scarlett gözleri telefonunun ışığında parlayarak, "Bu şimdiye kadarki en havalı şey değil mi?" diye sordu.

Tallulah gergin bir şekilde ve kollarındaki çıplak deriyi ovuşturarak, "Çok ürkütücü," dedi.

Scarlett, "Evet, ama bir düşünsene," diye devam etti, "üç yüz, dört yüz yıldan beri oraya inen ilk insanlar biz olabiliriz. Oraya ayak basan son insanlar pelerin takıyor olmalıydılar. Shakespeare dilinde konuşuyorlardı.

"Diğer uca kadar yürüdün mü?"

"Siktir. Hayır." Scarlett başını sertçe salladı. 'Aşağıda ne olduğunu Tanrı bilir. Lanet olası bir Demogorgon!' Ürperdi ve eşofmanının kollarını ellerinin üzerine çekti.

Tallulah da ürperdi ve ellerini yanında hafifçe nefes nefese duran Toby'nin yumuşak paltosuna koydu.

Sonra Scarlett elini Toby'nin kürkünün içine soktu ve parmakları Tallulah'inkileri bularak onların etrafında dolandı ve bu his 'ın nefesini kesti. Başını kaldırdı ve Scarlett'in kendisine baktığını gördü, ağzının kenarlarında yumuşak bir gülümseme oynayıyordu.

Tallulah birkaç dakika sonra oradan ayrılmış ve tünelin karanlığını, Scarlett'in parmaklarının kendi parmaklarına dolanmış olduğunu ve aralarından geçtiğini hissettiği, kendisinin ya da kendisini algıladığı kişinin o kadar ötesinde bir şey olduğunu düşündüren, neredeyse bir yara gibi hissettiren hafif mide bulandırıcı enerji sarsıntısını atmaya çalışarak eve kadar bisikletle gitmişti.

Şimdi Noah'ı dizine oturtuyor ve dudaklarını başının tepesine yaslıyor, kafa derisinin kokusunun ve evde olma hissini tadını çıkarıyor. Annesi, "Yolculuğun iyi geçti mi?" diye soruyor.

"Evet," diyor. "Dışarı çıkmak iyi geldi. Zach içeri girer.

"Futbol nasıldı? Tallulah bisiklet yolculuğu konusunda uzaklaşmak isteyerek soruyor.

"Harika," diyor, ağır bir şekilde yanına oturuyor ve elini ensesine koyuyor. 'Onları mahvettik. Dört sıfır. Zift, erkek ve taze ter kokuyor. Kadın adamın yakınlığından aniden tiksindi.

Elinin teninde bıraktığı his, çok kesin erkek kokuları. "Duş almayacak mısın?"

"Kokuyor muyum? Kolunu kaldırır ve kendi koltuk altlarını koklar.

Gülümsemeye zorluyor ve diyor ki, 'Tabii ki . Yine de başkalarının teriyle kaplanmışsın.

Gülümsemesine karşılık veriyor ve ayağa kalkmadan önce ensesini hafifçe sıkıyor. 'Mesaj alındı ve anlaşıldı,' diyor.

Odadan çıkarken ve merdivenlerden yukarı çıkan çıplak ayaklarının dinlerken, Tallulah'ın annesi Tallulah'a dönerek, 'O iyi bir çocuk.

Gerçekten öyle. Onu hayatına geri aldığın için çok mutluyum.

Tallulah sıkıca gülümser. *"Az önce merdivenlerde bana nasıl baktığını görmedin."* diye düşünüyor. *Sen yokken bana nasıl baktığını bilmiyorsun. Sesi taş gibi sert, gözleri lazer gibi içime işliyordu. Gerçekten bilmiyorsun.*

Scarlett pazartesi sabahı otobüs durağında bekliyor.

"B'den günaydın T," diyor, ona yer açmak için bankta biraz kayarak. 'Mutlu Pazartesi. Yorgun görünüyorsun.

"Burada ne yapıyorsun? Tallulah cevap verir. "Üniversiteye geri mi dönüyorsun?"

"Tabii ki hayır," diyor Scarlett. "Buraya seni görmeye geldim. Tallulah'nın gözleri büyüdü.

"Neden?"

Scarlett kolunu Tallulah'nın koluna doladı ve başını onun omzuna yasladı. "Çünkü seni özledim.

Tallulah acı acı güler. "Doğru," der, gözlerini sokağın karşısına, evine doğru çevirir, kendisine ve başı omzunda olan bu mavi saçlı kıza bakan gözleri hayal eder.

Scarlett başını kaldırır ve kolunu geri çekerek elini kürklü cebine sokar. Gözlerini Tallulah'a dikerek, "Benden hoşlanıyor ?" diye sordu.

Tallulah yine güler. "Tabii ki senden hoşlanıyorum. "Ama sen, bilirsin, benden hoşlanıyor musun?"

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum.

Scarlett iç geçirdi ve yanaklarını üfledi. 'Boş ,' dedi. 'Sadece çok sıkıldım. Çok sıkıldım.

"Neden üniversiteye geri dönmüyorsun?"

"Asla," diye yanıtlıyor.

"Ama neden? Çalışmalarını gördüm. Çok yeteneklisin. Ne oldu? Neden gittin?"

Scarlett iç geçirdi, başını eğdi ve sonra tekrar kaldırdı. "Ah, bilirsin *işte*, öylesine *şeyler*."

Köyün diğer tarafından yaklaşan sesiyle ikisi de dönüyor.

Scarlett ayağa kalkarak, 'Ben de seninle geleceğim,' dedi. "Sana eşlik ederim."

Tallulah tekrar ortak alana, evine doğru bakar. İzlendiğini çok güçlü bir şekilde hissediyor.

Otobüste arka koltuğa otururlar. Scarlett, cam kenarında oturan Tallulah'ya yakın durur. Manzara hakkında, otobüsteki bir koku hakkında (ayak tırnağı peyniri), Tallulah'ın spor ayakkabılarını ne kadar beğendiği hakkında (New Look'tan 19,99 sterlin almış), ne kadar sıkıldığı hakkında, kardeşini özlediği hakkında, annesinden nefret ettiği hakkında, daha büyük göğüsleri olmasını dilediği hakkında, daha büyük dişleri olmasını dilediği hakkında, daha büyük bir burnu olmasını dilediği hakkında, Londra'da yaşamayı dilediği hakkında, sesinden nefret ettiği hakkında, sanat yapmayı özlediği hakkında, bir köpek yavrusu istediği hakkında, tüm süslemeleriyle birlikte bir Pazar rostosu istediği hakkında devam eden, biraz hiperaktif bir yorum yapıyor. Tallulah başını sallayıp gülümsüyor ve şöyle düşünüyor: "*Bunları bana neden anlatıyorsun? Neden bu kadar yakın oturuyorsun?*"

Nihayet döner kavşağı geçip kasabaya yaklaştıklarında Scarlett konuşmayı keser ve dönüp arabanın diğer tarafındaki pencereden bakar Otobüs. Tallulah bir şey söylemeden önce birkaç dakika bekliyor. Scarlett bir kedi gibidir, aniden tırmalayıp kaçmadan önce bir süre karnını gıdıklamanıza izin veren türden.

Koluna hafifçe dokunuyor ve "İyi misin?" diye soruyor.

Scarlett omuz silkti ve Tallulah onun gözlerinden bir damla yaş geldiğini fark etti. "Ah, bilirsin *işte*," diyor, sesi hafifçe çatlayarak.

'Sadece senin tipik

Aptalca bir kriz geçiren ikinci seviye zengin kız. Beni görmezden gel. En iyisi bu.'

"Erkek arkadaşınla aranızda ne oldu? Tallulah, Scarlett'in kalbinin kırık olup olmadığını merak ederek soruyor. "Maypole'de olan mı?"

Scarlett başını sallıyor. "Bitirdik," dedi. "Noel'den hemen önce. "Ah.

Özür dilerim.

Hayır. Gerçekten. İyiydi. Ben . Çok uzun süredir devam ediyordu. Ona aşık değildim. Ama, bilirsin, birçok yönden beni

Mutluydum. Beni güvende tuttu. Ve şimdi sadece ben varım. Ve her şey biraz araba kazası gibi aslında. Ben biraz DEHB'liyim, bu yüzden etrafımda sakın birine ihtiyacım var. Bana nasıl davranmam gerektiğini hatırlatacak birine. Liam bu konuda çok iyiydi. İç çekiyor. "Onu özlüyorum.

"Tekrar bir araya gelemez misiniz?

Scarlett başını sallar. 'Hayır. Ben doğru olanı yaptım. Onu serbest bıraktım. Duraksıyor. "Peki ya sen?

Tallulah ona sorgulayarak bakar.

"Erkek arkadaşın var mı?

"Oh," diyor, "evet. Sayılır. Bir yıl önce ayrıldık ama bir araya geldik. Yeni yıldan hemen sonra.

"Onunla tekrar bir araya gelmeye karar vermenize ne sebep oldu?

Tallulah konuşmaya başlar ve sonra durur. Oğlunu, anneliğini, gerçek hayatını anlatacak kelimeler dilinin ucunda, dökülmeyi beklemektedir. Ama bunu yapmaya bir türlü cesaret edemez. Bu kelimeler ağzından çıktığında, otobüsteki Tallulah değil, genç anne Tallulah olacaktır.

"Bilmiyorum," diye yanıtlıyor bir süre sonra. "Bunun bir hata olabileceğini düşünmeye başlıyorum.

Scarlett bir kaşını kaldırdı. "Oh kahretsın.

Evet. Biliyorum. Son bu yana değişti. O daha...' Doğru sıfatı bulmadan önce zihninde bir düzine sıfat arasında geziniyor. "Kontrolcü.

Scarlett sesli bir şekilde nefesini içine çekti ve başını salladı. 'Oh,' dedi. 'Oh, hayır. Hayır, hayır, hayır. Kontrolcü erkekler. Onlar en kötüsüdür. Bundan kurtulmalısın. Bundan hemen kurtulmalısın.'

Tallulah pencereye dönüyor, gerekeni söylemiyor, o kadar basit olmadığını, onunla yaşadığını, birlikte bir bebekleri olduğunu.

"Evet," diye mırıldanıyor. "Haklısın.

"Kimdi o kız? Bu sabah otobüs durağındaki?"

Zach iş kıyafetleriyle çift kişilik yataklarında uzanmaktadır. Hâlâ işte olması gerekiyordu ve bu onu zıplattı.

"Tanrım, Zach. Elini kalbine götürüyor. "Burada ne işin var?" "Başım ağrıyordu," dedi. "Erken ayrılmak istedim.

Gözlerini kısarak ona bakıyor. "Sadece birkaç hap alamaz mıydın?

"Üzerimde hiç yoktu. Doğruluyor ve kollarını dizlerine doluyor. "O kız mıydı?" diyor. Telefonunuzdaki fotoğraftaki. Telefonundaki fotoğraftaki.

Noel partisi mi?"

"Evet. Buraya yakın oturuyor.

"Üniversiteyi bıraktığını söylediğini sanıyordum.

Gözlerini kırıştırıyor. Bunu ona söylediğini nasıl hatırlıyordu? "Evet," diyor kadın. "Gitti. Kasabaya gidiyordu.

Başını sallıyor. "Oldukça dokunaklı görünüyordu. Omuz silkiyor.

"Garip görünüyor," diye devam ediyor. 'Çok az tanıdığın bir kız, yine de Telefonunuzda onunla selfie çekiyorsunuz ve sonra otobüs durağında en iyi arkadaşınızmış gibi size sarılıyor.

Tallulah sırt çantasının fermuarını ödev dosyasını çıkarırken, "O tam da böyle bir insan," diyor. Noah annesinin odasında uyukluyor ve o da bu sessiz saati ödevlerini yapmak için kullanmayı planlamış. "Biraz yoğun, biliyor musun?

'Nerede yaşıyor o zaman? Bu gergin kız?'

"Hiçbir fikrim yok," diye yanıtıyor. Son hece bir yudumda yakalanıyor. "Buralarda bir yerde. Tek bildiğim bu.

Başını sallıyor, sonra yavaşça kendini yataktan kaldırıyor. Ona doğru birkaç adım atar ve sonra kendini yukarı çeker. Gözlerinin içine bakıyor ve bir parmağını çenesinin altına sokarak yüzünü kendisine doğru eğiyor.

Onun

Gözleri onun her yerinde daireler çiziyor. 'Sen farklısın,' diyor.

Parmağını çenesinden itiyor ve dönüyor. "Hayır, değilim.

Onu kolundan sertçe geri çeker. 'Benden uzaklaşma. Seninle konuşmaya çalışıyorum.'

Sözlerinin şiddetiyle başı hafifçe geriye doğru sallanıyor. 'Yapmam gereken üniversite işlerim var. Bunun için zamanım yok.

"Bu mu?" diyor. 'Bizi kastediyorsun. Bize ayıracak vaktin yok.

Hayır," diyor, kalbinin hızla çarptığını hissederek, "bizim için zamanım yok. Noah için zamanım var. Üniversite için zamanım var. Ve hepsi bu. Bizim için zamanım . Haklısın.'

Ani ve derin bir sessizlik olur. Zach bir ayağından diğerine kayar. "Ne söylemeye çalışıyorsun, Lula?

'Bir şey söylemeye çalışmıyorum. Bizim için zamanım olmadığını söyledin ve ben de sana katılıyorum. Benim zamanım yok. Hiç zamanım yok.'

'Ama - eğer bunun gerçekten işe yaramasını isteseydin, zaman bulurdun. Peki ne var Anlaşma mı? Bunun işe yaramasını istiyor musun? Yoksa istemiyor musun? Çünkü benim bir işim var, Lula. Bu aileye para getirmek için çalışıyorum. Her gün. Ve ben elimden geleni yapıyorum.

Noah ile yirmi dört-yedi. Ama evet, komik olan, senin için hala zamanım var. Bizim için. Peki neden yapmadın?

"Bilmiyorum," diye yanıtlıyor. "Bilmiyorum."

Bir süre sessizlik oldu, sonra Zach iç çekti ve onu kendine doğru çekti, o kadar sert çekti ki göğüs kafesinin baskı altında büküldüğünü hissetti. Ciğerleri kasıldı, nefesi boğazının yarısına kadar kesildi.

OceanofPDF.com

Eylül 2018

Polis yine ormanı kordon altına aldı. Yaz sonu esintisinde dalgalanan plastik kurdelenin görüntüsü Kim'i zamanda geriye, geçen yıl o Haziran öğleden sonrasının puslu, yıpratıcı sıcağına, kollarındaki Noah'nın ağırlığına, sırtından akan tere, Jacques'ların Upley Fold'daki evinin göz kamaştırıcı beyaz ihtişamına, yüzme havuzunun kobalt mavisine, Megs ve Simon'ın boş gözlerine, nefeslerindeki bayat öğle yemeği roze kokusuna, ormana doğru ilerlerken tinerci köpeklerin hevesli hışırtısına gönderir. ormanın karanlığı. Gördüğü manzara karşısında ürperir ama sonra ve DI Dom McCoy'un plakasız arabasından indiğini görünce gülümser.

"Merhaba" diyor.

"Seni gördüğüme sevindim, Kim," diye cevap verir.

"İşte yine başlıyoruz. Kadın gözlerini devirir ve

"Gerçekten de öyle" der.

Onu arabalardan uzakta, büyük bir ağacın gölgesinde bir yere . Tabela gitmiş. Bu sabah Bayan Beck'le birlikte tabelayı görmeye gittik ve tabela indirilmiş. Çivi hala çitin içinde duruyor ama tabela gitmiş. Ancak neyse ki Bayan Beck tabelanın bir çekmeyi akıl etmiş, bu yüzden analiz için göndermek üzere elimizde o var. Görünüşe göre dedektif romanları yazıyor, sanırım akıllı böyle çalışıyor.

Kim bir kaşını kaldırır. "mi, gerçekten mi?

"Evet. Biliyorum. Pek Agatha Christie tipine benzemiyor, değil mi?"

Kim gülümsüyor. "Hayır, tam olarak değil.

"Her neyse, fotoğrafı el yazısı analizi vesaire için gönderdik. Ama bana geliyor ki, birileri aktif olarak bizi davaya geri çekmeye çalışıyor. Yeni bir başöğretmenin geleceğini bilen biri. Birisi

Nişan yüzüğünün ortaya çıkmasını isteyen biri. Bizimle oyun oynamak isteyen biri hissediyorum.

"Ama neden biri bunu yapmak istesin ki?"

Dom iç geçirir. 'İnsanlar her türlü şeyi yapmak istiyor, Kim. Senin ve benim gibilerin asla yapmayacağı şeyleri yapan insanlar olmasaydı, işimden olurdu. Şu anda benim teorim, bu kişinin başından beri bir şeyler bilen ama gölgede kalan biri olduğu yönünde. Tallulah ve Zach'e ne olduğunu bilen biri. Ve her ne sebeple olursa olsun sessizlikten sıkıldılar. Kimsenin yakalanmamasından sıkıldılar.'

Kim onun kullandığı 'yakalandı' kelimesinden ürküyor. "Yakalandı" ifadesi Birisi çocuğuna bir şey yapmış. Bu, çocuğunun öldüğünü düşündürüyor. Ve bir kez olsun, kızının yırtık kot şort ve önlükle evden çıkışını izlediğinden beri geçen yaklaşık on beş ay boyunca, yüzünde belirsiz bir gülümsemeyle küçük oğlunu öperken vedalaşıp güneşli bir yaz gecesinin yumuşak sıcaklığına doğru yola çıktığında, Kim bu olasılığı bir kez bile kendi düşüncelerinin gücüyle kolayca kovabileceği kötü bir rüya başka bir şey olarak hayal etmedi.

'Can sıkıcı bir şekilde okulun güvenlik kamerası bu kadar uzağa gitmiyor. Sadece yerleşim alanının sınırında kesiliyor. Bayan Beck ve Bay Gray'in evlerinin önünde güvenlik kamerası var ama arka tarafta yok. Buradan geçiyoruz.

Ancak, elinde karton bir tabela, çivi ve bir çekiçle kampüste alçakça yürüyen birinin fotoğrafı olmadığı sürece Samanlıkta iğne aramak gibi bir şey. Ama' - omuz silkiyor ve umutla gülümsüyor - 'asla bilemezsiniz.

Kim gözlerini kısa bir süreliğine kapatır ve gülümser. "İyi misin?"

"Hayır," diyor. "Kendimi hasta hissediyorum.

"Şaşırmadım," diyor Dom. Uzanıyor ve onun koluna dokunuyor. "Ama belki de budur, Kim," diyor. 'Belki de bu bir dönüm noktasıdır. Biraz umut ateşi.'

"Evet," diyor. "Belki de öyledir.

Eve döndüğünde Ryan'ı arar ve ormandaki polis faaliyeti hakkında bilgi verir. Öğle yemeği vakti ama aç değil. Elini Noah'ın en sevdiği mısır gevreğinin olduğu poşete sokar ve avucunun içindeki nugget'ları yer, Küp şeker yiyen bir midilli gibi. Saati kontrol ediyor. Üç saat sonra

Noah'ı kreşten alır. Dom ona akşamın erken saatlerinde bir güncelleme yapacağını söyledi. Swan & Ducks'taki bir sonraki vardiyası Yarın. Bir önceki hafta nöbet çizelgesinde vardiyalar arasındaki boşluğu gördüğünde memnun olmuştu, izin almayı dört gözle bekliyordu ama şimdi işte olmayı, Maypole House'un arkasında gelişen acı verici olayları aklından çıkarmayı diliyordu.

Dizüstü bilgisayarını açar ve arama kutusuna ilk kez değil, 'Scarlett Jacques' adını yazar. Ve bir kez daha internet ona hiçbir şey göstermez. Feshedilmiş bir Instagram hesabı. Feshedilmiş bir Facebook sayfası. Feshedilmiş bir Twitter hesabı.

'Joss Jacques' adını yazıyor ve hiçbir şey çıkmıyor. Scarlett'in erkek kardeşinin, aylar önce elinde birayla ona ön kapıyı açan yakışıklı çocuğun adını bir hatırlayamıyordu.

Geçen yıl boyunca aralıklarla yaptığı gibi, Tallulah ve Zach ortadan kaybolduklarında yaptıkları konuşmadan sonra telefonunda kalan numaradan Mimi'yi aramayı dener. Ve her seferinde olduğu gibi, ölü bir tona ulaşır.

İç çeker ve ellerini saçlarında gezdirir. Kilit oyuncuları, o gece orada olan herkes, ne olduğunu bilebilecek insanlar ortadan kayboldu. Geriye sadece Scarlett'in eski sevgilisi iyi çocuk Liam ve uzun aralıklarla köye gelip giden Lexie Mulligan kalmıştır.

Bu bir tesadüf olamaz, diye düşünüyor şimdi; hepsinin gitmiş olması, evlerini, sosyal medya platformlarını, üniversite yerlerini, arkadaşlarını terk etmiş olmaları bir tesadüf olamaz. Ve şimdi de bu: daha önce kayıp olan yüzüğün kasıtlı olarak dünyaya sunulması, birinin kasıtlı olarak soruşturmanın motorları. Ama neden? Neden şimdi? Ve kim?

Ve bunları düşünürken, Liam adındaki iyi çocuğu, nazik West Country çapaklı büyük ayı benzeri çocuğu tekrar düşünür. Gitmek için en çok nedeni olan Liam'ın hala burada olduğu gerçeğini düşünür. Hala köyde, hala Maypole House'da öğretmen asistanı olarak çalışıyor. Yeni bir başöğretmenin geleceğini biliyor olmalıydı. Başöğretmenin kulübesinin arka kapısındaki orman girişini biliyor olabilirdi. Zach ve Tallulah'ın kaybolduğu gece oradaydı. Belki yüzüğü o bulmuştur? Belki de Zach düşürdü ve Liam onu bulup bir nedenle sakladı?

Ya da belki ...? Hayır. Bu düşünceye karşı başını sallar. Ne kadar iyi bir çocuk. Zach'e ya da Tallulah'a zarar vermek istemesi için hiçbir neden yok. Hem de hiç. Ama belki de kimin yaptığını biliyordur ve belki sır saklamaktan yorulmuştur.

Telefonunu açıyor ve Dom'a bir mesaj yazıyor:

Liam Bailey ile tekrar konuşmalısın.

Bir dakika sonra Dom cevap veriyor.

İyi fikir.

OceanofPDF.com

Eylül 2018

Polis ormanın girişinde meşguldür. Sophie mutfak penceresinden, yüksek görünürlüklü jile giymiş bir polis memurunun, yine yüksek görünürlüklü jile giymiş ciğer ve beyaz springer spaniel cinsi bir köpeğin ipini tuttuğunu görür. Ön kapının açılıp kapanma sesini duyunca döner ve "Alo?" diye seslenir.

Shaun mutfağa girer, yorgun ve endişeli görünmektedir.

"olsun, Soph," diyor, çıkarıp mutfak tezgahının üzerine koyarak. "Ne başlattın sen?"

"O yüzük," diyor. "Kaybolan çocuğa aitti. Hani şu geçen gün köyde kaybolan çiftten bahsetmiştim ya.

yıl. Yüzüğü Manton'daki bir dükkandan almış ve o gece onunla kız arkadaşına evlenme teklif edecekmiş. Sonra ortadan kayboldular ve yüzük de kayboldu ve şimdi...' Sözleri aceleyle döküldü; bazı nedenlerden dolayı kendini suçlu hissediyor

Garip bir sebep.

"Birisi onu bulmamızı mı istedi?"

Ona göz kırıyor, bu kadar çabuk anlamasına şaşırıyor. "Evet," diyor. "En azından öyle görünüyor.

Buzdolabını açıyor, bir paket jambon çıkarıyor ve kendine bir sandviç yapmaya başlıyor. "Sen de ister misin?" diye soruyor, paketi ona doğru sallayarak.

"Hayır," diyor. "Muhtemelen biraz sonra bir şeyler alırım. Polis gittikten sonra.

"Tanrım," diyor, "bu ihtiyacım olan son şey. Yeni iş, yeni okul yılı, ormanda ölü gençler. İç çekiyor.

Nefesi kesilir. "Cesetleri bulacaklarını mı düşünüyorsun?"

Hayır. Bundan şüpheliyim. Görünüşe göre, kaybolduklarında ormanda iki kez tam arama yapmışlar. Ama de, bir şey bulamasalar bile, basın

bunun üzerine atlayacaklar, değil ? Ve ben de bir medya sirkini yönetiyor olacağım. Tekrar iç geçirdi.

"Benden nefret mi ediyorsun?" diye sorar ona.

"Elbette senden nefret etmiyorum. Ama bana yüzükten neden bahsetmediğini merak ediyorum. Neden bana onu bulduğundan bahsetmedin? Onu kadına, annesine götüreceğinden?"

Yağlı beyaz ekmeğin üzerine tereyağı sürüyor. Yüzündeki kasların derisinin altında gerildiğini, parmak eklemlerinin beyaz ve belirgin olduğunu görüyor. Londra'daki son birkaç yaz haftasını birlikte geçirdiği tişörtlü ve , güneşten bronzlaşmış adamı, hazır gülümsemesi ve gözlerinde şansına inanamayan bir adamın bakışı olan adamı düşünüyor. Bu yeni hayatın bir haftasında onun nereye gittiğini merak ediyor.

'Sanırım endişelenmen gereken daha önemli şeyler olduğunu düşündüm,' diyor. 'Sanırım sıkılmışım ve bir gizemi takip etmenin eğlenceli olacağını düşündüm. Düşündüğümde biraz daha ileri gitti. Başına geldiği için üzgünüm, gerçekten. Umarım her şey yoluna girer.

"Hm," diyor, tereyağı kutusunun kapağını kapatıyor ve buzdolabına geri koyuyor. 'Pek olası değil. Sadece bir personelle konuşmak istediler.

Sophie'nin kalbi hafifçe çarpıyor. "Hangi...? Yani, kim?"

"Liam Bailey mi?" dedi. "Özel eğitim asistanı. Sanırım onunla Kayıt Günü Yemeği'nde tanışmıştınız. Görünüşe göre çocukların kaybolduğu gece oradaymış. Sandviçini kapatıp ikiye böldü. "Yani, evet. Bunun biraz uzayabileceğinden şüpheleniyorum.

'Ama gençlere ne olduğunu öğrenirlerse, o zaman buna değecek, değil mi?

Sandviçini ısıyor ve mutfak tezgahına yaslanıyor, bacakları bileklerinden çapraz, bakışları ayaklarının dibindeki zemine sabitlenmiş. Ağzının kenarındaki tereyağı lekesini silmesini izliyor, çenesinin yemeğine sürtündüğünü duyuyor.

'Özür dilerim,' diyor.

Bakışlarını yerden kaldırıyor ve gözleri onunkilerle buluşuyor ve yüzü rahatlıyor. Ona gülümser. ", " diyor. Bu senin hatan değil. Ve Haklısın. O gençlere ne olduğunu öğrenirlerse, iyi bir şey yapmış . Keşke beni de dahil etseydin, hepsi bu. Unutmayın, Biz artık bir takımız. Sen ve ben. Birlikte çalışacağız. Öyle mi?"

Gülümseyor, adamın ruh halinin yumuşamasına minnettar. "Evet," diyor. "Bunu biliyorum. Seni seviyorum.

Bir süre ona bakar ve bir süre sonra, "Ben de seni seviyorum," der. süre sonra tabağını bulaşık makinesine yerleştirip kordonunu toplarken, 'Bana haber ver,' dedi, 'öğretim asistanına ne olduğunu. Liam'la. Değil mi?

Sophie öğleden sonrasını kampüste dolaşarak geçirir ve gelişmeleri ozmoz yoluyla öğrenmeye çalışır. Okulun bahçe müdürü ve Kerryanne Mulligan ormanda yapılan aramayı denetliyor; ders aralarında dolaşan öğrenciler faaliyeti görünce yavaşlıyor. Drama bahçede dalgalanırken nabzının kabardığını hissediyor. Jacques'ların serasındaki malanın kaba ahşabındaki elini düşünüyor, parmakları toprağı eşeliyor, bulmak üzere olabileceğı dehşet hissi

Korkunç bir şey; o zaman ne kadar yalnız olduğunu, hayatının şemasında ne kadar küçük bir an olduğunu ve o küçük, yalnız anın bir şekilde buna dönüşmesinin ne kadar garip olduğunu hatırlıyor: dedektifler, köpekler, potansiyel bir medya sirki.

Saat üç sularında Sophie nihayet acıktığını hisseder, buzdolabındaki sağlıklı şeylerin hiçbirini beğenmediğine karar verir ve okul yemekhanesinin dışındaki otomata yönelir. Cüzdanının dibinde birkaç bozuk para bulur ve onları makineye yerleştirir. tuzlu ve sirkeli cipsleri ve Sütlü Süt barını alır, onları toplar ve salonun arka tarafındaki dehlizlere doğru yürür. Burada, Kayıt Günü partisinin yapıldığı akşam oturduğu banka oturur ve Liam Bailey'nin ayaklarına bakar.

Güneş bir bulutun arkasından aniden beliriyor ve kadın ışıklara karşı gözlerini kapatıyor. Gözlerini açtığında Liam karşısında durmaktadır. Sıçırıyor.

"Özür dilerim," dedi. "Geldiğimi gördüğünü sanmıştım.

Herkesin içinde gözleri kapalı yakalanmaktan duyduğu utancı gizlemek için gülüyor. "Hayır, sorun değil. Sen nasılsın?"

Omuz silkiyor ve diyor ki, 'Biraz . Polislerden üçüncü dereceden dayak yedim. O yüzüğün oraya gömülmesinin benimle bir ilgisi olduğunu düşünüyorlar. Şaşkınlıkla başını sallıyor.

Sophie bankta ilerliyor ve ona işaret ediyor. Adam önce üniversitenin pencerelerine, sonra da Sophie'ye bakıyor. "Sınıfa dönmeliyim, gerçekten, zaten koca bir dersi kaçırdım.

"sorayım, size ne sordular?" diye .

"Sadece, bilirsiniz, çocukların kaybolduğu geceyle ilgili daha fazla şey. Orada kim vardı. Ne zaman ayrıldım. Ne gördüm. Ne görmedim. Olaydan sonra yüzlerce kez cevapladığım aynı sorular.

Bana yüzüğü gösterdiler ve daha önce görüp görmediğimi sordular. Ben de onlara yüzüğün fotoğrafını gösterdiğinizi söyledim.

Sophie başlıyor. "Yaptın mı?

"Evet. Yani, tüm sorularına yüzde yüz doğru cevap vermek istedim ve "Bu yüzüğü daha önce hiç gördünüz mü?" dediklerinde Onlara gördüğümü söylemek zorunda kaldım. Yani, sorun değil, bundan bir şey çıkarmadılar. Neyse, umarım bu kadar olur. Umarım bana daha fazla soru sormazlar, çünkü size hiçbir şey söyleyemem, zamanlarını tamamen boşa harcamış olurlar. Yanaklarını şişirir ve sonra nefes verir.

"Şey," diyor, "gerçekten işimin başına dönmeliyim. Öğle yemeğinin tadını çıkar," diyor cips ve çikolatasına bakarak.

"Liam," diyor çabucak. 'Gitmeden önce. Jacques ailesi. Hiç onların yapmış olabileceğini düşündün mü? O çocukların kaybolmasıyla bir ilgileri olabileceğini?

"Tabii ki öyle düşündüm," diye yanıtlıyor. "Mantıklı olan tek teori bu.

'Ama neden onlara zarar vermek istemiş olabilirler? Ve bundan nasıl kurtuldular? Ya yüzük? Yüzüğe ne olmuş? Onu oraya kim koymuş olabilir? Ve neden?'

Başını yavaşça sallıyor. "Şimdi gerçekten gitmem gerekiyor," diyor. "Ama belki başka bir zaman buluşabiliriz?

"Evet," diyor, "evet. Lütfen.

Başını ona doğru eğiyor, bir gülümseme atıyor ve uzaklaşıyor. Ama sonra geri döndü ve dedi ki, 'Ah, demek istemiştin! Kitaplarınızı sipariş ettim.

Bütün seri bu sabah elime ulaştı. Hemen ilkini okumaya başladım.

'Çok . Gerçekten buna gerek yoktu. "Biliyorum," diyor. "Ama ben istedim.

Shaun o gece saat sekizde işten eve döndüğünde, polis gitmiş ve okul yeniden dengeye kavuşmuştur.

Güneş çoktan batmış, yazdan kalma gün bir anda sonbahara dönmüştü ve Sophie boş yatak odasında dizlerinin üzerine çökmüş, nihayet bazı eşyalarını yerleştiriyordu.

Nakliyecilerin kutuları, neredeyse, yeni işindeki ilk birkaç gününü olması gerekenden daha stresli hale getirdiği için Shaun'dan sessiz bir özür dilediğinden şüpheleniyor.

Hafta sonu çocukları gelecek ve evi onlar için bir yuva gibi göstermenin zamanı geldi. Adam merdivenlerden kadına sesleniyor ve kadın da ona cevap veriyor: 'Çocukların yatak odasında! Bir dakikaya iniyorum.'

Ama merdivenlerden çıkarken onun adımlarını duyar ve o anda oradadır. Kadının yataklara yeni çarşaf lar serdiğini görür, Lewisham'daki boş yatak odasında yataklarını süsleyen nevresimlerin aynısı. Kadının duvara tablolar astığını, yatakların ayaklarına havluları katladığını, başucu lambalarını taktığını ve koyun postundan halıları yere serdiğini görür. Bunları görünce tavrı yumuşar.

"Tanrım, Soph, çok teşekkür ederim. Bu konu kafamı kurcalayıp duruyordu. Yapacaktım... Yapacaktım... *Bilmiyorum*. Ne zaman yapacağımı bilmiyorum. Sana çok minnettarım. Gerçekten gerek yoktu.'

"Önemli bir şey değil," diyor. 'Şu anda her yerdeyim ve işe gidemiyorum, bu yüzden akılsız bir şey olması iyi. Ayağa kalkıyor ve odayı gözden geçiriyor. Çok güzel görünüyor.

"Bara gidelim mi?" diyor, onu kendine çekerek. "Akşam yemeği için mi?"

Öğle yemeğinde yediği cips ve çikolatayı düşünüyor ve doğru dürüst bir yemek, bir kadeh şarap, buradan biraz uzaklaşmak, sadece Shaun'la baş başa kalmak istediğini fark .

"Bana bir dakika ver," diyor. "Üzerime daha sıcak bir şeyler giyeceğim.

Barın hemen solundaki küçük salonda bir masaya yerleşirlerken Shaun'a, "Burası onların olduğu yer," diyor. 'Zach ve Tallulah. Maypole House'dan çocuklarla birlikte buradaydılar. Hepsi köyün hemen dışındaki bir kızın evine geri döndüler. Liam Bailey de onlarla birlikteydi. Kerryanne'in kızı da.

Shaun başını sallar. 'Resmin tamamını anlamaya başlıyorum. Her şey biraz tedirgin edici. "Peter Doody ile bu konuyu konuştun mu?"

"Evet, daha önce polis buradayken onu aradım. Çok umursamazdı. Çok bıkkın. Açıkça görülüyor ki bu, üzerinde durmak istediği bir konu değil.

Ama okulla bir ilgisi var mıydı? O sırada? Bağlantıdan haberi var mıydı?"

"Evet, o zamanlar bunun bir parçasıydı. Basınla, işin halkla ilişkiler tarafıyla ilgilendi, aileleri mutlu etti. Bunun okulla, çocuklarımızla ya da onların aileleriyle bir ilgisi yok. Çift ortadan kaybolduğunda ilgili öğrenciler çoktan okuldan ayrılmıştı ve Liam ve Lexie o gece istenmeyen bir şey olmadan çok önce okula dönmüştü. Orman teknik olarak okulun malı değil ve Peter'a göre oranın bizimle bir ilgisi yok. Ve bu şekilde kalmasını istiyor."

'Peki ya önceki Jacinta, adı neydi? Tüm bunlar olurken o da burada mıydı?

'Evet, tam da olayın içindeydi. Anlatılanlara göre tam bir kabustu. O sırada bir garson belirir; barın arkasında Sophie hafta başında kahve içmek için geldiğinde Kim. Bembeyaz bir gülümsemeye, 'Merhaba çocuklar! Bu gece ikiniz de nasılsınız?

Sophie onun gülümsemesine karşılık verir ve "Harikayız, teşekkür " der. Siz nasılsınız?

"Bitkinim," diye cevap veriyor. "Beni burada köpek gibi çalıştırıyorlar. Gözlerini . "Menüye bakma fırsatın oldu mu?

"Hayır," diye özür dileyerek cevap veriyorlar. "Biraz şarap sipariş edebilir miyiz? Shaun sorar.

Kesinlikle. Seni kim suçlayabilir ki? Bugün öyle bir gündü ki. Her yer polis kaynıyor. Yine.'

"Oh," diyor Sophie. "Burada mıydılar?

'Evet. Geçen gün köyden kaybolan iki çocuğu biliyorsunuz. Yaz mı? Görünüşe göre her şey yeniden taranıyor. İyi tarafından bakarsak, sıcak Dedektif geri döndü.' Beyaz dişlerini onlara tekrar gösteriyor. "Özür dilerim. Her neyse. Şarap mı dediniz?"

Şarap siparişi verirler ve garson barın arkasına geçene kadar beklerler, sonra Shaun Sophie'ye bakar ve şöyle der: 'İşte, kedi güvercinlerin arasında. Tiger ve Susie ne yapardı?

Shaun'un şakasına gülümsüyor ve omuz silkiyor. Ama içinden düşünüyor ki Tiger ve Susie'nin ne yapacağını biliyor. Zach ve Tallulah kaybolduğunda okulu yöneten konuşurlardı.

Jacinta Croft ile konuşacaklardı.

Şubat 2017

Scarlett o gecenin ilerleyen saatlerinde Tallulah'a mesaj atar. Kanepede Zach'in yanına otururken telefon elinde cızırdıyor ve Zach'in gözlerinin telefonunun ekranını aradığını hissediyor. Scarlett'in adını görünce hemen kapatır.

"Kimdi o?"

"Hiç kimse," diyor. "Sadece Chloe."

"Chloe ne istiyor?"

"Bilmiyorum. Muhtemelen sadece insanlar hakkında konuşmak istiyordur'.

Zach'in sormak istediği sorularla dolup taşıtığını hisseder ama annesi oradadır ve Zach annesi yanındayken her zaman tatlı ve hafiftir.

Mesajı kontrol edebilmesi için Zach'in odadan çıkmasını yirmi dakika beklemesi gerekiyor. Telefonu kanepenin üzerine koyuyor ve Zach geri döndüğünde kolayca gözden uzak bir yere koyabilmek için orada açıyor.

Hey B'den T. Cuma günü okuldan sonra gelebilir misin? Annem bu gece şehir dışında. Belki sende kalabilirsin?

Kalbinin kaburgalarının altında hızla çarptığını hissederek telefonu kapatır. Scarlett, Tallulah'ın sıradan on sekiz yaşında bir kız olduğuna inanıyordu.

kendi hızında gelip gidebilen, bağlılığı olmayan. Ve şimdi Tallulah kendisinin diğer versiyonunu, yani hiçbir taahhüdü olmayan versiyonunu düşünüyor ve diğer Tallulah'ın şöyle düşündüğünü hayal ediyor. Ertesi gün üniversiteye gidecektim, Scarlett'e gidebilirdim, birkaç kadeh bir şey içerdik, geç saatlere kadar kalırdık, ertesi sabah onun parlak mutfağında akşamdan kalma bir halde mısır gevreği yerdik. Birdenbire, öteki Tallulah'nın hayatını dünyadaki her şeyden daha çok ister. Başını oturma odasının kapısına çevirip Zach'i kontrol ediyor ama ondan bir iz yok, bu yüzden olabildiğince hızlı bir şekilde telefonunun ekranına dokunuyor:

Olabilir. Evet. Elimden geleni yaparım.

O haftanın geri kalanında Tallulah, Chloe hakkında bir hikaye oluşturur. Chloe, annesine üniversiteden bir grup çocuğun zorbalığına maruz kaldığını söyler. Chloe annesine olanları anlatamaz çünkü Chloe'nin annesi işleri daha da kötüleştirecektir. Chloe intihara meyilli hissediyor. Chloe bileklerini kesmekten bahsed.

Annesi ona gerçekten birilerine söylemesi gerektiğini söylüyor. Belki üniversite. Tallulah hayır der, Chloe kesinlikle onun üniversiteyle konuşmasını istemez, kimsenin üniversiteyle konuşmasını istemez.

Ve sonra, Cuma öğleden sonra saat dört sularında, Tallulah annesine Chloe'nin aradığını, krizde olduğunu, ona ihtiyacı olduğunu ve onun evine gideceğini söyler. Annesine, "Zach işten dönene kadar Noah'a bakabilir misin?" diye sorar. Sorun olur mu?

Annesi hararetle başını sallar. 'Elbette, evet, elbette. Ama lütfen irtibatta kalalım. Bir şey yapmamı istersen haber ver. Beni ara lütfen, eğer aptalca bir şey yapacakmış gibi görünüyor.'

Tallulah'ın yanağına dokunuyor ve şöyle diyor: 'Sen çok iyi bir insansın, çok iyi bir arkadaşsın. Seninle çok gurur duyuyorum.

Tallulah kendini o kadar suçlu hisseder ki neredeyse kusmak ister. Kendine herhangi bir şekilde ihanet etmeden, Noah'ya veda bile etmeden oradan ayrılır. Köyden çıkarken Chloe'nin kulübesinin önünden geçer ve sadece bir anlığına durur, belki biri izliyordur diye, "Evet, Tallulah'ı Chloe'nin evinin önünde gördüm" diyebilmek için. Ceketinin ceplerinde yedek bir çift iç çamaşırı, bir diş fırçası ve banka kartı vardır.

Bir ya da iki dakika bekledikten sonra bisiklet sürmeye devam ediyor. Zach bir saat içinde işten eve üzere bu yoldan geçen otobüse binecektir, bu yüzden kapüşonunu yukarıda tutarak gölgelerden ve Ağaçların arasında, yolun kenarından ayrılan kaldırımlar. Rahat bir nefes alarak ana yoldan ayrılır; sonra bisikletiyle Karanlık Yer'in kapısına gider ve Scarlett'e mesaj atar.

Buradayım, diye yazıyor. Ben dışarıdayım.

"Güzel görünüyorsun," diyor Scarlett, bisikletini onun için götürüp garajın arkasında gözden uzak bir koyarken.

"Hayır," diye yanıtlar Tallulah. 'Güzel görünmüyorum. Doğruca buraya geldim ve aynaya bile bakmadım.

'Şey, kafamda iki iyi göz var ve ikisi de güzel görüyor. Tallulah gülümser ve Scarlett'i eve kadar takip eder.

Toby onları koridorda karşıyor ve büyük mutfak eklentisindeki oturma alanında onlara katılıyor.

"Üniversite nasıldı?" diye soruyor Scarlett.

'Bugün gitmedim. Haftada sadece üç kez gidiyorum. "Oh," diyor Scarlett. "Nasıl olur?"

Tallulah, "Kursun işleyişi böyle," diye yanıtlıyor ve ebeveyn olarak diğer rolüne uygun bir zaman çizelgesi oluşturmak için kurs yöneticisiyle yakın bir şekilde çalıştığından bahsetmiyor.

"Yani geri kalan zamanda evde mi çalışıyorsun?" "Evet.

Scarlett, 'Bu harika,' diye yanıtlıyor. "Kendi odan var mı?"

"Evet," diyor tekrar. Teknik olarak yalan değil. Teknik olarak kendi odası. Sadece erkek arkadaşı ve sekiz aylık bir bebekle paylaşıyor.

"Eviniz ?

"Bu.. Bilmiyorum. Sadece bir ev gibi. Bilirsiniz işte. Bir kapı, birkaç pencere, bir merdiven, birkaç oda. Öyle değil...' Kolunu bir yay şeklinde açıyor

İçinde oturdukları olağanüstü cam yapı boyunca. "Evet, sanırım burası gibi pek bir yer yok.

"Eski eviniz nasıldı? Guernsey'de mi?"

"Oh, bilirsin. Oldukça da muhteşem. Tam bir uçurumun kenarında. Denize bakıyor. Hala bize ait.'

"Vay canına," diyor Tallulah, bir değil, bu kadar inanılmaz iki mülke sahip olma fikri karşısında yavaşça başını sallayarak.

"Ayrıca babamın Bloomsbury'de bir dairesi var.

"Londra'da bir dairesi mi var?"

Evet. British Museum manzaralı bir çatı katı. Gerçekten harika.'

Tallulah tekrar başını sallar. "Bu kadar zengin olmak nasıl bir şey?" diye soruyor. Scarlett gülümsüyor ve ayağa kalkıyor. "Güzel, sanırım. Ama, bilirsiniz,

Sizinle birlikte yaşamak isteyen bir babanız, sizi seven bir anneniz ve her zaman yapacak daha iyi bir işi olmayan bir erkek kardeşiniz olması da güzel olurdu. Normal bir aile olmak güzel olurdu. *Gogglebox*'takiler gibi. Bilirsin işte. Arkasındaki içki dolabını işaret ederek, "Rom? Yoksa çok mu erken?"

Tallulah duvarda asılı büyük boy saatin üzerindeki saate bakar Yanında. Saat beş oldu. Zach şimdi işten ayrılıyor olacak. Yaklaşık kırk beş dakika sonra eve varacak ve Tallulah'ın annesi ona Tallulah'ın nerede olduğunu açıklayacak ve onu aramaya çalışacak ve o da Aramasını görmezden gelir ve mesajla ona bir yalan gönderir. O zaman sarhoş olmak istemez. Kafasını toparlaması gerekiyor.

'Saat altı daha iyi olur,' diyor.

Scarlett gülümsüyor. İçki dolabına dönerek, 'Sen' dedi, 'iyi bir etki bırakıyorsun. Öyle olabileceğinizi hissetmiştim. Bir fincan çay?'

"Bir fincan çay çok iyi olurdu.

Gökyüzü kararmaya başlıyor. Tallulah evin arkasındaki ağaçların tepesinde morlukların büyüdüğünü görüyor, gecenin seçeneklerini kapatmaya başladığını hissediyor.

" kalacak mısın?" diye sordu Scarlett, sanki onun düşüncelerini okuyormuş gibi. 'Henüz bilmiyorum. Belki kalırım.

"Belki mi?" diye alaycı bir şekilde cevap verir.

"Evet, belki. Tallulah gülümser ve hayatında daha önce hiç yapmadığı bir şey yaptığını fark eder. Flört ediyordu. Scarlett'in vücudunun dış hatlarına, çıkıntılı açılara, kirli eşofmanının kıvrılmış manşetinin altından görünen uzun kirli beyaz bileğine, deriye baskı yapan kıkırdak ve kemik çizgilerine bakarken bir an için bunu düşündü. Scarlett'in spor çoraplarındaki topaklara, joggers'ının dizlerindeki köpek tüyü lekelerine bakıyor. Saçlarının havlu tokadan yarıya kadar sarkmış haline bakar. Saçındaki büyük lekeye bakıyor.

Çene çizgisi ve dudaklarının kuru göründüğünü ve onlara biraz merhem sürmesi gerektiğini not eder. Çok zayıf, çok pasaklı ve belki de bu sabah ve hatta bu hafta duş bir kıza bakar. Yalnızken rom içen, onu bunaltmakla tehdit ettiklerinde arkadaşlıklarını ve onun için fazla iyi olduklarında erkek arkadaşlarını kesen bir kız görüyor.

Unutulmanın eşiğinde, belki de tutunacak bir şey arayan bir kız görüyor ve bir şekilde o şeyin kendisi olduğunu biliyor.

Scarlett musluktan çaydanlığı doldururken, "Pekala," dedi. 'O zaman seni ikna etmek için ne yapabileceğime bakmam gerekecek.

"Annen nerede?

Londra'da babamla randevu gecesi. Etrafta birilerinin olabileceğinden şüphelendiğinde habersizce ona uğruyor. Bilirsin işte.

"Yani, bir ilişki mi yaşıyorsun?

"Evet. Bu tür şeyler. "Peki öyle mi?

"Bir ilişkiniz mi var? Omuz silkiyor. "Kim bilir. Muhtemelen. Adam zengin ve yaşlı. Zengin yaşlı adamların mega olur. çekiyor ve çaydanlığı tekrar tabanına koyuyor. "Her neyse. Umurumda değil. Bu sadece yaşlı insanlar için.

Ellerinde çay fincanlarıyla ve Scarlett Sonos hoparlör sistemine bir çalma listesi koyar ve bir süre hayatları, ebeveynleri, planları hakkında sohbet ederler. Bir noktada hava tamamen kararır ve Tallulah telefonu çaldığında sessizce şaşırır.

Telefonu çeviriyor, ekrana bakıyor, Zach'in adını görüyor, ekranı kilitliyor ve telefonu ters çeviriyor.

"Kimdi o?

'Hiç kimse,' diye yanıtlıyor.

Birkaç saniye sonra telefonu tekrar çalıyor. Bu sefer telefonu açıyor ve "Üzgünüm, buna baksam iyi olacak" diyor.

Zach'in mesajı şöyle:

Chloe senin sorunun değil. Ona Samaritans'ı aramasını söyle. Sana ihtiyacım var. Noah'in sana ihtiyacı var.

Cevap vermeden önce bir an duraksıyor.

Ne kadar sürerse sürsün burada olacağım. Gece kalabilirim. Lütfen bana bir daha mesaj atma.

Ekranı tekrar kilitlediği anda telefonu çalmaya başlar. O aramayı reddediyor ve telefonu sessize alıyor. Adrenalin mide bulandırıcı bir şekilde pompalanır. Kalbini normale döndürmek için sertçe nefes alır.

"Bela mı? Scarlett soruyor.

"Hayır," diye yanıtlıyor. "Önemli bir şey değil.

Duvardaki büyük saate tekrar bakar. Beş elli bir yazıyordu. Scarlett'e kaşlarını kaldırarak, "Saat rom mu?" dedi.

Scarlett ayağa fırlayıp dolaba doğru ilerleyerek, "Tabii ki," dedi. "Tabii ki.

Tallulah ertesi gün, kalın krem perdelerin arasından süzülen sabah güneşinin muhallebi sarısı ışığında uyanır. Telefonu ona saatin yedi on beş olduğunu söylüyor. Solundaki yastığın üzerinde Scarlett'in ayaklarından biri vardır; yumuşak

beyaz tenli, mükemmel ayak tırnakları siyaha boyanmış, bir profesyonel tarafından yapılmış, yalan

canlandırmak için çok uğraştığı sert ve hazır imajı. Tallulah ayak

tırnaklarına bakar, onu Manton İstasyonu yakınlarındaki süslü manikürcüde

pembe duvarlar ve ısıltılı minderler, elinde telefonu, deri sandalyede ayaklarını Vietnamlı maskeli bir kıza doğru uzatmış.

Tallulah hiç manikür ya da pedikür yaptırmadı. Çok utanırdı.

Kendini oturur pozisyona getirdiğinde akşamdan kalmalığı vücuduna sızmaya başlar. Telefonundaki mesajları kontrol eder. Zach'ten on üç mesaj. Onları okuma zahmetine girmiyor. Bir tanesi annesinden, gece 2'de gönderilmiş.

Sadece kontrol . Umarım Chloe ile her şey yolundadır. Zach yatıya kalacağını söyledi. Noah ile her şey yolunda. Seni seviyorum anne.

Scarlett'in yorganının ağır tüylerinden yavaşça sıyrıldı ve büyük boy yatağından kayarak ayakları yumuşak koyun postunun üzerine indi. Scarlett'in başı yorganın alt ucuna gömülmüştü, sadece küçük bir tutam mavi saç görünüyordu. Tallulah'nın kafasında bir anı patladı, parmakları o mavi tutamda, dudakları o dudaklarda, Scarlett'in eli ...

Başını sertçe sallıyor. Gerçekten sertçe.

Hayır, diye düşünüyor. Hayır, hayır, hayır.

Öyle bir şey .

Aklı ona oyun oynuyor.

Tekrar Scarlett'e, yorganın altında baş aşağı duran Scarlett' şekline baktı. Neden baş aşağı duruyordu?

Sonra hatırladı, dün gece Scarlett'in elini ittiğini, dudaklarından çektiğini, elini saçlarından çektiğini, 'Hayır, ben öyle biri değilim,' dediğini hatırladı.

Scarlett geri çekildi ve onun gözlerinin içine bakarak, "Peki o zaman, sen de kimsin, otobüsteki Tallulah mı?" dedi.

Tallulah başını salladı ve 'Ben sadece benim' dedi.

Scarlett parmağını dar dudaklarına dayadı, Tallulah'nın dudaklarının biraz önce durduğu yerde gezdirdi, içini çekti ve: 'Ah, pekala,' dedi. İşte böyle. Zamanlama her şeydir.

Tallulah bununla ne demek istediğini bilmiyordu. Ama Scarlett'ten kendisine bir taksi çağırmasını istediğini, eve gitmek istediğini ve Scarlett'in, 'Aptal olma, saat sabahın ikisi, kal,' dediğini biliyordu. Elini kalbine bastırması ve şöyle demişti: 'Tepeden tırnağa uyuyacağız. TAMAM MI?

Tallulah iç çeker ve parmak uçlarına basarak odadan çıkar, kot pantolonunu ve telefonunu alır.

Beyaz mermer banyoda annesine mesaj atar.

Yeni . Her şey . Yarım saate evde olurum. Noah nasıl?

Annesi hemen cevap verir.

O iyi. Kahvaltısını daha yeni yaptı. Aceleye gerek yok. Ne kadar kalman gerekiyorsa o kadar kal. Hazır olduğunuzda geri gelin.

Arka arkaya üç aşk kalbi emojisiyle yanıt veriyor ve sonra kalbi kırık bir şekilde Zach'in mesajlarını açıyor:

Bu saçmalık.

*Benim için vaktin yok ama onun için var mı? Noah
senin için ağlıyor.*

*Kendine anne mi
diyorsun? Bunu
yapamazsın!*

*Tanrı aşkına, evine git, ciddiylim. Ne yapmaya
çalışıyorsun?*

Siktir , Tallulah, siktir git ...

Arada Noah'ın ağladığı kısa ses kayıtları var. Oğlunun gözyaşlarının ardında Zach'in fısıltılarla onu teskin etme sesleri duyuluyor: "*küçük adam, . Annem senden daha çok değer verdiği biriyle birlikte.*

Endişelenme küçük adam, baban senin için burada ve baban seni seviyor, bunu asla unutma ...

Banyonun dışında gıcırdayan döşeme tahtasının bakar ve telefonunu hızla kilitler.

"Lula?

"Evet.

"İyi misin?

"Ben iyiyim. Sadece tuvaletteydim.'

"Bir bebek ağlaması duyduğumu sandım. "Tuhaf," diyor Tallulah sessizce.

Bir süre sessizlik olur ve kadın döşeme tahtasının tekrar gıcırdadığını duyar. Sonra Scarlett, 'Evet. Tuhaf.'

Tıpkı Tallulah'nın hayal ettiği gibi kahvaltılarını birlikte yaparlar.

Çıplak bacaklar, büyük boy tişörtler, lekeli göz kalemi, kalın nefes. Gökyüzü Dışarısı kirli gri, yağmak üzere olan karla dolu. Evin arka tarafındaki büyük cam kutu soğuk geliyor. Scarlett onun titrediğini görünce ona sahte bir kürk atıyor.

Burası Scarlett'in bir gece önce onu öptüğü yerd. Tam burası. Tallulah, üzerinde oturduğu deri parçasına dokunmak için elini uzatır

Scarlett dün gece ona doğru kayarken, elini yüzüne götürdü ve, "Ne kadar güzel olduğunu bilmiyor musun?" dedi.

Neler olduğunu anladığında içinden geçen enerji ürpertisini hatırlıyor.

"Ben..." dedi sessizce, sözcükler neredeyse bir nefes alış verişi gibiydi. "Ne değil?"

Cevap vermedi çünkü veremezdi. Ne olduğunu bilmiyordu. Tek bildiği, Scarlett'le birlikteyken kendini istediği herkes olabilecekmis gibi hissettiğiydi.

Scarlett şimdi ona hoşgörüyle gülümsüyor. 'Tanrım,' diyor. 'tatlısın.'

Tallulah gülümsüyor ve " ok tuhafsın." diyor. Sonra gülümsemesini keser ve "Hiç... Yani, eşcinsel falan mısın?" diye sorar.

"Etiketler," diyor Scarlett, sahte bir teatral tavırla. "Sıkıcı, aptalca etiketler. 'Peki, o zaman, ben ilk kız mıyım...?'

'Evet. Sen ilk kızsın. Oh,' dedi birden, elini yanağına , 'diğer tüm kızlardan ayrı olarak.

"Gerçekten mi?"

Evet. Gerçekten. Ama uzun zamandır ilk kız sensin. Uzun, çok uzun bir .'

Tallulah'ın telefonu  alar. Belli belirsiz bakar. Zach'ten bir mesaj daha.

Ne oluyor Tallulah?

Yine vızıldıyor. Bu sefer bir fotoğraf. Bu Noah. Zach'in yüzü onunkine yakın ve kızgın görünüyor.

Tallulah bir an için korktuğunu hisseder. Zach, Noah'ya zarar verebilecek gibi görünüyor.

Ayağa kalkıyor ve sonra tekrar oturuyor. Hayır, diye düşünüyor, hayır.

Zach asla Noah'a zarar vermez. Asla. Sadece onu kontrol etmek için Noah'ı kullanıyor.

"İyi misin?"

"Evet. Ben sadece... erkek arkadaşım. "Sana acı mı veriyor?"

"Evet. Biraz."

"Ondan uzakta kendi hayatını yaşamanla başa çıkamıyor musun?" " yle bir şey."

Scarlett gözlerini deviriyor. 'Erkekler,' diyor. "Onlar tam bir ezik.

Tallulah'ya doğru eğildi ve soluk gri gözlerini ona dikti. 'Ne yaparsan yap,' dedi, 'seninle oynamasına izin verme. TAMAM MI? Silahlarına sadık kal. Güçlü kal.

Tallulah başını sallar. Yapacağı şeyin bu olduğuna çoktan karar vermişti. 'Şimdi ona gidersen o kazanır ve bir sefere seni kontrol etmesi biraz daha kolay olur. Öyle mi?'

Tekrar başını sallıyor.

Scarlett tekrar arkasına yaslandı. "Aferin kızıma," diyor. "Aferin kızıma.

Ve bu sözleri söylerken, Tallulah içinde bir şeyin kabardığını hisseder, sıcak, sıvı, çiğ ve kırmızı bir şey ve kasıklarından kalbine ve uzuvlarına doğru akar ve ayağa fırlar ve adımlarını atar

Scarlett'e doğru yöneldi çıplak bacaklarını Scarlett'in bacaklarına dayayıp onu öptü.

OceanofPDF.com

Eylül 2018

Ertesi sabah Sophie, Deptford'daki kuaförünü arar ve o günün ilerleyen saatleri için bir randevu alır.

"Bugün Londra'ya gidiyorum," diyor Shaun'a, "Danimarka gezisi için saçımı yaptıracam."

"Danimarka gezisi mi?"

Evet. Sana söylemiştim. Hatırladın mı? Gelecek pazartesi mi? Sadece bir gece için.' Dalgın bir şekilde başını sallıyor. "Köydeki kuaförü kullanamaz mısın?" "Hayır," diyor, "kesinlikle olmaz. Ayrıca, Londra'ya gitmek istiyorum. I

öğle yemeği için biriyle buluşabilir. Bunu bir gün yap.' Tekrar başını sallar. "Bu çok hoş.

Otuz dakika sonra ona az önce anlattıklarını tekrar sorarsa, hiçbir fikri olmayacağından .

"Bugün polisle neler oluyor?" diye soruyor, kravatını gömleğinin yakasının arkasından geçirilişini izlerken. "Geri gelecekler mi?"

"Hiçbir fikrim yok. Sanırım masama gittiğimde öğreneceğim.

Yakasını kravatının ilmeğine doğru düzleştiriyor ve aynada düzeltiyor. Shaun'u takım elbise ve kravatla görmek, göğüs kıllarındaki gri benekler, şık deri ayakkabılar, küçük insanların ona baba demesi ilk başta onu heyecanlandırmıştı. Arkadaşlarıyla bir şeyler içmeye gider ve "Sonunda bir yetişkinle, yani gerçek bir erkekle birlikte olmak çok güzel" derdi. Onlar da coşkuyla başlarını sallıyor ve ona ne kadar şanslı olduğunu söylerlerdi. Ama şimdi bu güven verici olgunluk başka bir şeye dönüşmeye başladı; bir tür katılığa. Kravatı daha düz ve sıkı oturuyor gibi görünüyor. Çene çizgisi daha sert. Sarımları daha kısa, neredeyse ani.

Ona yaklaşıyor ve yanağından öper. Adam şaşkınlıkla ona bakar.

"Güzel bir hafta sonu geçireceğiz," diyor. "Çocuklarla birlikte. Öyle mi?" "Umarım," diyor, "gerçekten öyle umuyorum."

Maypole House'un önceki müdürü Jacinta Croft'u bulmak kolay olmuştu. Şimdi Pimlico'da büyük bir özel kız okulunun müdürü. Onun Sophie, dizüstü bilgisayarının ekranından, yeni pozisyonuyla ilgili bir basın bülteninin başında ona gülümsüyordu. Krem rengi bir bluz giymiş, boynunda altın bir zincir olan yaşlanmayan bir sarışın.

Sophie öğle vakti kuaför randevusundan çıkar, Deptford'dan Londra Köprüsü'ne giden trene biner ve ardından metroya biner.

Londra Metrosu'nun sıcak tınısı onu sarıyor, yağlı metalin ve geri dönüştürülmüş nefesin tanıdık kokusu, koltukların üzerine serpiştirilmiş *Metro* kopyaları, hafifçe ileri geri sallanma. Gözlerini kapatır ve onu içine çeker.

Pimlico'da Google Maps'teki yönergeleri takip ederek Jacinta'nın okuluna gider. Okul, ön kapıda buluşan ayna gibi kıvrımlı basamakları olan Jacobean bir binada yer alıyor.

Jacinta'ya yazmadı. Bir e-postanın bir asistana ya da sekretere gideceğini ve davayı polise bırakmanın en iyisi olabileceğini öneren kibar bir yanıt alacağını biliyordu. Bunun yerine zili çalar ve içerideki masada oturan genç kadına bir prospektüs almak istediğini söyler

İçeride genç kadınla, gelecek ay Londra'ya gelecek olan üvey kızı Pixie hakkında çok ayrıntılı bir konuşma yapıyor.

New York'a onunla ve babasıyla yaşamaya gitti. Pixie çok zeki, çok yaratıcı, dil konusunda mükemmel, avukat olmak istiyor. Genç kadına sorar

Okul hakkında bir sürü soru sorduktan sonra ona yeni müdürü soruyor ve genç kadının yüzü aydınlanıyor ve Jacinta'nın inanılmaz bir kadın olduğunu, burayı tamamen değiştirdiğini, tüm kızların onu sevdiğini, ilham verici ve besleyici olduğunu söylüyor ve Sophie, 'Tanrım, kulağa harika geliyor. Onunla tanışma şansım olduğunu sanmıyorum, değil mi?

"Oh," diyor. 'Hayır, korkarım olmaz. Bütün öğleden sonra toplantıdaydı.

"Anlıyorum. Benim kardeşim de Upfield Common'daki bir okulda başöğretmen. Her zaman çok meşguldür.'

"Upfield Common?" diyor genç kadın. 'Evet.

Surrey Hills. Orayı biliyor musunuz?'

'Şey, hayır, tam olarak değil, ama Jacinta'nın buraya gelmeden önce orada olduğundan oldukça eminim. Okulun adı neydi?'

"Adı Maypole House. Sanırım.'

Genç kadın ellerini çırparak, 'Evet! Maypole House. Eskiden öğretmenlik yaptığı yer. Ne tesadüf. Kardeşinizin orada çalıştığını söylemişsiniz?'

"Evet, orada yeni başladı. Vay canına, bu gerçekten bir tesadüf.'

Sophie kurnazlığıyla nereye varacağını bilmiyordu ama plansız anlatısı kafasında çözülmeye başladığı anda genç kadın omzunun üzerinden dikkatle baktı, ayağa kalktı ve "Jacinta!" diye seslendi.

Sophie arkasını döndüğünde, siyah polo yaka kazağı ve kırmızı ekose pantolonuyla giriş holünde yürüyen ufak tefek bir kadın görür. Sarı saçları ensesinde toplanmıştı ve boyunu uzatmaya çalıştığı belli olan inanılmaz yüksek topuklu giymişti. Masanın arkasındaki kadına soru sorarcasına gülümsüyor. "Alice!" diyor. "Sizin için ne yapabilirim?'

"Kusura bakmayın, meşgul görüyorum ama bu hanımefendi üvey kızı için bir prospektüs istemeye gelmişti, sohbet ediyorduk ve meğer kardeşi sizin eski yerinizde başöğretmenmiş.

Jacinta'nın gözleri kısılır ve merakla Sophie'ye bakar. Boynundaki zincire dokunur ve "Eski yer...?" der. Pardon, adınız neydi? Korkarım anlayamadım.

Sophie aceleyle, "Susie," diye cevap verdi. "Susie Beets.

"Jacinta Croft." Ona küçük porselen bir el uzatıyor. "Tanıştığımıza sevindim Susie. Kardeşin Maypole House'da mı demiştin?'

'Evet, bu döneme yeni başladı, ama aman Tanrım, kendini iyice kaptırdı. Dönemin başlamasına sadece birkaç gün kaldı ve görünüşe göre polis şimdiden okulun her yerinde.

Jacinta'nın tepkisini yakından izliyor ve göz kapaklarının seğirdiğini, elmacık kemiğinin altındaki bir kasın hafifçe kasıldığını görüyor.

"Gerçekten mi?" dedi ve Sophie'yi nazikçe masadan uzaklaştırıp, eski baş kızların isimlerinin yazılı olduğu ahşap panellerle kaplı bir oyuğa götürdü.

"Evet," diye devam ediyor Sophie samimiyetsizce. 'Görünüşe göre, geçen yıl okulun yakınlarında bazı çocuklar kaybolmuş ve şimdi arazide yeni kanıtlar bulmuşlar. Yani, aslında, eğer geçen yıl oradaysanız, belki biliyorsunuzdur?'

Bu son soruyu gözlerini kocaman açarak soruyor. Susie Beets'i o kadar iyi yansıtır ki Sophie'den geriye neredeyse zerre kadar bir şey kalmıyor.

Jacinta'nın küçük kemikli yüzü yine seğiriyor. "Genç çifti mi kastediyorsun?

"Evet," diye yanıtlıyor Sophie. "Sanırım bu doğru. Kardeşim bana pek bir şey anlatmadı.

"Çok gençtiler. Bir bebekleri vardı. Korkunç bir şeydi. Başını iki yana sallıyor. "Bildiğim kadarıyla onlardan hiçbir iz bulamadılar. Ama Tanrım, sonrasında çıkan dedikodular. Tekrar başını sallıyor ve bir elini boynuna götürüyor. "O kadar çok dedikodu, o kadar çok komplo teorisi. Çünkü, ne yazık ki, kardeşiniz bunun farkında mı bilmiyorum ama çiftin kaybolmadan önce evinde bulundukları kız Maypole House'un eski bir öğrencisiydi. Yanlarında okulun eski bir öğrencisi, bir öğretmen asistanı ve okul müdürünün kızı da vardı. Bu yüzden okulun bakış açısına göre her şey bir süreliğine çok karışık bir hal aldı.

O çocuklar o sırada bizim bakımımız altındaydı. Ayrılmak istememe neden olan şeylerden biri de buydu. İç çekiyor. 'Zavallı kardeşin, her şeyin yeniden ortaya çıkması. Tam olarak ne buldular?

"Oh," diyor Sophie. 'Kulübenin hemen arkasındaki ormanda bir şey olduğunu söyledi? Bir yüzük mü?'

"Yüzük mü? Jacinta bir kaşını kaldırır. "Ne tuhaf. Söyleyeceğini sanmıştım-' Durdu.

Sophie ona sorgulayıcı bir şekilde bakar.

"Hiçbir şey," diye devam ediyor. "Sadece bir yüzüğün neden tüm olayı tekrar su yüzüne çıkaracağından emin değilim. Gözleri Sophie'nin arkasındaki duvarda asılı saate kaydı. "Gerçekten üzgünüm," dedi. "Gitmek zorundayım. Ama lütfen kardeşinize yeni işinde bol şans dileyin.

Sophie gülümser ve Jacinta'ya tekrar teşekkür eder.

Sonra gitmek için dönüyor ve masadaki Alice adındaki kıza el sallıyor.

Sürgülü cam kapıya doğru ilerlerken Alice seslenir, 'Bayan Beets. Prospektüsünüzü unutmayın. Pixie için.'

Sophie geri döner ve kadının elinden parlak broşürü alır. "Teşekkür ederim," dedi neşeyle. "Neredeyse unuttuğuma inanamıyorum!

Sophie köşeyi dönüp Vauxhall Köprüsü Yolu'na geri dönerken zorlukla nefes alıyor. Bir geri dönüşüm kutusu bulur ve prospektüsü içine atar.

Sonra saate bakar ve hala erken olduğunu ve Upfield Common'a dönmek için hiç acelesi olmadığını fark eder, bu yüzden Victoria'da çalışan arkadaşı Molly'ye mesaj atar ve öğle yemeği için müsait olup olmadığını sorar. Molly hemen müsait olduğunu söyler.

Birkaç dakika sonra fıstıklı, uğultulu brasserie'yumuşak deri banketine kaydığında, her şeyin ondan uzaklaşmaya başladığını hissediyor: varlığının uzaklığı, ormanın yanındaki kulübedeki yatak odalarının eğimli tavanının altındaki gece sessizliği, evin arkasındaki küçük gül ağacı Otobüs durağı, Swan & Ducks'ta barın arkasında bardakları parlatan Kim Knox'un hüzünlü yüzü, Shaun'un kırılğanlığı, kravatının titizliği, günlerdir görmediği gülümsemesi. Birden sanki hiç gitmemiş gibi, sanki bunların hiçbiri yokmuş gibi; sadece o ve Molly, bir kadeh şarap ve üç iş adamı Yolun karşısında aç gözlerle onları izliyorlardı ve bu onları neredeyse şok ediyordu. Yemek sona erdiğinde Sophie, Deptford'daki dairesine dönmeyeceğini, bunun yerine Victoria'dan çıkan hantal, gıcırdayan bir trene bineceğini ve kırk beş dakika boyunca oturup Londra'nın uzaklarda kayboluşunu izleyeceğini söyledi.

Ceketlerini giyip yola çıkmaya hazırlanırken Molly'ye, "Londra'yı çok özledim," diyor.

'Çimenler her zaman daha yeşildir,' diyor Molly. 'taşrada yaşamak için her şeyimi verirdim. Yakışıklı bir başöğretmenle. Ve *kira yok*.

Sophie gergin bir şekilde . "Biliyorum," der. "Biliyorum. Ben sadece... biraz kaybolmuş hissediyorum.

'Yolunu bulacaksın,' diyor Molly. 'Daha iki hafta bile olmadı. Ayaklarının üzerinde duracaksın. Sen çok esnek bir insansın, Soph. Her zaman da .

Sophie ve Molly restoranın dışında yollarını ayırdıklarında saat neredeyse iki buçuktu. Sophie bir an için olduğu yerde durur, ayakları garip bir şekilde yerine yapışmıştır. Caddenin karşısındaki Victoria istasyonunun karanlık şekline bakar. Geri dönmeye hazır hissetmiyordu. Henüz değil. Oxford Circus'a giden bir metroya biner ve bir saat boyunca çileden çıkaran

Kaldırımlar ya çok yavaş ya da çok hızlı yürüyen insanlarla dolu. Zara'nın bir şubesinin, Gap'in bir şubesinin etrafında körlemesine dolaşılıyor, bir tarafa giriyor

Selfridges'e girdi ve hiçbir şeye bakmadan diğerinden çıktı. Kafası her şeyle ve hiçbir şeyle çalkalanıyor. Upfield Common'a geri dönmek istemiyor ve bu düşünce onu ürpertiyor.

Yürümeye devam ediyor ve devam ediyor. Bir Starbucks'ta oturuyor ve kağıt bardaktan demli çay içiyor. Bir kitapçıda kitaplara bakıyor, Kurgu D-F bölümündeki sırtları kontrol eder, sadece bir P kopyası bulur. J. Fox kitabı ve iç çekiyor. Mağazalarda hiç yoksa şaşmamalı. Marble Arch'taki devasa Primark'ta dolaşır ve yedi sterline üç çift dantelli pantolonla çıkar.

Saat dört buçuk. Hâlâ eve gitmek istemiyor.

Mayfair'in arka sokaklarından geçip Park Lane'e doğru ilerlerken aklına Jacinta Croft geldi. Konuşmaları sırasında bir noktada durmuştu, değil mi? Sophie'nin ona yüzükten bahsettiği anda durmuştu. Ne demişti? Beklemekle ilgili bir şey.

Ormandan başka bir şey daha çıkarılabilir mi?

Sophie, Google'da Jacinta'nın okulunun numarasını bulur ve arar. Şaşırtıcı bir şekilde doğrudan bağlanır ve bir dakika sonra Jacinta'nın sıcak ama profesyonel sesi onu karşılar.

"Senden tekrar haber alacağıma dair bir his vardı içimde," diyor.

OceanofPDF.com

Eylül 2018

Kim'in telefonu çalar. Mutfak lavabosunun kenarında dengede durduğu yerden telefonu alır ve *Megs* ismini görür. Önce "Megs beni neden arıyor ki?" diye düşünür. Sonra hatırlar.

Cevap düğmesine basıyor ve merhaba diyor.

"Kim. Ben Megs."

"Evet," diyor. "Sanırım Dom'la konuştun?" "Evet, dün aradı. Neler oluyor?"

"Sana yüzükten bahsetti mi?"

Evet. Bana yüzükten bahsetti. O mübarek ormanı bir kez daha aradıklarını söyledi. Hepsi bu . Başka bir gelişme var mı?' Kim iç geçirdi. Hiçbir şey. Liam'la tekrar konuştular.

Kerryanne'in kızı. Yüzüğün yanındaki tabeladaki yazıları inceleyen bir el yazısı analistleri var.

"Parmak izi mi?" diyor Megs. 'Yüzükte mi? Hiç buldular mı?'

"Polis aldı. Eminim parmak izi arayacaklardır. Ama onu bulan kadın, kuyumcunun adını bulmak için kutuyu temizlemek zorunda kaldı, bu yüzden üzerinde herhangi bir parmak izi olması pek olası değil.

Megs telefonda mırıldanıyor. Sonra da "Neyse, ?" diye soruyor.

Kim hafifçe başlar. Havadan sudan konuşmayı beklemiyordu. "Ben iyiyim. Bilirsiniz, biraz korktum."

"Evet," diyor Megs. "Biraz tuhaf, değil mi?"

Megs'e torununu sorma fırsatı vermek için Kim'in kasıtlı boş bıraktığı bir ara var. Ama sormaz.

"Her neyse," diyor Megs onun yerine. 'Beni haberdar et. Sonunda gerçekte ne olduğunu öğrenebileceğimize inanamıyorum.

"Ben de öyle," diyor Kim. Sonra Megs'in ses tonunda bir yumuşaklık sezerek, 'Nasılsın? İyi başa çıkabiliyor musun?

Megs'in nefesini içine çektiğini duyar. "Hayır," der sonunda. "Hayır. Pek sayılmaz. Ama olan oldu, değil mi? Sadece büyük kızını çekmelisin pantolonunu indir ve işine bak.'

"Herhangi bir düşüncen var mı?" diye soruyor Kim, "Herhangi bir teorin var mı? Ne olduğu hakkında? Çünkü her zaman birlikte kaçacaklarını düşündün. Öyle değil mi?

Bu soruyu nazıkçe soruyor, sanki kırmak istemediği küçük bir yumurtaymış gibi.

"Şey, evet. Ben de öyle düşünmüştüm. Ve dürüst olmak gerekirse, bir parçam hala öyle düşünüyor. Gerçekten mantıklı olan tek şey bu.

"Bunu anlayabiliyorum," diye dikkatle devam ediyor Kim. 'Bazı insanların bir anne ve babanın gün batımına doğru birlikte yürümek için oğullarını terk edeceğini düşünebileceğini görebiliyorum ve evet, bunun olabileceğine katılıyorum. Bazı insanlar bunu yapabilir. Ama Tallulah yapmaz. Zach de yapmazdı. O Nuh'a tapardı. Tallulah'a evlenme teklif edecekti. Üçü için bir daire depozitosu biriktiriyordu. Biliyorum Megs, onların birlikte mutlu mesut bir yerde yaşadıklarını, bulunmak istemediklerini düşünmek daha kolay, ama bu mantıklı olduğu anlamına gelmiyor. Çünkü gerçekten mantıklı değil.

"Bazen merak ediyorum.." diye başlıyor Megs, sonra duruyor. "Bilmiyorum," diyor. "Bebeğin gerçekten Zach'ten olup olmadığını hiç merak ettin mi?

Kim kafasının içinde bir şeyin çarptığını hissediyor. Hiçbir şey çünkü kelime bulamıyor.

'Yani, bu sadece bir teori. Ama bunu açıklayabilir.' "Neyi açıklayabilir?

"O gece her ne olduysa. Belki Zach babası olmadığını öğrendi ve kavga çıktı. Belki de o kadar aşağılanmıştı ki eve gelemeyecek kadar utanarak çekip gitti. Ve belki de Tallulah'a karanlıkta bir şey oldu. Ya da belki o da bu utançla yüzleşemedi. Bilirsin işte.'

Kim bir şey söylemek için ağzını açıyor ve sonra tekrar kapatıyor.

Megs devam ediyor: "Çünkü Noah'nın Zach'e çok benzediğini hiç düşünmemiştim ve genellikle bebekler babalarına benzerler, değil mi? Noah ise hiç benzemiyordu. Diğer torunlarımda olduğu gibi onunla da hiçbir zaman bir bağ hissetmedim. I-'

Kim aramayı sonlandırmak için telefonunun ekranına parmağıyla vuruyor ve sanki onu yakıyormuş gibi mutfak tezgahının üzerine bırakıyor. Mutfak tezgahının kenarına yaslanarak hafifçe geriye doğru sallanır.

İşte, diye düşünüyor, işte orada. Sonunda. Megs, Noah'ın Zach'in oğlu olduğuna inanmıyor. Tallulah'ın başka bir çocukla yatıp hamile kaldığını ve sonra da Zach'e bebeğin kendisinden olduğunu söyleyerek ona sağladığını düşünüyor. Zach'in ailenin bir parçası olmasına izin için neredeyse altı ay boyunca yalvarması gerekmesine rağmen. Sadece bu da değil, Megs bir şekilde Zach'in kaybolması ile Tallulah'ın kaybolmasının ayrı olaylar olduğunu düşünüyor. Zavallı, hadım edilmiş, boynuzlanmış Zach, Tallulah'ı ya karanlıkta öldürülmeye ya da utanç içinde çocuğundan kaçmaya terk ederek çekip gitmiştir.

Kim mutfağına bakıyor. O anların hayaletlerini görüyor. hayal bile edilemeyecek bir tarihe karıştı. Minik Noah mama sandalyesinde, yanakları renkten renge girmiş, ahududu üfleyebildiğini keşfetmenin sevinciyle yumruğunu tepsiye vuruyor. Tallulah onu çekerken telefonla konuşuyor ve gözleri yaşaracak kadar gülüyordu. Üçünü birbirine bağlayan saf beyaz aşk. Kim'in küçük mutfağını odanın en uzak köşelerine kadar doldurması. Ve şimdi Tallulah gitti ve Noah günlerini ya evden uzakta kreşte ya da burada Kim'in düğmelerine olabildiğince sert basarak geçiren, ahududuları yapabildiği için değil, annesi bir gecede ortadan kaybolduğunda geriye kalanlardan Kim'in onun için oyduğu dünyaya duyduğu tiksintiyi ifade etmek istediği için üfleyen, ekran takıntılı iki yaşında bir çocuk. Kim çok yalnız ve dünyası çok küçük geliyor. Ve her şeyi geri istiyor, hepsini.

Başını göğsüne yaslar ve gözyaşları tükenene kadar ağlar.

Mart 2017

Scarlett Mart ayının başında Manton Koleji'ne geri döner. Tallulah annesinin onu siyah bir Tesla'ya bırakışını izler, sürücü koltuğunda koyu parlak saçların üzerindeki siyah güneş gözlüklerinin önerisini görür, deri direksiyonu kavrayan pençeli parmaklarda parlayan mücevherleri ve sonra Yolcu koltuğundan çıkan Scarlett'in belirgin hatları, kapüşonu kalkmış, omuzları çökmüştü. Kapı çarpılır, Tesla uzaklaşır ve Scarlett'in gözleri Tallulah'ninkilerle buluşur.

"Merhaba, sen.

Tallulah onu görünce midesinin bulandığını hissetti. Pijama partisinden bu yana on gün geçmişti ve Scarlett'in telefonlarından, mesajlarından kaçıyordu.

mesajlarını, Snapchat'lerini, sesli mesajlarını, dans eden, yalvaran, öpüşen, zıplayan, dönen, sarılan insanların hiçbir anlam ifade etmeyen GIF dizilerini. Üzgün suratlı selfie'leri görmezden geldi.

Köpeği Toby'nin fotoğraflarıyla birlikte *Nereye gidiyorsun güzel kadın?* Zach'in neler olup bittiğini merak etmemesi için telefonunu her zaman sessizde tutuyor.

"Ee," diye başladı, "merhaba?"

"Annem arıyor," diye başlıyor Scarlett. 'Eğer geri dönmezsem beni büyükannemin yanına göndereceğini söyledi. O da bir telefon etti ve işte buradayım.

Tallulah olduğu yerde hafifçe kıpırdanıyor. Acı soğuk bir sabah ve Havada, ellerinin arkasındaki deriye değdiği yerde acı veren dondurucu yağmur lekeleri var. Ellerini paltosunun ceplerine sokuyor ve 'Üzgünüm, hiçbir şeye cevap vermedim' diyor.

Scarlett omuz silkiyor ama cevap vermiyor.

Ben Zach. Bilirsin işte. O hep oradadır.'

"Pazar günü gelebilirdin. Futbol oynadığı zaman. Scarlett'in sesi kırılğan, her zamanki gürültüsünden ve ses tonundan daha az.

"O Cuma gecesi yüzünden hâlâ kızgın. Tallulah bu kelimelerin dudaklarından dökülmesinden nefret eder. Kulağa çok acınası geliyorlar.

"Kimin umurunda? Scarlett cevap verir. 'Zach'in ne düşündüğü kimin umurunda? Sen on sekiz yaşındasın, Tallulah. Yaşlı ve evli bir kadın değilsin. Ona sadece umursamadığını söyle. Ona kendini becermesini söyle.

"Yapamam.

"Neden olmasın? Ne olacağını düşünüyorsun?"

"Hiçbir şey," diyor, yumruklarının bileklerinde hissi, bazen saçlarını biraz fazla sertçe çekiştirmesini düşünerek. "Hiçbir şey.

Birlikte üniversite bahçesine doğru yürürler ve bir süre sessiz . Sonra Scarlett, "Peki, seninle aramızdaki mesele nedir?" diye sorar.

Tallulah etrafına bakınarak kimsenin onları duymadığından emin olur.

"Bilmiyorum. Ben-' Durdu ve Scarlett'in yüzüne döndü ve onunla kısık bir fısıltıyla konuştu. 'Bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum. Ne düşüneceğimi bilmiyorum.

"Bundan kaçmak bunu çözmene yardımcı olmayacak.

"Biliyorum. Sadece... zamana ihtiyacım var. Her şey benim için yeni.

Scarlett'in yüzü yumuşar. 'Bu arada annem hakkında yalan söylüyordum. Beni üniversiteye geri dönmeye zorlamadı. Geri dönmeyi ben istedim.

Tallulah ona merakla bakar.

"Bu şekilde diye düşündüm. Bilirsin işte, Zach the Ballsack sana ne yapıp ne yapamayacağını söylemeden.

Tallulah bastırır. *Zach the Ballsack*. Sonra daha ciddi bir şekilde, 'Şimdi gitmem gerek. Zaten geç kaldım.

'Öğle yemeğinde görüşürüz o zaman, belki kantinde? Olur mu?"

Tallulah, Scarlett'in öğle yemeğinde buluşacakları, bir şey olacakları şeklindeki parlak gözlü varsayımı karşısında, geçen hafta boyunca inşa ettiği kararlılığın çatırdamaya ve parçalanmaya başladığını hissediyor.

Scarlett gitmek için dönerken, 'Scarlett,' dedi.

"Evet.

Tallulah sesini alçaltarak fısıldar. "Bu," diyor. Bir eliyle ikisinin arasını işaret ediyor. 'Bu gizli, değil mi? Sadece biz mi? Başka kimse yok mu?"

Scarlett başını salladı ve iki parmağını yanağına yan yana koydu. 'Scout'un onuru,' diye fısıldadı. 'Sen ve ben. Başka kimse değil. Sonra parmaklarını ağzına götürüp öpüyor ve Tallulah'ya doğru çevirip üflüyor. *Sonra görüşürüz* der ve gider.

Sonraki birkaç hafta boyunca Tallulah ve Scarlett bir tür rutin geliştirirler. Pazartesi günleri Scarlett'in annesi onu yogaya giderken okula getirir. ve Tallulah'la üniversitenin dışında buluşup birlikte yürüyorlar. Çarşamba ve Perşembe günleri Scarlett, Tallulah ile Upfield Common'daki otobüs durağında buluşuyor ve arka koltuğa geçip konuşuyorlar, konuşuyorlar ve . Öğle yemeklerinde bazen kantinde otururlar ve Tallulah Scarlett'in sessiz yeni arkadaşı rolünü oynar. Diğerleri, Mimi, Roo, Jayden ve Rocky, onun üzerinden konuşur ve sanki o yokmuş gibi davranırlar.

Onları suçlamıyor, çünkü Scarlett'in hayatında fark edilmemek ya da önemli biri olarak görülmemek için elinden geleni yapıyor.

Tallulah ve Scarlett'in işlerinin erken bittiği, Zach'in ise geç saatlere kadar çalıştığı Pazartesi öğleden sonraları, dersten sonra yan sokağın köşesinde buluşurlar ve bütün yaşlı kadınların gittiği, ama üniversiteli çocukların gitmediği, ana cadde üzerindeki küçük, komik çay dükkanına giderler, Ev yapımı havuçlu kek dilimleri ve çay fincanları sipariş ediyorlar ve birbirlerinin gözlerinin içine bakabilecekleri, birbirlerinin elleriyle oynayabilecekleri ve masanın altında birbirlerinin bacaklarını tutabilecekleri ve kimsenin göremeyeceği ve görebilseler bile bunu paylaşacakları kimsenin olmayacağı, çünkü çay dükkanındaki hiç kimsenin kim olduklarını bilmediği arka taraftaki bir kabine oturuyorlar.

Ve Pazar günleri, Zach futbol oynarken ve Scarlett'in annesi Manton'daki eğlence merkezinde bir arkadaşıyla yüzmeye giderken, Tallulah annesinin bisikletini ödünç alır ve kalbi beklenti, sinir, heyecan ve sevinçle dolu olarak kır yollarında bisiklet sürer, Scarlett onu Karanlık Yer'in kapısında karşılıyor ve tökezleyerek, hızlı, ateşli, çılgınca Scarlett'in yatak odasına çıkıyorlar ve onun yatağına düşüyorlar ve Tallulah bütün hafta boyunca onu aşağıya çeken her şeyin, ortada buluştukları altın yerlere doğru eriyip gittiğini hissediyor. Sıcak nefesleri ve yumuşak dudaklarıyla birbirlerinin kulaklarına bir şeyler söylüyorlar, birbirlerine sarılıyorlar ve birbirleriyle dünyayı bloke ediyorlar ve daha sonra Tallulah duş almak istemiyor, Scarlett'in dokunuşunun güzel lekesini teninden temizlemek istemiyor, bu yüzden eve, erkek arkadaşına ve bebeğine gidiyor, hala Scarlett'in kokusu

Ağız, Scarlett'in yatak takımı, Scarlett'in teyzesinin ona her yıl doğum gününde verdiği eski moda Fransız parfümü, çünkü bir keresinde beş yaşındayken sevdiğini söylemişti. Ve kimse fark etmiyor. Tallulah'ın yeni hobisini artık kabul eden Zach bile: Pazar sabahları formda kalmak ve bebeklik göbeğini eritmek için kır yollarında bisiklete binmesi. Kokusunu aldığı şeyin Tallulah'ın egzersiz kokusu olduğunu düşünüyor. Tallulah'ın yüzündeki kızarıklığın yanakların havası değişti.

Tallulah, kışın bahara döndüğü bu haftalarda çiçek açmaya ve büyümeye başladığını hissedebilir. Artık hayatı ona iki neşe kaynağı sunuyor. Küçük oğlu. Gizli kız arkadaşı. Günler uzar, geceler ısınır, Noah büyür ve sarılmayı öğrenir, Scarlett saçlarını leylak rengine boyar ve Tallulah'ın baş harflerini ayağının yanına dövme yaptırır.

tm

"Biri sorarsa," diyor, "ticari marka anlamına geldiğini

söyleyeceğim. Ancak Zach hala Tallulah'ın hayatındadır ve

Zach bir neşe kaynağı değildir.

İnşaatçı deposunda fazladan mesai yapıyor, birlikte kendi evlerini alabilmek için para biriktirmeye çalışıyor. Bir hesap çizelgesi vardır ve Tallulah'ın her akşam oturup onunla birlikte buna bakmasını ister.

"Bak," diyor, rakamları işaret ediyor, yukarı aşağı kaydırıyor. 'Gelecek ay reyon müdür yardımcılığına terfi edebilirsem, bu haftada fazladan altmış sekiz eder. Artı fazla mesai. Artı annem bize ödünç para verebileceğini söylüyor.

Birkaç bin, yani yaza kadar 13,559 poundumuz olur diye düşünüyorum. Bankada. Ve tabii ki büyük olasılıkla ortak mülkiyete geçeceğiz, ama Reigate'in hemen dışında gerçekten güzel evler var. Bak.' Sonra ekranı yeni bir sekmeye çevirir ve orada Noah için, buradan, annesinden, Manton'dan, Scarlett'ten kilometrelerce uzakta, dış mekanı olmayan küçük, kutu gibi dairelerin ayrıntılarını gösterir ve Tallulah başını sallayarak Gülümsüyor ve 'Çok tatlı görünüyorlar' diyor *ama bir yandan da 'Hayır, hayır, hayır'* diye düşünüyor. Hayır, orada seninle yaşamak istemiyorum.

Bunun yerine, içinde Zach'in olmadığı bir dünyayı düşünüyor, hayal etmeye çalışıyor O dünyanın hatlarını, sadece Noah ve Scarlett için var olmanın, başka hiç kimse için var olmak zorunda olmamanın ne kadar pürüzsüz ve mükemmel olacağını.

Nisan ayının başında, Tallulah on dokuz yaşındayken ve Zach de on dokuz yaşındayken ve ortak partilerini verdiklerinde - Manton'daki Amerikan temalı bir restoranda, sadece aile, arkadaşlar değil, Tallulah'ın hiç niyeti olmadığı daire için para biriktirirken, hiç yaşamaya niyeti olmadığı hayat için - Zach Cumartesi sabahı için kısa listesindeki dairelerden birinde bir görüş ayarlar.

O sabah duş alırken ve giyinirken her şeyden heyecan duyuyor. "On dokuz ," diyor. 'On dokuz yaşında ve kendi ilk mülk. Ha!'

Tallulah'nın annesi onları siteye götürür ve hepsi pencereden A25'in yanında sıralanan yarı inşa edilmiş apartman bloklarına bakar. Bir tür kirliliğe siyah tuğladan inşa edilmişler ve ahşap gibi görünmesi için tasarlanmış koyu gri plastik kaplama alanları var. Her blok, ahşap çitlerle çevrili minik fidanlar ve ağlarla kaplı yeni bebek çimleriyle kaplı bir avlunun etrafına inşa edilmiş. Cam bir ofisteki bir kadın onları coşkuyla karşılıyor ve küçük yaşlarına, Nuh'un sevimliliğine duyduğu şaşkınlığı ve *ilk evlerinin* konseptinden duyduğu heyecanı ifade ediyor.

Onları üç birimi görmeye götürüyor. Hepsi buz gibi soğuk, boya ve laminant yapıştırıcı kokuyor ve konuştuklarında sesleri yankılanıyor. Birinin manzarası var

A25'in karşısında, bir diğeri orta avluya, sonuncusu ise Reigate'in kenar mahallelerine bakıyor. Mutfaklar parlak ve beyaz, zenginlerin malikanelerindeki devasa parlak mutfakları taklit etmek için tasarlanmış, ancak onda biri büyüklüğünde. Küvetin etrafında binanın dış cephesindeki kaplamayla uyumlu parlak koyu gri metro karoları var. Her şey çok şık. Hepsi çok modern. Tallulah'ın istediği gibi değil.

Ama annesi her türlü olumlu sesi çıkarır ve Zach, satıcı kadın ve annesi arasında kafasının içinde planlar, potansiyel, Noah'ın odasının hangisi olacağı, duvarların ne renge boyanabileceği, yerel bölge, yolun karşısındaki perakende satış sitesinde açılmak üzere olan yeni süpermarket hakkında bir konuşma vızıldar ve Tallulah uyuşmuş hisseder ve bunun başına gelmesine izin verdiği için korkar; on dokuz yaşında ve Scarlett Jacques'a aşık olduğu halde soğuk bir blokta bir adamla daire baktığı için kızgındır ölmüş olmayı dilerdi.

Eve dönerken arabada arkada oturuyor ve uyuyan Noah'nın elini tutuyor. Ön tarafta Zach ve annesi sohbet etmektedir. Bir süre sonra annesi Tallulah'a döner ve "Ne düşündün tatlım?" diye sorar.

"Çok iyilerdi.

"En çok hangisini sevdin?"

Zach'in en çok bunu sevdiğini bildiğinden ve sohbeti kendisinden uzaklaştıracağından, "Avluya bakan," diye cevap veriyor itaatkârca.

O gece yatakta, Noah ve Zach'in uyuyan bedenleri arasındaki sıcak, havasız boşlukta, Tallulah ertesi gün Scarlett'i gördüğünde ona Noah'dan bahsedecekti. Scarlett'e bir anne olduğunu, bir bebeği olduğunu, Scarlett'in parmak uçlarını üzerinde gezdirdiği çatlakların 'eskiden şişman olduğu' için değil, bir zamanlar karnında 1.5 kg ağırlığında bir bebek büyüttü. Ve sonra ondan gizli kız arkadaşı olmayı bırakmasını ve gerçek kız arkadaşı olmasını isteyecek, annesine söyleyecek, Zach'e söyleyecek ve hayatının A yollarındaki daireler, kontrolcü erkek arkadaşlar ve sırlarla dolu bu yere sapmasını durduracak. Kaderine sahip çıkacak, kimliğine sahip çıkacak; doğru, gerçek ve dürüst olacak, en iyi, en özgün ve saf benliği olacak.

Ertesi gün yatak odasının penceresinden Zach'in omzunda futbol takımı çantasıyla çıkışını izler ve eşyalarını çantasına atıp mutfığa koşar, Noah'yı ve annesini öper, bisikleti yan dolaptan alır, kaskını takar ve hiç bisiklete binmediği gibi bisiklete biner
Karanlık Yer'den önce.

Ancak ön kapıda, normalde kendisinininkini bıraktığı yere yaslanmış başka bir bisiklet görür. Etrafına bakınıyor ama kimseden bir iz göremiyor. Belki bahçivandır, belki temizlikçi ya da yüzme havuzundaki yaprakları temizlemeye gelen biridir, diye düşündü. Kapının zilini çalıyor, bu kadar hızlı bisiklet sürmenin verdiği efor ve Scarlett'i görme beklentisiyle kalbi göğüs kafesinin altında pıtır pıtır atıyor, kapı açılıyor ve Scarlett, hâlâ pijamaları içinde, saçlarını diken diken bir topuz yapmış ve genç bir adam var, kot pantolon ve yüksek fermuarlı, eski moda lacivert bir kazak giymiş.

Scarlett önce Tallulah'ya, sonra adama baktı ve sonra, 'Lules,' dedi. Bu Liam. Liam, bu Tallulah.'

Tallulah Scarlett'e sorgulayan bir bakış fırlattı. Scarlett'in elinin bir izi kapatmak için boynuna görür. Pijamasının altında sütyensiz olduğunu görür. 'Tanıştığımıza memnun oldum' demeden önce ona garip garip bakan Liam'a bakar.

Ayakları çıplak ve ayakkabıları hiçbir yerde görünmüyor.

"Liam dün gece bana geldi," diyor Scarlett, eli hâlâ boynunda.

"Çıldırılmışım ve annem dışarıdaydı. O karar verdi - şey, *biz*-'

"Bendim, gerçekten," diye araya giriyor Liam. 'Biraz içki içtiğimiz için kalmaya karar verdim-'

'Evet. Daha güvenliydi. O yüzden kaldı.'

'Evet. Kaldım. Ve şimdi,' dedi, 'gidiyorum, keşke ayakkabılarımı nereye koyduğumu hatırlayabilseydim. Ayakkabılarını aramak için koridorda dolaşmaya başlayınca, Tallulah Scarlett'e baktı.

"Ne be? Tallulah fısıldar.

Scarlett omuz silkti. 'Seni aramaya iznim yok. Ben de onu aradım.'

Tallulah, Scarlett'in parmaklarını boynundan ayırdı ve bir aşk ısırtığının gri-kırmızı sıyrıklarını gördü.

Scarlett'in parmakları hemen o noktaya geri döndü. 'Dağınık bir geceydi,' diyor. "Seks yapmadık. Biz sadece... bilirsin işte..."

Tallulah bir şey söylemek için ağzını açıyor ama Liam'ın elinde bir çift kahverengi deri yürüyüş botuyla yeniden ortaya çıktığını görünce tekrar kapatıyor. Gözyaşlarının sinüslerinden aktığını hissediyor. Ağlamak ve hasta olmak istiyor. Liam botlarını bağlayıp gitmeye hazır olana kadar sessizlik içinde duruyorlar. Onun eğilip Scarlett'in yanağına kısa bir öpücük kondurmasını izliyor. Scarlett boğazını temizler ve sıkıca gülümseyerek, 'Geldiğin için teşekkürler. Sen bir yıldızsın.

"Hoşça kal Tallulah," diyor, "tanıştığımıza memnun oldum. "Evet," diyor kadın gergin ve yüksek bir sesle, "ben de.

Sonra adam gider ve koridorda sadece o ve Scarlett kalır. Scarlett ona dokunmak için yaklaşır ve Tallulah irkilir.

Scarlett sustu. 'Yemin ederim,' diyor, 'hiçbir şey değildi. Sadece, bilirsin, o *Liam*. Ben ve o. Bir geçmişimiz var. Ve çok fazla içtik ve sadece aptalca bir şeydi, bilirsin işte, dalga geçmek.

Tallulah bir şey bulamaz. Kollarını kavuşturmuş bir şekilde durur ve yere bakar.

"Yani, hadi ama Tallulah. Gerçekten yargılayacak bir konumda değilsiniz. Sen erkek arkadaşınla yaşıyorsun. Ve bana onunla seks yapmadığını söyleme, çünkü yaptığını biliyorum.

Tallulah, Zach'e sunduğu kaçırılmış anları düşünüyor, çünkü aradan çıkarabilirlerse Zach'in ona bir şey sormayacağını biliyor.

Bu daha da kötü bir an. ", annen Noah'ı tuvalete götürüyor" diyecek.

Pond, beş dakikamız var. Ama çabuk ol.' O zaman adam elini çabuk tutacak ve Scarlett de onun kendisini rahatsız etmeyeceği, bu konuyu düşünmek zorunda kalmayacağı iki hafta daha kazanacaktı. Yani evet, seks yapıyorlardı, ama hayır, Scarlett'le birlikte Scarlett'in kral yatağında, 800 iplikli pamuk çarşaflar üzerinde geçirdikleri pazar sabahlarının yanında bu hiçbir şeydi. Hem de şey.

'Bu aynı şey değil,' diyor.

'Tabii ki aynı. Bu rahatlık. Alışkanlık. Onları yanımızda tutmanın bir yolu. Çünkü onları yanımızda tutmamız gerekiyor.

"Vay be.

Ne? ama, Lules. Bunun doğru olduğunu biliyorsun. Senin Zach, ne için? Sana ne veriyor da onunla ilişkini bitirmiyorsun, hala onunla yatıyorsun? Bir şeyler olmalı.'

"Hiçbir şey yok," diyor. "Zach bana hiçbir şey vermiyor.

"Peki neden onunla kalmak istiyorsun?

"İstemiyorum," diyor Tallulah. "Onu terk etmek istiyorum. Ama çocukluğumuzdan beri birlikteyiz. Hayatımda gördüğüm tek erkek o...'
Gözlerinden yaşlar gelirken kısa bir süre duruyor. 'Onunla yatıyorum çünkü buna . Çünkü

Hayal bile edemeyeceğiniz nedenlerle. Peki ya sen? Dün gece Liam'la yaptığın şeyi yapmak zorunda değildin. Onunla bir ilişkin yok. Onu sevmediğini, ilişkinizin bittiğini biliyor. Peki neden?'

Scarlett iç geçirdi ve Tallulah'ya çileden çıkarıcı bir yumuşaklıkla baktı. "Sadece... çünkü?

"Çünkü mü?

'Bakın, ben gerçekten... Yani insanlara öncelik verebilirim ama asla tamamen Onları *sınırla*.'

"Sınırlamak mı?

"Evet, yani benim önceliğim sensin. Sen yüzde yüz hayatımdaki en önemli insansın. Ama bu demek değil ki hayatımda başka insanlar olmayacak. Senin kadar önemli olmayanlar. Senin hakkında hissettiklerimi hissetmediğim insanlar. Ama kimler var ve kimlerden kurtulmayacağım.'

"Yani, tek eşlilik yapmıyor musun?

"Sanırım, eğer bu şekilde ifade etmek istersen. Ama dürüst olmak gerekirse. Lütfen. Unutun bunu. Ön kapıyı işaret ediyor. 'Hadi baştan başlayalım. Haydi gel.

Mutfakta cevizli çörekler var. Dünden ama hala çok çok güzeller. Lütfen. Seni çok özledim...'

Scarlett'in kocaman cam mutfağındaki mavi kanepede oturup tüylü bir battaniyenin altında cevizli öreğın kremasını yalamak ve sonra Scarlett'in yatak odasında vücudunun açılarını bulmak ve daha sonra köpekle birlikte oturup onun en çok hangi yanlarını sevdiklerini tartışmak düşüncesi ona bütün dünyada istediğı tek şeymiş gibi geliyor. Ama buraya bunu yapmak için gelmemişti. Kendini yüzde yüz Scarlett'e teslim etmeye gelmişti. Ve şimdi Scarlett'in yüzde yüzüne asla sahip olamayacağını biliyordu. Scarlett'in her zaman başkalarının sığıdığı mahrem boşlukları ve alanları olacaktır ve bu ne kendisi, ne Noah, ne de geleceğı için istediğı şeydir. Ve tıpkı Liam gibi Scarlett için de hiçbir zaman bir deneyimden fazlası olmadığını fark eder. Bir deney. Denemek için yapılacak bir şey ve Sevip sevmediğine karar versin ki bir gün hayatını birlikte geçirmeye karar verdiği kişiye gençken fermuarlı kazaklara meraklı gösterişli bir çiftçi çocuğı denediğini, sonra bundan sıkılınca sosyal hizmet uzmanı olmak için eğitim alan çıkmaz sokaktan bir köylü kızını denediğini söyleyebilsin. Ve ondan sonra başka biri ya da bir şey olacaktır.

Scarlett'e yaş dolu gözlerle baktı ve, 'Hayır, ben eve gidiyorum,' dedi. Unut bunu. Unut bunu. Ben daha değerliyim.'

Scarlett'in kapısını arkasından çarptı ve bisikletine bindi, eve kadar bisikletle gitti, gözleri yaşlarla dolmuştu, Scarlett'e söylediğı son sözleri düşünüyor ve bunların doğru olup olmadığını merak ediyordu.

Eylül 2018

Sophie, Jacinta Croft ile Victoria İstasyonu'nun köşesindeki küçük bir şarap barında saat 18.00'de buluşur. Telefonunda Shaun'dan gelen ve nerede olduğunu soran mesajlar vardır. Tam onlara cevap vermek üzereyken başını kaldırır ve Jacinta'nın yaklaştığını görür.

Jacinta omzundan kocaman bir deri çanta çıkarıp önündeki masanın üzerine koyarak, "Fazla kalamam," diyor.

"Ben de öyle," diyor Sophie. "Trenim otuz dakika içinde kalkacak. "Güzel, o zaman hemen biraz şarap alalım.

Bir garson çağırdı ve Sophie'isteyip istemediğini sormadan iki küçük bardak Fransızca bir şey sipariş etti ve sonra ona dönüp, 'Ee, Susie Beets, sen gittikten sonra seni Google'da araştırdım. Seninle ilgili bir şey kafama yatmadı.

"Oh.

'Anladığım kadarıyla popüler bir dizideki kurgusal bir dedektif değilsiniz. P. J. Fox adında biri tarafından yazılmış kitaplar. Sanırım siz aslında P. J. Fox'un kendisisiniz, diğer adıyla Sophie Beck, 1984'te Londra'nın güney doğusundaki Hither Green'de doğdunuz. Bunu alaycı bir gülümsemeyle söylüyor.

Evet. Özür dilerim. I-'

"Bak. Ben özel eğitimde çalışıyorum. Görmediğim ya da karşılaşmadığım bir şey yok. Ama neden yalan söylediniz?"

"Sanırım daha fazla dalgalanmaya neden olmak istemedim," diyor Sophie. 'Aslında yeni başöğretmen olan erkek arkadaşım, kardeşim değil. Ve yüzüğü bahçede bulan da bendim.

Şarapları geldi ve Jacinta hemen alıp büyük bir yudum aldı, Sophie'ye merakla baktı. "Dinle, her gün amatör hafiyelere dönüşen dedektif romancılarla sohbet etme şansım olmuyor ve ne yazık ki

Size bilmediğiniz çok şey söyleyebilirim ama üniversitenin arkasındaki ormanda bir şey bulduklarını söylediğinizde başka bir şey söyleyeceğinizi düşünmüştüm.

"Evet?"

"Görünüşe göre," diye devam ediyor Jacinta, "Scarlett Jacques'ın eskiden yaşadığı büyük evden çıkan bir tünel var.

"Bununla ilgili bir şeyler okumuştum. İç savaş sırasında mı kazıldı?"

"Doğru," diyor Jacinta. 'Ve hep merak etmişimdir, tüm bunlar olurken o tüneli merak ettim. Polise bundan bahsettim, onlar da araştırdılar ama Scarlett'in ailesi tünelin girişini bulamamıştı, onlardan önce orada yaşayan aile de bulamamıştı.

uzun bir süre boş kalmış. için bir ev tarihçisi bile getirdiler ama bir şey çıkmadı. Ve hepsi bu kadar. Ama bugün hala düşünüyorum da... Yani o aile, Jacques'lar, ne bileyim, tam bir narsist çetesiydiler. Hepsi.'

"Ne şekilde?"

"Şey, kız, Scarlett, kaybolduğu sırada Maypole'de öğrenci değildi, ama ondan önceki iki yıl boyunca oradaydı ve çok güzel bir kızdı. Ama ne kadar hasarlı bir kız diye düşünmüşümdür hep. Hep düşünmüşümdür.

İnsanları bu şekilde yönetirdi, onlara ihtiyacı olduğunu düşündürürdü, umutsuz bir dağınıklık içinde olduğunu ve onu sadece kendilerinin bir arada tutabileceğini düşündürürdü. Ama tüm bunların altında her zaman ne yaptığını çok iyi bildiğini hissederdim. Ve anne - korkunç bir kadın. Sadece görüntü, öz yok. Babasıyla sadece bir kez, Scarlett'in ilk görüşmesinde tanıştım. Görüşmenin yarısında bir telefon görüşmesi yapmak için ortadan kayboldu. Çok . Soğuktu. Tüm aile bir grup buz kütlesi gibiydi, sadece sürükleniyorlardı, asla birbirlerine dokunmuyorlardı. Dolayısıyla bu çift kaybolduğunda ve en son Jacques'ların evinde görüldüklerini duyduğumda sanırım hiç şaşırmadım.

'Ama hiçbir bağlantı , değil mi? Yani, okuduklarıma göre, çift Maypole çocuklarıyla sadece o gece tanışmış.

'sayılmaz. Unutmayın, Scarlett ve kız Manton Koleji'nde birlikteydiler.

"Evet, ama diğer çocuklara göre birbirlerini o kadar da iyi tanımıyorlarmış.

"Şey, bu tam olarak doğru değil. Ruby adında bir kız vardı, o da eski bir Maypole kızı. O gece havuz partisinde değildi ama polise

kızlar arasında daha fazla şey olabileceğini düşündüğünü söyledi - adını hatırlayamıyorum?

"Tallulah.

Evet, tabii ki. Tallulah. Scarlett ile Tallulah arasında bir şeyler olduğunu düşünüyordu. Görünüşe göre Scarlett biseksüeldi ve Ruby'yle gençken aralarında bir şeyler olmuştu. Manton'da üniversiteden pek de uzak olmayan bir pastanenin sahibi, Tallulah'ı o yılın başlarında birkaç kez Scarlett'in tarifine uyan bir kızla gördüğünü söyledi. Ama Scarlett bunu reddetti ve üniversitede ona benzeyen bir sürü kız olduğunu söyledi. Jacinta gözlerini devirdi ve kadehini ağzına götürdü, bir yudum almadan tekrar yerine bırakarak, "Ve Scarlett'in erkek arkadaşı. Liam. Onunla tanıştın mı?

"Evet evet. Sophie onun adını duyunca hafifçe kızardığını hissetti.

"Şey, o gece oradaydı ve Tallulah'la daha önce hiç tanışmadığını iddia ediyor ama..." İç çekiyor. "Ben o kadar emin değilim. Her zaman bir şeyler sakladığını düşünmüştüm. Her zaman Scarlett'i bir şekilde koruduğunu düşünmüştümdür, çünkü o kıza çok aşıktı, delicesine, çılgınca aşıktı. Ve Scarlett'le evlendiğinde kalbi iyice kırılmıştı. onunla ilişkisini bitirdi. Okuldaki öğretmenler olarak bile hepimiz bunun farkındaydık ve endişeliydik - anlıyor musunuz?

"Oh," diyor Sophie. "Liam bana bundan bahsettiğinde, bitmesinin sorun olmadığını söyledi.

Sana yalan söylüyordu. Ben de oradaydım. Hepimiz onu üniversitede kırık bir adam gibi dolaşırken gördük.

Jacinta parmağını şarap kadehinin dibinde gezdiriyor. "Biliyor musun," diyor, "muhtemelen hayatımın en kötü yılıydı. Çok fazla stres vardı. O yıl kocamın bir ilişkisi olduğunu öğrendim, ayrıldık ve sonra bir öğleden sonra yürüyüşe çıktı ve bir daha geri dönmedi. Dürüst olmak gerekirse, o sırada tam bir kriz içindeydik. Boşanma sürecindeydik. Sadece hafta sonları yanımızdaydı. Bu yüzden, geri gelmediğinde, ilk başta çok endişelenmedim. Veda etmeden dairesine geri döndüğünü düşündüm. Ama o gece ya da ertesi gece oğlumuzla konuşmak için telefon etmediğinde, oğlumun hiçbir mesajına cevap vermediğinde ya da oğlumu sormadığında

Köpeğin kaybolduğunu polise bildirdim. Ormana köpekler gönderdiler ama hiçbir şey bulamadılar. Ve sonunda, artık hayatımızın bir parçası olmak istemediğini kabul etmek zorunda kaldım. Gitmek istediğini. Buna

başka bir kadın. Sadece.' Derin bir iç çeker ve devam eder. 'Ve sonra o gençler kayboldu ve her şey çok fazlaydı. Benim *yıllık horribilis*. Hayatımın en kötü yılıydı. Gitmem gerektiğini biliyordum.'

Sophie saat sekizden birkaç dakika önce kulübeye geri döner. Shaun işten yeni dönmüştür ve hâlâ tanımadığı mutfak dolaplarında bir su bardağı ararken bitkin görünmektedir. Shaun'un arkasından yaklaşıp koluyla belini sarıyor ve kürek kemiğinin altındaki buruşuk pamuğa bir öpücük konduruyor. "Geri döndüm," diyor.

"Anlayabiliyorum," diyor, sarılmayı tamamlamak için dönmüyor.

"Şehir nasıldı?" "Güzeldi. Ondan uzaklaşıp ve şöyle der: "Bak benim güzel saç.'

Dönüyor ve fönden sonra hala dışa uzanan saç uçlarına dokunuyor. "Çok güzel," diyor dikkati dağılmış bir şekilde. "Güzel bir gün geçirdiğine sevindim.

Sophie ona gününün gerçek içeriğinden bahsetmemiştir. Her şeyi onunla paylaşabilmeyi dilemekte, ancak onun bunu onaylamayacağını çok güçlü bir şekilde hissetmektedir.

"Evet," diyor. "Dışarı çıkıp dolaşmak çok güzeldi.

Adam merakla ona bakıyor. "İyi misin?" diye soruyor.

"Evet. İyiyim.

Yani, bununla mı? Bizimle mi? Taşınmayla mı? İyi gidiyor mu?' 'Evet, yani. Bu değil... Bilmiyorum. Değil-'

O araya giriyor. "Pişman ? Benimle buraya geldiğin için?"

"Hayır," diyor zorla. "Hayır. Pişman değilim.

Adamın yüzünün rahatlamayla yumuşadığını görür. "Güzel," diyor.

"Neye imza attığımı biliyordum," diyor. Her şeyi biliyordum. Ve sorun değil. Gerçekten. Sadece işine konsantre olmanı ve benim için endişelenmemeni istiyorum. Lütfen.

Nefes verir, gülümser ve pişmanlık, suçluluk ve korku dolu bir kucaklamayla onu kendine doğru çeker, çünkü az önce aralarında geçen kelimelere rağmen, ikisi de derinlerde bir yerde bunun bilirler; onları Londra'da bir araya getiren şeyin

Ayrı evler, ayrı arkadaşlar ve her ikisinin de üzerinde çok düşünmeden nasıl yapılacağını bildiği işler artık burada değil; seks ve yaz telaşıyla ve İngiliz kırsalının, bakımlı bahçelerin ve yabancı prenseslerin romantik fikriyle buna koşullar ve şimdi bocalıyorlar.

Shaun'un telefonu arkasındaki tezgâhta cızırdıyor ve ona gidiyor. Çocuklarıyla birlikte yaşamadığı için telefonunu asla ihmal etmez ve Sophie bunu tamamen anlar. "Kerryanne arıyor," der. "Dairesine gelmemi istiyor. Acil olduğunu söylüyor.

"Ben de gelebilir miyim?"

Adamın yüz hatlarında kararsızlık olduğunu görür. Hayır demesi gerekirdi. Ama az önce yaptıkları konuşmanın ışığında başını sallar ve "Elbette." der.

Onlar çakıllı yolda ilerlerken gökyüzü yeni yeni kararıyor. konaklama bloğuna doğru ilerliyor. Sonbaharın ilk soğuk akşamı ve Sophie ince hırkası ve çıplak bacaklarıyla hafifçe titriyor.

Kerryanne apartman kapısının önünde kollarını göğsünde kavuşturmuş bekliyor. Shaun ve Sophie'yi gördüğünde rahatlamış görünüyor. yaklaşarak, 'Boş zamanınızda sizi rahatsız ettiğim için çok özür dilerim. Gerçekten üzgünüm. Ama bunu görmeniz gerekiyor.

Onları bloğun ön tarafına, balkonların ötesindeki ormana baktığı ve kendi geniş terasının durdukları yere sarktığı yere götürür ve çiçek işaret eder. "Ben görmedim. Lexie'ydi. Öğle yemeğinde Florida'dan yeni dönmüştü, terasta sigara içiyordu ve işte oradaydı. Ona dokunmadı bile. Neyse ki ona tüm bu saçmalıkları anlatmıştım da ne anlama geldiğini biliyordu.

Çiçek tarhlarının arkasında küçük, dağınık bir çim alan, ardından geniş bir çakıllı patika ve onun da ötesinde ormanlık alana açılan ikinci bir kapı var. Ama orada, saklanmış ama tepedeki balkonlardan görülebilen, bir ağacın dibine çivilenmiş, üzerinde siyah keçeli kalemle 'Burayı Kazın' yazan ve altındaki toprağı işaret eden bir ok bulunan bir karton parçası var.

Eylül 2018

Noah, Kim onu yatağa yatırır yatırmaz uykuya dalıyor. Bütün akşam huysuzdu. Kim, ikisinin bu yaşta nasıl olduklarını tam olarak hatırlayamıyor. Hafızası ayrıntıları yeniden ayarladı. İçlerinden birinin eskiden

süpermarkette öfke nöbetleri geçirdiğinde bunu yapanın Tallulah olduğundan şüphelenir, ancak bu şüphesi son on beş ay içinde yıkılmıştır çünkü Kim Tallulah hakkında kötü bir şey hatırlayamamaktadır. Kolejdeki Noel partisinden önce gözlerine siyah sıvı kanatlar boyarken Tallulah'ın yatak odasında ters dönmüş yüzünün ötesini hatırlayamıyor: solgun Cildinin ışıltısı, burnunun yukarı doğru mükemmel eğimi, gül goncası dudaklarının pembesi, her zaman hissettiren kırılgan, zar zor fark edilen güzelliği

Sadece arasında sır gibi. O kadar sakın olamaz, Süpermarketlerde çılgılık atan iki yaşındaki kız çocuğu ile şanslı kız. İkisi aynı kişi olamazdı, bu yüzden bu olayların gerçekten yaşanmadığını ya da aslında Ryan'ın ya da belki başka birinin çocuğu olduğunu hayal etme eğilimindeydi. Onun değil. Tallulah'ın değil.

Ancak torunu hakkındaki düşüncelerinde böyle hayalet perdeler yok. Onu seviyor ama onunla yaşamayı çok ama çok zor buluyor. Üçüncü bir çocuk istememişti. Ona bir fırsat sunulmuştu; Jim'le ayrıldıktan bir yıl kadar sonra bir adam ona bir bebek verebileceğini söylemişti ve o sırada otuzlu yaşlarının başındaydı ve Ryan ilkokuldan üzereydi ve bir an için bunu yapmak için doğru zaman olduğunu hissetmişti. Ama uykusuz geceler, endişe ve annelik yolculuğuna bir on sekiz yıl daha ekleme ihtimaliyle yüzleşememişti. Kendini şu anda bulunduğu yaşta, kırk yaşında, iki yetişkin çocukla hayal etmiş ve bu fikir hoşuna gitmişti. Bu yüzden de Ona bir bebek teklif eden iyi bir adamdı ve sevgili olarak yollarına devam etmişlerdi,

Sonra daha fazlasını istediğini fark edince onu terk etti ve hepsi bu kadar. Üçüncü bir çocuk sahibi olmamayı özellikle seçmişti ve şimdi bir tane var ve adam karanlık ve öfkeli ve kadın her zaman yorgun. Sürekli yorgun.

Ama şimdilik o uyuyor ve birlikte bir günün daha köprüsünü geçtiler ve ona olan sevgisi, doğurduğu iki çocuğa duyduğu sevgi kadar eksiksiz, özellikle de şimdi, o yakındayken ama uyanık değilken, kendisi olmak için on iki saati varken.

Bir şişe şarap açıyor ve kendine küçük bir bardak dolduruyor. Şarabın midesinin dibine vuran soğuk öpücüğü anında ve zevkli bir şekilde hissedilir. Bir yudum daha alıyor ve telefonunu eline alıyor, Facebook akışında akılsızca gezinerek biraz zaman geçirmek üzere. Ancak başparmağı ekrandaki mavi simgeye dokunduğu anda, gelen bir telefon çağrısı ile yok olur.

Dom McCoy.

Boğazını temizler ve cevap tuşuna basar.

Kim. Benim. Dom. Bir gelişme oldu. Maypole House'da. Buraya gelebilir misin?"

Kim'in nefesi kesilir. "Bebeği yeni yatırdım. Yalnızım. Onunla oturmasını isteyecek kimsem yok. Bana söyleyebilir misiniz?"

Bir süre sessizlik oldu; sonra dedi ki, 'Tamam Kim, bana beş dakika ver. On dakika. Yanına geleceğim. Bir yere ayrılma.'

Dom'un gölgesi nihayet Kim'in ön kapısındaki cam bölmelerden geçene kadar on dakika on sekiz dakikaya dönüşür. Dom daha zili çalmadan kapıyı açıyor ve onu oturma odasına götürüyor. Beklerken şarabını şişeye geri koymuş ve buzdolabına kaldırmıştır. Yastıkları dolgunlaştırdı ve Nuh'un oyuncaklarından bazılarını kaldırdı.

Dom'un cilasız ayak tırnaklarını görmemesi için saçlarını arkadan bağladı ve çorap giydi.

"? Dom, Kim'i güncellemelerle görmeye geldiğinde her zaman oturduğu mavi kot koltuğa oturarak başlıyor.

"Ben iyiyim," diyor. "Yorgunum. Bilirsin işte.

"Evet," diyor Dom, "bu konuda tamamen empati kurabiliyorum.

Artık alyans takmıyor. Kim bunu ilk kez altı ay önce fark etmişti. Ve kilo vermiş. Ona hevesle bakıyor, iyi bir şey söylemesini istiyor.

"Kerryanne Mulligan yaklaşık bir saat önce bizi aradı. Kızı üniversitenin bahçesinde, balkonundan bir şey görmüş. O da

araştırdım ve bunu buldum. Telefonunu ona doğru çevirir ve başöğretmenin kız arkadaşının bir hafta önce çitine çivilenmiş olarak bulunduğu karton tabelanın aynısına benzeyen bir fotoğrafı gösterir.

"Ne?" diye soruyor kısık sesle. "Neydi o?"

Telefonunu kendine çeviriyor ve ona geri vermeden önce ekranda sola kaydırıyor. Kadın bir an için görüntüye bakıyor. Şeffaf bir poşet içinde, üzerinde yazılar olan pütürlü bir nesne. Hiçbir anlam ifade etmiyor.

"Ne oldu?" diye sorar.

"Şey," diyor Dom, "bize bunu söyleyebileceğinizi umuyordum.

Parmak uçlarını ekrana dayıyor ve görüntüyü açıyor. Garip bir metal alet, ucu bükülmüş ve U şeklinde kesilmiş, neredeyse Çok küçük bir bahçe küreği gibi. "Bunun ne olduğunu bilmiyorum. Hiçbir fikrim yok.

Dom'un yüzünde bir hayal kırıklığı ifadesi görülür. "Adli tıpa gitti, umarım ne olduğuna dair bir fikirleri olabilir" diyor. Ve bu arada, biz de hala adli tıptan haber bekliyoruz.

Yüzük ve yüzük kutusuyla ilgili baskılar var ama dürüst olmak gerekirse Kim, durum pek iyimser görünmüyor. Ve görünüşe göre el yazısı analizi geri geldi, bu yüzden yarın ilk iş ona bir göz atacağım. Yani, hala üzerinde düşünecek çok şey var.'

Ona gülümsüyor ve neşeli görünmeye çalıştığını biliyor ama aynı zamanda bunun umduğu gibi sonuçlanmayacağını da biliyor çünkü kızı kaybolan Kim olduğu kadar, Kim'e ulaşamamanın da Bu davayı çözmek Dom için de son derece üzücü oldu.

Gülümsüyor ve "Teşekkürler Dom." diyor. Her şey için teşekkür ederim.

"Keşke yapacak daha çok işim olsaydı," diye yanıtlıyor. 'Hiç öyle görünmüyor

benim için yeterli olacaktır. Ama bu,' diyor telefonunu cebine sokarken, 'hiç yoktan iyidir. bir şeyler biliyor ve bildiklerini bizim de bilmemizi istiyor. O yüzden kulağını dört aç, Kim.

Aklınızı başınıza alın. Birinden bir şey duyarsanız, biri size garip bir şey gördüğünü söylerse, hemen bana haber verin. TAMAM MI?"

Adam ona ciddiyetle bakar ve kadın gülümseyerek "Elbette" der ve bir an için ağzını açıp "Şarabım var" diye ekleyecekmiş gibi hisseder. "Vaktin var mı?" diye sorar ama hemen fark eder ki elbette vakti yoktur, bir işle uğraşmaktadır, kullanması gereken bir arabası vardır bir evi, yaşayacak bir hayatı, yatağa yatıracak çocukları ve buraya yapmak için geldiği şeyi yaptığını ve elbette kalıp yorgun, üzgün bir kadınla şarap içmek istemediğini söyler. O da ayağa kalkar ve onu kapıya kadar geçirir.

'Yarın ilk iş olarak tekrar irtibata geçeceğim. Kendine iyi bak, Kim.'

"Evet," diyor, kapının kenarına tutunarak, başka bir insana yakın olma isteğinin, sadece kendisinden, Noah'dan, bu evden ve tüm bu cevapsız sorulardan daha fazlasını istemenin acil çekimini hissederek, kapıyı arkasından kapatmadan ve gözyaşlarını tutmak için yumruğunu hemen ağzına bastırmadan önce.

OceanofPDF.com

Mayıs 2017

Bahar, sıkıcı üniversite günleri ve kanepede Zach'in yanına sıkışmış, yanlarındaki masada yanıp sönen bebek telsizi ile geçirilen sıkıcı gecelerin puslu havasında yaza doğru yol alıyor. Noah, kafasının vücuduna göre çok büyük olduğu bir aşamaya gelir ve onun bir bobble-head'e nasıl benzediği hakkında şakalaşırlar ve arabanın arkasında uyuyakaldığında kocaman kafatasını minderlerle desteklemek zorunda kalırlar.

Reigate çevre yolu üzerindeki apartman dairesi, banka Ev kredisini reddeder ve Zach karanlık bir kızgınlıkla hesap tablolarına ve banka ekstrelerine geri döner. Görünüşe göre şu anda onun için önemli olan tek şey bir mülk satın almaktır, on dokuz yaşında bir ev sahibi olmak ona kendini bir kazanan gibi hissettirecek bir tür onur nişanıdır. Çarşamba öğleden sonraları Zach eve erken geldiğinde, Kim işte, Ryan okulda ve Noah da günlük uykusundayken seks yapmaya başladılar. Her seferinde aynı şey oluyor, yaklaşık on dakika içinde Zach'in sessizce orgazm olmasıyla sona eren, alıştırılmış bir dizi hareket.

Yüzünü yastığa bastıran Tallulah, parmak uçlarında banyoya koşar ve aynada kendisine bakan çıplak, boş gözlü, lekeli göğüslü kızın kim olduğunu merak eder. Ama aynı zamanda bir rahatlama duygusu da hissediyor, her şeyin bittiğini, artık bedeninin kendisine ait olduğu bir hafta geçirdiğini hissediyor.

Haftalar geçiyor ve günler uzuyor. Yaz sınavları yaklaşıyor ve Tallulah zamanının çoğunu evde ders çalışarak, daha azını da Ders çalışırken yatak odalarına girip çıkan ve dikkatini dağıtmak için aptalca bahaneler bulan Zach ile kanepede.

Üniversitede Scarlett'i neredeyse her gün görür ve birbirlerini görmezden gelmeyi öğrenmişlerdir, öyle ki Tallulah bazen

Belki de bunların hiçbirisi olmamıştı, hepsi bir rüyaydı. Scarlett'in arkadaşları onu hiçbir zaman 'in hayatının bir parçası olarak kabul etmemişlerdi ve artık orada olmadığını memnuniyetle kabul ettiler. Kampüste yanlarından geçerken ona el sallıyorlar, "Merhaba Lules," diyorlar ve Tallulah da onlara selam veriyor. Ama Tallulah öğle yemeklerinde kantinde Sosyal Bakım kursundaki çocuklarla ya da tek başına oturuyor. Tallulah'ın Scarlett'i boynunda eski erkek arkadaşının diş izleriyle bulduğu Pazar sabahından beri Scarlett'le tek kelime bile konuşmamışlar. Scarlett birkaç gün boyunca ağlamaklı WhatsApp'lar ve Snap'ler gönderdi, ancak Tallulah hepsini hemen sildi ve ardından onu engelledi.

Ama aradan ne kadar zaman geçerse geçsin ya da birbirlerini tanıımıyormuş gibi davranmayı ne kadar başarılılarsa başarsınlar, Scarlett'i arzulama duygusu hâlâ birlikte oldukları zamanki kadar çiğ, kırmızı ve gerçektir.

Tallulah, gizli yaşlı kadın pastanesinde, masanın altında Scarlett'in elini kendi elinin üzerinde hissettiğini düşündükçe fiziksel olarak acı çekiyordu. O pazar sabahlarını. Gözlerini kapadığı zaman, Scarlett'in yatak odasındaki kokulu mumun kokusu, Scarlett'in ağzının tenindeki sıcaklığı, eve döndükten sonra saatlerce süren teninin kızarması gözünün önüne geliyor. Ve hepsini geri istiyor. Ama buna sahip olamaz çünkü Tallulah bir annedir, bir çocuğu ve sorumlulukları vardır ve bunların hiçbirini, şu anki aşkınız bir bisikletin üzerindeyken eski sevgilinizin size aşk ısırıkları vermesine izin vermenin yanlış olduğunu görmeyen birinin bakımına teslim edemez. Görüşürüz. Ona sağlam temeller atmayı Noah'ya borçlu ve Scarlett pek çok şey olabilir ama sağlam değil.

Ama sonra, güneşli bir Salı sabahı, Tallulah Noah'ı arabasıyla gölete doğru iterken, küçük bir plastik torbanın içine kuru ekmek dilimleri çocuk arabasının kaputunu açtığında, ortak alanın karşısında tanıdık bir figür görür. Scarlett salı günleri bütün gün üniversitede. Burada olmamalıydı. Burada olmamalı.

Tallulah'a doğru bakıyordu.

Tallulah paniğe kapılır. Bir an için Noah'nın arabasını 180 derece çevirip eve dönebileceğini düşünür, ama Scarlett'in hızı artmıştır ve şimdi doğruca ona doğru gitmektedir ve Tallulah onun kaşlarının çatıldığını görebilir

Şaşkınlıktan kaşları çatılmıştı, bakışları Tallulah ile araba arasında gidip geliyordu.

Tallulah başını göğsüne indirdi, derin bir nefes aldı ve Scarlett'le ortak alanın ortasında buluşmak üzere yürüdü.

"Aman Tanrım, o senin mi?"

Tallulah başını sallar. 'Evet. Bu Noah. O benim.

Scarlett şaşkınlıkla ona bakıyor. Sonra çömelip arabanın içine uzanıyor ve bir an için Tallulah'nın kalbi çarpmaya başlıyor; Scarlett'in onu kaçıracağını, çimdikleyeceğini, canını yakacağını düşünüyor. Arabayı çeker

Ama Scarlett sadece Noah'ı selamlıyor.

Parmaklarının arkasını Noah'nın yanağına sürterek, "Merhaba güzelim," diyor. Noah iri gözlerle ona bakıyor ama rahatsız olmuyor. Scarlett'in bakışları Tallulah'a kaydı. "Aman Tanrım," dedi. "O kadar güzel ki.

"Teşekkürler.

Scarlett gergin bir kahkaha attı. "Tanrım, Lules. Sen bir annesin.

Tallulah iç çeker ve başını sallar.

"Neden bana söylemedin?

"Yapamaz mısın," diye başlıyor Tallulah, bunu söylediği için kendinden nefret ediyor ama bebeğinin önündeyken kelimeler fiziksel olarak acı verdiği için söylemek zorunda kalıyor, "küfür edemez misin? Sakıncası var mı?

Scarlett iki eliyle ağzını kapattı. "Kahretsin," dedi. "Özür dilerim. Sorun değil. Sadece, o yaşta, bilirsin, denemeye başladığı zaman ve konuşmak. Ve ilk kelimesi bu olsaydı bununla başa çıkamazdım. Bilirsin işte.'

Scarlett başını sallar ve gülümser. "Tanrım. Evet. Tabii ki. Kendini tekrar ayağa kaldırdı ve ellerini garip yamalı bluz ceketinin ceplerine soktu. Saçları kısa ve dağınıktı ve ağzının etrafında lekeler vardı. Ama yine de Tallulah'ın nefesini kesiyor.

"Neden bana söylemedin?" diye tekrar sorar.

Tallulah omuz silkiyor. "Gerçekten bilmiyorum.

'Demek bu yüzden o ezikle takılıp kaldın. Sonunda anladım. Tallulah savunmasının yükseldiğini hisseder. "O bir ezik değil.

Scarlett omuz silkti. "Her neyse.

Bir an durup birbirlerine bakarlar. Noah biraz inlemeye ve ayaklarını tekmelemeye başlar. Tallulah, "Onu gölete götüreceğim," dedi. *Gelmek ister misin* diye eklemeyi, ama Scarlett yine de onu takip etti.

"Sana inanamıyorum, Lules. Eski sevgilimle öpüştüğüm için beni kovdun ve tüm bunlar olurken gizli bir bebeğin var.

Tallulah ona sert bir bakış fırlatır ve Scarlett, "Tanrım. Özür dilerim. Evet, özür dilerim. Ama yapamıyorum bile... Yani, üniversitede kimse senin bebeğin olduğunu bilmiyor. Anlamıyorum, neden bundan bahsetmiyorsun?"

'Bu doğru değil aslında. Üniversitede bebeğim olduğunu bilen bir sürü insan var, sadece konuşmayı düşüneneceğiniz insanlar değil.

Scarlett dudak büker ve şöyle der: 'Ah, doğru, evet, beni burada kötü adam olarak gösterin. Hep ben , değil mi? Başka hiç kimse değil. kimin umurunda ki, burada mesele  u ki, sen bunu benden büyük bir sır gibi sakladın ve ben senden hiçbir şey saklamadım. Hiçbir zaman. Sana karşı hep dürüst oldum.

O son pazar günü bile. Liam'ı dışarı atıp yollarınızın kesi memesini sağlayabilirdim. Ama yapmadım. Çünkü yaptığım şey biraz şüpheli olsa da, seni kandırmak istemedim. Sana yalan söyleyemezdim. Yalan söylemekten acizim. Bu benim en büyük sorunlarımdan biri. Yani, vay canına, yani, bu

...' Arabayı işaret ediyor. "Yani, sadece vay canına.

Göletin kenarına geldiklerinde Tallulah arabanın frenini ve Nuh'u kaldırmadan önce kayı larını çözmek için eğilir. "Aynı şey değil," diye cevap veriyor sertçe. "Hiç de aynı şey değil. Torbadan bayat ekmekten bir dilim alıyor ve bir parça koparıyor.

Noah onu elinden kapar ve gölete atmaya çalışır ama Scarlett'in ayaklarının dibine d  er. Scarlett onu alır ve ona geri verir ve "Tekrar dene dostum," der.

Elini onun elinin üzerine koyuyor ve yavaşça kolunu düzgün bir şekilde atması için yönlendiriyor ve ekmek göletin yüzeyine çarptığında alkı lıyor. " ak bir be lik!" diyor, adam  a kınlıkla ona bakarken elini onun eline dokunduruyor.

'Bebekleri çok sevdiğimi biliyorsun, Lula. Sana bebekleri sevdiğimi bile söyledim. Bunların hiçbirini anlamıyorum.'

Tallulah bir parça daha ekmek koparır ve Noah'ın eline tutu turur.

"Evet," diyor. 'Sana söylemeliydim. Haklısın. Ama çünkü seni istedim...'

Kulağa kötü gelmeyecek kelimeler bulmak duraksıyor

onun hissettiği gibi. "Senin gibi olduğumu d   nmeni istedim. Bilirsin i te.

Özgür bir ruh.' "Ama senin lanet olası bir erkek arkadaşın var! Nasıl daha az  zg r olabilirsin ki?

bundan daha mı fazla?"

'Evet, ama bir erkek arkadaş kalıcı değildir. Bir  ocuk kalıcıdır. Nereye gidersem gideyim, o da gider. Ne yaparsam yapayım, ben onun annesiyim. Yirmi dört-yedi. Hayatımın geri kalanı boyunca. Ve bu çok fazla, biliyorsun.'

"Siktir, Lula. *Hayat*  ok fazla. Her şey çok fazla. Sen ve ben, aramızda bir şey vardı, başıma gelen en önemli şey olduğunu düşündüğüm bu inanılmaz, inanılmaz şey. İlk dakikadan itibaren, o gün otobüste seni gördüm ve biliyordum, olacak olan her şeyi biliyordum, senin ve benim kaderimizde birlikte olmak vardı. Ve sonra birlikte olduk ve sen beni çok-'

Noah'ya bakar ve duraklar. Beni çok mutlu ettin. Ve biliyorum, ben Liam'a yaptığımın yanlış olduğunu biliyordum, ama sanırım sadece

Zach hayatında olduğu sürece, sen ve ben diye bir sır yarattığın sürece' - eliyle aralarını işaret ediyor - 'o zaman biz gerçek değildik.

Sonra ikisi de alkışlıyorlar, Noah'nın bir sonraki ekmek fırlatma denemesi başarıyla sonuçlanıyor ve bir grup ördek hızla ona doğru yaklaşıyor. Scarlett elini uzatır ve Nuh'un başının arkasını avuçlar. "Tanrım," der. 'O çok değerli. Çok, çok değerli.'

Tallulah karnında bir şey hissediyor, bir zevk ama aynı zamanda korku. Nuh'u vücuduna biraz daha yaklaştırdı ve Scarlett elini onun başından çekti.

"Biliyor musun," diyor, "bunu yapabiliriz. Yapabiliriz. Benim güzel bir aptal olduğumu düşünüyormuşsun gibi hissediyorum, anlıyor musun? Ve biliyorum ki bunu yapıyorum. Oynuyorum. İnsanlar sizi hafife alırsa onlarla başa çıkmak daha kolay olur. Ama ben aptal değilim, Lules. Bir hayat yaşadım, bir şeyler oldu, kötü şeyler. Büyüdüm, öğrendim ve... ve... olgunlaştım. Bebek olayını kesinlikle yapabilirim. Seninle. Ama asıl soru şu... Bizim hakkımızda dürüst olmaya hazır mısın?"

Tallulah ona sorgulayan gözlerle bakar. "Yani, insanlara söylemek mi? Scarlett başını sallar.

Tallulah bakışlarını tekrar suya, ıslak ekmek için sallanan ördeklerin eğik başlarına çevirir. Kendini hayatındaki çeşitli insanlara anlatırken hayal etmeye çalışır. Annesi iyi olacaktır. Ryan şaşırarak ama iyi olacaktı. Üniversitede tanıdığı hemen hemen herkes için sorun olmaz. Söylemeyi hayal bile edemeyeceği tek bir kişi var.

"Zach'e asla söyleyemem," diyor. "Beni öldürür.

"Öldürür mü? Scarlett'in gözleri kocaman.

"Evet. Beni öldürür.

"Ciddi misin sen?"

Tallulah gözlerini kapatır. Onun yüzünü, bir şeyden hoşnut olmadığında çenesinin nasıl kenetlendiğini, sinirlendiğinde yumruğunun cansız nesnelerin üzerine nasıl indiğini, burun deliklerinin alevlenişini, hoşnutsuzluğunun nesnesini incelerken çenesinin haklı eğimini hayal ediyor. Ve kız, ona bir şey söylediğinde ellerinin kollarının etrafındaki gerginliğini hatırlıyor.

ona ayıracak zamanı olmadığını ve onu bir kız için terk ettiğini söylerse bunun on kat artacağını hayal eder. Zach liberal değil. Politik doğruculuğa ayıracak zamanı yok. O annesinin oğlu: dar görüşlü, kendini beğenmiş, içe dönük, biraz ırkçı, biraz homofobik, biraz kadın düşmanı. On dört yaşındayken önemli olmayan tüm o şeyler.

ve aşık, ama yetişkinliğe geçtiğiniz yıllar boyunca sinsice yüzeye çıkmaya başlıyor ve şimdi bile bariz değil ama orada olduğunu bilecek kadar iyi tanıyor. Ve onu iyi tanıyor.

Scarlett ile ilişkisini öğrenirse aşağılanacağını ve bu aşağılanmanın öfkeye dönüşeceğini bilecek kadar

o güçlü ve zaten onu sürekli incitmekten sadece bir flaş uzakta.

"Evet," diye yanıtlıyor gözlerini açarak. "Evet. Sanırım

yapardı. "Aman Tanrım, Lula. Sana hiç vurdu mu?"

Başını sallıyor. "Pek sayılmaz. "Pek

değil mi?

"Hayır. Hayır, yapmadı.

Scarlett parmaklarını kısa saçlarının arasına sokup onları çekiştirdi, birkaç adım uzaklaştı ve sonra tekrar geri döndü. 'Lula. Tanrım. Yani, bu çok kötü. Onu seviyor musun ki?"

"Eskiden

öyleydim.

"Ama

şimdi?

Omuz silkiyor ve burnunu çekiyor. "Hayır," diyor sessizce. "Artık değil.

Gerçekten değil. "Peki hayatının geri kalanını onunla geçirmek istiyor musun?

Başını sertçe sallıyor. Gözyaşlarının geldiğini ve onları istemiyor.

"Hayır," diyor, sesi çatlayarak. "Hayır. İstemiyorum.

"O zaman siktir git Tallulah, bunu halletmen gerek. Ondan kurtulmalısın. Çünkü hayatını bu şekilde yaşayamazsın. Hayatını korkarak yaşayamazsın.'

"Ama ondan nasıl kurtulabilirim? Tallulah diyor ki. "Nasıl mı?

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

OceanofPDF.com

Mayıs 2017

Ertesi öğleden sonra, üniversiteden eve döndüğünde, Tallulah Noah'yı normalde öğleden sonra uykusuna yatırıp Zach ile seks yapacağı saatlerde köyün etrafında yürüyüşe çıkarır. Telefonunu sessize alır ve kulaklıklarını takar, müziğin sesini sonuna kadar açar, Zach'in işten boş bir şekilde döndüğü görüntüsüne izin vermeyi reddeder. ev onun düşüncelerini lekelemek için.

Arabayı Co-op'a iter ve Keziah için dükkânı kolaçan eder. Onu fırın reyonunda, rafları kabartma unla doldururken görür. "Merhaba," der.

Keziah arkasını döner. Önce Tallulah'a, sonra da arabaya bakar. Noah'yı gördüğünde ellerini ağzına götürür ve boğuk bir ciyaklama sesi çıkarır. "Aman Tanrım. Ellerini ağzından çeker. "Aman Tanrım. Lula. O çok güzel.

Tallulah gülümser ve her zaman hissettiği o girdabı içinde hisseder. Birisi ona oğlunun çok güzel olduğunu söyler. "Teşekkür ," der. 'Uyanık olmadığı için üzgünüm. Ama size göstermek için onu getireceğimi söyledim.

"Şimdi kaç yaşında?"

"On bir aylık.

"Aman Tanrım. Zaman nereye gitti! Sanki daha beş dakika önce hamileydin!

Tallulah yine gülümsüyor. "Zach nasıl?

'Oh, o iyi. Bilirsin işte.'

"Hala birlikte misiniz?

"Evet. Hemen hemen. Acı acı

gülüyor. "Bir bebekle zor, değil mi?

"Evet," diye yanıtlıyor. 'Bazı anları var. Özellikle de birlikte yaşamının. Aslında şöyle diyecektim: Diğerleriyle bir araya gelmekten bahsettiğini hatırlıyor musun? Okuldan?'

"Evet! Keziah'ın yüzü aydınlanır. 'Oh, kesinlikle. Yarın dışarı çıkıyoruz. Sadece Ducks'a. Gelmek ister misin?'

"Evet, lütfen," diyor Tallulah parlak bir şekilde, planın yerine oturduğunu hissederek. 'Bu harika olur. Saat kaçta?'

Yedi gibi mi? Ya da gerçekten ne zaman kaçabilirsen. Bubba ve diğer şeyler yüzünden. Keziah yine o acı dolu yüz ifadesini takınıyor, Noah'ya her baktığında takındığı yüz ifadesi, sanki onun güzelliği bir tür felaketmiş gibi.

"Harika," diyor Tallulah. "O zaman görüşürüz!"

Arabayı dükkândan dışarı itiyor ve sonra bir saat boyunca köyün diğer ucuna, malikânenin olduğu yere ve arka sokaklardaki ortak alana yürüyor. Annesi ve Ryan dönmeden yarım saat önce dönecek şekilde yürüyüşünü zamanlıyor, tartışmanın sonuçlanmasına yetecek kadar uzun bir süre. Çıkmaz sokağa yaklaşırken kalbi beklentiyle çarpıyor. Anahtarını kilide sokar ve kapıyı iterek açar. "Merhaba," diye seslenir.

Noah hâlâ uyuyor onu bebek arabasında koridorda bırakıp oturma odasının kapısına bakıyor.

Zach kanepede oturuyor, telefonu elinde. Karanlık bir şekilde ona bakıyor. "Hangi cehennemdeydin?"

Kapıyı arkasından kapatıyor.

'Noah'ı yürüyüşe çıkardım. Evde kalmak için çok güzeldi ve ben de tüm tekrarlarımı yaptım.

"Seni yüzlerce kez aradım. Neden cevap vermedin?" Kapüşonunun cebinden telefonunu çıkarır ve ona bakar. "Ah," dedi. diyor. "Kahretsin. Özür dilerim. Sessizdeydi."

Kahretsin. Özür dilerim. Sessizdeydi, diye onu taklit eder. "Nasıl bir anne kimseye haber vermeden dışarı çıkar ve telefonunu sessizde bırakır?"

"Şey, ben, sanırım. Ses tonu alaycı ama göğüs kafesinin altında kalbi küt küt atıyor.

'İkinizin de nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Tek bildiğim ölmüş olabileceğinizdi.

"Ama biz değiliz. Yani sorun yok."

Başını iki yana sallar. "İnanılmaz," diyor. 'Tamamen inanılmaz. Sadece bu da değil, bugün Çarşamba. Bilirsiniz, *bizim* .

"Oh, kahretsin," diyor. 'Tanrım. Unutmuşum.

Gerçekten çok üzgünüm. 'Hayır, üzgün değilsin. Hiç üzgün değilsin. Bunu söyleyebilirim.'

Öyleyim. Gerçekten. Gözden geçirmemi yeni bitirdim ve dışarısı çok güzeldi ve Noah uykusu için kaşınmaya başlamıştı ve biraz dışarı çıkmanın ne kadar güzel olacağını düşündüm ve bugünün Çarşamba olduğunu tamamen unuttum.

"*Çarşamba olduğunu unuttun* mu?" diye inliyor ve gözlerini deviriyor. "Ve işte yine başlıyoruz. Tam da sonunda bir yere varacağımızı, sonunda bu işi ciddiye aldığını düşünürken. Tahmin etmeliydim. Bu sadece Sana şaka gibi geliyor, değil mi? Bu.' İkisinin arasında eliyle işaret ediyor. "Ben. Sen. Noah. Sadece bir oyun. musun, bazen daha iyi bir şey karşıma çıksa Noah ve beni bırakıp gideceğini düşünüyorum, sanki kendinden başka kimseyi umursamıyormuşsun gibi.

Tallulah bir öfke patlamasını bastırır. Noah'dan uzaklaşma fikri korkunç, hayal bile edilemez. Başını hafifçe eğerek, "Her neyse" der.

"Her neyse?

Evet. Her neyse. Benim hakkımda, nasıl bir insan olduğum, ne isteyip ne istemediğim konusunda açıkça kararını vermişsin. Ve seninle tartışmaya zahmet edemem. İç çekiyor. "Ben kendime bir fincan çay alacağım," diyor ve mutfığa doğru dönüyor. "Bir şey ister misin?

Adam başını sertçe sallar ve kadın adamın yanağındaki bir kasın öfkeyle titreştiğini görür.

"Oh," diye sesleniyor ona, "bu arada. Az Keziah'a rastladım. İlkokula beraber gittiğim Keziah'ı hatırlıyor musun? Beni Ducks'taki bir kızlar gecesine davet etti. Yarın akşam. Noah'la kalabilirsin, değil mi?

Oturma odasından sıkıcı bir sessizlik gelir ve Tallulah nefesini tutar.

Bir an sonra Zach mutfığın kapısında yumruklarını sıkmadan duruyordu. "Özür dilerim," diyor. "Keziah *kim*?

Keziah Whitmore. Onunla ilkokula gittim. Şimdi Co-op'ta çalışıyor.'

Doğru. Evet. Şunu açıklığa kavuşturalım. Seni yaklaşık beş yıldır tanıyorum ve bu kişiyi *daha* önce hiç duymadım. *içki.*'

"Evet," diyor ve buzdolabının kapağını kapatıyor. "Yarın akşam. "Peki bunu nasıl ödeyeceksin?"

Omuz silkiyor. "Bilmiyorum. Annem muhtemelen biraz para almama izin verecektir. 'İşte ben, her gün ölesiye çalışıyorum, asla tek bir kuruş bile harcamadım. Tek başına bize yaşayacak bir yer bulmaya çalışırken sen *Keziah* adında adını bile duymadığım bir sürtükle bara gidiyorsun.

"Senden çok çalışmanı istemiyorum," diye cevap veriyor eşit bir şekilde. 'Senden hiçbir şeye para harcamamamı beklemiyorum. Sana dışarı çıkamazsın demiyorum. Ve açıkçası, bir daire almamızı bile istemiyorum. Burada annemle yaşamayı seviyorum.

Ona kısa bir süre bakar. Sıkılmış çenesinin gıcırdamaya başladığını görebiliyor. "Özür dilerim?"

'istemiyorum. Burada, annemle kalmak istiyorum.'

Homurdanıyor. "Tanrım, sen tam bir çocuksun, Tallulah. Hala büyümedin, değil mi? Hala hayatı gezip tozmak, istediğini yapmak, bara gitmek, annenle takılmak sanıyorsun. Ama öyle değil. Bir çocuğumuz var. Sorumluluklarımız var. Artık çocuk değiliz, Tallulah. Artık büyüme vakti geldi.' Adam şimdi kızın üzerine abanıyor ve kız onun nefesinin sıcaklığını yüzünde hissedebiliyor.

"Bence taşınmalısın," diyor. Bunu gergin bir sessizlik izler.

"Ne?"

"Bence . Artık seninle birlikte olmak istemiyorum.

Tallulah'ın bakışları yerde kalıyor ama Zach'in öfkesinin etrafındaki havada birleştiğini hissedebiliyor.

Bunu bir başka uzun sessizlik izler ve Tallulah bekler. Vurulmayı bekler, bekler, Zach'in ruhunun sıkı dikişlerine çok yakın olan öfkenin sonunda patlamasını bekler. Ama patlamıyor. Birkaç saniye sonra onun varlığının yumuşadığını ve küçüldüğünü hissediyor, omuzlarının eğildiğini görüyor ve sonra o yok oluyor. Onu koridorda takip eder. Bebek arabasında uyuyan Nuh'un üzerine eğilmiş ve ona fısıldıyor. Tallulah bir şey hisseder Korkunç bir ürperti tüm sarıyor. Yaklaşıp izliyor, vücudu Noah'yı Zach'ten korumak için ne gerekiyorsa yapmaya hazır. O emniyet kemerinin çıkarılma sesini duyuyor ve Zach'in Noah'yı dikkatlice arabasından alıp omzuna doğru kaldırmasını izliyor. Noah kıpırdamıyor; uykusu ağırlaşmış. Koca kafası nazikçe Zach'in boynunun kıvrımına düşüyor ve Zach onu tepesinden usulca öpüyor.

Gözleri çocuklarının başının üzerinden Tallulah'ınkilerle buluşuyor ve kararlılıkla sertleşen bir sesle, "Hiçbir yere gitmiyorum Tallulah, hiçbir yere gitmiyorum," diyor.

OceanofPDF.com

Eylül 2018

Sophie, kulübenin koridorunda, ön kapının yanındaki masasında oturuyor. Koridorda taşındıklarından beri var olan tuhaf yanık benzin kokusu nihayet azalmaya başlamış ve çalışma alanını buraya, üniversite kampüsüne bakan pencerenin olduğu yere taşımış.

okul bahçesine girip çıkıyor. Shaun dün gece ona dedektiflerin okulun dışındaki çiçek tarhında gömülü olarak ne bulduklarını anlattı.

konaklama bloğu; bir tür kaldıraç olduğunu söyledi, saplı ve ucu bükülmüş bir metal parçası, görünüşe göre çok eski. Kimse ne olduğunu, neden oraya gömüldüğünü ya da kim tarafından gömüldüğünü bilmiyor. Bu tam bir gizem.

Ama Sophie'nin aklını kurcalayan başka bir gizem daha vardır.

Karton tabela, Kerryanne'nin kızı Lexie Mulligan tarafından Florida gezisinden eve döndükten birkaç saat sonra görülmüştü. Annesinin terasında durup sigara içerken gördüğünü iddia ediyor.

Bugün erken saatlerde Sophie, konaklama bloğunun etrafında yürüyüşe çıkmış ve Kerryanne Mulligan'ın terasına doğru bakmış, terasın, çiçek tarhının karşısındaki karton tabelanın bırakıldığı yeri göremeyecek kadar alçak olduğunu fark edince midesinin bir sarsıntı hissetmiş ve her nedense Lexie'nin yalan söylediğini hemen anlamıştı.

Sophie dizüstü bilgisayarının kapağını açıyor ve Lexie Mulligan'ı Google'da arıyor. Instagram'daki @lexiegoes adlı hesabının linkine tıklıyor.

Lexie fotoğraflarında gerçek hayatta görüldüğünden çok farklı görünüyor. Gerçek hayatta çekicidir, ancak yüz hatlarında belli bir düzlük, incelik eksikliği vardır, ancak bu çekimlerde bir model gibi görünmektedir. Gül desenli siyah saten bir sabahlık giymiş, bağdaş kurmuş ve Florida'daki balkonunda kokteyli yudumlarken arka planda kalp şeklinde bir yüzme havuzu var.

Eşlik eden metin, otel için üstü kapalı bir tanıtımdır ve otel ve ana şirketiyle ilgili hashtag'lerle doludur. Sophie şöyle bir bakar sayfanın en üstüne bakar ve Lexie'nin 72.000 takipçisi olduğunu görür. Otelin, tanıtımın karşılığı olarak bedava verildiğini ve bu kadar çok takipçiyle (Sophie'nin kendisinin 812 takipçisi var) Lexie'nin tanıtımını yaptığı işletmelerden çok sayıda bedava ve çok sayıda ödeme alması gerektiğini varsayar ve

Harika bir kariyere sahip yetişkin bir kadının neden hala Surrey'deki bir yatılı okulda küçük bir dairede annesiyle birlikte yaşadığını merak ediyor.

Bunları düşünürken pencereden tekrar bakar ve Lexie'nin kampüsün içinden geçtiğini görür. Desenli tayt ve siyah kapüşonlu bir tişört giyiyor ve saçları iki örgü halinde. Elinde bir taşıma çantası vardır.

Co-op'ta verdikleri gibi ve Instagram gönderilerindeki kızıdan milyonlarca kilometre uzakta görünüyor. Sophie, konaklama bloğuna doğru giderken onu izler. Birkaç dakika sonra Kerryanne'in terasına açılan kapıyı görür ve Lexie elinde bir fincan çayla belirir. Dışarı bakar

Dönüp içeriye girmeden önce bir süre kampüsün karşısındaki ormana baktı.

Nedense bunu yapma biçiminde tedirgin edici bir şey var, garip bir şekilde adli bir şey. Sophie tekrar Lexie'nin Instagram akışına bakar ve Küba, Kolombiya, Quebec, Saint Barts, Kopenhag, Belfast, Hebridler, Pekin, Nepal, Liverpool, Moskova'ya doğru aşağı ve aşağı kaydırır. Lexie'nin seyahatlerinin genişliği karşısında başı döner. Daha tanıdık bir şeye ulaşana kadar kaydırmaya devam ediyor: Lexie okulun güzel ana kapısının önünde. Arkasında, resepsiyon alanındaki vitraydan gelen ışık renkli camlara düşüyor.

karo zemin üzerinde su birikintileri. Ayak bileğine kadar uzanan sahte kürklü bir palto ve tüylü yeşil yünlü bir şapka giyiyor. Yanında bir çift büyük bavul var. Başlıkta "*Evim güzel evim*" yazıyor.

Sophie iki kez düşünür. Yorumlara göz atar ve Lexie'nin takipçilerinin, bunların onun evinin kapıları olduğu izlenimine kapıldığını görür. Burası onun evi. Ve Lexie bu yanlış anlamaları düzeltmek için hiçbir şey yapmıyor. Takipçilerinin, evet, burada yaşadığına inanmasına izin verir.

Sophie, @kerryannemulligan'dan bir yorum görüyor:

Ve annen geri döndüğün için çok mutlu!

Göz kırıyor. Kerryanne, Lexie'nin bir Gürcü malikanesinde yaşadığı yanılsamasını destekliyor gibi görünüyor.

Lexie'nin yayınında daha derinlere inmeye başlamak üzereyken arka kapının çalındığını duyar. Dizüstü bilgisayarını kapatır ve kulübeye doğru yürür. Merhaba diye seslenir.

"Merhaba Sophie, benim Liam.

Sophie'nin nefesi kesilir. "Oh," dedi. "Merhaba. Sadece bir dakika.

Duvar aynasındaki yansımasını kontrol eder ve saçlarını yüzünden çeker. Sonra kapıyı açıyor ve Liam'ı gülümseyerek karşılıyor.

Elinde bir roman tutarak onun önünde duruyor.

Şöyle bir baktı ve kitabının, serinin ilk kitabı olduğunu gördü, hala bir öğretim asistanıyken yazdığı, hiç kimsenin gerçekten okuyacağını düşünmemişti. Ve şimdi burada, Liam adında yakışıklı bir çocuğun iyi, güçlü ellerinde tutuluyor ve onun kelimeleri, o

bir sarsıntıyla fark eder, kafasının içinde olmuştur.

"Sizi rahatsız ettiğim için gerçekten üzgünüm," diyor Liam, onun düşünce zincirini kırarak, "ama dün gece kitabınızı bitirdim. Ve ben sadece - bayıldım. Yani, gerçekten çok sevdim. Ve merak ettim, eğer bir dakikan varsa, sana bu konuda bir soru sormak isterim. Ama meşgulseniz başka bir zaman gelebilirim?

Bir süre ona bakar; sonra başını hafifçe sallar ve "Teşekkür ederim.

Bekleliyordum... Yani, evet, özür dilerim. Lütfen içeri buyurun. Adam onu mutfığa kadar takip ediyor ve kitabının sırtını boşta elinin avuç içine birkaç kez vuruyor. Seni tutmayacağım. Ben sadece... Ama sana sormak istediğim bir şey vardı. Susie Beets. O sen misin?"

Sophie gözlerini kırıştırdı. Beklediği soru bu değildi.

"Yani," diye devam ediyor, "baş harfleriniz aynı. O da sarışın, otuzlu yaşlarında, güney Londra'dan geliyor ve eskiden öğretmenmiş.

"Hayır," diyor. 'Hayır. O ben değil. O daha çok iyi bir arkadaş gibi. Ya da hiç sahip olmadığım kız kardeşim. Bu sıradan bir cevap ama devam ediyor: 'Eğer bir şey varsa, Tiger'da benim kişilik özelliklerimden ve fikirlerimden daha fazlası var.

"Gerçekten mi?" diyor Liam, yüzü . 'Vay canına. Bu çok ilginç. Çünkü, bilmiyorum, kafamda her şeyi canlandırdığımda sanki seni okuyormuşum gibi hissettim; Susie'nin yaptığı her şeyi yaptığını gördüm. Ayakkabılarına kadar.'

"Ayakkabılarım mı?

İkisi de onun ayaklarına bakıyor. Neredeyse her zaman yaptığı gibi beyaz spor ayakkabı giyiyor.

'Yani, ayakkabılarını hiç tarif etmiyorsun ama ben onu beyaz spor ayakkabılarla hayal ettim. Çünkü sen öyle giyiyorsun.

Sophie nasıl cevap vereceğini bilemez. "Ayakkabılarını tarif etmiyor muyum?" diye sorar.

Liam başını sallar. "Hayır. Asla.

"Şey," diyor, biraz nefes nefese. "Bunu için teşekkür ederim. Bir dahaki sefere ne giydiğini tarif ettiğimde ayakkabılarını da tarif edeceğim, sadece senin için.

"Ciddi misin?" diyor.

"Evet. Ciddiyim.

'Vay canına. Peki bu hangi olacak? Şimdi bir tane mi yazıyorsun?"

Arkasından koridordaki masanın üzerinde duran dizüstü bilgisayarına bakıyor.

Teknik olarak evet. Ama doğrusunu gerekirse buraya taşındığımdan beri tek kelime bile yazmadım. Tüm iyi niyetime rağmen.

"Yazar mı?"

'Şey, hayır, tam olarak değil. Yazar tıkanıklığı ciddi bir psikolojik rahatsızlıktır. Yıllarca sürebilir. Özellikle bazı trajik durumlarda sonsuza

kadar. "Peki neden yazamadığınızı düşünüyorsunuz?"

"Oh," diyor. 'Pek çok nedeni var. Ama sanırım en önemlisi o yüzüğü bulmak. Ve şimdi olan diğer tüm şeyler.

Liam başını sallar. "Her şey biraz ürkütücü, değil mi? Kitabını tekrar diğer elinin avucuna vuruyor ve bir ayağından adım atıyor. Biraz endişeli görünüyor. "Sanırım eninde sonunda her şey açıklığa kavuşacak. Bundan sonra neyi ortaya çıkaracaklarını merak ediyorum. Belki de ben seninle konuşurken dışarıda bir yerlerde, birilerinin ortaya çıkarması için başka küçük sürprizler gömen birileri vardır.

"Paskalya yumurtaları gibi.

"Evet," diyor. "Sanırım öyle. Ben sadece...' Kitaba vurmayı bırakıyor ve boştaki eliyle ensesini ovuşturuyor. "Sadece anlamıyorum. Hiçbir anlamıyorum. Eğer biri çocuklara ne olduğunu biliyorsa, neden polise gidip anlatmıyor?"

"Çünkü belki onların bu işle bir ilgisi vardır?"

Onun hafifçe titrediğini görüyor. "Beni ," diyor. 'Gerçekten korkutuyor beni dışarı çıkar. Her neyse...' Kendini toparlıyor gibi görünüyor. "Sizi yalnız bıraksam iyi olur. Sadece bunu sormak istemiştım. Susie Beets hakkında. Ayakkabılar hakkında.' Dokunuyor

kitabı bir kez daha eline vurur ve sonra dönüp arka kapıya doğru yönelir.

O gittikten sonra Sophie masasına geri döner ve bir süre oturup yakışıklı Liam'ı odasında tek başına kitabını okurken hayal eder. Kitabın içeriğini hatırlamaya çalışır ama hatırlayamaz. Yatak odasına gider ve içinde P. J. Fox kitaplarının bulunduğu ambalaj kutusunu bulur. Bandı keser ve aradığını bulana kadar içindekileri karıştırır: serinin ilk kitabı. Yatağın kenarına tüneyerek sayfaları karıştırır, gözleriyle gözden geçirir. Ve işte o zaman onu görür. Geldiği günden beri bilinçaltında dolaşan şeyi. Kitabın iki tarafını düzleştiriyor ve okuyor:

Susie gıcırdayan kapıyı açtı ve ana caddeye bir aşağı bir yukarı baktı. Hava yeni kararıyordu ve ıslak kaldırımlar sokak lambasında sıcak sarı renkte parlıyordu. Kürklü kenarlarını vücudunda birleştirdi ve geceye geri dönmek üzereydi ki göz ucuyla solundaki çiçek tarhında bir şey gördü. Ahşap çite çivilenmiş bir karton parçasıydı. Birisi siyah keçeli kalemle 'Burayı Kazın' yazmış ve bir okla aşağıya, toprağa doğru işaret etmişti...

OceanofPDF.com

Mayıs 2017

Zach yatağın kenarına oturmuş, Tallulah'nın bara gitmek için hazırlanmasını izlemektedir.

"Bu çok saçma," diyor. "Beni izlemeyi keser misin lütfen?"

"Yani, Tanrı aşkına. Sen gelmezsen bu insanlar farkına bile varmaz. Umurlarında bile olmaz."

"Nereden biliyorsun?"

"Çünkü insanlar umursamıyor. Herkes lanet olası evrenin merkezi ve bir şeylere gelmediklerinde insanların onları özlediğini düşünüyor ama kimsenin umurunda değil."

"Yani, bir Pazar günü futbola gitmezseniz, kimsenin fark etmeyeceğini mi düşünüyorsunuz?"

"Bu farklı. Bu bir takım. Bir takım için belirli bir sayıya ihtiyacınız vardır. Lanet olası barda oturmak için belli bir sayıya ihtiyacınız yok."

Tallulah cevap vermiyor. Onun yerine küpelerini yeniden düzenlemeye odaklanır, normalde taktığı sade gümüş küpeleri ve halkaları, kulağının tepesinden loblara kadar uzanan zincirler üzerinde birbirine dolanan süslü bir küpe setiyle değiştirir. Scarlett'in taktığı türden küpelere benziyorlar.

"Bu da ne böyle?"

Zach'in aynadaki yansımasına alaycı bir bakış atıyor ama cevap vermiyor. "Noah'ya banyosunu yaptırmayacak mısın artık?" diyor. "Geç oluyor."

"Burada bile olmayacağınıza göre programımızı sizin eminim."

Tallulah gözlerini devirir. "Evden çıkmam konusunda bu kadar yaygara kopardığına inanamıyorum."

"Sorun senin evden ayrılman değil. Sen zaman evden çıkıyorsun. Sorun para harcaman. Biz para biriktirmeye çalışırken."

Kadın döner ve adama bakar. "Sana söyledim," diyor. "Taşınmak istemiyorum. Bir daire almak istemiyorum. Burada kalmak istiyorum."

"Evet, ne isteyip istemediğınle pek . Bu seninle ilgili değil. Noah'la ilgili."

"Noah da gidip A yolunun kenarındaki bir kutuda yaşamak istemiyor. Burada kalmak istiyor. Burası çok güzel. Kırsal alan kapımızın önünde. karşıda kreş var. Ninesi. Amcası. Senin annen."

Bir süre sessizlik olur. Gözlerini ona dikeyor. "Annemin Noah'ın benim olduğunu bile düşünmediğini biliyorsun."

Tallulah dondu.

"Beni sadece para için kullandığını düşünüyor. Ve ne var biliyor musun, düşündüğümde, haklı. Yani, beni yakınında istemediğın onca ay. Beni kol mesafesinde tuttuğın tüm o aylar-"

"*Hamileyken beni terk ettin,*" diye araya giriyor dişlerini göstererek.

"Peki bunun neden olduğunu düşünüyorsunuz?"

"Bilmiyorum," diyor. "Sen söyle."

Çünkü sana inanmadım. İnanđım mı? Gerçekten hamile olduğuna inanmadım, sadece beni tuzağā düşürmeye çalıştığını düşündüm. Çünkü çok dikkatliydik ve dikkatli olduğumuzu biliyordum ve bunun nasıl anlayamıyordum ve sonra düşünmeye başladım, A seviyelerine çalıştığını söylediğın tüm o zamanlar, beni görmek için çok meşgul olduğın tüm o zamanlar. Düşündüm ki, bilirsin, eğer biriyle birlikte olsaydın şaşırmazdım.

Başka biri. Ve bu şekilde hamile kaldın. Çünkü ben yapmış olamam."

"Yani beni başkasının bebeğine hamile olduğumu düşündüğün için mi terk ettin?"

"Evet. Temel olarak."

"Yüce Tanrım."

"Ama sonra seni bebekle dışarıda gördüm ve çok mutlu ve çok güzel görünüyordun ve bebek de gördüğüm en güzel bebektir ve düşündüm ki-" Sesi çatlamaya başladı. "Benim bebeğim olmasaydı böyle hissetmezdim diye düşündüm. Bilirim sanmıştım. *Bilirdim.*"

sanki başkasınınmış gibi. Onu her gördüğümde ona daha çok aşık oluyordum ve bana de benim olduğunu anlayabiliyordum. Anlıyor musunuz? Burada olduğu gibi.' Yumruğuyla göğsüne vuruyor. "Benim. Ve bence annem yanılıyor. Yani, yanıldığını biliyorum. Çünkü o yanılıyor. Öyle değil mi? Noah benim mi?"

Zach'in gözleri yaşlarla dolmuştur. Çaresiz ve zavallı görünüyor. Bir an için Tallulah'ın kalbi ona karşı acınası bir sevgiyle dolar ve kendini yatağın kenarında oturduğu yere doğru ilerlerken ve kollarını boynuna dolayıp kulağına fısıldarken bulur, 'Tanrım, elbette senin, elbette senin. O senin. Söz veriyorum o senin.

Kolları ona doğru uzanıyor ve onu kendine doğru daha sıkı çekiyor ve gözyaşlarının ıslaklığını yanağında hissediyor ve 'Lütfen, Lules' diyor, Lütfen bu gece dışarı çıkmayın. Lütfen evde kal. Dışarı çıkıp bize bir şişe şarap alacağım. Ve biraz da Doritos. Sadece sen ve ben. Lütfen.'

Tallulah, Keziah'yı ve onun tuhaf küçük yerel arkadaş çetesini düşünür, hepsi de zar zor başlayan hayatları ve güvenli küçük işleriyle ona çok yabancıdır, hala erkek arkadaşlarını ve bebeklerini beklemektedirler, sanki hayat bundan ibaretmiş gibi. O

Hepsinin kendisine hayvanat bahçesindeki bir sergi gibi baktığını, annelik ve birlikte yaşama hakkında sanki tesadüfen kendinizi bulabileceğiniz bir yer değil de nihai bir hedefmiş gibi konuştuklarını düşünüyor. Onları Swan & Ducks'ın kadife koltuklarında oturmuş, ucuz proseccolarını yudumlarken ve hiç de komik olmayan şeylere tiz sesleriyle gülerken hayal ediyor ve sonra

Zach'le şarap içmeyi, haftalarca süren sert çıkışlar ve kesici yorumlardan sonra bu nadir yumuşaklık anından yararlanmayı

Zach'i uçurumun kenarından geri çekerek, annesine geri taşınabileceğine, taşınmadan önce yaptıkları gibi dostane bir şekilde birlikte ebeveynlik yapabileceklerine ikna etti. Bu gece birbirlerine iyi davranabilirlerse Belki kimsenin kızgın olmadığı ve herkesin istediğini aldığı bir yere gidebilirler. Ve ikisinin de her şeyden çok istediği şey Noah'dır. Ve belki Zach bunun yeterli olduğunu kabul etmeyi öğrenir.

Tallulah'a da ihtiyacı olmadığını, çekirdek bir aileye ihtiyacı olmadığını, orada Dışarıda onu olduğu gibi sevecek ve sadece mutlu aileler uğruna ona katlanmayacak başka kızlar var, onunla bir gelecek isteyecek, onunla haftada bir kereden fazla seks yapmak isteyecek kızlar - kızlardan hoşlanmayan kızlar.

O da başını adamın yüzüne doğru salladı ve "Evet, hadi yapalım dedi. Bu iyi . Şimdi Keziah'a mesaj atacağım. Evde kalabiliriz. Evde kalabiliriz.

OceanofPDF.com

Eylül 2018

Ertesi sabah, Shaun kalkıp işe gitmek için hazırlanırken Sophie yatakta kalır. İyi uyuyamamıştır. Bu gece gelecek çocuklar konusunda gergindir. Shaun'un eski sevgilisi Pippa onları getirecektir ve baş etmesi gereken garip bir devir teslim olacaktır. İkizlerin iyi olacağını biliyor, sağlam ve karmaşık olmayan çocuklar, esas olarak ikiz oldukları için şüpheleniyor. Ama yine de iki gece iki gün boyunca anneyi oynamak zorunda kalacağı için stresli, kafasının içinde geçirdiği onca günden sonra başka birine odaklanmak zorunda

Tallulah ve Zach'in gizemli kayboluşu. Tüm hafta sonu boyunca yağmur yağacağı tahmin ediliyor, bu da birlikte yapabileceklerini düşündüğü tüm güzel şeylerin gerçekleşmeyeceği ve içeride sıkışıp kalacakları ya da ortak alanın karşısındaki barda öğle yemeği yiyecekleri anlamına geliyor. Ama esas olarak hiç uyumadı.

Liam'la önceki gün yaşadığı tüyler ürpertici karşılaşma ve kendi kitabındaki pasajın ortaya çıkması nedeniyle.

O gittikten sonra Instagram'da onu aramak için biraz zaman harcadı ve sonunda hesabını yirmi aşağı buldu; profil fotoğrafı yüzünün bir resmiydi ve profil adı @BoobsBailey idi, bu Sophie'ye çok tuhaf geldi. Çok az paylaşımı vardı, sadece yirmi ya da otuz kadar. Ama bir tanesi Sophie'nin dikkatini çekmişti. Haziran 2017'de çekilmiş bir fotoğraf. Görünüşe göre Swan & Ducks'ın arka tarafındaki küçük avlu bahçesinde çekilmişti; Sophie orada duvarda asılı duran büyük ferforje saati tanıdı. Fotoğrafta Liam, Scarlett ve Lexie vardı. Hepsinin kendi kollarını birbirlerine dolamışlardı ve Scarlett'in dili dışarıdaydı, güneşi yakaladığında gümüş rengi bir parıltı delip geçiyordu. Liam altına şu kelimeyi yazmıştı

Güzeller.

Görünüşe göre Liam ve Lexie arkadaşmış.

Gönderide yedi beğeni vardı ve Sophie tanıdığı kişilerden olup olmadığını görmek için tıkladı. Biri Kerryanne Mulligan'dan, diğeri @AmeliaDisparue adında biri. Buna tıkladı ve ince sarı saçlı ve elf yüzü genç bir kızın sayfası çıktı. Biyografisi onu *Sıska, Mini, Hiçbir yerin ortasında kaybolmuş* olarak tanımlıyordu.

birkaç garip soyut manzara fotoğrafından oluşuyordu ve son paylaşımı 16 Haziran 2017 tarihliydi. Sophie'nin kalbi küt küt atmaya başlamıştı. Havuz suyunun koyu ışıltısı, sıcak pembe bir flamingo, yanan bir sigarayı kavrayan bir el, arkada bir örtünün altında birbirine sokulmuş figürlerin bulanık hatları. Resme tıkladı ve ama arka plandaki insanların kim olduğunu söylemek imkânsızdı. Fotoğrafta ne bir başlık, ne bir beğeni ne de bir yorum vardı. Bağlamı ya da anlamı olmayan boş bir düşünce balonu gibi orada asılı duruyordu. Ama Sophie bundan emindi, Zach ve Tallulah'ın kaybolduğu gecenin kışkırtıcı bir parçasıydı.

O sırada gelen kutusundaki bir hareketlilik dikkatini dağıtmıştı, günün o saatlerinde ofislerde çalışan insanlar hep böyle olur.

Eve gitmeden önce yarım kalan işleri tamamlamak için. Ve sonra Shaun geri dönmüştü. O gece yatakta kafası birbirinden farklı bilgi parçaları, kilit oyuncularla ilgili uyumsuz duygular ve cevaplanmamış sorularla dolup taşmıştı. Havuzu, şişme flamingoları, garip metal kolları Liam Bailey'nin pembe fosforlu kalemle spor ayakkabılarının üzerine karalayıp bacaklarını tıraş etmesi gerektiğini söylediğini hayal etti.

Şimdi yatağında oturmuş, telefonunda düşüncesizce geziniyor. Saat onda yemek siparişi gelecek, ikizler için bir sürü sağlıklı şey, biraz şarap, ikizlerin daha önce hiç çikolatalı pirinç keki görmemiş gibi hayret ve şaşkınlıkla bakacakları bazı ikramlar ve tüm mısır gevrekleri için ekstra süt. Bunun dışında günü boş. Danimarka için hazırlanmalı. Pazartesi sabahı ilk iş yola çıkacak; sabah dört buçukta onu Gatwick'e götürecek bir araba gelecek ve çocuklar Pazar günü akşamın erken saatlerine kadar burada olacaklar. Günü akıllıca ve mantıklı bir şekilde kullanarak e-posta kutusunu temizlemeli, yolculuğa hazırlanmalı ve çocukların gelişi için rahatlamalıdır.

Ama içinde tekrar eden garip bir müzik parçası gibi hissedebiliyor, hem gerçek hem de mecazi anlamda kazmaya devam etme ihtiyacı. Google'da aratıyor

"Amelia Disparue". Mimi adında bir kız Dark'taki diğer tek kişiydi.

O gece Liam, Lexie ve Scarlett'in annesinden başka kimse yoktu. Scarlett gibi

Mimi de internetteki varlığını sildi. *Disparue* Fransızca'da 'Kaybolan' anlamına geliyor ve Sophie'ye göre Mimi, Amelia'nın kısaltması olabilir.

Arama sonuçlarında Mimi Melia adında birine ait bir YouTube hesabı çıkar. Ona tıklar.

Hemen yatakta dimdik oturuyor.

Ekranda ince sarı saçlı ve elf yüzlü aynı genç kadın var. Bir yatak odasında olduğu görülüyor. Kendisini kaydetmek için kullandığı kameranın açısını ayarlıyor ve sonra şöyle diyor: 'Merhaba çocuklar, kanalıma hoş geldiniz. Benim adım Amelia. Ya da Mimi. Ya da gerçekten istediğiniz herhangi bir şey, bu noktada kimin umurunda. Bugün hepinizle kendi hayatım hakkında konuşacaktım.

çölyak hastalığı ile mücadele ediyor. Ancak bazılarınızın bildiği gibi, son bir yıl on beş aydır hayatımda başka bir mücadele daha var. Geçen yaz yaşadığım ve bana çok yakın birini korumak için şimdiye kadar hakkında konuşmadığım bir olayın neden olduğu travma sonrası stres. Ama son zamanlarda o kişinin sandığım kişi olmadığını keşfettim ve...' Sonra duraklıyor ve bakışları kameradan ayrılıp ekranın altına doğru bir yerde geziniyor. Üzerinde beyaz bir yelek var ve kolları çok soluk ve ince.

Gözleri tekrar kameraya dönüyor. "Şey," diye başlar. "Çok fazla şey söyleyemem. Aslında, hiçbir şey söyleyemem. Ama..' Dramatik bir etki yaratmak için duraklar. '... adı konulamayan şey sonunda, sonunda, sonunda' - iki çift parmağını çapraz yapıyor - 'bağırsaklarını dökmek üzere gibi görünüyor. Ve sadece bekleyin, sadece bekleyin. Ellerini yan yana iki yumruk haline getiriyor ve sonra patlatıyor. "Pyow," diyor. "Pyow.

Sonra film biter ve Sophie şaşkın bir şekilde oturur, çenesi hafifçe sarkar. Tekrar izler. Videodaki tarih dünün tarihidir.

Sophie'nin, Zach ve Tallulah'nın kaybolduğu gece orada olan Mimi adındaki kızın bu olup olmadığı hakkında hiçbir fikri yoktur. Ama bu kız bir zamanlar Liam, Lexie ve Scarlett'in Swan & Ducks'ta çekilmiş bir fotoğrafını beğenmiştir ve şimdi de bir yıldan uzun bir süre önce olmuş, konuşmasına izin verilmeyen ama onu TSSB'ye sokan bir olaydan bahsetmektedir.

Sophie telefonunu bırakır, yataktan fırlar ve duşa girer.

Yirmi dakika sonra Kim Knox'un evinin önündeydi.

Kim bir elinde maskara tüpü, diğerinde de asa tutarak kapıya gelir. Sophie, Kim'in torununun arkasından bağırdığını duyabiliyordu.

Bir şey. Kim gözlerini kapatır, başını çevirir ve iç çeker, sonra tekrar açar ve Sophie'ye bakar. "Ah," der. "Özür dilerim. Bunun bir Amazon teslimatı olacağını düşünmüştüm.

"Seni bu kadar erken rahatsız ettiğim için üzgünüm, Kim. Meşgul olduğumu görebiliyorum ama sana hemen bir şey göstermek istedim. Bir dakikan var mı?"

Evet, tabii. İçeri buyurun. Kusura bakmayın, ortalık biraz karışık; bilirsiniz, sabahları. Çocuğunuz var mı?"

"Hayır," diye cevaplıyor Sophie. "Hayır. Üvey çocuklarım. Sayılır. Teknik olarak değil ama hemen hemen. Bu hafta sonu kalmaya gelecekler, sanırım o zaman kaos içinde olan ben olacağım.

Kim'in evi çok güzel, gri, deniz mavisi ve istiridye kabuğu pembesinin yumuşak tonlarında boyanmış, üzerinde cennet kuşları baskılı çılgın duvar kağıtları ve bakır gölgeli ışıklar var. Ama çok dağınık. Zeminde bir sürü ayakkabılar, oyuncaklar ve boş karton kutular. Oturma odasından televizyonun sesi yükseliyor ve çocuk giderek daha yüksek sesle bağıyor. Mutfakta, beyaz formika kaplı bir masada su mavisi bir sandalyeye oturmuş, plastik bir kaşıkla mısır gevreği yiyor.

'Noah, artık bitirmen gerekiyor. On dakika içinde ayrılmamız gerekiyor.

"Hayır," diye bağıyor. "Kreş yok. Elindeki plastik kaşığı masaya fırlatıyor ve her yere süt sıçratıyor. Kim lavabodan nemli bir bez alıp dökülenleri siler ve çocuğun mısır gevreği kasesini alıp bulaşık makinesine doğru taşır.

"Hayır!" diye bağırır çocuk. "Hayır. Geri ver onu!"

"Tamam," diyor Kim. 'Ama hızlı ve güzelce yiyeceğine söz vermelisin. TAMAM MI?"

Adam ciddiyle başını sallar ve kadın kaseyi adamın önüne koyar, bunun üzerine adam kaseyi yavaşça ve kasıtlı olarak masanın üzerinden neredeyse kenardan sarkana kadar kaydırır. Kim tam düşmeden önce onu yakalıyor, elinden çekip alıyor ve "Üzgünüm. Bu senin son şansın. Şimdi meyve suyunu bitirmelisin ve biz de gitmeye hazırlanmalıyız.

"Hayır," diye bağıyor. "Gitmiyorum.

Sophie, "daha sonra da gelebilirim," diyor. Kim iç geçirir. "Bana sadece ne olduğunu söyleyebilir misin?"

Sophie tereddütle, "Sosyal medyaya bakıyordum," diye söze başladı. "O gece Karanlık Yer'de olan tüm çocuklar için. Ve bir YouTube buldum

Kanal, bir kız için. Adı Amelia ama Mimi diye kısaltıyor. "Acaba o olabilir mi?" diye düşündüm.

"Mimi? Mimi Rhodes?"

'Evet. Ve bu kız, dün bir şey paylaştı, garip bir şey. Görmeyi istedim, böylece o olup olmadığını söyleyebilirsin. Mimi mi?'

"Bak ne diyeceğim," diyor Kim. 'Şunu yakalayayım ve seninle caddede buluşalım. Kreşe birlikte yürüyebiliriz. Eğer vaktin varsa?'

Evet. Evet. Zamanım var. Bir sürü zamanım var. Bir dakika içinde görüşürüz.'

Evden çıkar, Kim'in torununun öfke nöbetinin sesi hâlâ kulaklarında çınlamaktadır. Birkaç dakika boyunca ortak alanın kenarında bekler ve sonunda Kim görünür, saçları tepesinde gelişigüzel toplanmış, siyah çerçeveli gözlükleri takılı ve makyajsız, ağlayan çocuğu iterek arabası.

Şimdi sakinleşiyor ve Sophie önce ona sonra da Kim'e bakıp "Her şey yolunda mı?" diye soruyor.

Kim başını sallar. 'Evet. Sonunda oraya ulaştık. Bir ödül çizelgemiz var. Değil mi, Noah? Peki gökkuşağının en üst katına çıkarsak ne alacağız?'

"Legoland!"

"Evet. Legoland'e gideceğiz. Merdivenin ne kadar yukarısındayız?'

'Yarısında.'

Evet. Yolu yarılادی. Bu yüzden özellikle sabahları iyi olmaya çalışmaya devam etmeliyiz ki kreşe geç kalmayalım. Öyle mi?'

"Evet. Başını sallıyor. "Evet. Ve sonra.. Legoland!"

Ördek havuzunun etrafını dolaşmak üzere, yolu yarılamişlar.

Sophie telefonunu açıyor ve videoyu tam ekrana ayarlıyor, yan çeviriyor ve yürürken izliyorlar. 'Bu o mu? Bu Mimi Rhodes mu?'

Tanrım. Yüzde yüz emin değilim. Onu sadece birkaç kez gördüm, karakolda. Ve o zamanlar kızıl saçları vardı, sanırım, sarışın değil. Ama evet, ona benziyor.'

"Ben mi görüyorum?" diye sorar Noah.

İç çeker ve Sophie'ye, "Sakıncası var mı?" diye sorar. Her zaman her şeyi görmek zorunda. Her şeyi.

Sophie telefonu Noah'a uzatır. O da telefonu alır ve kıza bakar. "Üzgün görünüyor," diyor Noah, "üzgün bir insan gibi."

"Evet. Muhtemelen," diyor Kim. "Muhtemelen öyle."

Bir an sonra, Swan & Ducks'ın arka tarafındaki küçük bir sokakta bulunan küçük ilkokulun dışındadırlar. Gri ve mavi giysiler içindeki küçük çocuklar kapıların önünden akın akın geçerken Sophie, sınıf asistanlığı yaptığı zamanların yankılarıyla duyularının seğirdiğini hissediyor. Ana binanın karşısında

kapıları kendi çitleriyle çevrili küçük bir prefabrik bina. kreş. Nuh'un kapıdan içeri girip parlak bir gülümsemeyle genç bir kızla ilgilendiğini görüyorlar ve sonra birbirlerine dönüyorlar.

"Kahve içelim mi?" diye sorar Kim. "Ducks'ta mı?"

"Tabii.

Oturduktan sonra videonun tamamını birlikte izlerler.

"Şey," diyor Kim. 'Bunun nasıl o olamayacağını anlayamıyorum. Bana bağlantıyı gönderebilir misin? Böylece davadan sorumlu dedektife gönderebilirim?"

"Tabii, numaranı alayım.

Bağlantıyı WhatsApp üzerinden Kim'e gönderiyor ve telefonlarını bırakmadan önce gelen kutusuna bekliyorlar.

"davayla ilgileniyorsun?" diyor Kim, kahve fincanını tabağının içinde evirip çevirerek.

"Şey, evet. Yani, "Burayı Kazın" yazan tabelayı gördüğüm andan itibaren merakım arttı. Paralı asker gibi görünmek istemem ama Dedektif romanları, bu yüzden bu tür şeyleri anlamakta zorlanıyorum. Anlıyor musun? Ve sonra Kerryanne bana kaybolan insanlardan bahsettiğinde

-'

"Kerryanne? Kerryanne Mulligan?"

"Evet. Az önce Kerryanne'in güvenine ihanet ettiğini fark ederek duraksıyor. "Muhtemelen biraz patavatsızca davrandı ama dedektif romanları yazdığımdan bahset, birkaç polis

Geçen yaz o ormanda arama yapmıştım. Bu yüzden ormanın yakınında gördüğüm işaretin Tallulah ile bir ilgisi olup olmadığını merak ettim. Ve sonra, gerisini biliyorsunuz. Ama bir şey var... garip bir şey.'

Kim ona bakar ve fincanını çevirmeyi bırakır.

"Buldukları şu garip aleti biliyor musun? Çiçek ? Konaklama bloğunun dışında mı?' Kim

başını sallar.

"Yanılıyor olabilirim ama karton tabela bana Kerryanne'in kızının kendi terasının kenarından görebileceği bir şeymiş gibi gelmiyor. Bunu gördüğünde başka birinin odasında olduğunu düşünmeden edemiyorum.

"Kim gibi?

'Liam Bailey gibi mi? Belki? Liam ve Lexie'nin Ördekler'in bahçesinde çekilmiş fotoğrafını gösterir. "Bak," der. "Onlar arkadaş. Fark etmemiştim. Belki de fotoğrafı gördüğünde Liam'ın dairesindeydi, onunkinde değil. Ben sadece...' Duraksıyor, çünkü gerçekten ne düşündüğünü bilmiyor.

"Düşündüm de, dedektifle konuşuyorsan, belki ona da bundan bahsedebilirsin? Belki kendileri düşünmemişlerdir diye. Ki eminim düşünmüşlerdir. Yani, düşünmüş olmalılar.'

Kim tekrar başını sallar. Sonra, "Neden biri bana bunu yapıyor?" dedi.

Sophie onun sesindeki çığlıktan irkilir.

'Neden birileri bana bildiklerini söylemiyor? Neden bu kadar zalim davranıyorlar? Ve bu kız, bu Mimi. Belli ki köyden biriyle konuşuyormuş. Burada olanlardan haberdar olmasının tek yolu bu. Yani ipuçlarını bırakan kişi o olmalı. Ve bu hiç mantıklı değil. O gece orada olan insanların yarısının sırta kadem basması ve diğer yarısının hala burada olması ve bilinmeyen bir nedenle hepimize yol göstermesi hiç mantıklı değil. lanet bahçe yolu.'

Sesi daha da yükseliyor ve barın arkasındaki kadın onlara bakıyor. "İyi misin, Kim?" diye sesleniyor.

Kim başını sallar ve iç çeker. "Ben ," diyor. "Ben iyiyim. Telefonunu alır ve çantasına koyar. Dom'la video hakkında konuşacağım. Bakalım ne Bana söylemesi gereken

başka şeyler de var.

Dom?

"Dedektif.

"Ah. Sophie gülümsüyor. "Gerçek dedektif.

Kim de gülümser. "Evet. Gerçek dedektif.' Sonra da, 'Ve üzgünüm, ben pek kitap okumam. Aslında on dokuz beri kitap okumadım. Tallulah doğmadan önce. Yoksa kitaplarınızın adını sorardım. Ama zaten onları duymamış olurum.

Sophie kısa bir süre Kim'e kendi kitabındaki, birilerinin taklit ettiği anlaşılan bölümden, Liam Bailey'nin dün evine getirdiği ve şimdi belli belirsiz uğursuzluk hissi veren bir şekilde sırtını vurduğu kitaptan bahsetmeyi düşünür ama vazgeçer. Bu ifşaat onun tarafsızlığını, Kim'in ona güvenmesinin anahtarı olduğunu düşündüğü tarafsızlığını ortadan kaldıracaktır.

Sophie güven verici bir gülümsemeyle, "Hayır," dedi. "Hayır. Muhtemelen hayır.

OceanofPDF.com

Mayıs 2017

Scarlett sanat bloğundan Tallulah'a doğru ilerliyor. Elinde göğsüne dayadığı küçük bir portföy var ve bir görevdeymiş gibi görünüyor.

Tallulah döner ve bir gölgenin içine atlar, ama artık çok geçtir, Scarlett onu görmüştür. Ona doğru , kolundan tuttu ve yavaşça sanat bloğunun arkasındaki patikaya çekti.

"Eee? Scarlett gözleri çaresizlikten kocaman açılmış bir halde sordu. 'Yaptın mı? Bitirdin mi? Ne oldu? Sen iyi misin?'

Tallulah bakışlarını ayaklarına doğru indiriyor. Binanın arkası nemli ve rutubetli, asfalt yol küf ve yosunla yeşillenmiş.

'Ben iyiyim,' diyor. 'Bunun üzerinde çalışıyorum. Ne yaptığımı biliyorum.

Scarlett inanamayarak ona baktı. 'Aman Tanrım,' dedi. 'Korktun, değil mi? Lanet olsun, Tallulah. Ne oldu?'

"Ben sadece... Bilmiyorum. Yani ona istediğimi söyledim. Artık onunla yaşamak istemediğimi, onun yanına taşınmak istemediğimi, onunla birlikte olmak istemediğimi söyledim ve bağıracağını, çılgılık atacağını sandım ama yapmadı. O...' Hatırladıkça ürperiyor. "O sadece

Bebeği kaldırdı ve yüzünün hemen yanında böyle tuttu ve hiçbir yere gitmeyeceğini söyledi. Ve bu bir tehdit gibi hissettirdi. Anlıyor musunuz? Sanki gitmesini sağlarsam Noah'ya zarar verecekmiş gibi. Ben de zorlamak istemediğim için öylece bıraktım. Ve sonra dün gece...' Nefesini içine çekiyor. "Bara gitmem gerekiyordu ve o ağlamaya başladı, Noah'ın kendisinden olmadığı için ne kadar korktuğunu ve onu ne kadar sevdiğini söyledi ve ben de bara gitmedim, evde kaldım ve bütün gece sadece konuştuk. Anlarsın ya? Konuştuk.

Biraz şarap içtik ve uzun zamandır konuşmadığımız gibi konuştuk. Ona nasıl hissettiğimi ve artık onunla bir çift olmak istemediğimi söyledim,

Ama Noah'ı onunla birlikte büyütmek istediğimi söyledim ve o da bunu çok iyi karşıladı.

"Yani mu?"

Tallulah bir ayağından diğerine beceriksizce kayar. "Hayır. En azından henüz değil. Biz orada yaşamasak bile bir daire satın alacağını söylüyor, böylece Noah'yı kendi başına doğurabileceği bir yeri olacakmış. Çünkü annesinin yanına taşınmayı gerçekten istemiyor ve dürüst olmak gerekirse onu suçlamıyorum çünkü annesi pek iyi biri değil ve babası da tam bir sürüngen, bu yüzden kendi evi olana kadar kalabileceğini söyledim.

"Yatağında mı kalayım?"

"Şey, evet. Ama sorun değil. Ortasına bir yastık koyarız. Bilirsin, büyüülecek bir değil. Yani, on dört yaşımızdan beri birlikteyiz. Çocukluğumuzdan beri. Ve uzun sürmeyecek. Şimdiden çok para biriktirdi. Birkaç haftadan fazla sürmez."

"Peki ya Çarşamba öğleden sonraları? Hala olacak mısın, bilirsin işte...?"

"Hayır," diyor Tallulah meydan okurcasına. "Hayır. Artık böyle bir şey olmayacak. Tamamen platonik. Tamamen ortak ebeveynler. Sadece birkaç hafta daha. Ve sonra gidecek."

"Peki sonra?"

Tallulah ona sorgulayıcı bir şekilde bakar.

Sonra ne olacak? O gittiğinde mi? Sen ve ben, biliyor musun? Yapabilir miyiz...? Tallulah iç geçirir. "Bir şeyin içine öylece atlayamam. Ve sen hala heteroseksüelsin, ya da her ne isen. Hala erkeklerle uğraşıyorum. Bir bebeğim var

ve eğer seninle bir şey yapacak olsaydım, bu ciddi bir şey olmalıydı. Ve senin bunu yapabileceğini sanmıyorum. Gerçekten sanmıyorum."

Scarlett'in bu sözler karşısında irkildiğini, ama sonra toparlandığını gördü. 'Haklısın,' dedi. 'Haklısın. Ben lanet bir moronum. Her zaman bir moron oldum. Ama değişebilirim. Bunu, Tallulah'ı gülümseten, ama sonra ciddileşen ve elini Tallulah'ın koluna koyan, yapmacık bir sesle söylüyor. "Ben bir budalayım, Lules, ama deneyebilirim. Ciddiyim. Yani, neredeyse yirmi yaşındayım. Artık çocuk değilim. Çocuk değilim. Bana bir şans daha verir misin?"

Lütfen?"

Tallulah, patikanın tepesine yaklaşan sesleri duyunca dokunuşundan uzaklaştı. Sesler geçince Scarlett'e döndü. 'Bilmiyorum,' dedi. 'Doğru dürüst düşünemiyorum. Şimdilik sadece Zach'le ilgilenmem gerekiyor. Benim de

onu evimden çıkarmak ve hayatımı geri almak için. O zaman kafamı toparlayabilirim. Ama şu anda bunu yapamam. Gerçekten yapamam. Üzgünüm.'

Scarlett başını sallar. 'Tabii,' diyor. 'Anlıyorum. Bu adil. Ama seni bekleyeceğim. Yemin ederim. Senin için bir rahibe gibi olacağım. On yaşında gibi olacağım.

Senin için rahibeler. Cidden, Lules, sadece seni manipüle etmesine izin verme. TAMAM MI? Onunla kalman için seni kandırmasına izin verme. Çünkü bence kesinlikle yapacak.'

Yemin ederim yapmayacak. Bunu söyleyebilirim. Ciddidir.'

Scarlett gözlerini Tallulah'ya dikti ve kuşkuyla ona baktı.

"Yemin ederim.

Scarlett sadece bir kez başını , sağ elinin parmak uçlarıyla Tallulah'nın yanağını okşadı, sonra dönüp onu orada öylece bıraktı, Tallulah'nın tenine dokunuşu ardında isimsiz bir korku bıraktı.

Eylül 2018

'Selam, Dom. Benim,' diyor Kim. "Sana gönderdiğim YouTube'daki kızın linkine fırsatın oldu mu diye merak ettim?"

"Hayır," diyor. 'Henüz değil. Gerçekten çok üzgünüm. Şimdi bakıp size geri döneceğim. Ama bazı iyi gelişmeler oldu. Sonunda Scarlett'in babası Martin Jacques'ın izini bulduk. Ya da en azından, bize geri döneceğini söyleyip duran ama Abu Dabi'de biraz meşgul olan asistanına ulaştık. Hâlâ ailenin geri kalanının izini sürmeye çalışıyoruz. Guernsey'deydiler ama görünüşe göre birkaç haftadır kimse onları görmemiş. Ama lütfen inan bana Kim, elimizden gelen her şeyi yapıyoruz. Bir şeyler oluyor. Bazı durumlarda acı verecek kadar yavaş, bunu kabul ediyorum. Ama bugünlerde hükümet kesintileri yüzünden bir şeylerin yapılması çok uzun sürüyor ve faili meçhul bir dava olduğunda daha da uzun sürüyor...'

Kemikler buzolduğunda, diye düşünüyor Kim. Kan sert bir şekilde kurduğunda. Birini kurtarmak için çok geç olduğunda.

'Senin için elimden geldiğince her şeye karşı koyuyorum, Kim. Tek yaptığım bu. Tek düşündüğüm bu. Yemin ederim.'

Adamın sesindeki duygu duyuyor ve bunun kendi ruhunda yankılandığını hissediyor. Yutkunuyor ve "Evet, tabii ki Dom." diyor. Öyle olduğunu biliyorum. Öyle olduğunu biliyorum. Ben sadece çok...'

"Evet," diyor Dom. "Evet. Biliyorum.

Karşılıklı konuşmalarında, çaresizlik, kayıp, hayal kırıklığı ve yanlış yönlendirilmiş umudun enerjisinden ve aynı zamanda her şey onlardan ve onları birleştiren şeyden uzaklaştıkça ikisi arasında oluşan yakınlıktan kaynaklanan sıcaklık var.

İç çekiyor. "Teşekkür , Dom. Yaptığın her şey için teşekkür ederim.' Benim için bir zevk, Kim. Her zaman.

Telefon görüşmesini bitirir ve Kim bir an durup mutfak penceresinden bahçenin sonundaki ağaçlara bakar. Bir odada bir kameraya konuşan sıska, üzgün kızı düşünüyor, şu anda Maypole House'da olup bitenler hakkında bir şeyler bilen kızı. Ve sonra, sanki gerçekten oluyormuş gibi, o sıcak Haziran öğleden sonrasını, Dark Place'e doğru yürüyüşünü, sırtından süzülen ter damlalarını, Ryan'ın Noah'yı pusetinde sallayışını, Scarlett'in omzundaki havuz suyu damlalarının birleşip çöküşünü, yakışıklı oğlunun Elindeki biralar, beyaz sundress elbiseli kırılgan anne, Scarlett'in göz göze gelemeyişi, ama sonra kızının adını söyleyişi. *Lula*. Diğer her konuda çok soğuk ve mesafeliydi, ama Tallulah'ın adını söylediğinde, sanki bu isim onun için bir şey ifade ediyormuş gibi, sesi kalın ve ağır çıkmıştı. Tallulah'nın Chloe intihara meyilli olduğu için Chloe'lerde geçirdiğini söylediği geceyi düşünüyor ve nerede olduğunu tekrar merak ediyor. Zach'in futbol oynadığı ve Tallulah'ın onu alıp, Chloe'nin evine götürdüğü Pazar sabahlarını düşündü.

bisiklete binip kırlarda gezintiye çıktı. Sırlarla dolu görünerek, nasıl parıltılı ve kızarmış bir şekilde geri döneceğini düşünüyor. Hatta bir keresinde Tallulah'a "Bisiklete bindiğinde gerçekten nereye gidiyorsun?" diye sorduğunu hatırlıyor. Geri döndüğünde hep büyülü bir yere gitmiş gibi görünüyorsun.

Tallulah gülümsedi ve 'Arka sokaklarda, bilirsin işte' dedi. Trafiğin olmadığı bir yer. Muhteşem bir yer.'

"Peki durdunuz mu?" diye sormuştu. "Durup keşfetmek mi?"

"Evet," diye cevap verdi, Noah'nın önlüğünü çıkarmakla meşguldü. "Duruyorum ve keşfediyorum."

Ve ses tonunda bir zenginlik vardı, Tallulah'nın adını söylediği zaman Scarlett'in sesinde duyduğu zenginliğin aynısı. Ve bunları düşünürken, Scarlett'in havlusunun içinde, havuz suyunun ıslak saçlarından perçem perçem döküldüğü, parmaklarının dar ayaklarını kavradığı ve sonra, kısa bir an için, ayak bileğinin hemen altındaki küçük dövme, TM harflerini gördüğü bir başka anı zihninde canlandı, Kim bunu bilinçaltı bir düzeyde fark etmişti ama aynı zamanda fark etmemişti çünkü gerçekten de daha önce adını hiç duymadığı bu kız neden kızının baş harflerini ayağına dövme olarak yaptırmıştı ve eli izleri kapatmak için bir kez daha aşağı kaymıştı ve Kim bunu hem görmüş hem de görmemişti ama bir güneş lekesi gibi başından beri oradaydı.

Telefonunu eline alır ve WhatsApp'ında Sophie'nin numarasını bulur.
Ona inanılmaz bir hızla bir mesaj yazar.

Benim, Kim. Meşgul müsün? Seninle bir şey hakkında konuşabilir miyim?

Hemen bir cevap gelir.

Hiç meşgul değilim. Şimdi konuşabilirim.

OceanofPDF.com

Haziran 2017

Tallulah ve Zach'in şarap içip konuştukları geceden sonraki birkaç gün boyunca aralarında her şey yolundadır. Zach soğukkanlı ve rahattır. Onlar için akşam yemeği pişiriyor, Noah'yı yıkıyor ve onu eğlendiriyor, sessizce hesap tablolarının başında oturuyor ve Tallulah'dan sürekli müdahil olmasını istemeden mali durumuyla oynuyor. Tallulah'a ders çalışması ve sadece kendi olması için alan tanıyor. Geceleri bebek aralarında olduğu halde onun yatağında uyuyorlar ve Tallulah ona fiziksel olarak yakınlık göstermeye çalışmıyor. Her sabah sessizce işe hazırlanıyor ve her gece sessizce geri dönüyor ve her şey yolunda gidiyor.

Haziran ayının başında, Noah'nın birinci doğum gününden hemen sonra Scarlett, Tallulah'ya mesaj atarak, okul çıkışında kendisini beklemesini, böylece eve birlikte otobüsle dönebileceklerini söyler. Üniversitenin hemen dışındaki kaldırımında buluşurlar. Scarlett yıl sonu sınavlarını yarılamiştir. İki gündür natürmort çalışmaktadır.

"Bir enginar bir kemik," diyor birlikte otobüs durağına doğru yürürlerken. "Ciddiyim. İki gündür bir enginar ve bir kemiğe bakıyorum.

"Neyi sembolize ediyorlar?

"Hiçbir şey. Sadece evden çıkarken topladığım şeyler. Kemik Toby'nin. Pek etkilenmedi. Ama oldukça havalı görünüyorlar. Onları siyah kadife üzerine koydum ve bir tür, bilirsiniz, Hollanda ustası gibi görünüyorlar.

"Son sınavın ne zamandı?

"Haftaya çarşamba. Sonra Perşembe günü portfolyomu teslim etmem gerekiyor ve sonra Cuma günü olacak ve ben de bara gidip suratımı dağıtacağım.

"Kiminle gidiyorsun?

"Her zamanki gibi. Ve belki Liam. Tepkisini ölçmek için Tallulah'a yan yan bakar.

Ama Tallulah sadece omuz silkiyor ve 'Her neyse. Bu beni ilgilendirmez. 'Hayır, ama ciddi. Sadece arkadaş olarak. Çünkü biz sadece iyi arkadaşız.

Gerçekten. O gece olanlar aptalcaydı. Sadece aptalca, aptalca bir şeydi, çünkü ben aptal, aptal bir insanım.

'Scar, yok. Açıklamana gerek yok.'

"Evet, ama var. Açıklamam gerekiyor. Açıklamam gereken bir şey varsa o da kendimim. Ben her zaman "önce yap, sonra düşün" tarzında bir insan oldum. Yaptığım hiçbir şeyin sonuçlarını düşünmem. Bak. Nefesini içine çeker ve sertçe yüzünü ona döner. "Tılsımlı bir hayatım olduğunu ve başıma hiç kötü bir şey gelmediğini düşündüğünü biliyorum. Ama başıma kötü bir şey geldi. Gerçekten kötü bir şey. Seninle ilk tanışmamızdan kısa bir süre sonra. Bu yüzden üniversiteyi bıraktım. Bu yüzden uzun süre kimsenin yüzüne bakamadım.

Tallulah şaşkınlıkla ona bakar ve devam etmesini bekler.

Scarlett iç çekerek, 'Benimle bara gelir misin? Otobüsten indiğimizde? Sana her şeyi anlatırım.'

Tallulah için bir diyet kola, Scarlett için de yanında bir kadeh rom bulunan sıcak bir çikolata alarak Swan & Ducks'ın sakın bir köşesine çekilirler. Günün bu saatinde bar neredeyse bomboştur, yaz güneşi pencerelerden içeri . Barda ayaklarının dibinde bir beagle köpeği olan bir adam oturuyor ve Scarlett köpeği işaret ederek, gördüğü her köpek hakkında yaptığı gibi, "Bu iyi bir köpek," diyor.

"Tamam o zaman," diyor Tallulah, "karanlık itirafını dinlemeye hazırım. Scarlett hafifçe kıpırdandı. 'Sana bunu söyleyeceğime inanamıyorum.

Benden zaten nefret daha fazla nefret edeceksin.

"Senden nefret etmiyorum.

Her neyse. Sadece sana söylemek üzere olduğum şeyi asla ama asla kimseye söylemeyeceğine söz ver. Asla.'

"Yemin ederim.

"Ciddiyim. Asla.

"Asla.

Scarlett yavaşça göz kırpmıyor ve kendini toparlıyor. "Geçen yazın başlarında," diye başladı, "tatilin başlangıcında, çok yalnızdım. Liam çiftliğine geri dönmüştü. Annem Londra'ya gidip geliyordu. Herkes

çok sıkılmıştım ve çok yalnızdım. Yani, gerçekten çok yalnızdım. Ve bir gün okula gittim' - ortak alanın karşısındaki Maypole'u işaret ediyor - 'sadece gidip Lexie Mulligan'a merhaba demek için. Çünkü ben çok birini arıyordu. Köpeği aldım ve ormana gittik. Gerçekten muhteşem bir gündü. Üzerimde slip bir elbise ve botlar vardı ve ağaçların gölgesinde bile sıcaktan terliyordum. Ve sonra ben Karşıdan bir adamın geldiğini fark ettim ve korktum, sanki Lord Drool-a-lot yerine lanet bir Rottweiler'ım olmasını diliyormuşum gibi hissettim ve daha fazla kıyafet giydiğimi fark ettim. Ama sonra biraz daha yaklaştı ve onu tanıdığımı fark ettim. Tanıdıktı. Sonra köpeğini gördüm ve onun Bay Croft olduğunu anladım.

"Bay Croft?"

Jacinta Croft ile evli. Başöğretmen. Bilirsiniz, ufak bir kadın, HRT'li bir Polly Pocket'a benziyor?"

Tallulah başını sallıyor. Maypole House'da olan hiçbir şeye dikkat etmemişti.

görsen tanırsın. Her neyse, Guy ile evli. Uzun boylu, kel ve sessiz biri. Web tasarımcısı. Evden çalışıyor.

Çocuklarına bakar. Kendini kendine saklıyor. Ve yemin ederim, o güne kadar onu doğru düzgün fark etmemiştim bile. Onu sadece köpeğinden tanıdım. Siyah bir Lab. Nelson. Kelimenin tam anlamıyla, gelmiş geçmiş en sevimli köpek.

Tallulah göz ucuyla telefonundaki saate bakıyor. Saat neredeyse dörttü. Normalde dört buçuk gibi evde olurdu. Onu hissedebiliyor Scarlett ona Nelson adında bir köpektен bahsederken özgürlük penceresi daralıyor.

"Her neyse, tabii ki Toby beni Nelson'a merhaba demeye sürükledi ve Toby ve Nelson sohbet ederken, ben ve Bay Croft da sohbet etmeye başladık ve bana evde yalnız olduğunu, Jacinta'nın birkaç haftalığına oğullarıyla birlikte Londra'daki evlerinde olduğunu, yazın daha sonra onlara katılacağını, bitirmesi gereken bir projesi olduğunu falan filan söyledi. Konuşurken gözlerinin sürekli göğüslerime gittiğini görebiliyordum ve neden bilmiyorum, çünkü bu çok ürkütücü olmalıydı, ama nedense bu beni gerçekten tahrik etti.

Tallulah elindeki kola bardağını masaya vurur ve sıvı boğazının arkasına çarptığında öksürür. "Aman Tanrım," diye soluk soluğa kalır. "Lütfen durun. Daha fazla duymak istemiyorum.

"Biliyorum, özür dilerim. İğrenç bir şey. Ama bana katlan. Daha da kötüleşecek."

'Oh, Tanrım, Scarlett. Yapabileceğimden emin değilim.'

"Yani evet, gerçekten sıkıcı şeyler hakkında sohbet ediyorduk ve düşünüyordum, seni becermek istiyorum ve muhtemelen yumurtluyordum ya da başka bir şey, bilmiyorum, ama ona baktım ve düşündüm: Şimdi, şimdi yap bana. Ve ...'

Tallulah elini aralarına koyar ve gözlerini kapatır. "Dürüst olmak gerekirse. Yapamam.

"Lütfen," diyor Scarlett. 'Arınmak zorundayım. Bu çok önemli. Tallulah tekrar iç çekti. "Devam et o zaman.

"Onun da bunu hissettiğini söyleyebilirim. Ve , o kırklı yaşlarında. Ve kel. Ve o kadar da yakışıklı değildi. Ona okula doğru yürüdüğümü söyledim ve o da benimle yürüyeceğini söyledi, sohbet ediyorduk ve cinsel gerilim artıyordu ve sonra ormanın arkasından çıktık ve arazideki kulübesinin arka kapısına bakıyorduk ve "Bir bardak su içmek için içeri gel" dedi. İşte bu kadar.'

Tallulah ona dehşete düşmüş bir bakış fırlatır. Nasıl karşılık vereceğini bilemez. Scarlett devam eder: "O ayın tamamını sikişerek geçirdik.

Kelimenin tam anlamıyla,

Bir ay boyunca tek yaptığım buydu. Köpeği ormanda gezdiriyor, Bayan Croft'un evinin arka kapısını , beni içeri alıyor, sevişiyorduk. Sonra ben giderdim.

Ve inanılmazdı. Biraz keyifsiz ama harikaydı. Seks, mekaniği hakkında düşündüğünüzde çok garip ve aptalca bir şey. Bir erkeğin ne yaptığı, bir kadının ne yaptığı ve ne için olduğu hakkında. Çok uzun süre düşünürseniz bir daha asla yapmak istemezsiniz çünkü iğrençtir. Ama mesele buydu. İkimiz de düşünmüyorduk. Sadece sıkılmıştık, yalnızdık ve azmıştık. Başka türlü açıklayamam. Geriye dönüp baktığımda, anlamıyorum bile. Ne düşünüyordum bilmiyorum. Çarpık, sapkın bir tatil romantizmi gibiydi. Her neyse, birkaç hafta sonra o Londra'ya gitti, ben de Rex ve annemle denize açıldım ve Eylül ayı geldi, Liam üniversiteye geri döndü, ben de Manton'a başladım ve Guy'la ikimiz de bu işi bırakıp hayatlarımıza devam etmeye karar verdik. Ve bir süre için her şey yolundaydı. Onu etrafta görmedim ve o da benimle iletişime geçmedi. Ama sonra, seninle ilk tanıştığım sıralarda, o gün otobüsteyken, o Co-op'taydı ve ben de Co-op'taydım ve gözlerimiz buluştu ve bir tür

saçma sapan bir konuşma yaptı ve ben de kafam karışmış bir şekilde oradan uzaklaştım. Sonra bir bana sikinin resmini göndermiş.

Tallulah tekrar soluk soluğa kalır ve elleriyle ağzını kapatır. Parmaklarının arasından 'Hayır,' fısıldar.

"Evet. Ve hemen sildim ve tekrar *HAYIR* yazdım. Büyük harflerle. Sonra bir süre yine sessizlik oldu ve sonra bir gece, sanırım sarhoştum, beni mesaj ve sık bombardımanına tutmaya başladı

resimler, aşk ve nefret açıklamaları ve bunların arasındaki her şey. Bayan Croft'un hiç evde olmadığını, oğlunun yatılı okula gittiğini, beni özlediğini ve bensiz yaşayamayacağını söyledi. Her şeyi sildim ve cevap vermeyi kestim. Sonra Manton gecesi

Noel partisinde seninle tanıştıktan sonra artık doğru düzgün düşünemiyordum. Aklımı başımdan almıştın ve gelen kutum Bay Croft'tan gelen saçma sapan şeylerle doluydu.

Maypole House ya da köy, herkesten ve her şeyden uzak kalmak istiyordum, bu yüzden birkaç gün sonra Liam'la işim bitti ve sonra Noel geldi ve ailemin yanına kapandım, başımı öne eğdim. Ocak ayında üniversiteye geri dönecektim. Yeni bir başlangıç. Temiz bir kafa.

"Ama sonra bir gün, Noel ve Yeni Yıl arasındaki o tuhaf dönemde, Toby'yi ormana götürdüm ve AirPods'umu takmıştım, öğleden sonraydı, hava kararmaya başlamıştı, ormanda hala karanlıktı ve evime yakındım, bu yüzden güvende olduğumu düşündüm ve sonra aniden ..." Duraklıyor ve bakışları masaya düşüyor. "Biri arkamdan geldi ve elini ağzıma koydu, işte böyle, beni geri çekti neredeyse kalp krizinden ölüyordum. Ve tabii ki oydu, Bay Croft'tu, Guy. Bana gülümsüyordu, sanki her şey tatlı bir şakaymış gibi; AirPods'umu işaret etti, çıkarmak için, karanlıkta ormanda elini genç bir kızın ağzına koymanın normal olduğunu anlamaya çalıştı. Ben de çıkardım ve "Ne?" dedim.

ne sikim?" O da "Onu terk ediyorum." dedi. "Ne?" dedim. Dedi ki, "Jacinta'yı terk ediyorum. Aramızda hiçbir şey kalmadı. Bitti. Bir dairem var. Benimle gel." Ben de güldüm ve dedim ki, "18 . Öğrenciyim. Annemle yaşıyorum. Kimseyle bir yere gidemem." Biraz küstahça konuşmuş olabilirim, . Ama ciddinden, çok çılgıncaydı. Sonra ağlamaya başladı ve Toby sızlanmaya başladı çünkü

İnsanlar ağladığında hep mızızlanırlar ve bu beni güldürdü çünkü yetişkin bir adamın ağlaması ve bir Saint Bernard köpeğinin mızızlanması komik. Sonra bana bir bakış fırlattı, "*Kapa çeneni*" der gibi bir bakış ve beni öpmeye başladı, biraz sert ve çaresizdi. Ve ben bir tür transa geçtim. Bunu açıklayamam. Transa girdim ve sadece hareketleri yaptım. Önceden programlanmış bir bebek gibi hareketleri yaptım. Ben sadece

düşündüm: *Bırak olsun. Bırak olsun.* Sanırım bir bakıma bunun tecavüz olmasını engelliyordum çünkü tecavüz olmasıyla başa çıkamıyordum. Bu yüzden kafamda sekse çevirdim. Ve sonra-' Durur ve nefesini içine çeker. Tallulah gözyaşlarının boğazının arkasında düğümlendiğini duyabiliyor. "Sonrasında bana öylece baktı, nefes nefese. "Ben artık gidiyorum" dedi. Ben de başımı salladım ve gitti ve gerçekten korktuğunu söyleyebilirim çünkü çok gri, bilirsiniz, çok belirsiz, rızanın nerede olduğunu ya da herhangi bir rıza olup olmadığını bilmenin imkansız olduğu bu garip şeyi yapmıştık. O da biliyordu, ben de biliyordum ama ikimiz de bunu kabul etmedik. Ve sonra öylece gitti. Ve onu bir daha hiç görmedim.

Tallulah ne diyeceğini bilemez. 'Tanrım, bu korkunç. Sen iyi misin?

Scarlett sıcak çikolatasını karıştırdı ve omuz silkti. "Bilmiyorum.

Kendimi çiğ gibi hissettim.

... sonra açığa çıktım. Kim olduğumu ya da ne olduğumu bilmiyordum. Ertesi sabah uyandığımda normal hissedeceğimi düşünüp ama hiç hissetmedim. Anneme söyleyemedim; kimseye söyleyemedim. Sonunda bir gün kendimi kaybettim, sinir krizi geçirdiğimi düşündüm, Liam'ı aradım ve bana gelmesi için yalvardım. Ona her şeyi anlatacaktım. Ama sonra o geldi ve tek yapmak istediğim kollarına tırmanıp ona tutunmak ve beni sallamasına izin vermektir. Ama gözlerimi her kapattığımda Guy'ın elini ağzımın üzerinde hissettim; onu üzerimde hissettim. Toby'ye her baktığımda senin de orada olduğunu düşünüyordum. Tanıktın. Ne gördün? Ne düşündün? Bana tecavüz mü etti? Ben bir

kurban mıyım? Yoksa ben bir fahişe miyim...?

Scarlett ellerinin tersiyle gözyaşlarını yüzünden siliyor. İç çeker ve çay kaşığını bırakır, sıcak çikolatasını alır ve içer.

Tallulah elini onun koluna koyuyor ve "Bu bir kabus gibi geliyor" diyor.

Scarlett zorla başını sallıyor. 'Evet,' dedi. 'Evet. Kesinlikle öyle. Aynen öyle. Ortam, alacakaranlık. Beklenmedikliği. Sonrasında ortadan kayboluşu. Kimse onun hakkında konuşmadı; adından bahsedildiğini hiç duymadım. Belki de gerçekten hiç var olmamıştı; belki de sadece benim hayal gücümün bir ürünüydü. Gerçekten rahatsız edici bir rüya niteliğindeydi, günlerce peşinizi bırakmayanlardan biriydi ve kaybolmuştum, birkaç hafta sonra bir Pazar sabahı kapı çalınana ve sen gelene kadar tamamen kaybolmuştum. Otobüsten Tallulah, beni kurtarmaya geldin.'

O zaman konuşmayı keser ve Tallulah merakla ona bakar. Garip bir şekilde, sanki onunla paylaşacak başka bir şeyi varmış gibi hissediyor, sanki

henüz boşaltma işlemini

tamamlamamış. "Ve bu kadar mıydı?

Scarlett zorla başını sallıyor. 'Evet,' dedi. "Ve hepsi bu kadar.

Tallulah bardan çıktığında saat neredeyse dört buçuktur. Kendini çarpık ve keyifsiz hissediyor. Kimsenin ona ulaşmaya çalışıp çalışmadığını kontrol etmek için telefonuna kısa bir süre bakar ve sonra kot pantolonunun cebine koyar ve başlar

ortak alanın karşısında. Bunu yaparken karşıdaki Maypole Evi'ne baktı.

Orada bir yerlerde, diye düşündü, Jacinta Croft, Scarlett'in geçen yaz kocasıyla alçakça bir ilişki yaşadığı kadın. Orada bir yerde, Scarlett'in başöğretmenin kocasıyla aldattığı adam Liam Bailey vardır. Ve burada, Tallulah Murray, yerel bir genç anne

İlk eşcinsel aşk ilişkisi ve orada - kendi evine bakıyor - çocuğunun babası olan Zach Allister adında bir çocuk ve başka bir yerde annesini karısını ve çocuklarını sevdiğinden daha çok seven kendi babası ve orada - köyün çıkış yoluna bakıyor - Megs ve Simon Allister, beş çocuğun ebeveynleri, hiçbiri nasıl yapılacağını bilmiyorlar

düzgün bir aşk. Ve *orada*, köyün ötesinde, ormanlar vardır: Scarlett'in babası yaşında bir adam tarafından tecavüze uğramış olabileceği ya da olmayabileceği gölgeli yarı dünya. Ve hiçbir yerde, hiçbir şeye cevap yoktur, hiçbir açık yol . Yürürken düşündüğü tek şey, açık, sade ve basit olan tek şey, Noah'dır.

Eve yaklaştıkça hızını artırıyor, onu kollarına almak için yanıp tutuşuyor. Çıkmaz sokağa yaklaştığında, Maypole'un dışındaki durağa yanaşan otobüsün tanıdık gürültüsünü duyar. Kapılar açılır ve tanıdık bir şeklin otobüsten inip sola döndüğünü görür. Bu Zach. Geç kalmıştır. Şimdiye kadar dönmüştür diye düşünmüş. Bu, ondan neden hiç mesaj ya da cevapsız arama almadığını açıklıyor. Hızını artırır ve ona yetişir. Adam dönüp ona bakarken yüzü hafifçe buruşur ve ceketinin cebine bir şey koyduğunu görür, küçük bir çanta. Fark etmemiş gibi davranır ve ona yaklaşıırken gülümser. Adam onu neredeyse görmesini istemediği bir şeyle yakaladığı için o kadar şaşırmış görünmektedir ki, eve geç ve yanlış yönden döndüğünü fark etmemiştir.

'Geç kaldın,' diyor.

'Evet. İşten sonra şehre indim. Yeni bir telefon şarj aletine ihtiyacım vardı.'

Bir arabanın geçmesine izin vermek için yolun karşısına üzere duraklarlar. Bu Kerryanne Mulligan, Maypole'daki başhemşire. Herkesi tanıyor ve herkes de onu tanıyor. Elini kaldırır ve pencereden onlara el sallar. Onlar da el sallar. Eve girdiklerinde Zach ceketini çıkarır, bir kancaya asar ve doğruca oturma odasına gider, Zach'in Noah'ya mırıldandığını duyabilir. Elini hızla Zach'in ceketinin cebine sokar ve çantayı çıkarır. *Mason & Son Fine Jewellery* yazan koyu yeşil plastik bir taşıma çantasıdır. İçine bakar ve üzerinde aynı logonun altın rengiyle basılı olduğu küçük siyah bir kutu görür. Tam kutuyu açacakken koridorda birinin belirdiğini hissediyor. Çantayı cebine geri sokar ve yukarı bakar. Bu annesidir.

'İyi misin, bebeğim? Geç kaldın.'

Gülümsemeye zorluyor. "Ben iyiyim," diyor. "Sınav geç başladı, biraz uzadı. Tekrar gülümsüyor ve Zach'in artık etini yakabilecek radyoaktif parçacıklar yayıyormuş gibi hissettiği ceketinden uzaklaşıyor ve Noah'nın Zach'in kollarında olduğu, Zach'in parmaklarını öptüğü ve avucunun içine ahududu üflediği oturma odasına gidiyor ve kutuyu açmamış olsa da içinde ne olduğunu biliyor ve bir an için nefes alamıyormuş gibi hissediyor, sanki biri göğsünün üzerinde oturuyormuş gibi Çünkü bunun ne anlama geldiğini biliyor ve Zach'in onu asla terk etmeyeceğini, sadece gitmek için planlar yapıyormuş gibi davrandığını biliyor. Onunla bir oyun oynadığını, onu tatlı tuttuğunu, onu yanında tuttuğunu, zamanını beklediğini fark eder.

Noah, Tallulah'yı gördüğünde yüzünde kocaman bir gülümseme beliriyor ve kollarını ona doğru uzatıyor. Tallulah onu Zach'in elinden kapıyor ve Zach üçünü de kollarının arasına alıp onları bir aile yapmaya çalıştığında irkilmemeye çalışıyor.

Eylül 2018

Sophie'nin kulübesinin kapı zili çaldı; eski moda bir kapı ziliydi. uygulamaların ve elektrikli çanların olduğu bu günlerde pek sık duymadığınız bir tür. İnanılmaz derecede gürültülü ve Sophie'nin her seferinde yerinden sıçramasına neden oluyor. duyuyor.

Kim ön kapıda duruyor.

Sophie kapıyı açarken kalbini tutarak, "Üzgünüm," diyor, "bu zil beni hep zıplatıyor. Özür dilerim. "Girin içeri.

Kim, Sophie'yi mutfağa kadar takip eder ve onun musluktan su ısıtıcısını doldurmasını izler. "Az önce Dom'la konuştum," diyor. "Amelia denen kızın klibine hâlâ bakmamış. Bu çok sinir bozucu. Polisin elinden geleni yaptığını biliyorum ama zaman geçtikçe işler daha da yavaş ilerliyor gibi görünüyor. Düşündüm de, senin olaylara farklı bir bakış açın var gibi görünüyor. Yani, Mimi'nin o videosunu buldun ve bir polisiye roman yazarı olarak...' Alaycı bir şekilde gülümsüyor. 'Bilmiyorum, sadece kafamda bir araya getirmeye çalıştığım bazı parçalar ve parçalar var. Anlık şeyler.

"Ne gibi?

"Kaybolmalarının ertesi günü Tallulah'ın üniversiteden konuşmaya gittim, adı Chloe, köyün çıkışındaki yolda oturuyor. Church Lane. Hep onun ve Tallulah'ın gerçekten yakın arkadaşlardı. Hatta bir gece Tallulah, Chloe'nin intihara meyilli olduğunu düşündüğü için onunla yatıya kalmıştı. Yani sormak için aklıma gelen ilk kişi oydu. Tallulah'ın pek arkadaşı yoktu. Noah'a ve bir dereceye kadar Zach'e çok bağlanmıştı. Her neyse, Chloe ile konuştum ve bana sadece Tallulah ile artık gerçekten arkadaş olmadıklarını değil, Tallulah'ın geceyi hiç evinde geçirmediğini ve Tallulah'ın

Scarlett Jacques bir yıl önceki Noel partisindeydi. Yine de Scarlett, Tallulah ile o geceden önce birbirlerini gerçekten tanımadıkları konusunda çok kararlıydı. Ve sonra, şimdi, sana mesaj atmadan hemen önce bir şey hatırladım. O anda aklıma gelmeyen bir şey. Bir gün önce Jacques ailesini görmeye gitmiştim ve Scarlett havuzdan yeni çıkmıştı ve bir havlunun içinde oturuyordu ve tam burada fark ettim' - Kim ayağının yan tarafını işaret ediyor - 'bir dövmesi vardı ve çok açık bir şekilde TM'nin baş harfleri idi.

Sophie sorgulayan gözlerle Kim'e bakar.

'TM. Tallulah Murray. Ve şimdi, bilirsiniz, başım dönüyor, olayları tekrarlıyor, her şeye farklı bir açıdan bakıyorum, çünkü ya Tallulah ve Scarlett, bilirsiniz, bir ilişki yaşıyorlarsa? Ya Zach bunu öğrendiyse? Ya her şey o gece Scarlett'in evinde ortaya çıktıysa?

Peki ya-' Durdu. "Her neyse. Bir şeyler oluyor. Bir şeyler olduğunu biliyorum. Çiçek tarhında buldukları kol. Bununla bir ilgisi olduğuna eminim. Jacques ailesinin izini sürmeye çalıştıklarını ve pek çok şey olduğunu biliyorum, ama sanki biz

Artık çok yaklaştım ve Dom'u daha fazla zorlayamam ve gerçekten birilerine ihtiyacım var. Gerçekten başka kimse yok, biliyorsun. Yani, beni yanlış anlama, arkadaşlarım var. Oğlum var. Ama benimle birlikte bu işin içine girmek isteyecek başka kimsem yok.

Benimle takım olma konusunda ne düşündüğünü merak ettim. Biliyorum bu biraz garip gelebilir-'

"Hayır," diye araya giriyor Sophie zorla. 'Hayır, kulağa tuhaf gelmiyor, hiç de değil, kulağa harika geliyor. Dürüst olmak gerekirse, sana yardım etmek istiyordum ama hastalıklı ya da hortlak gibi davrandığımı düşünmeni istemedim.

Kim gülümser. 'Bana yardım etmeni çok isterim. Gerçekten isterim. Düşündüm de, sosyal medya gibi şeylerle epey haşır neşirmişsin gibi görünüyor. Belki başka neler bulabileceğimize bakabiliriz? Belki Jacques ailesine polisten önce ulaşabilir miyiz?'

Sophie başını sallar. "Evet," diyor, kalbi heyecandan çarpmaya başlamıştı. "Evet. Ön koridora gider ve dizüstü bilgisayarını alır, mutfak masasına getirir ve kadar açar. "Hadi şu insanları bulalım.

Kim ve Sophie mutfak masasında yan yana otururlar, Sophie dizüstü bilgisayarın önünde durmaktadır. YouTube'da Mimi'nin videosuna tekrar bakıyorlar ve yorumlar bölümünde yeni mesaj olup olmadığını görmek için aşağı kaydırıyorlar. Üç tane var. Hızlıca tararlar. Sonuncusu onları ürpertiyor. Bu mesaj

Birisi Cherry'i aramış ve basitçe şöyle diyor:

Bunu hemen indir.

OceanofPDF.com

Haziran 2017

Önümüzdeki birkaç gün içinde küçük fiziksel şefkat jestleri çoğalmaya başlar.

Zach onun için saçından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırıyor, parmaklarını ensesinde gezdiriyor, geceleri yatakta bebeğin üzerine bir kol atıyor ve bu kol bir şekilde Tallulah'ı da kapsıyor. Bu jestler cinsel değildir ve

O kadar kısa sürüyor ki, bunları fark edip şikayet edecek zamanı bile olmuyor. Bazen annesinin yüzünü görüyor, bu karşılaşmalardan birine bir göz attığında, sıcak bir gülümsemenin parıltısını, şüphesiz Tallulah'ın hayatında böyle sevgi dolu, özenli bir adama sahip olduğu için ne kadar şanslı olduğunu düşünüyor. Ama bu jestler Tallulah'ın tüylerini diken diken eder. Adamın elini tokatlamak, *defolup gitmesi* için ona tıslamak istiyor. Ve tüm bunlar olurken, adamın ceketinin cebindeki küçük siyah kutunun anısı, uzaklarda bir yerlerde çalan ısrarlı, düşük seviyeli bir alarm gibi bilincinde titreşiyor. Onu havada hissedebiliyor, ona doğru birikiyor. Zach boğazını her temizlediğinde ya da ona her seslendiğinde nefesini tutuyor, ona evlenme teklif edeceğinden korkuyor.

Ve sonra, güneşli bir Haziran öğleden sonrasında, dizüstü bilgisayarıyla yatakta uzandığı yerden ona bakar ve şöyle der: 'Biliyor musun? Düşünüyordum da. Bu daireye çok kafayı takmıştım. Para kafayı takmıştım. Biraz para saçmak isteyebileceğimi düşünüyorum. Ona gülümsüyor. Ses tonu hafif ve . "Barda bir geceye ne dersin? Sen ve ben? Ben ısmarlarım?"

"Şey," diye başladı dikkatlice, "şu anda gerçekten yapamam. Sınavlarım için hala yapmam gereken çok iş var.

Dik oturuyor, ona hevesle bakıyor. "Son sınavın ne zaman?

Omuz silkiyor. "Gelecek hafta Cuma.

"Tamam o zaman," diyor, "o Cuma. Pub'a gideceğiz. Noah'la oturmak için annenle konuşacağım. Ve bize bir masa ayırtacağım.

Kalbi sıkışır. İşte bu kadar. "Oh," der hafifçe. 'Dürüstçe. Paranı benim için harcama. O gece paramparça olacağım; berbat bir arkadaş olacağım. Neden arkadaşlarınla gitmiyorsun?'

Başını sallıyor. 'Asla olmaz! Arkadaşlarımın kafayı bulması için para ödemeyeceğim. Hayır, sadece sen ve ben. Bu bir randevu.'

Bakışları düşüncelerine ihanet etmiş olmalı ki, adam dik oturuyor ve yatakta ona doğru ilerliyor. "Baskı yok," diyor ellerini kendi ellerinin içine alarak. "Önemli bir şey değil. Sadece güzel bir gece geçireceğiz çünkü bunu hak ediyoruz. TAMAM MI?"

Karşı koyacak enerjisi olmadığından başını sallayıp gülümsemeye zorluyor ve o köprüye geldiğinde geçeceğini düşünüyor. Ve en azından bu şekilde her an evlenme teklifini bekleyerek sinirleriyle yaşamayacak. En azından bu şekilde biraz nefes alacak, hazırlanmak için biraz zamanı olacak. Ve sonra tekrar bırakmadan önce ellerini öpüyor. 'Ben Bırakayım da sen et,' diyor. 'Noah'ın çayını ben yaparım. Öyle mi?' Kadın başını sallıyor. "Evet," diyor. "Evet, lütfen. Teşekkür ederim."

Odadan çıkıyor, kapıyı arkasından sessizce kapatıyor, genellikle cansız nesnelerle güçlü ve gürültülü bir şekilde etkileşime giren Zach'e hiç benzemeyen bu hareket kadının iliklerine kadar ürpermesine neden oluyor.

Ertesi gün üniversitede, öğle yemeğinde Scarlett'i bulur.

Onu sanat blogunun arka tarafındaki patikaya götürüyor ve 'Sanırım Zach bana evlenme teklif edecek' diyor.

"Ne!"

"Bir yüzük aldı. Cebinde buldum. Şimdi de beni gelecek hafta bir randevuya çıkarmak istiyor. Çok nazik, özenli ve tatlı davranıyor."

"Lanet olsun, Lula. Ne yapacaksın? Lütfen bana hayır diyeceğini söyle."

"Tabii ki hayır diyeceğim. Tabii ki diyeceğim. Ama sonra ne olacak? Aklını kaçırarak. Noah'ı benden almakla tehdit edecek. Hayatımı cehenneme çevirecek. Bu kadar iyi davranmasının tek sebebi evet demem. Ya da hayır dersem, delirmekte haklı olacak."

Scarlett, Tallulah'nın kolunu sıkarak, 'Önemli değil,' dedi. 'Onun ne söylediği, ne düşündüğü ya da nasıl tepki gösterdiği önemli değil. Ona hiçbir şey borçlu değilsin. O bebek senin. Senin kaderin senin. Sadece hayırın hayır demek olduğunu kabul etmesi ve yoluna devam etmesi gerekecek.'

Tallulah başını sallar. Ama ikna olmuş değil. Noah onun, ama aynı zamanda Zach'in de. Ve Zach bir çocuğun etrafında büyümesi gereken türden bir babadır: fiziksel olarak şefkatli, sevgi dolu, çalışkan, sadık, güvenilir, iyi bir rol model. Çılgınca bir an için Zach'in magazin basınının sevdiği, tohumlarını saçıp yoluna devam eden beleşçi genç babalar gibi olmasını diliyor,

Doğum günlerini unutanlar ve ziyarete gelmeyenler. O da Noah'ı hayatından çıkarmaktan çekinmeyecekti. Onları ayrı yaşamaya zorladığı için, Zach'in oğluyla ilişkisini yalnız bir dairede aceleye getirilmiş hafta sonu ziyaretlerine indirgediği için suçluluk hissetmeyecekti.

"Ama ya hayatına devam edemezse?" diyor. 'Ya hayır cevabını etmezse? Ya olay çıkarırsa? Ya Noah beni asla affetmezse? Ya pişman olursam?'

"Pişmanlık mı? Scarlett kuşkuyla tekrarlıyor. 'Sevmediğin bir adamla evlenmediğin için nasıl pişman olabilirsin ki? Seni bir kutuya hapsetmek isteyen kim? Delirdin mi sen?'

Tallulah başını sallar. 'Hayır, ama bu sadece... Bilmiyorum. Kaç kadının, kaç kızın düzgün bir aile olma şansına sahip olmak isteyeceğini bir düşünün. Olurdu

ailesini her şeyin önüne koymaya hazır bir adamı seviyorum. Ve eğer hayır dersem, bu bazı insanların hayallerine hayır demek gibi olur.

"Evet. Ama senin hayalin değil, FFS. Senin değil. Tallulah.' Scarlett ona sertçe baktı. 'Ne istiyorsun? Hayattaki amacın ne? Üniversiteyi bitirince mi? Bebeğin kreşe başladığında? Kendini nerede hayal ediyorsun?'

Tallulah bakışlarını gökyüzüne kaldırır. Kendisinin bir şekilde kabarmaya başladığını hissediyor, tıpkı tavadaki pekmez gibi, yanmanın eşiğinde. Tepesinde şişman beyaz bir bulut güneşin üzerinden yavaşça geçiyor. Güneşin soluk bir delik bulutun kalbine bakıyor. Ellerini yumruk yapıp sıkıyor ve sonra tekrar gevşetiyor. Bu soruyu kendine sormaktan her zaman çok korkmuştur. Hayatı boyunca pasifti. Okul raporlarında hep şöyle yazıyordu

İyi bir öğrenciydi ama öğretmenleri onun derslere daha fazla katkıda bulunmasını, sesini duymayı çok isterdi. İlkokuldayken, gerçekten sevmediği çocuklarla arkadaşlık gruplarına dahil olmasına izin vermişti. Ve sonra Zach'le zor bir yaşta, yaşıtlarının Cumartesi gecesi planlarının gerçekleşmemesi, erkeklerin mesajlarına yeterince hızlı yanıt vermemesi ya da

Kadın arkadaşları arkalarından konuşuyordu. Düzenli bir erkek arkadaşının olması ona sadece ders çalışmasına, hayatına devam etmesine ve

Bir ayağını diğerrinin önüne atarak, düşünmeden, her gün her gün. Ta ki bir aydan uzun süredir regl olmadığını fark ettiği ve altıncı sınıftaki ikinci yılının başında bir Salı sabahı okuldan hemen önce internetten bir test alıp iki çizgiyi görüp hemen başka bir test yaptırdığı güne kadar ve düşündüm: İşte oldu. Ben hamileyim. Zihinsel olarak son A seviyesi sınavının tarihinin çok ötesinde bir doğum tarihi hesaplamış ve şöyle düşünmüştü,

Belki de almalıyım. Çünkü Tallulah böyle bir kızdı. Annesi ona bir asinin, bir nehrin ve bir film yıldızının adını vermiş olabilirdi, ama o bu adın hakkını verememişti. O sabah yatıya kaldıktan sonra Scarlett'in mutfağına atlayıp onu öptüğü ana kadar gerçekten ileriye dönük hiçbir şey yapmamıştı. Hayatında gerçekleştirdiğı tek anın bu olduğunu biliyordu.

Bakışlarını gökyüzünden alıp tekrar Scarlett'e yöneltti. Sesi özür dileyen bir fısıltıya dönüşerek, "Bilmiyorum," dedi.

"Beni istiyor musun?"

Başını sallıyor ama *evet* kelimesini söylemeye dili varmıyor.

"Başka ne istiyorsun?"

"Noah.

"Ve?"

"Bilmiyorum. Sadece istiyorum... Sadece özgür olmak istiyorum.

"Evet," diyor Scarlett. 'Evet. Kesinlikle. Bu tam olarak istediğın şey. 'Evet. Elbette öyle. On dokuz yaşındasın. Güzelsin. İyisin. Özgür olmak istiyorsun. Ve bir bebek sahibi olmak özgür olmana engel olmamalı. Benimle olmak özgür olmana engel olmamalı. Hiçbir şey özgür olmana engel olmamalı. Hayatının bu noktasında isteyeceğın son şey parmağında bir yüzük. Kendini ondan ayırmalısın. Ve belki de bu mükemmel bir fırsattır. Bırak evlenme teklif etsin. Hayır de. Geri dönüşü olmayan bir şey. Bu tek yönlü bir çıkış. Ciddiyim. Bırak yapsın. Hayır de. Sonra hayatın başlayabilir.'

Scarlett konuştukça Tallulah başını daha da sert sallıyordu. O konuştukça Tallulah, varlığının her bir elektrik enerjisi dalgasının geçtiğini hissediyor ve kendini Scarlett'e doğru itiyor, onu duvara bastırıyor ve sertçe öpüyor. Bir dakika sonra nefes nefese geri çekiliyor. Scarlett Scarlett'e, gözlerinin arkasında dans eden parlak ışıklara, yüzündeki şaşkınlığa bakıyor, Scarlett'in nefesinin sıcaklığını teninde hissediyor, her şeyin ötesinde, kelimelerin ötesinde, hayal gücünün ötesinde, onun güzelliğı karşısında gözleri kamaşıyor ve şöyle düşünüyor: Onu seviyorum. Onu seviyorum. Onu seviyorum.

Parmaklarını Scarlett'in yüzünün hatlarında gezdirerek, "Keşke," dedi, "keşke Zach hiç var olmasaydı. Keşke sadece, bilirsin işte. Kaybol.'

OceanofPDF.com

Eylül 2018

Kim, Sophie'nin internette uçuşunu, parmak uçlarıyla klavyeyi hafifçe tıklatışını ve Cherry denen bu kişiyi kovalayışını izliyor.

"Cherry," diyor Sophie. "Scarlett olmalı, değil mi? Kim boş gözlerle ona bakıyor.

"Kırmızı," diyor Sophie. "İkisi de kırmızı.

"Aman Tanrım," diyor Kim, farkına varıyor. "Elbette. Dom'a bir şey söyleyelim mi?

Sophie iç geçirir. "Bilmiyorum. Polis Scarlett ve ailesinin yerini tespit etmek için kendi tekniklerini kullanıyor. Belki de bir süre daha böyle devam etmeliyiz. Onların yolundan uzak durmalıyız.

Kim başını sallar. İçgüdüsel olarak Sophie'nin haklı olduğunu hisseder.

Sophie ana oyuncuların Instagram hesaplarında tekrar geziniyor:

Liam, Lexie, Mimi, Scarlett. Sonra Instagram'da geziniyor

Instagram herhangi bir şeye yorum yapan ya da herhangi bir şeyi beğenen kişilerin hesapları. Bunu yaparken nefesinin altında defalarca *Cherry* kelimesini ve sonra aniden duruyor. "Bak," diyor. "Bak!

Ekranı Kim'e doğru çeviriyor ve işaret ediyor.

"Bu kimin hesabı?" diye soruyor Kim.

'Ruby Reynolds. Roo. Scarlett Jacques grubundan biri. Fotoğraflara bakılırsa hâlâ bu bölgede yaşıyor. Kısa bir elbisenin üzerine hırpalanmış bir deri ceket giymiş, bir ağacın yanında duran siyah saçlı bir kızın fotoğrafına tıklar. "Hemen şurada, değil mi? Sophie köye doğru işaret ediyor. "Ortak alanda mı?

"Evet," diyor Kim, fotoğrafa daha yakından bakarak. "Evet. Ördek havuzunun hemen solunda.

'Bu sadece on gün önce gönderildi. Ve bak. Parmağıyla ekrana vuruyor. "Cherryjack adında biri bunu beğenmiş. Cherryjack. *Scarlett Jacques*.'

Simge, bir sapa asılı iki kırmızı kiraz ve onları dürtten bir dilin fotoğrafıdır. Dil delinmiş. Sophie Kim'e bakar. "Scarlett'in dili delinmiş," dedi soluk soluğa. "Liam Bailey'nin hesabındaki başka bir fotoğrafta gördüm.

Sophie profil resmine tıklar ve bir hesap . Şaşırtıcı bir şekilde, özel değil. "Takipçisi yok," diyor. "Bu çok garip. Fotoğrafları daha hızlı ve daha hızlı bir şekilde aşağı kaydırıyor. Cherryjack adındaki kız bir teknede yaşıyor. Kareler soyuttur: uçsuz bucaksız okyanus üzerinde gün batımı, dalgaların köpüklü uçları, fotoğrafçının tuttuğu bir yunusun gagasının parıldayan ucu, krem rengi deri üzerine uzatılmış bronzlaşmış bacaklar ve baldırının üzerinde duran bir köpeğin büyük patisi.

Kim bacakların fotoğrafına daha yakından bakar. "Şunu misin?" diye soruyor.

Sophie resmi büyütür ve Kim ona . "İşte," der. "İşte. Ayağında, bak, musun? Şu siyah leke. Bak.'" Sophie başını sallar.

"Bu ... mı?

'Evet, dövme oradaydı. TM dövmesi. Aman Tanrım,' diyor. 'Bu Scarlett. Bu Scarlett Jacques! Bu fotoğraflar hangi tarihlere ait?'

Sophie onları hızlıca gözden geçirir. En sonuncusu bir önceki günün tarihini taşıyordu. En eskisi ise sadece iki hafta öncesine ait.

Kim ekrandan geri çekilir ve nefes verir. Scarlett Jacques bir . Köpeği, telefonu ve mükemmel pedikürlü ayaklarıyla bir teknede, Instagram'a güzel fotoğraflar gönderiyor. İçinden sıcak bir öfke dalgasının geçtiğini hissediyor ve onu yutuyor.

İkisi de ekrana geri döner ve Sophie Cherryjack'in tüm sırayla resimler. Her birinin birkaç beğenisi vardır ve Sophie her kullanıcının profiline tıklar. "Bu insanlardan tanıdığınız var mı?" diye sorar Kim'e.

"Hayır," diyor Kim.

Ama sonra her ikisine de tanıdık gelen bir isme geldiklerinde ikisi de durur ve nefeslerini zorlukla .

@lexiegoes.

Haziran 2017

Tallulah tuvalet masasında oturuyor. Zach henüz işten dönmemiştir; bir saat içinde gelecektir. Noah aşağıda annesiyle birlikte, az önce onu hazırlanması için yukarı gönderdi. "Hadi," dedi annesi. 'Şımartılmak için biraz zaman ayır. Bir yere gitmeyeli çok uzun zaman oldu.

Yıl sonu sınavları tamamlandı. Birkaç hafta sonra yaz dönemi sona erecek ve önünde uzun bir özgürlük alanı olacak. Ve bu gece Zach ona evlenme teklif edecek, o da hayır diyecek ve umarız, sonunda, çok ama çok uzun süredir devam eden bu gençlik aşkının altına bir çizgi çekilecek. Annesinin alt katta Noah'ya şarkı söylediğini duyuyor ve gülümsüyor. Bu evin tekrar kendisine ait olmasını istiyor.

Odasının, yatağının kendisine kalmasını istiyor. Sadece kendisi, annesi, kardeşi ve bebeği. Ve sonra bir yerlerde, bir şekilde, Scarlett'i hayatına uydurmak istiyor. Bunu tam olarak hayal edemiyor. Upfield Common'da eşcinsel insanlar var. Swan & Ducks'ın hemen ilerisinde küçük bir kulübeyi paylaşan Maypole House'un erkek öğretmenleri hafta sonları kurtarılmış tazılarını birlikte gezdiriyorlar. Gia, Tallulah'ın birlikte okula gittiği bir kız ve

Çok havalı olduğu için her zaman arkadaş olmak istediğim, şimdi haftada bir köy salonunda farkındalık kursları veren yaşlı bir kadınla el ele köyde dolaşan bir kadın. Tallulah'ın yaşadığı yer bağlamında çok tartışmalı olmazdı, ama Tallulah'ın kendi varlığı bağlamında çok tartışmalı olurdu. Henüz bu konuda açık olabileceğinden emin değil; ikinci bakışlarla, düşen çenelerle ve kendisinin bir tür haber hikayesi olduğu hissiyle başa çıkabileceğinden emin değil.

Eğer böyle bir şey olduysa, kimsenin gerçekten fark edemeyeceği kadar yavaş gerçekleşmesi gerekirdi.

Ama şimdilik, barda dört gözle beklediği bir gece var, şimdi farkına varıyor ki, tüm geleceği buna , kaderi bir sonuçtan diğerine dönecek. İç geçiriyor ve rimelinin çubuğunu çözüyor. Güzel görünmek istiyordu, Zach için değil, ama bu gece barda olacak olan ve her ihtimale karşı ona göz kulak olacağını söyleyen Scarlett için İşler fena halde giderse, Zach kendini kaybederse, Tallulah'ın ona ihtiyacı olursa diye. Kirpiklerine iki kat rimel sürüyor ve sonra saçlarıyla oynuyor. Scarlett, Tallulah'ın saçlarını kışkırttığını söylüyor. Scarlett'in saçları seyrek ve yıllarca sürekli ağartılıp boyandığı için yıpranmıştır. Bazen Tallulah'ın saçlarını avucunun içine alıp elini saçlarında gezdiriyor ve şöyle diyor: 'Bütün bunlara sahip olmak nasıl bir şey? Bu kadar güzel olmaya nasıl katlanabiliyorsun?' Tallulah da gülümseyerek şöyle diyor: "İyi genler sanırım. Annemin çok güzel saçları var. Ve babamın da.

"Ya bebeğiniz?

Ve bebeğim. Evet. Ailemde bir sürü güzel saç var.'

"Çok şanslısın," diye cevap verecek Scarlett. 'Bir dakikalığına benim yerimde olduğunu ve bununla yetinmek zorunda kaldığını düşünsene,' diyecek ve yıpranmış saçlarını çekiştirip İğrenme sesleri çıkaracak ve Tallulah, 'Ama önemli değil. Bu sadece saç. Hala bulunduğun her odadaki en güzel kızsın. Ve sen biliyorum.'

"Ben güzel değilim," diye cevap verecektir. 'Annem çok güzel. Ama ben, ne yazık ki, tıpkı babama benziyorum.

Tallulah bir keresinde, "Sence ailenle tanışabilecek miyim?" diye sormuş, Scarlett de başını sallayarak, "Elbette tanışacaksın," demişti.

"Senin için doğru kişi olduğumu düşünürler mi? Yani, sanırım senin gibi insanlarla birlikte olmaya alışkınlar, anlıyor musun? Paralı insanlarla.'

Scarlett, 'Bak,' diye cevap verdi. 'Annemle babam kendilerini ve acınası hayatlarını o kadar kaptırmışlar ki, eve lanet olası bir at getirsem farkına bile varmazlar. Ciddiyim. Yaptığım hiçbir şeyi fark etmiyorlar. Hem de hiç. Peki ya annen?' diye karşı çıktı. "Sence onunla hiç tanışabilecek miyim?

Tallulah başını salladı. "Evet," dedi. 'Evet. Yüzde yüz. Annem çok havalıdır. Ve tüm dünyada tek istediği benim mutlu olmam. Eğer beni mutlu edersen, o da seni sevecektir.

O zamanki konuşma biraz hayalperestçe gelmişti. Güneşin aydınlattığı çayırlara ulaşmadan önce fethedilecek çok yer varmış gibi görünüyordu

sonsuz dek mutlu . Ama Şimdi burada. Her Şeyin deęiŐtięi gece.

Saçlarını iki paręaya ayırır ve örer.

Göbeğinin üzerine rahatça düşen hafıf ve havadar bir müslin üst seçiyor ve bunu kot Őortla kombinliyor.

Boy aynasında kıza bakar. Kız da ona bakar.

O güçlü bir kadın. EŞcinsel bir kadın. Bir anne. Geleceğin sosyal hizmet uzmanı. O her zaman düşündüğünden daha fazlası. Çok daha fazlası. Her Şey burada başlıyor, diye düşünüyor Tallulah, midesini tutarak, yazlık önlüğünün kumaşını okşayarak, bu gecenin diğer tarafında özgür olduğunda ve istediğini yapabildiğinde sahip olacağı yeni hayatı hayal ederek. Her Şey burada başlıyor.

Zach'in işten eve dönmesini beklerken Noah ve annesiyle oturmak aşağı iner.

OceanofPDF.com

Eylül 2018

Kim ve Sophie okul arazisi boyunca konaklama bloğuna doğru ilerlerler. Sophie dizüstü bilgisayarını kolunun altına sıkıştırmıştır. Kim, Kerryanne Mulligan'ın daire numarasını tuşlar ve bir kadın sesi yanıt verir.

Merhaba Lexie. Benim, Kim. Bir dakikalığına içeri gelebilir miyim?' 'Evet. Tabii.'

Kilit vızıldar ve kapıyı iterek açıp asansöre doğru yönelirler.

"Konuşmayı ben yapayım mı? Kim, Sophie'ye sorar.

"Evet," diyor Sophie. 'Kesinlikle. Kesinlikle sen.

Lexie onları dairesinin kapısında karşılar. Üzerinde desenli bir tayt ve kapüşonlu bir tişört, yalınayaktır. Kim'den Sophie'ye bakıyor ve sonra sorgulayarak tekrar Kim'e dönüyor. Kapıyı açıp onları oturma odasına götürmeden önce, "Merhaba," der. Kanepe yatağa dönüşmüştü ve bavulu yerde, yan tarafındaydı, içinden kıyafetler dökülüyordu. "Kusura bakmayın," diyor. 'Henüz bavulumu açmadım. Biraz göçebeyim, bavulla yaşamaya çok alışkınım, biliyorsun. Çıplak ayağıyla bazı giysileri tekmeleyerek kaldırıyor ve 'Hadi kahvaltı barına oturalım' diyor.

Mini mutfak önüne dizilmiş bar taburelerine otururlar ve Lexie Kim'e dönerek "Her şey yolunda mı?" diye sorar.

Sophie, Kim'e cesaretlendirici bir bakış atar ve Kim'in desteğe ihtiyacı olursa burada olduğunu söylemesini umar.

"Şey, hayır," diye yanıtlıyor Kim, dizüstü bilgisayarını açarak. "Pek sayılmaz. Tüm bu işaretler ve kazılan şeyler biraz tedirgin ediciydi. Tallulah gittiğinden beri kafamda dönüp duran her şeyi bir araya getirdim ve sonra Sophie internette bir video buldu, o gece orada olan kız Mimi tarafından gönderilmiş. Mimi'yi hatırlıyor musun?

Lexie başını sallar; sonra şöyle der: Evet. . Yani, şimdi her şey oldukça bulanık geliyor. Ama orada başka bir kız olduğunu hatırlıyorum.

"Her neyse, bu kız, Mimi, çektiği videoda okulda neler olup bittiğini biliyor gibiydi. Bu da garip, çünkü burada neler olduğunu bilen tek kişi burada yaşayanlar. Görünüşe göre köyden biri Mimi'yle temasa geçmiş. Ya da belki de başından beri onunla temas halindeydi.

Kim duraklar ve Sophie, Lexie'nin yüzünden çok hızlı bir şekilde bir şeylerin geçtiğini görür.

"Her neyse," diye devam ediyor Kim. "Bu beni düşünmeye sevk , bu yüzden Sophie'yi görmeye geldim ve tüm sosyal medyayı tekrar gözden geçirdik, ancak bu sefer Mimi kızının başlangıç noktasından ve bizi Cherryjack adında bir kızın Instagram hesabına yönlendirdi.

Kim tekrar duraklar ve bu kez Lexie'nin yüzünde beliren şaşkınlık ifadesi daha belirgindir. Ama bu ifade çabucak geçer ve Lexie başını sallayıp "Doğru." demeden önce başını hafifçe sallar. TAMAM.

"Görünüşe göre bu Scarlett Jacques, bir tekne. Ve bakın. Kim ekranı hafifçe çevirerek Lexie'ye bakar. 'Burada, geçen ayki bu gönderiyi kendi hesabınızdan beğenmişsiniz.

Bir duraklama daha olur ve şimdi atmosfer Lexie'nin rahatsızlığıyla o kadar yoğunlaşmıştır ki Sophie neredeyse ona dokunabilir.

Bu sensin, değil mi? Lexie'ye? Evet?"

"Şey, evet," diyor Lexie. 'Evet, bu benim hesabım ama o gönderiyi beğendiğime dair hiçbir şey hatırlamıyorum. Ve bu Cherryjack'in kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Yani, O olduğunu nereden biliyorsun?"

"Pekala," diyor Kim. 'İlk olarak isim var. Cherry Jack. Scarlett Jacques. Sonra köpek var - bakın - pek çok köpeğin patileri bu kadar büyük değildir. Jacques'ların da büyük bir köpekleri vardı, değil mi? Sonra bir de şu var...'

Scarlett'in ayağını yakınlaştırır. "Bu dövme. Tallulah kaybolduktan bir gün sonra kendi gözlerimle gördüm.

"Dürüst olmak gerekirse," diye araya giriyor Lexie. "Dürüstçe. Kim. Bu hesabı takip bile etmiyorum. Bak...' Telefonunu açar ve ekranı kaydırıp dokunmaya başlar. "Bak. Telefonunu onlara doğru çeviriyor. "Bakın, neredeyse hiç kimseyi takip etmiyorum. Gördünüz mü? Ve burada Cherryjack yok. Cidden, o fotoğrafın benim hesabım tarafından neden beğenildiğini bilmiyorum.

Sophie, Lexie'ye bakar. İnanılmaz derecede samimi ve inandırıcı görünüyor. Ama aynı Lexie, Instagram takipçilerini şu sözlerle inandırıyor

Büyük bir Gürcü yaşayan Lexie, polise terasından ikinci 'Burayı Kazın' tabelasını gördüğünü söyleyen Lexie'yle aynı kişi.

"Birinin gönderisini beğenmek için bir hesabı takip etmek zorunda değilsiniz," diyor Sophie ölçülü bir şekilde. "Sadece orada olduğunu bilmeniz gerekir.

"Giriş bilgilerinizi bilen başka biri var mı?" diye soruyor Kim.

Lexie omuz silkiyor. "Annem biliyor. Bazen seyahatleyken ya da onlara ulaşamadığımda bazı yorumlarıma cevap vermesini istiyorum.

"Annen mi?

"Evet. Sophie'den Kim'e bakar ve tekrar geri döner. "Belli ki annem değil.

Sophie keskin bir nefes aldı. "Ama annen Scarlett'le arkadaştı, değil mi?

Sanırım. Ama annemin Scarlett'in nerede olduğunu bilmesine imkan yok. Onu Instagram'da bulmasının imkânı yok. Sophie basitçe, "Neden olmasın?" diye sorar.

'Çünkü bu çok garip. Neden hala Scarlett ile görüşüyor?"

Sophie iç geçirir. "Bilmiyorum," dedi. 'Ama Scarlett hakkında duyduklarıma göre, karizmatik bir genç kadınmış. Çok fazla hayranı vardı. Onun küçük arkadaş grubu vardı. Liam. Eski müdürü Jacinta Croft, onun insanları yönetmek ve manipüle etmek gibi bir tarzı olduğunu söylemişti. Ve şimdi öyle görünüyor ki Belki de Tallulah ve Scarlett, Scarlett'in herkesi inandırdığı kadar tanımıyorlardı. Yani annenle temas halinde kalmış olabilirler. Perde arkasında.'

Lexie, Sophie daha konuşmasını bitirmeden başını sallamaya başlamıştı bile. "Hayır," diyor. 'Hayır. Yanlış ağaca havlıyorsun. Kesinlikle.

Sophie ona hüzünle gülümsüyor. "Lexie," diyor. "Pek fazla burada değilsin. Annen neredeyse her zaman burada yalnız yaşıyor. Tek başınayken kim bilir neler yapıyordur? Çok şefkatli bir kadındır. Scarlett Jacques'la hâlâ görüşüyor olması beni hiç şaşırtmaz.'

Lexie bu sefer cevap vermiyor. Diyor ki, 'Peki, ne yapacaksın? Ona soracak mısın?'

Sophie ve Kim birbirlerine bakarlar. Kim başını sallar ve "Evet, muhtemelen onunla biraz sohbet ederiz" der.

"Hiçbir şey bilmeyecek," diyor Lexie. "Sana söz veriyorum, bilmeyecek.

Sophie dizüstü bilgisayarını kapatır ve tam onu alıp gitmek üzereyken gözü Lexie'nin bavulunun yarı boşaltılmış içeriğinden çıkan bir şeye takılır. Kitabının bir kopyası.

OceanofPDF.com

Haziran 2017

Bir süre sonra mutfakta beliren Zach, "Muhteşem görünüyorsun," diyor. "Şu haline bak. Kim'e sırtıyor ve 'Kızın çok seksi' diyor, Kim gülüyor ve Tallulah'a hoşgörüyüyle bakıp 'O gördüğüm en güzel şey' diyor.

Zach, Tallulah'ya yaklaşır ve onu yanağından nazikçe öper. Sonra Noah'ı mama sandalyesinden tutup mutfakta döndürüyor, ta ki Noah gülmekten çaresiz kalana kadar. Zach'in enerjisi ölçsüz, yüksek oktanlı, neredeyse bulaşıcı. Neredeyse, ama tam olarak değil. Tallulah gülümsemeye zorluyor Zach'i.

Noah'yı kollarına alır ve "Ben duş almaya gidiyorum. Uzun sürmez.

Adam gittiğinde Tallulah'ın annesi ona bakar ve "Birinin keyfi yerinde" der.

"Evet," diye yanıtlıyor. "Biraz öyle.

Onu bu kadar mutlu görmek güzel. Son zamanlarda biraz meşgul görünüyordu. Daireyle.'

Tallulah başını sallar ama cevap vermez.

"Peki, bu gece, bunun için özel bir neden var mı?

"Hayır," diye cevaplıyor havalı bir şekilde. "Hayır. Sadece para biriktirme işine battığını ve biraz ara vermek istediğini düşünüyorum.

"İkiniz de bunu hak ediyorsunuz," diyor annesi. "İkiniz de inanılmazsınız. Çok çalışkan ve özverilisiniz. Kendinizi biraz ön plana çıkarmanızın ve dışarı çıkıp biraz eğlenmenizın zamanı geldi.

'Noah'ı aşağı indirmenin iyi olacağından emin misin? Son zamanlarda tam bir kabus oldu.

"Ben iyi olacağım," diye annesi onu rahatlatır. 'Eğer en kötüsü olursa, geç saatlere kadar kalırız. Yıllardır ilk kez bebek bakıcılığı yapıyorum; ne kadar zorlayıcı olduğu umurumda değil. Sadece harika ve rahatlatıcı bir gün geçirmeni istiyorum,

muhtemelen heyecan verici' - Tallulah'a muzip bir bakış fırlatıyor - 'gece gezmesi. Noah'yı, beni ya da eğlenceyle ilgili olmayan hiçbir şeyi düşünmeni istemiyorum. TAMAM MI?

Tallulah annesinin 'muhtemelen heyecan verici' kelimesini kullanmasını ve ona attığı tuhaf bakışı merak eder. Annesi biliyor mu? diye merak eder. Zach ona söyledi mi? Ya da, Tanrı korusun, belki de ondan izin istemiştir? Bu düşünce onu çıldırttı.

Ama gülümsüyor ve 'Tamam, annemi ya da çocuğumu düşünmeyeceğime söz veriyorum' diyor.

"Aferin kızıma. Annesi ona hoşgörölü bir gülümseme daha atıyor. "Aferin kızıma. Ve eğer yarın akşamdan kalmaysan, yataktan çıkma. Senin için sabahı da yaparım, tamam mı?"

Tallulah başını sallıyor, sonra Noah'ı mama sandalyesine geri koyuyor ve kollarını annesine doğru uzatarak "Sarılmak mı?" diyor.

Annesi gülümsüyor ve "Oh, evet lütfen" diyor. Ve orada, mutfakta sarılırlar, güneş bahçeden üzerlerine vurmaktadır, Zach tepelerindeki duşta şarkı söylemektedir, Noah bir kitabın köşesini düşünceli bir şekilde çiğnemekte ve sanki bunun kaderini şekillendirecek bir gece olduğunu biliyormuş gibi merakla, neredeyse bilgece onları izlemektedir. Bunu düşününce Tallulah yanağından aşağı bir damla gözyaşı süzölldüğünü hisseder. Annesi fark etmesin diye gözyaşını çabucak siler.

Eylül 2018

Saat dört. Kim, Noah'yı kreşten almak için Maypole House'dan iki saat önce ayrıldı ve Sophie şimdi hırkasını giyip telefonunu aldı ve araziye doğru yola çıkar. Dersler bugünlük bitmiştir ve yollar gençlerle dolup taşmaktadır. Aynı yolların Scarlett'in arkadaşlarıyla dolup taşığını hayal eder. Uzun boylu, zayıf Scarlett'i, Liam'ın o zamanlar tarif ettiği gibi, doğal koyu kahverengi saçları, mini elbisesi, opak taytları ve topak topak çizmeleriyle, kendisine hayranlık duyan bir grup tarafından takip edilirken hayal eder.

Ve sonra Scarlett'i bir teknede, ağarmış saçları güneşte daha da sararmış, köpeğiyle otururken, soyut fotoğrafları ara sıra, muhtemelen stratejik olarak, bir avuç insanın görmesi için yayınlarken hayal eder, böylece onun hala hayatta olduğunu bilirler. Peki ya Tallulah? Zach ne olacak? Jacinta Croft'un kocası ne olacak diye merak ediyor.

Yürürken düşünceleri dönüyor. Birkaç öğrenci gülümseyerek merhaba diyor. O da boş boş selamlarına karşılık veriyor; kim oldukları hakkında hiçbir fikri yok ama Bay Gray'in kız arkadaşı olduğunu biliyorlar ve şüphesiz artık onun yayınlanmış bir yazar olduğunu da biliyorlar. Burada biraz rahatsız edici bulduğu geçici, hafifçe yükseltilmiş bir statüsü var.

Dehlizlerde bir bankta oturuyor ve telefonundan Google'da 'Cherryjack' araması yapıyor. Virgin Adaları'ndan gelen kiraz aromalı bir romla ilgili düzinelerce sonuç çıkar. Aynı zamanda kendilerine Cherryjack diyen diğer kullanıcıların en az yarım düzine sosyal medya hesabını da getiriyor. Google filtresini 'Görseller'e tıklıyor ve görseller arasında . Rom ve rom bazlı kokteyllerin ve Jack Cherry adındaki erkeklerin sayısız fotoğrafını bulur ama Scarlett Jacques'a benzeyen hiçbir şey yoktur.

Birinin yaklaştığını hissedince başını kaldırıp bakıyor. Bu Liam'dı. Gülümsüyor ve "Tam aradığım adam." diyor.

"Öyle miyim?" diyor.

"Evet, eğer meşgul değilseniz biraz sohbet edebilir miyiz?"

"Elbette," dedi, "elbette. Burada mı? Ya da ...?"

"Benim için fark etmez.

"Yani, odama gelebilirsin. Ben de oraya gidiyordum. Soğuk biralarım var.'

Başını sallıyor ve gülümsüyor. "Elbette," diyor, "bu harika olur.

Liam'ın odası Kerryanne'inkine hiç benzemiyor. Bir tarafında bir yatak, diğer tarafında bir kanepa, doğrudan küçük bir balkona açılan sürgülü kapılar ve bir oyuğun içine sıkışmış küçük bir mutfak bulunan dikdörtgen bir kutu.

"Rahat," diyor, yanından geçerken gözlerini içgüdüsel olarak kitap rafında gezdiriyor.

"Evet," diyor ceketini ön kapının yanındaki tokmağa asarak. 'Küçük ama yeterince büyük. Bilirsin işte. İşte. Kanepenin kolundaki evrakları kaldırdı ve Sophie'yi oturmaya davet etti.

Oda temiz ve güzel kokulu, hayatının dağınıklığıyla dolu, ama çok düzenli görünüyor.

"Ee," diyor buzdolabına giderek. "Günün nasıl geçti?"

"Biraz garip," diye yanıtlıyor. 'Çoğunu Kim Knox ile geçirdim. Bilirsiniz, Tallulah'ın annesi. Scarlett Jacques'ı internetten bulmaya çalışıyorduk.

Buzdolabından iki bira alır ve birini ona uzatır. Liam'ın odasına tekrar göz atıyor. Duvarlarında bazı ilginç sanat eserleri var, bunlardan en etkileyicisi büyük bir tuval portresi. Gözlerini Liam'ın anlamlandırır ve tahtta oturan ve yanında bir köpek olan genç bir kadına benzeyen oldukça karmakarışık bir resim olduğunu görür ve sonra Parçalar yerine oturuyor ve resmi gösterip "Bu mu?" diyor. ...?'

Evet. Bu Scarlett. Kendi portresi. Bana o verdi.'

"Bakmamın sakıncası var mı?"

"Elbette," diyor. "Misafirim olun.

Birasını sehpanın üzerine koyar ve resme doğru yürür. Yaklaştıkça daha fazla ayrıntı ortaya çıkıyor. Hem Scarlett hem de köpek taç giymektedir. Scarlett biraz buyurgan görünüyor, ellerini açık dizlerinin üzerine koymuş, her parmağında parlak metalik boyayla seçilmiş kocaman bir altın yüzük var. Arka plandaki masaların üzerinde çeşitli şeyler var; bir tabağın üzerinde zonklayan bir kalp ve kan damlayan bir pasta dilimi de dahil.

"Lanet ," diyor. "Bu, şey... tuhaf mı?" "Evet.

Öyle. Omuz silkiyor.

"Tüm bunlar ne anlama geliyor? Örneğin kalp. Sizce bu neyi temsil ediyor?

"Dürüst olmak gerekirse bana hiçbir şey açıklamadı. Bir gün elinde bir şeyle çıkageldi ve isteyip istemediğimi sordu, ben de evet dedim, çünkü burada çok güzel duracağını biliyordum ve ayrıca bilirsiniz, ondan bir parçaya sahip olmak güzeldi...' Hafifçe susuyor.

"Biliyor musun," diye dikkatle başladı, "geçen gün Jacinta Croft'u gördüm ve Scarlett hakkında sohbet ediyorduk ve bana ayrıldıktan sonra kalbinin ne kadar söyledi.

Sadece bir kez başını sallıyor ve sonra birasından bir yudum alıyor. "Sanırım öyleydin," diyor. 'Bir bakıma. Demek istediğim, Scarlett gibi bir kız çok sık karşıma çıkmaz, özellikle de benim gibi bir erkek için. Bana heyecan verici şeyler hissettirdi. Bana özel olduğumu hissettirdi. Özel çünkü beni seçti. Bilirsin işte. Ama...' İç geçirdi ve toparlandı, '... olan oldu. Artık bunu aştım.

"Olay yerinde başka kimse var mı?" diye sorar.

"Hayır," diyor. 'Hayır. Pek sayılmaz. Yani, arkadaşlık sitelerine giriyorum, yani aktif olarak aramıyormuşum değil, ama o kadar da rahatsız değilim. Anlıyor musun?"

"Yani, sen ve Lexie...?"

Ona zekice bakıyor. Kafası karışmış görünüyor. "Lexie Mulligan? Tanrım. Hayır. Yani, biz arkadaşız ve her şeyiz. Ama hayır. O şekilde değil. Biliyor musun, onun heteroseksüel olmadığından bile eminim. Bir Scarlett'e aşık olmuştu. Ama her neyse. Hayır. Lexie olmaz. Hiç kimse. Sadece ben.'

"Geçen geceyi biliyor musun? Polis ikinci "Burayı Kazın" tabelasını bulduktan sonra buraya geldiğinde?

Başını sallıyor.

"Lexie o gece burada mıydı?" "Burada mı? Yani benim odamda mı?"

"Evet. Odanızda.

"Hayır. Kesinlikle . Aslında Lexie'nin benim odama hiç girdiğini sanmıyorum. "Balkonuna çıkabilir miyim?"

"Elbette," diyor. "Kilitli değil.

Kapıyı kaydırarak açıyor ve balkonun kenarına gidiyor. Çiçek tarhına doğru bakar ve parmak uçlarına basarak daha da eğilir ve bu açıdan ve bu yükseklikten bile 'Burayı Kazın' tabelasının asılı olduğu yeri göremediğini fark eder.

Dönüp yukarıya bakıyor ama yukarıda hiç balkon yok.

Lexie evinden 'Burayı Kazın' tabelasını gördüğü konusunda kesinlikle yalan söylüyordu. Ya da herhangi bir yerden, bu konuda. Bunu biliyordu, ama

Çünkü onu görmüştü ama ya kendisi ya da annesi onu oraya koymuştu.

Sophie kanepeye doğru yürür, ama bunu yaparken gözü Liam'ın duvarındaki başka bir resme takılır; Scarlett'in otoportresinden daha küçük bir tuvaldir, ama aynı vuruşlar ve aynı sarsıcı, yüzünüze vuran renk paleti kullanılarak boyanmıştır. Taştan spiral bir merdiven, basamaklar cırcırcı gökkuşağı tonlarında boyanmış ve neredeyse erimiş balmumu gibi birbirine karışıp kanıyor. Basamakların yer aldığı kulenin tepesindeki dairesel bir pencereden aşağıya doğru parlak altın rengi bir ışık huzmesi süzülmemekte ve

Altındaki taş zemin, morumsu gri bir duman bulutu ve parıltı kıvılcımları yaratıyor. Deliğin hemen yanında, yine kana benzeyen bir şeyle bulaşmış başka bir bıçak var.

"Bu da ne böyle?"

Liam omuz silkti. "Scarlett'inkilerden biri daha. Sinir krizi sırasında boyanmıştı. Onun için ona göz kulak olmamı istedi. Gelecek nesiller için.

"Ama ne ?

"Gerçekten bilmiyorum. Yani, neye benzediğini biliyorum - orada bir Evindeki merdiven, binanın gerçekten eski kısmında. Bir tür kuleye çıkıyor ve tepesinde oklar için küçük yarık gözleri olan küçük bir oda var. O küçük odayı hiç kullanmadılar. İçine mobilya koymak için çok küçüktü.

Sophie resme sertçe bakıyor, ondan daha fazla anlam çıkarmaya çalışıyor. "Oda hakkında bir şey söyledi mi hiç?"

Daha yakın duruyor ve ayrıntılara bakıyor. Alt basamağın etrafında bir tür ışık dikdörtgeni var. Küçük bir boşluktan kan akıyor. Bıçaktan akan kan bu boşluğa doğru akıyor ve sonra kayboluyor. Bıçağa bakarken, onun aslında bir bıçak olmadığını, U şeklinde kesilmiş bükülmüş bir ucu olduğunu fark eder. Bu bir bıçak değil, bir kaldıraç. Kalbinin bir anlığına durduğunu ve sonra iki kat daha hızlı atmaya başladığını hisseder.

"Bunun fotoğrafını çekmemin bir sakıncası var mı?" diye soruyor.

"Elbette," diyor kayıtsızca. "Bunun bir tür ipucu olduğunu mu düşünüyorsun?"

Başını sallıyor. "Evet," diyor, soğukkanlı ses tonu tüm sinirlerini geren elektriksel içgüdüleri yalanlıyor. "Sanırım öyle olabilir.

Haziran 2017

Zach ve Tallulah bara doğru ortak alanı geçerken parlak güneş söğüt ağaçlarının arasından vuruyor. Yürürlerken Zach onun elini tutuyor ve yorum yapmaya devam ediyor. Ona iş yerinde yeni bir iş bulan bir adamdan bahseder.

Havlayamayan kurtarma köpeği ve geçen hafta çocuğu vandalizmden tutuklanan iş yerindeki başka bir adam ona New Forest'ta bir arkadaşından bir haftalığına ödünç alabileceği bir karavan olasılığından bahsediyor. Belki yaz tatillerinde oraya gidebilirler ve Tallulah başını sallayıp gülümsüyor ve doğru sesleri çıkarıyor çünkü artık ona iyi davranarak kaybedecek hiçbir şeyi yok. Bu gecenin sonunda bir daha asla el ele tutuşmayacaklar, onunla bir daha asla bu şekilde sohbet etmeyecek; bu gecenin sonunda aralarında sağlam bir duvar olacak, biliyor, çünkü Zach böyle çalışıyor, kesinlikle aşılamaz. Bu yüzden şimdilik, güneş parlarken ve içilecek şarap varken ve artık sınavlar ve dışarıda bir gece yokken, neden nazik olmayalım, neden her şey yolundaymış gibi davranmayalım?

Barın önündeki bahçe tıklım tıklım dolu. Swan & Ducks sadece yerel değil, hedef bir pub. İnsanlar, özellikle Haziran ayının güneşli bir Cuma gecesinde, çevredeki tüm köy ve mezralardan geliyor.

Barın içi daha sessizdir. Barmen onlara masalarını işaret eder ve Tallulah nefesini tutar. Masanın üzerinde soğuyan bir şişe şampanya vardır. krom bir kova ve iki şampanya kadehi. "Ta-da,"

diyor Zach, onu masaya doğru götürürken.

Sandalyesini çekmeye gidiyor ama Zach araya giriyor ve 'Hayır, bana izin ver' diyor ve sandalyeyi onun için çektikten sonra onu sandalyeye oturtuyor.

Tallulah gülümser ve 'Vay canına, teşekkür . Bu inanılmaz bir şey.

"En azından bunu hak ediyorsun," diye yanıtlıyor Zach, kendi sandalyesini oturarak.

Tallulah ona bakar. Yüzü yumuşaktır, gülümsemelerle doludur. Ortaokulun yarısında okula başlayan o tatlı kayıp çocuğa benziyor ve Tallulah kararlılığının azalmaya başladığını hissediyor.

'İkimiz de bunu hak ediyoruz,' diyor. "Çok uzun bir yıl oldu.

Gülümsemesi bir an duraksıyor ve "Evet, gerçekten de öyle." diyor. Şampanya şişesiyle boğuşmak için döner. "Tamam," diyor, "lütfen beni Bu işin içine .' Mantarı şişeden çıkarır ve Tallulah her ihtimale karşı flütünü şişenin boynuna yaklaştırır, ancak mantar Zach önce ona sonra da kendisine birer bardak doldurur ve kadehini onunkine kaldırarak şöyle der: "Bize. Zach ve Tallulah'a. Ve Noah'ya, dünyadaki en iyi küçük adama. Şeref.

Tallulah bardağını Zach'inkine dokundurur ve Zach'in bakışlarını tutmaması ya da duygularına herhangi bir şekilde karşılık vermesini beklememesi ve bunun yerine dikkatini önündeki kağıt menüye çevirmesi karşısında minnettar olur. "Tamam," diyor. 'Kelimenin tam anlamıyla her şeyi sipariş edebilirsiniz. Fiyat önemli değil. Ne isterseniz.

Menüye bir göz atar ve brokoli ve pilavla servis edilen bütün levreğin fiyatının otuz beş pound olduğunu görür. Yutkunur ve "Ben levrek yemeyeceğim" der.

"Levrek al," diyor Zach. "Cidden, ne istersen al. "Ben levrek bile sevmem.

Adam ona sevgiyle gözlerini deviriyor ve evden ayrıldıklarından beri birkaç kez yaptığı gibi elinin pantolonunun cebine gittiğini görüyor yüzüğün orada olduğunu biliyor ve ağzı kuruyor ve düşünüyor: Bunu neden yapıyor? Neden bu kadar ileri gitmesine izin verdi? Onu aşağılayacak ve ezecek ve tüm bunlar, şampanya kadehleri ve şövalyelikle dolu bu altın yaz gecesi dayanılmaz ve acımasız bir şeye dönüşecek. Ama hayır, diye hatırlatıyor kendine, hayır, bu gece gerçek değil. Bu gece bir serap. Kendine Scarlett'lerde yatıya kaldığı geceyi hatırlatır. giderek artan küfürlü mesajlar ve videolar yağmuru, baskı yapma şekli Yüzü Noah'inkine çok yakındı, ona ulaşmak, onu korkutmak ve kendi iradesine boyun eğdirmek için onu kullanıyordu. Adamın parmağının çenesinin altında, oradaki yumuşaklığı sertçe ve derinlemesine dürttüğünü ve onu gözlerinin içine bakmaya zorladığını düşünüyor. Kadın Ondan nasıl üniversite eğitimini bırakmasını, arkadaşlarından vazgeçmesini, evde kalmasını, para biriktirmesini, iyi bir anne olmasını istediğini düşünür. Hala onun evinde yaşamak, hala onun yatağını paylaşmak için nasıl manipüle ettiğini düşünüyor ve ona nasıl izin verdiğini düşünüyor ve hayır, hayır, bu nazık bir ayrılık olamaz, bu belirsiz olamaz, bu herhangi bir şeye yer bırakamaz ama

Düşmanlık ve acı. Çünkü Zach bir kontrolcüdür ve ona kontrol edilemeyeceğini ve edilmeyeceğini ve dünyadaki tüm şampanyaların, büyük, yumuşak gözlerin, iltifatların ve pahalı balıkların bunu değiştirmeyeceğini göstermek zorundadır.

Kendini sakinleştirmek için nefesini içine çekiyor ve menüye bakıyor.

Bunu yaparken kapıda bir kargaşa, kahkaha sesleri ve yüksek sesli konuşmalar duyar. Yukarı bakınca önce Mimi'yi, sonra Roo'yu, sonra Jayden'ı, sonra Rocky'yi, en arkada da Scarlett ve Liam'ı görür. Zach başını kaldırır ve yüzündeki hoşnutsuzluğu görür. Sosyeteden nefret ediyor okuldan çocuklar. İnliyor. "Huzur ve sessizliğin sonu geldi.

Bara doğru gidiyorlar ve Tallulah, Scarlett'in gözlerinin kendisine çevrildiğini hissediyor, ama bakışlarını menüde sabit tutuyor. Kelimeler anlamsızca önünde yüzüyordu. Cannellini. Jus. Hamsi. Rigatoni. Chorizo. Hiçbirinin ne anlama geldiğini bilmiyor. Sadece Scarlett'in barda olduğunu ve Scarlett'in ona baktığını biliyordu. Telefonunun titrediğini hissetti ve mesaja baktı.

Henüz olmadı mı?

*Hayır, diye
cevaplıyor.*

*Bana ihtiyacın olursa
buradayım. K.*

"Kim o?

"Sadece annem," diye yanıtlıyor. "Noah'ya hangi pijamayı giydireceğimi bilmek istiyor. Zach gülümser. Sonra da şöyle diyor: "Benimle bir deniz mahsulü tabağı paylaşmak ister misin?" "Ah," diyor kız dalgın dalgın.

"Olabilir. İçinde ne var?

'Kral karidesler. Somon füme. İstiridye. Saksı karidesleri. Ve havyar.' Fiyata bir göz atıyor. "Emin misiniz?

"Evet," diyor. 'Sana söylemiştim. Bu akşam iyi bir yemek yiyeceğiz.

"Tamam o zaman. Başını sallıyor. "Yani, sana kalmış. Ben havyarı pek sevmem..." Zach gülerek, 'Merak etme. Havyarını yiyeceğim.

Gülümsüyor ve şampanya kadehinden büyük bir yudum alıyor. Scarlett ve arkadaşları hâlâ barda uzun ve çok karmaşık bir sipariş vermekte, para iadesi istemekte ve genel olarak gürültücü ve rahatsız edici davranmaktadırlar. Bir ara başını kaldırdı ve Scarlett'le çok kısa bir süre göz göze geldi. Yüzünün pembeleştiğini hissediyor ve hemen gözlerini kaçırarak, "Biraz patates kızartması söyleyelim mi?" diye soruyor.

"Tabii ki evet," diyor Zach. 'Üç kez pişirilmiş cips. Patates kızartması. Ya da trüflü cips. İkisinden de birer tane alalım mı?

"Evet," diyor, neye evet dediğini gerçekten bilmeden. Trüf mantarının ne olduğu hakkında hiçbir fikri yok.

"Mükemmel. Gülümsüyor ve kollarını kavuşturuyor.

Tallulah Scarlett'i buradan duyabiliyor. "Barbados'tan hiç rom var mı?" diye soruyor. "Adı Mount Gay mi?

Korkarım olmaz. Bacardi var. Kraken ...'

Kraken . Ama kesinlikle Mount Gay almalısın. En iyisi o.'

Kulağa çok havalı geliyor, diye düşünüyor Tallulah. Kendini beğenmiş. İkisi baş başayken onu olduğu gibi hayal etmek neredeyse imkansız.

"Tanrım," diyor Zach. "Şunları dinle. Kim olduklarını sanıyorlar?" Scarlett'i taklit ederek, "*En iyisi bu,*" dedi.

Tallulah başını sallar ve "Evet, biliyorum. Gerçekten sinir bozucular. Sonra nefesini içine çeker ve "Benim üniversiteme gidiyorlar. Hepsi sanat okuyor. Sanırım bazıları eskiden Maypole House'a gidiyordu.

',' diyor. Sonra ayağa kalkıyor ve 'Sipariş vereceğim. İçecek başka bir şey ister misiniz?

Tırnaklarını şampanya kadehine vuruyor ve 'Ben böyle iyiyim, teşekkürler' diyor.

Adam ona hoşgörölü bir gülümseme fırlatır ve ardından kadın nefesini tutar. bara yaklaşıyor. Banka kartını kart okuyucunun ekranına dokundururken sırtı ona dönük olan Scarlett'den birkaç santim uzakta durmaktadır. Fişin çıkmasını bekler ve sonra barmenden alır. "Teşekkür ederim, diyor. Sonra içkisini alıp dönüyor ve şimdi Zach'le yüz yüze geliyor ve Tallulah zar zor nefes alabiliyor.

"Özür dilerim," dediğini duyar, geçmesine izin vermek için sağına doğru eğilir. Tallulah onun adama sıkıca gülümsediğini görür ve "Önemli değil" dediğini duyar.

Dışarı çıkarken Tallulah'nın masasının önünden geçerken, Scarlett anlamlı anlamlı ona baktı. Bir yumruğuyla göğüs kemiğine dokunuyor ve gözlerini kırıştırıyor.

Tallulah başını sallar ve sonra tarafa bakar. Adrenalin onun her parçasına yayılıyor. Dikkatini dağıtmak için biraz şampanya yutar.

Kalbinin göğüs kafesinin altında attığı korkunç his. Telefonu çaldı. Arayan Scarlett'ti.

İyi misin?

Hayır, diye cevaplıyor.

Kendimi hasta

hissediyorum. Bunu

yapabilirsin. Ben

buradayım.

Tallulah bir aşk kalbi yazıp , ardından ekranı kapatır ve telefonunu bakamayacağı şekilde menünün altına yerleştirir.

Zach döner ve yerine . 'Bu kız, değil mi? Özçekimindeki?'

Yüzünü şaşkın bir ifadeye büründürüyor ama bunun inandırıcı olmadığını anlayabiliyor. "Hangi kız?

Saçları dağınık olan. Rom hakkında konuşuyordu. Seni o zaman otobüs durağında birlikte gördüğüm kişi.

"Oh," diye hafifçe cevap verdi. "Evet. Bu Scarlett. "Nasıl oldu da gelip merhaba demedi?

Omuz silkiyor. "Belki beni görmemiştir.

Kovadan şampanya şişesini alır ve ikisini de doldurur.

Tallulah atmosferin çoktan hafifçe soğuduğunu, Zach'in yakıcı iyimserlik güneşinin üzerine bir bulutun çöktüğünü söyleyebilir.

"Evet," diyor. "Belki.

Bir süre Noah hakkında, Zach'in ilk çocuğuna hamile kalan ve ikizleri olabileceğini düşünen kız kardeşi hakkında sohbet ederler, ancak Tallulah'a tüm işi kendisinin yaptığını, Zach'in başka bir yerde olduğunu ve onun nerede olduğunu bildiğini hissettirir. Zach kafasının içinde, kısa notunu çiğniyor.

Scarlett ile değiş tokuş. Zach'in sezgileri çok güçlüdür ve onun enerjisini yakalamıştır, şimdi de Tallulah'ın enerjisini yakalayacak ve bir şeylerin yolunda gitmediğini anlayacak ama ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmayacaktır.

Yemekleri geldi ve tam bir gösteri oldu: pirinç bir sehpa üzerine yerleştirilmiş beyaz bir tabak, parlak safir kolyeleri ve yakut kırmızısı nar taneleri.

İkisi de vay canına deyip masanın üzerindeki tencereden çatal bıçak alırlar ve tabağı parçalamaya başlarlar, ancak Tallulah'ın iştahı yoktur ve bir

Bir karidesin kabuğunu soymak için çok uzun

bir süre. "İyi misin?" diye sorar Zach.

"Evet," diyor. "Ben iyiyim.

"Gerçekten fazla yemiyorsun.

"Sadece biraz hantal.

"Biraz cips ye. Büyük, yağlı görünümlü bir cips kabını ona doğru uzatır ve o da birkaç tane alır.

"Daha fazla," diyor. Ve sesindeki o keskinlik geri geldi. Bu bir öneri değil, bir taleptir. Kadın birkaç tane daha alır ve adam cipsleri tekrar masaya koyar.

Masa.

Telefonu titriyor ve bakmak için doğru çeviriyor. Arayan yine Scarlett'ti. Mesajın ilk birkaç kelimesini gördü ama açmadı: *Bana ihtiyacınız var mı?*

Ben ...

Zach ona sorgulayan bir bakış fırlatır.

"Yine annem.

"Evet," diyor. "Ne istiyor?" "Sadece iyi vakit geçirip geçirmediğimizi soruyor." "Ve?"

diyor. "Geçiriyor muyuz?"

Soru yüklüdür ve cevap vermek için bir süre bekler. "Evet," diyor.

"Çok güzel vakit geçiriyoruz. Şampanya kadehini onunkine uzatıyor ve 'Şerefe' diyor.

Gecenin çöktüğünü hissedebiliyor. Sohbet etmenin imkânsız hale geldiğini ve ya burada sessizce oturacaklarını ya da *onlar* hakkında konuşacaklarını ve her iki sonucun da geceyi mahvedeceğini söyleyebilir. Bu yüzden ona bir karides uzatır ve "Hadi. Benim için soyar mısın? Çok tembelim," der ve toplayabildiği en iyi gülümsemeyle ona vurur. Adam gözlerini sevgiyle devirir ve karidesi ondan alır ve bir an için samimi ortamın bozulabileceğini hisseder

geri yüklendi. Ama sonra telefonu tekrar çalıyor ve 'Lanet olsun' diyor.

"Muhtemelen , çünkü sonuncusuna cevap .

"Peki, devam et o zaman," diyor hışımla, karidesin kafasını kopararak.

Ekranını açtı ve Scarlett'in mesajını tıkladı. Sonra hızlıca yazıyor: *Kötü bir ruh hali içinde. Bunun olacağını sanmıyorum.*

Scarlett cevap verir: *B planı mı?*

Tallulah derin bir nefes alır ve geri çekilir: *Evet. B planı.*

OceanofPDF.com

Dördüncü Bölüm

OceanofPDF.com

Haziran 2017

Scarlett doğal ve soğukkanlı görünmeye çalışarak ve bunu başaramayarak bara girer. Tallulah'a sertçe bakar, Zach ona göz atar, sonra Tallulah'a bakmadan önce bir kez daha bakar ve bir şeylerin yerine oturduğunu görür.

Ona döner ve " oluyor?" der. "Ne?

"Sen ve o kız mı?

'Bilmiyorum,' diyor. "Hiçbir şey bilmiyorum.

Scarlett onlara doğru ilerliyor. Başka bir masadan bir sandalye çekip oturuyor, bir tabak mayonezin içine bir cips atıp yiyor. "Merhaba, Lula," diyor. "Nasılsın?

Tallulah başını sallar ve "Ben iyiyim" der. Daha önce merhaba demediğim için özür dilerim. Arkadaşlarınla birlikteydin ve bölmek istemedim.

Scarlett rahat bir tavırla, 'Oh, *sorun* değil,' diye cevap verdi ve bir cips daha alıp mayonezin içine geri koydu. 'Anlıyorum. Her neyse...' Elini deniz ürünlerinin ve şampanya kovanının üzerinde salladı. "Özel bir gün mü?

"Hayır," diyor Tallulah, "pek sayılmaz. Sadece bir süredir dışarı

çıkıyoruz. "Ah, bu çok hoş. Üçüncü bir çip alır ve burnuna götürür. 'Bu mu

Bir tane de trüflü mü?" diye sorar. Zach sertçe başını salladı ve Scarlett yemeden önce, "Güzel," dedi. "Adını tam olarak anlayamadım?" diye sorar Zach'e.

"Ben Zach. Yüzü öfkeden kıvrılmıştı.

Scarlett soğukkanlı ama Tallulah içindeki manik enerjiyi görebiliyor.

"Tallulah'ı üniversiteden tanıyor musun? Zach

öyle diyor. "Bu doğru. Sevimli, sevimli

Tallulah.'

"Senin hakkında hiç konuşmuyor.

"Ne kadar kaba! Scarlett hakaretle alay ederek bir trüf cipsi daha aldı. 'Yine de telefonunda senin bir fotoğrafın var.

"Uh-oh," dedi Scarlett gözlerini büyüterek. "Sapık alarmı. 'Sadece Noel partisinden bir selfie. Hepsi bu.

"Ne selfiesi?

"Onu aldığını hatırlamıyor musun?" diye soruyor Zach.

'Anladığımı söyleyemem, ama o sırada kafam yerinde değildi. neyse,' diyor, 'siz ikiniz böyle muhteşem romantik bir akşam geçirirken rahatsız etmek istemem. Seni görmek çok güzel, Lula. Tanıştığımıza sevindim, Zach.'

"Hayır," diyor Tallulah. "Kal.

"Oh. Tallulah'a gülümsüyor. "Tamam o zaman.

Zach bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyor, ama o sırada Mimi içeri giriyor ve Scarlett'i bulmak için barı tarıyor. "Ah," dedi. 'İşte buradasın. Biz de nereye gittiğini merak ediyorduk.

'Kusura bakma,' diyor Scarlett, 'Tallulah ve erkek arkadaşının lezzetli cipslerinin hepsini yemeye dalmışım. Neden bize katılmıyorsun?

Birkaç dakika içinde Scarlett'in bütün ekibi masanın etrafında , bütün cipsler ve karidesler gitmiş ve birisi

Jayden ve Liam, Zach'i köşeye sıkıştırmış futbol hakkında hararetli bir sohbe dalmışlardır; Tallulah ise Scarlett, Ruby ve Mimi'yle üniversitedeki tuhaf öğretmenler hakkında konuşmaktadır. Bir garson belirir ve boş tabakları ve kaseleri toplamak için aralarından uzanır ve onlara yiyecek başka bir şey isteyip istemediklerini sorar ve

Birisi yapışkan şekerleme pudingi sipariş ediyor ve bir başkası daha fazla cips sipariş ediyor ve Tallulah kimin ne için ödeme yaptığını ya da tam olarak ne olduğunu bilmiyor, ama garip bir şekilde bir yerlerde bir şey yanıyormuş ve söndürmek için çok geç kalmış gibi hissediyor.

Daha fazla tekila shot'ın yanı sıra ekstra cipsler ve altı kaşıkla servis edilen yapışkan şekerleme gelir ve Jayden telefonuna bir mesaj alır ve 'Dışarıda' der. Hemen döneceğim' der ve herkes Ne hakkında konuştuğunu bilen birkaç kişi cüzdanlarından çıkardıkları on poundluk banknotları ona uzatıyor ve bir süre sonra geri dönüp masanın altından arkadaşlarına hap uzatıyor.

Tallulah Zach'in tepkisini izler ve Jayden'dan bir hap alıp ılık şampanyayla yuttuğunu görünce şaşırır. Bildiği Zach, biraz ot içmek dışında daha önce hiç uyuşturucu kullanmamıştır

Ablası hâlâ evde yaşarken, onunla arka bahçede oturuyordu. Tallulah ona bakar, göz göze gelmeye çalışır, ama adam titizlikle onu görmezden gelir ve Tallulah, Scarlett'le birlikte kasıtlı olarak tasarladıkları bu durumla mücadele etmeye çalışmak yerine, onun bir tür görevde olduğunu fark eder. Onu , zayıflatmak, bir şekilde onu yakalamak için bir görev. O Bu çocuklardan nefret ediyor, onlardan nefret ettiğini biliyor ama yine onlara yalakalık yapıyor, şakalarına gülüyor ve uyuşturucularını alıyor.

Masanın altında eline bir şeyin dokunduğunu hissediyor ve Scarlett'in ona baktığını görmek için başını kaldırıyor. 'Senin için bir tanesini ikiye böldüm,' dedi. "Paylaşmak ister misin?

Tallulah başını sallar. "Bir çeyreklik mi?

Tallulah göz kırpmıyor ve Belki sonra" diyor.

Scarlett küçük parçayı ona uzattı ve o da avucunun içinde sıkı.

Gece yabancı ve elektrikli bir şeye dönüşmüştür. Hem Zach hem de Scarlett tarafından iki taraflı oyuna getirilmektedir. Bu arada, kalbinin kasları Noah için sızlıyor, şimdi yatıyor, neredeyse on yaşında olduğunu varsayıyor.

Öğleden sonra, karyolasında uyuyor, elleri yumruk olmuş, saçları yatmadan önce banyo yapmanın ve ılık sütün sıcaklığından ve açık pencereden gelen sıcak yaz gecesi havasından dolayı nemli.

Bir kez daha Scarlett'in elinin masanın altından çıplak bacağını kavradığını, bir parmağının kısa şortunun eteklerine doğru kaydığını hissetti ve nefesi kesilerek hafifçe sıçradı.

Ayağa kalkıyor. 'Biliyor musun,' diyor, 'geç oluyor. Muhtemelen geri dönmeliyim. Artık bunun olmasını istemiyor. Fikrini değiştirdi. Zach'le birlikte eve gitmek, parmak uçlarına basarak yukarı çıkmak ve onunla birlikte bebeklerine bakarak neredeyse sessiz bir şekilde konuşmak istiyor. Onun ne kadar güzel olduğunu ve ona sahip oldukları için ne kadar şanslı olduklarını fısıldar. Başka bir gün ayrılabilirler. Bugün değil. Şimdi değil. Scarlett onu kolundan tutup aşağı çekerek, "Hayır," dedi. Ona dehşet dolu bir bakış fırlatarak, 'Kal, lütfen kal. Sadece bir içki daha iç. TAMAM MI?

Tallulah iç çeker ve biri ona bir tekila daha getirir, o da usulüne uygun olarak içer. Tam tekrar gitmeye çalışacakken, bir başkası yanlarına gelir. Masa. Bu, köyün çevresinden belli belirsiz tanıdığı biraz yaşlı bir kadındır ve onun gelişiyse Scarlett, "Lexie!" diye bağırır. Kadına sarılır ve Tallulah'a, "Lexie, Kerryanne'in kızı. Bilirsin, mayıs direğindeki başhemşire. Lexie sadece dünyanın en iyi annesine sahip olmakla kalmıyor.

aynı zamanda en iyi işine sahip. Tallulah'a ne yaptığını anlat Lex.'

Lexie iyi huylu bir şekilde gözlerini deviriyor ve "Ben bir seyahat blog yazarıyım" diyor.

'Evet,' diyor Scarlett, 'ama otellerde beleşe para kazanmaya çalışan sahte seyahat blogcuları gibi değil. Gerçek bir blogger gibi. Instagram'da binlerce takipçisi ve aptalca bir jet-set yaşam tarzı olan. Nereden döndün sen?'

"Peru.

Peru. Tanrı aşkına. Bu o kadar havalı ki gülünç.'

Scarlett ve Lexie ile konuşurken sıkışıp Tallulah, kendisine ikram edilen tekiladan bir yudum daha alır ve bunu

Hâlâ elinde tuttuğu hap parçasını yuttu. Barda son siparişler için zil ve Scarlett ayağa kalktı. Yüksek sesle, "Havuz partisi isteyen var mı?" diye sordu.

Tallulah Zach'e, Zach de Tallulah'a kötü niyet dolu bir bakışla bakar. "Beni say." der. Gözbebekleri büyümüştür ve gülümsemektedir. "Tallulah," diyor masanın karşısındaki kıza, "havuz partisine gidiyoruz.

Eylül 2018

Sophie kulübenin ön kapısında durmuş, ellerini önünde kavuşturmuş, saçlarını düzgünce taramış, Liam'ın birasının kokusunu gidermek için dişlerini yeni fırçalamıştı. Pippa, ikizlerinden birinin elini tutarak çakıllı patikada ilerliyor, ikizlerin her biri arkalarında küçük bir çanta taşıyor.

"Merhaba, merhaba, merhaba!" diyor Sophie. "Hoş geldiniz!"

Saat akşamın altısı ve Shaun okula geç kalıyor ve Sophie'yi arayıp endişeli bir özür dileme telaşı içinde, geldiklerinde orada olmasını rica ediyor. Sophie uzun ve derin bir iç çekerek, "Elbette, elbette, sorun değil," demişti.

"Elimden geldiğince çabuk orada olmaya çalışacağım. Söz veriyorum. "değil," demişti.

"Sadece yapman gerekeni yap.

"Teşekkür sevgilim," diye cevap verdi. Ve başlamıştı, çünkü adam ona daha önce hiç sevgilim dememişti. Ona her zaman Sophes derdi. Ya da bebeğim. Sevgilim, ona gerçek bir heyecan duymadığınız bir eşe sesleniyormuşsunuz gibi gelmişti. Sevgilim, arkadaşlarının anne babalarının birbirlerine sesleniydi.

Darling yaşıydı.

Pippa ve çocuklara ilerliyor ve eğilerek onları kucaklıyor. İkisinin de üzerinde Gap kapüşonluları var: Jack'inki yeşil, Lily'ninki bebek pembesi. Onlar da ona sımsıkı sarılıyor ve o da bir rahatlama hissediyor çünkü çok uzun zaman olmuştu

Onları beri kendisinden hoşlandıklarını unutmuş olabileceklerinden korkuyordu.

"İçeri gel," diyor. "İçeri gel.

"Burası gerçekten babamın evi mi?" diye sorar Jack.

"Sayılır," diyor Sophie, içeri girmeleri için kapıyı tutarken. 'Aslında okula ait. Ama burada çalıştıkları zamanlar için başöğretmene ödünç veriyorlar.

"Babamın Londra'daki diğer evi hâlâ duruyor mu?" diye soruyor Lily, pembe Trunki'sini kaldırım taşlarından mutfağa doğru sürerken.

'Evet. Babamın hala diğer evi var ve benim de hala dairem var. Sadece bir süreliğine bu kulübeyi ödünç alıyoruz.

Çoğu şeyi seven Jack, "Güzel," diyor.

Her zaman bahsedecek bir şeyler bulan Lily, "Biraz örümcekli görünüyor," diyor.

"Size söz veriyorum," diyor Sophie, düzeltirken, "bu kulübenin her santimini temizledim ve içinde tek bir minik yaratık bile yok.

"Diğer yaratıklar umurumda değil," diyor Lily. 'Sadece örümcekleri sevmiyorum. Bu koku da ne?'

"Ne kokusu?

"Yanık kokusu gibi.

"Oh, Tanrım, bilmiyorum. Ondan kurtulmayı başardığımı . Alışmış olmalıyım. Özür dilerim. Sanırım sadece eski bir ev.' Pippa'ya döndü. "Sana bir fincan çay getireyim mi?

Pippa seyahat yorgunu bir iç geçirir. "Hayır," dedi. 'Hayır. Çok nazıksınız. Ama saat sekiz buçukta N5'te akşam yemeği için bekleniyordum. Bu haliyle ancak yetişebileceğim. Söylemeliyim ki, bunun sürekli bir şey olarak ne kadar inandırıcı olacağından emin değilim. Demek istediğim, Shaun okuluyla aynı yerde olan bir eve bile zamanında gelemiyorsa, bu çocukları her hafta sonu N1'den nasıl getirip götürecek? Felaketin kokusunu şimdiden alabiliyorum.'

Yüzünü hafifçe sağa çeviriyor, sanki yaklaşmakta olan felaket için havayı kokluyormuş gibi, sonra telefonunu kontrol ediyor ve 'Tanrım' diyor, Google Maps iki saat beş dakika diyor. Shaun bu yolculuğun sadece bir buçuk saat olduğuna yemin etti. İç geçirdi ve parmaklarını parlak kestane rengi saçlarında gezdirdi. "O yüzden çocuklar, Sophie için iyi olun. Ve babanız için. Size söylenen her şeyi yaptığınızdan emin olun.

"Odalarını görmek ister misin?" diye soruyor Sophie.

"Hayır," diye sertçe yanıtlıyor. 'İyi olduğuna eminim. Shaun bunu onlar için çok güzel yaptığını söyledi ve eminim öyledir.

Sophie, Pippa'nın sözlerinden, değerli çocuklarıyla ilgili doğru olanı yapacağına dair kendisine güvenilmesi gerektiği yönündeki içten gelen telkininden küçük bir memnuniyet duyar.

Pippa eğilip çocuklarını öpüyor. Sonra Sophie'yi her iki yanağından hafifçe öper ve patikadan ana binaya ve otoparka doğru geri döner.

O gittiğinde Sophie rahat bir nefes alır. Pippa'nın ziyaretinin, kendisi farkında bile olmadan günlerdir üzerinde asılı durduğunu hemen fark eder. Ve şimdi iş bitmiş, ikizler gelmiş ve endişesini gevşemiş zincirler gibi üzerinden atabilmişti.

"Pekâlâ çocuklar," diyor mutfağa geri dönerken. "Kim aç?"

Shaun yarım saat sonra geri döner ve bir saat kadar bir süre boyunca kır evi neşeli bir buluşmanın enerjisiyle canlanır. Kravatını çıkardığı ve çocukların kucağına emeklemesine izin verdiği anda ağır tavrını kaybediyor. Sophie fırına tavuk lazanya koyuyor (Lily inek, koyun ya da domuz yemiyor ama tavukların korkunç suratları olduğunu, bu yüzden onları yemenin sorun olmayacağını söylüyor) ve

bir şişe şarap. Daha sonra Shaun ikizlere banyo yaptırır ve pijamalarını giymelerine nezaret eder; ikisi de yalınayak, nemli saçlı ve pembe yanaklı olarak merdivenlerden inerler Sophie televizyonda bir film bulur ve hep birlikte kanepeye oturup dönüp duran bir şey izlerler.

Sophie'nin bilincinin sütunları arasında sarhoşça dönüyor çünkü şu anda spiral resminden başka hiçbir şeye odaklanamıyor Liam'ın duvarındaki merdiven.

Koltuğun kolundan telefonunu çekip açıyor. Resmin çektiği fotoğrafı açıyor ve parmak uçlarıyla yakınlştırıyor, sonra resmin etrafında bir köşeden diğerine dolaşarak resme anlam katacak şeyi bulmaya çalışıyor. Bir plan yaparken olduğu gibi

Kafasındaki romanda, oyuncularını, zaman çizelgesini ve ipuçlarını zihinsel olarak sıralıyor ve bunları mantıklı bir anlatı haline getirmeye çalışıyor.

Ve sonra onu bulduğunu anladığında içinden bir ürperti geçtiğini hisseder. Ya da en azından anahtar ondaydı. Her şeyi açacak metaforik maymuncuk. Shaun ve ikizlerin hep birlikte ona dönüp sorgulayıcı bir şekilde bakmalarına yetecek kadar yüksek bir sesle hafifçe nefes alıyor.

"İyi misin?" diye sorar Shaun.

"Evet," diyor. 'Evet. Yeni kitapla ilgili bir fikrim var, işe yaramasını sağlayacak bir yol. Sanırım ben, şey...' Ayağa kalkıyor. "Sakıncası var mı?" dedi. "Biraz çalışabilir miyim? Uzun sürmez.

Aceleyle oturma odasından çıkıp masasına gidiyor ve dizüstü bilgisayarının kapağını açıyor. Daha önce okuduğu makalelerden birini hızlıca tarar.

Jacinta Croft ile yaptığı görüşmeden sonra gizli tarih hakkında Eski evlerdeki tünelleri araştırır ve tahmin ettiği gibi, birçok gizli tünele 'tabloların, sürgülü kitaplıkların arkasına gizlenmiş, hatta mimari bir özelliğin içine yerleştirilmiş kamufle edilmiş kapılar' aracılığıyla ulaşıldığını keşfeder. Ortaçağ binalarında ve kalelerinde, hepsi de Scarlett'in resmindeki gibi yukarıya, kulelere doğru spiraller çizen taş spiral merdivenlerin birçok resmini bulur. Peki ya Karanlık Yer'in mimarı bir spiral merdiven tasarlamış olsaydı? hem aşağı hem de yukarı inen bir merdiven? Ya bu merdivene, görünen merdivenin dibindeki gizli bir taş levhadan ulaşılabilir mi? Ya Scarlett'in resmindeki o tuhaf metal alet aslında gizli taş levhayı yukarı kaldırmak için tasarlanmışsa?

Makalenin ekran görüntüsünü alır ve ardından sayfayı ve Scarlett'in tablosunun fotoğrafını Kim'e WhatsApp'la gönderir.

Polisin çiçeklikte bulduğu alet buna mı benziyordu? yazıyor ve resimdeki aleti işaret eden bir ok ekliyor.

Gönder tuşuna basıyor ve tiklerin maviye dönmesini bekliyor. Neredeyse anında Kim'in yazdığını görür.

Evet, cevabı geldi. Kimse ne olduğunu anlayamadı.

Bunun ne anlama gelebileceğini anlayan Sophie'nin içini bir ürperti kaplar. *Basamakların dibinde, tablonun üzerindeki ışık dikdörtgenine bakın.*

Kim cevap verir, *tamam.*

Bu Scarlett'in yaptığı bir resim. göre Karanlık Yer'deki bir taş merdivenin resmi.

Kim gevşek çeneli bir emoji ile cevap veriyor.

Sonra da *"Bunu Dom'a gönderebilir miyim?"*

diyor.

Evet, tabii ki, Sophie tipleri. .

Shaun ve Sophie ikizleri dokuz buçukta yatırır, akşam yemeğinde içtikleri şarabın tortularını bitirir ve sonra kendileri yatağa giderler. Sophie Shaun'un kıyafetlerini çıkarışını ve yatakta giydiği tişört ve pamuklu pantolonu çekişini izler. Tişört ve pamuklu pantolonun çekilmesi

pantolonlar bu gece seks yapılmayacağına dair sessiz bir işarettir ve bu Sophie ile iyiyim. Gün aşırı derecede uzun ve yoğun. Kafası seksle ilgisi olmayan şeylerle doluydu: tozlu tüneller, kayıp gençler, kederli anneler ve perili görünümlü kızlar.

YouTube'da PTSD. Saçlarını at kuyruğundan çözüyor ve kendi pijamalarını giyip minnetle yorganın altına giriyor.

"İyi bir iş çıkarmayı başardın mı? Shaun soruyor.

Ona anlatması gerektiğini düşünüyor. Ona neler olduğunu ve konuştuğunu anlatmalı, Liam'ın odasındaki tabloları ve Kim'le konuştuklarını anlatmalı. Ama yapamaz. Sadece Yapamam. Bu hafta sonu ikizlerle ilgili olmalıydı. Onları üç haftadır görmedi. Bu, çocuklarını görmeden geçirdiği en uzun süre. En başta bu aptal okula gelmelerinin tek nedeni Shaun'un çocuklarını annelerinin istediği şekilde eğitmeye parasının yetmesiydi. Bu asla Shaun'un kariyeriyle ilgili değildi. Eğer bu onun kariyeriyle ilgili olsaydı, şu anda Londra'nın iç kesimlerinde devasa bir devlet ortaokulunu yönetiyor olurdu, bu gösterişli dersane kolejini değil. Çikolata kutusu köy. Bunu yapmak için çok şey feda etti ve onunla gelmek zorunda değildi; burada olmak onun seçimiydi. Onu kandırmadı ya da ikna etmedi.

Ve şimdi çocukları nihayet buradalar ve bu hafta sonunun mükemmel, kesinlikle mükemmel olması gerekiyor: iş ya da dedektifler tarafından kirletilmemiş iki tam gün. Sadece dördü bir aile olarak sağlıklı, kırsal şeyler yapıyor.

O da başını salladı ve 'Evet, birkaç kelime yazdım' dedi.

Ona gülümsüyor ve 'Bu iyi' diyor. Belki de sonunda yazar ? Belki şimdi her şey akmaya başlar.

"Evet," diyor. "Umalım da öyle olsun.

Bunu söylerken telefonu bir mesajla alıyor. bakar. Kim'den.

Dom, Karanlık Yer'e girmek için kesinlikle izin alacaklarını söylüyor. Umarım yarın sabah gibi. Her şey için teşekkürler. Harikasınız.

Bir cevap yazıyor. *Endişelenme. Yardım edebildiğime sevindim.*

"Kimdi o?" diye sorar Shaun.

"Oh," diyor, "sadece aile WhatsApp'ı.

Telefonunu kapatıyor, şarja takıyor ve gözlerini kapatıyor, kafası uykunun karanlık ve yumuşak kumlarına doğru döne döne inen merdivenlerle dolu.

Haziran 2017

Scarlett, Lexie'nin arabasındaki radyonun sesini açar ve Pencere. Tallulah, Zach'in kucağında Liam ve Mimi ile birlikte arkada sıkışmış bir şekilde oturuyor. Başı dönüyor. Aylardır yarım şişe şaraptan fazla . On dört yaşından beri eğlence amaçlı uyuşturucu kullanmamış. Zach'cebindeki yüzük kutusunun dış hatlarını bacağının arkasında hissedebiliyor. Sıcak gece havasını içine çekmek için başını pencereden dışarı uzatıyor. Ağaçlar siyah ve altın rengi çizgiler halinde yanıp sönüyor, ışıklar bulanık beyaz diskler halinde karşıdan onlara doğru geliyor. Gökyüzü hala gün ışığının son fare grisi parçalarına tutunuyor.

Scarlett'in Zach'a onlardan söz etmesi gerekiyordu. B planı buydu. Zach'a Tallulah ile birbirlerine aşık olduklarını söyleyecek, Zach da inanmaz gözlerle Tallulah'a bakacak ve sert bir kahkaha atarak, "Ne?" diyecekti. Tallulah da "Bu doğru" diyecekti. *Haftalardır sana söylemeye çalışıyordum ama bir türlü doğru zamanı bulamadım.* Ve sonra Zach hışımla kaçacak ya da kusacak ya da kavga çıkaracak ya da çılgılık atacak ya da ağlayacak ya da öfkelenecek ya da başka bir şey yapacaktı. Ve her şey biterdi. Korkunç olurdu ama geri dönüşü olmayan bir an olurdu.

Ama Scarlett açıklanamaz bir nedenle herkesi havuz partisi için evine sürükleyerek acıyı uzattı. Tallulah daha önce barda ona mesaj atmıştı: *Ne yapıyorsun???*

Scarlett *HER ŞEY KONTROL ALTINDA* diye cevap verdikten sonra masanın üzerinden ona komplocu bir bakış gönderdi.

Karanlık Yer'in kapısından içeri girerler ve Tallulah'ın üç ayrı ve farklı versiyonunu görebildiği eve doğru uzun araba yolundan ilerlerler. Üç görüntüyü aynı hizaya getirmek için gözlerini kırıştırır ama işe yaramaz.

Lexie arabayı park etti ve hepsi birden arabadan inerek, arabadan çakıllı araba yoluna yuvarlandılar. Scarlett hepsini evin yan tarafındaki metal kapıdan geçirip havuz terasına götürdü ve doğruca Bahçe aydınlatmasını ve Sonos ses sistemini açtığı havuz evine giriyor ve bir süre sonra buzdolabından bir avuç soğuk birayla geri dönüyor. Zach bir şezlongun kenarına tünere ve Tallulah da onun arkasına oturur. Scarlett sistemdeki müziğe yüksek sesle eşlik ediyor ve Liam da ona katılıyor. Lexie ve Mimi telefonlarıyla konuşuyorlar.

Scarlett, Tallulah'a bir bira uzattı ve o da aldı. Scarlett bira şişesini Tallulah'nın şişesine doğru uzatırken dans ederek, "Şeref," dedi. "Ve senin şerefine de, Zach. Sonunda seninle tanışmak harika.

Zach elindeki şişeyi onunkine değiştirerek, "Ben de," diyor ama Tallulah, arkasında oturduğu bu yerden bile ondan yayılan hoşnutsuzluğu hissedebiliyor.

Scarlett Liam ve Mimi'ye doğru dans eder ve onların da şerefine kadeh kaldırır. Sonra birasını masanın üzerine koyuyor ve tişörtünü çıkarıyor. Altına küçük bir yelek giymiştir. Şortunun düğmelerini açıyor, Tallulah'ın çok aşına olduğu seksi olmayan siyah pantolonunu ortaya çıkarıyor ve sonra bir anda havuza giriyor.

Tallulah, havuzun dibinde süzülürken bakar, suyun bozucu merceği onu olduğundan daha uzun ve zayıf gösterir. Sonunda ortaya çıkar ve kendini havuzun kenarına çeker, ıslak saçlarını yüzünden çeker ve Tallulah ile Zach'e "İçeri geliyor musunuz?" diye sorar.

Tallulah, "Hayır. Saçımı ıslatmak istemiyorum." diyor.

Scarlett, 'ama Lula, saçlarını ıslatmayı ne kadar sevdiğini biliyorum,' dedi.

Tallulah, Zach'in bira şişesini dudaklarına götürüp sertçe içmeden önce omuzlarının titrediğini görür.

Sinirli bir şekilde gülüyor. "Ciddiyim. Bu sabah yıkadım, fön çektim ve her şeyi yaptım. Yarın hepsini tekrar rahatsız olamam.

"Ah, Lula. Sen ve değerli saçların. ama! Nemli olma. ! Havuzdan iki avuç su alır ve Tallulah'a fırlatır, bu sırada Zach'in üzerine sıçrar, Zach hızla ayağa kalkar ve bağırır, 'Lanet olsun! "Dikkat et!

'Artık iyice ıslanabilirsin. , Zach. Kız arkadaşına nasıl yapıldığını göster.'

Zach gömleğinin düğmelerini açmaya başlar. Gömleği çıkarır ve sonra altına giydiği beyaz tişörtü çıkarır ve Tallulah kaslarını görebilir

Sırtında dalgalanmalar ve etinin altında kıpırdanmalar. Sonra pantolonunun fermuarını açıp çıkarıyor ve Likralı boxer şortu dışında çıtırçıtlak kalıyor.

Tallulah'a dönüp, 'Hadi o zaman. Arkadaşının dediğini yap.'

Atmosferde öyle ekşi ve öyle şişmiş bir şey var ki Tallulah zar zor nefes alabiliyor. Doğrudan Scarlett ile Zach arasındaki boşlukta oluşmuş ve gittikçe . Mimi, Liam ve Lexie'nin önünde kendini mahcup hissederek başını sallıyor ve şortunu çıkarıyor ama üstünü çıkarmıyor. Saçlarını düğümleyip doğrudan suya atlıyor, su kulak kanallarından içeri giriyor, derisinden fışkırıyor ve üstünü kabarık bir pamuk denizanasına dönüştürüyor. Tekrar dışarı fırladı ve kendini

Tekrar suya girmeden önce dudaklarını hızla onunkilere değdiren Scarlett'le yüz yüze gelir. Tallulah döner ve tam sudan çıkarken Zach'i görür ve yüzme havuzu beklediğinizden daha soğuk olduğunda insanların çıkardığı sesi çıkarır ve başını sallar, saçlarının ucundan kristaller gibi uçuşan su damlacıkları ışığı yakalar. Ve şimdi Tallulah, Zach ile Scarlett'in arasında oturuyor ve ikisi arasındaki enerji o kadar zehirli ki boğulabilirsiniz.

Tallulah bir kez daha kendini küçük oğlunu, onun minik bedeninin tanıdıklığını ve sıcaklığını, kollarında, bedenine karşı verdiği hissi düşünürken bulur,

Onun gece vakti nefesinin kokusunu duyunca, birdenbire kimseyi istemediğini hissetti. Ne Scarlett'i, ne de Zach'i. Sadece yalnız kalmak istiyordu.

Merdivenlere ulaşmak için bacaklarını arkaya atıyor ve dışarı çıkıyor. O sırada Mimi ve Liam da atlıyor. Havuz evine gider ve mükemmel bir şekilde düzenlenmiş rulo havlu yığınının büyük siyah bir havlu alır ve Kendini ona sarar ve bir şezlonga oturup bir süre havuzdaki diğerlerini izler. Yüksek sesli müzik çığlık ve ciyaklama seslerini bastırır ve Tallulah, Zach'in Scarlett'i omuzlarına almasını ve Liam'ın omuzlarında oturan Mimi ile şişme bir çekiçe savaşa rahatsızlıkla izler.

Biraz su çıkarmak için başını hafifçe sallıyor ama aynı zamanda sevgilisini ve eşini ıslak iç çamaşırlarıyla sarmaş dolaş izlemenin yanlışlığını düzeltmeye çalışıyor. Zach'in onu onaylamak için hafifçe döndüğünü görüyor; bakışları ona buz gibi bir şey veriyor. Başını sallayıp gülümsemeye zorluyor ve vücut ısısı düşmeye başladığında hafifçe titriyor. "Giyineceğim," diyor, şortunu, Zach'in gömleğini, telefonunu ve çantasını toplayıp eve doğru ilerliyor.

Mutfağın dışında küçük bir oda var; Scarlett oraya "snug" diyor. Kitap raflarıyla kaplı ve düşük seviyeli aydınlatmayla aydınlatılmış, ilginç nesnelerle kaplı büyük bir ceviz sehpanın karşısında birbirine bakan iki küçük kırmızı kanepeler, büyük parlak ciltli kitaplar ve bir dizi iç mekan dergisi var. O

Kapıyı arkasından kaydırarak kapatır ve ıslak üstünü çıkarır, sonra Zach'in tişörtünü giyer, ıslak külotunu çıkarır ve şortunu çeker. Başını ters çeviriyor ve siyah havluyu ıslak saçlarının üzerine türban şeklinde sarıyor. Burada kalmak istiyor. Burası sıcak ve güvenli. Akşamın tuhaflığından, havadaki korkunç enerjiden korunduğunu hissediyor. Telefonunu kontrol ediyor ve saatin neredeyse gece 1 olduğunu görüyor. Annesine mesaj atmayı düşünüyor, ama sonra muhtemelen şu anda uyuduğunu ve onu gereksiz yere uyandırmış olacağını düşünüyor, bu yüzden tekrar kilitliyor ve küçük kırmızı kanepelere oturuyor ve büyük parlak kitaplardan birini alıp karıştırmaya başlıyor, kelimeler ve görüntüler gözlerinin önünde bulanıklaşıyor ve ona eskisinden daha az sarhoş olsa da hala ayık olmaktan uzak olduğunu hatırlatıyor.

"İşte " diyor kapıdaki derin ses. Bu Zach. Gömleğini ve pantolonunu giymiş, ıslak saçlarını yüzünden uzaklaştırmış. "Neyin var senin?"

Kapıyı arkasından kaydırarak kapatıyor ve başının hemen üzerindeki bir halojen yüzüne uğursuz gölgeler düşürerek kapının önünde duruyor.

"Hiçbir şey," diyor. 'Sadece kuruyup ısınmak için geldim.'

"Ve beni bir pislik gibi dışarıda mı bıraktın?"

"Zach," diyor. 'Buraya gelmek senin fikrindi. İki saat önce eve gitmek istemiştin, hatırladın mı?"

"Evet, hatırlıyorum. Ama sonra düşündüm ki, belki de sadece benim iyiliğim için eve gitmek istediğini söylüyordun ve *arkadaşlarının* tarzını bozduğumu düşünmelerini istemedim.

"Gelmek istemedim. Eve gitmek istedim. Hâlâ eve gitmek istiyorum. Şimdi bir taksi çağırıyorum.'

Ayağa kalkıyor ve bunu yaparken Zach ona doğru adım ve 'Hayır, hayır, hiçbir yere gitmiyoruz. Henüz gitmiyoruz.

Kızın üzerindeki klorun kokusunu , nefesinin sıcaklığını hissedebileceği kadar yakın duruyor.

"Eve gitmek istiyorum," diyor tekrar, sesinde bir yenilgi belirtisi var.

Kadın adamın yanından geçmek ister ama adam kollarını sertçe kavrar. 'Bu gece ne yapacağımı biliyor musun, Lula? Ne yapacağım hakkında bir fikrin var mı?"

Kollarından birini bırakır ve elini pantolonunun cebine daldırır, küçük siyah kutuyu çıkarır ve ona doğru iter.

Göğüs kemiği o kadar sert ki, şimdiden bir çürük oluşmaya başladığını hissedebiliyor. "Ah," diyor göğüs kemiğini ovuşturarak. "Bu acıttı.

"Aç şunu," diye hırlıyor.

Derin bir nefes alıyor ve açıyor, sonra uyuşmuş bir dehşetle alçak halojenlerin altında ona parıldayan küçük elmas parçasına bakıyor. İşte orada, diye düşünüyor. İşte orada. Bu gecenin her son korkunç dakikasının nedeni.

Kutuyu tekrar kapatıp Zach'e geri veriyor ve Ben olsam hayır derdim" diyor.

Kendi tepkisinin gücü onu soluğa bırakıyor. Hafifçe sallanıyor. "Doğru," diyor. "Doğru.

Bir an için, Tallulah belki de bu kadar olduğunu düşünür. Belki de bitmiştir. Belki de Zach'le olan yolculuğu nihayet sona ermiştir ve her şey bu kadar basittir. Ama Zach'e bakar ve yüz ifadesinin hissiz bir kabullenışten şaşkınlığa ve sonra, çok hızlı bir şekilde, kara bir öfkeye dönüştüğünü görür.

"o, değil mi?" diyor. "Bu onunla ilgili bir şey. "Kim?

Şu kız. Scarlett. Bu gece bara girdiğinden beri üstündesin. Bu yüzden buraya geri geldim. Neler olduğunu görmek istedim. Pekala. Olay nedir?"

Tallulah bir şeylerin kabardığını hisseder, tıpkı bir izdiham gibi.

"Birlikteyiz," diyor açıkça.

Zach'in yüzü çirkin bir anlayışsızlık maskesine dönüşür. "Ne?" "Ben. Ve Scarlett. Birbirimizi görüyorduk.'

İşte oldu. Bitti. Söylendi. Bitti. Tallulah derin bir nefes alır ve bekler.

"Yani, şey gibi..." Yüzleşemediği bir şeyi tarif edecek kelimeleri bulamıyor. "Sen ve o mu? Gibi..."

"Seks yapmak. Evet.'

"Oh. Aman Tanrım. Hafifçe tökezler ve inler. "Aman Tanrım. Oh Tanrım. . Tanrım, telefonunda o fotoğrafı gördüğüm andan beri biliyordum. Çok açıktı. O zaman *seks yapıyor muydunuz?* Sen ve o mu?"

"Hayır. Tanrım. Hayır. Onunla sadece ikinci kez konuşmuştum. "Ama o gece mi başladı?"

'Hayır. Hayır. Yıllardır değil. Ta ki sen ve ben sorun yaşamaya başlayana kadar. "Ne sorunu? Hiçbir sorunumuz yoktu.'

Ona göz kırpmıyor. Adamın kasıtlı olarak kalın kafalı mı davrandığını tarihlerinin yeniden yazıldığına gerçekten inanıp inanmadığını bilmiyor.

Tanrı aşkına. Lula. Yani. Tanrı aşkına. *Onunla* mı? Onca insan arasında. Yakışıklı bile değil. Tam anlamıyla çirkin.' "O çirkin değil. O çok güzel.'

Başını tutuyor. Bu... bu delilik, Lula. Bu sen değilsin. Sen gey falan değilsin. Bu o. Bunu sana o yaptı. Seni o yetiştirdi. Bunu göremiyor musun? Seni o yetiştirdi.'

Bir süre etrafta volta atar ve Tallulah onun sakinleşmeye ve ona boyun eğdirmeye mi çalıştığını yoksa öldürmek üzere mi olduğunu bilemez. Ama o bunların yapmaz. Kendini , doğrudan ona bakıyor ve şöyle diyor: 'Artık bu kadar olduğunu biliyorsun, değil mi? Artık Noah'ın annesi olamayacağını biliyorsun. Hayır.

Şimdi. Dünyadaki hiçbir mahkeme senin gibi bir insanın çocuk yetiştirmesine izin vermez. Dünyadaki hiçbir mahkeme. Şimdi gidiyorum, Tallulah. Eve dönüp Noah'alacağım ve onu bir daha asla görmeyeceksin. Beni duyuyor musun? Onu bir daha asla görmeyeceksin.'

Adam yüzük kutusunu tekrar ona fırlatır ve adam dönerken, Tallulah kafasının korku ve öfkenin parçalanmış parçalarıyla dolduğunu hisseder. Hayır, diyor vücudundaki her atom; hayır, bebeğimi alamazsın; hayır, bebeğimi *alamazsın*

Bebek. Kadın da onun peşinden gider ve kollarını açmış, onu geri çekmeye, yaptığı şeyi yapmasını, gittiği yere gitmesini engellemeye hazır bir halde bağırır. Ama odadan çıkarken Scarlett'in kapıda ıslak iç çamaşırlarıyla durduğunu ve elinde bir şey tuttuğunu görür, bir şekilde bir araya toplanmış bir grup insanı andıran bir şekle oyulmuş bronz bir yumru ve onu başının üzerinde geriye doğru kaldırmakta ve sonra tekrar Zach'in başının tepesine doğru savurmaktadır. Bronz parçanın Zach'in kafatasının arkasına çarptığını görür. Scarlett'in öfke çığlığını ve Zach'in acı dolu bağırışını duyuyor. Ve darbenin onu mükemmel bir kavis çizerek beyaz granit zemine yüzüstü düşürecek şekilde düştüğünü görüyor.

Eylül 2018

Ertesi sabah, Shaun'un ikizleri olduğunda her zaman olduğu gibi erken başlar. Yataklarına ilk Jack gelir, Shaun'un telefonunu komodinden çalmaya çalışır ve onunla sahte bir savaşa girişir. Lily bir dakika sonra onu takip eder.

Daha sonra, ince kahverengi saçları başının arkasında kalın bir düğüm halinde toplanmıştı ve Sophie bu saçları taramak için yirmi dakika harcamak zorunda kalacağını biliyordu.

evden çıkmadan önce. Lily'nin omzunun üzerinden, perdelerdeki bir aralıktan Sophie, tahmincilerin öngördüğü gri ve nemli günün bir santimini görür ve Shaun'a dönerek, "Görünüşe göre bugün su parkı var," der. Shaun da perdelerdeki aralıktan bakar ve iç geçirerek, "Öyle görünüyor," der.

Çocuklar çok sevinir ve herkes Sophie'nin onlar için getirdiği özel kahvaltıyı yemek için aşağıya koşar: şişman Amerikan krepleri, Nutella ve Coco Pops. Sophie büyük bir fincandan kahve içiyor, Shaun küçük bir fincandan espresso içiyor, çocuklar sohbet ediyor, yemek yiyor, Coco Pops'ları yere düşürüyor ve evde olsalardı köpekleri Betty'nin dökülen mısır gevreğini nasıl bahsediyorlar. Yağmur hafifçe pencere camlarına vuruyor ve Sophie bir an için kendini tek başına hissediyor, sanki ilk geldiklerinden beri böyle hissetmeyi bekliyormuş gibi. Güney Londra uzak görünüyordu ve bir an için belki bunu yapabileceğini düşündü. Tek ihtiyaçları olan çocukları görmektir. Shaun, çocuklarının bir kısmını çoktan kaybetmiştir.

Yeni işine başladığından beri sergilediği kırılganlık. Onlar gelmeden önce kestirdiği sert saçları uzamaya ve yumuşamaya başladı ikizler hırçınlaştığında bile gülümsemeden duramıyor.

Manton'daki eğlence merkezinin açılış saatlerini öğrenmek için telefonunu eline alır ve bunu yaparken Kim'den bir mesaj gelir.

Ellerinde arama emri var. Karanlık Yer'e gidiyorlar. Midem bulanıyor.

Sophie cevabını yazmadan önce keskin bir nefes alıyor.

Aman Tanrım. Çok çabuk oldu. Daha fazla gelişmeyi ne zaman verecekler?

Sadece bir ekip . Belki birkaç saat içinde? Nefes alamıyorum.

Yapabileceğim bir şey var mı?

Gönder tuşuna bastığı anda bunun yanlış bir şey olduğunu biliyor.

Buraya gelebilir misin? Belki. Eğer meşgul değilsen?

Sophie telefonundan başını kaldırır. Lily ve Jack tost makinesinin başında ikinci tur kreplerinin bekliyorlar, Shaun bulaşık makinesini dolduruyor, herkes hala pijamalarını giymiş ve Dördü hakkında gün olması amaçlanan gün hazırlıksızlık dereceleri. İç ve "Ortağımın çocukları burada. Manton'daki havuza gideceğiz.

Duraklıyor. Kulağa çok sert geliyor. Bu kadın muhtemelen kızının öldüğünü öğrenmenin . *Sıçrama havuzu.* Gerçekten mi?

Bir satır daha ekliyor: "Ama bir süre gitmeyeceğiz, o yüzden biraz gelebilirim.

Çok teşekkür ederim, Kim cevap verdi. Şu anda tek başıma kalmaya dayanamıyorum.

Sophie yarım saat sonra Kim'in evine varır. Nereye ve neden gittiğini mümkün olduğunca az kelimeyle açıklamaya çalıştığında Shaun biraz şaşkın görünüyordu.

"Bir saat içinde dönerim," diyor çıkarken. "Muhtemelen daha az.

"Ama bu kadını nereden tanıyorsun?

"Yüzükten," diyor hafifçe. "Ormanda bulduğum yüzükten. Sanırım onunla ilgili şeylerin içine biraz çekildim, bilirsiniz.

"Çok uzun sürmesin, olur mu?

"Söz veriyorum, yüzmeye gitmek için zamanında döneceğim.

Kim, Sophie'ye kapıyı açtığında gri görünüyordu. Makyaj ve her zaman parlak olan saçları iki omzunun üzerinden mat ipler halinde sarkıyordu.

Oturma odasından gelen çocuk televizyonu sesi, Sophie'nin yanlarından geçerken Noah'nın kafasının arkasını görebildiği bir yere kadar ulaşır. Kim onu mutfığa götürür ve ona bir sandalye çeker.

"Çay?

"Evet. Lütfen.

Kim musluktan çaydanlığı doldururken Sophie onun iç çektiğini duyar. "Başka bir şey var mı?" diye sorar.

'Hayır, henüz değil. Bu çok kötü bir duygu. Buna dayanamıyorum.

Kim'in omuzları uzun kollu bluzunun pamuğundan küçük ve sivri görünüyor ve Sophie ona dokunmak, onu rahatlatmak istiyor ama onu yeterince tanımıyor.

'Bu olacak,' diyor Kim. 'Kuledeki o levhayı açacaklar, oraya inecekler ve bir şey bulacaklar. Bulacaklarını biliyorum. Ve bu benim dünyamı tamamen parçalayacak bir şey olabilir. Ve buna hazır olduğumdan emin değilim. Buna hiç ama hiç hazır olacağımdan emin değilim. Olmasını istiyorum ama olmasını da istemiyorum. Ve gerek ama bilmek istemiyorum. Ya oradaysa? Küçük kızım. Ya aşağıdaysa? Örümceklerle birlikte. Biliyorsun, araknofobisi var. Örümceklerden çok korkuyor. Kelimenin tam anlamıyla bir örümcek gördüğünde nefes alamaz, fiziksel olarak titrer. Ya biri onu oraya örümceklerle kilitlediyse? Karanlıkta. Tek başına. Dayanamadığım şey de bu. Onun orada tek başına olması fikri...'

Sonra Kim ağlamaya başladı ve Sophie ayağa kalkıp onu kollarıyla sardı ve 'Ah Kim' dedi. Ah Kim. Çok üzüldüm. Bu çok zor olmalı. Çok zor. Çaydanlık kaynar ve kapanır ama Kim çay yapmaz; onun yerine bir sandalyeye yığılır ve mutfak duvarındaki saate bakar, saat 10.01'den 10.02'ye dönmektedir.

Sonra Kim'in telefonu çalıyor ve Sophie buradan *Dom*'un adını görebiliyor. ekranında yanıp sönüyor.

Kim, Noah'yı arabasının arkasındaki koltuğa oturturken Sophie de yolcu koltuğuna geçer. Telefonunu çıkarır ve Shaun'a mesaj atar.

Kim ve ben Karanlık Yer'e gidiyoruz. Görünüşe göre bir şey bulmuşlar.

Shaun, "*Aman Tanrım*" diye cevap verdiğinde, neredeyse köyün dışına çıkana kadar mesajı okunmaz. *Umarım çok kötü bir şey değildir. Senden haber alana kadar burada bekleyeceğiz.*

Kim arabasını köyün dışındaki taşra yollarında sert bir şekilde sürer ve sonra Dark Place'e giden küçük yolda oldukça hızlı ilerler. Evin kapısında yüksek görünürlüklü bir kadın polis memuru durmaktadır ve Kim camını indirerek şöyle der: "DI McCoy gelmemi söyledi. Ben Tallulah Murray'in annesiyim.

Polis memuru onu kapıdan geçirir ve işaretli ve işaretsiz polis arabalarıyla çevrili evin önüne kadar çukurlu araba yolundan giderler. Başka bir polis memuru onlara yaklaşır ve Kim Bir kez daha camını indirir ve kim olduğunu açıklar, polis memuru telsizle konuşur ve bir süre arabada beklemesini ister.

Evin ön kapısı ardına kadar açıktır. Sophie içeride, ortasında devasa bir modernist avizenin asılı olduğu, krem rengi taş bir merdivenin ortasından geçerek yukarıdaki cam korkuluğa ulaştığı zarif bir mermer koridor görüyor. Duvarlarda soyut sanat eserleri asılıdır ve merdivenin , alçak bir sehpanın üzerinde karşılıklı duran bir çift 1960'ların deri şezlongu vardır. Son derece zevkli, eski ve yeninin mükemmel bir karışımı. Ancak bu güzel ev bir yılı aşkın bir süredir terk edilmiş durumda ve şimdi nihayet herkes bunun nedenini bilecek.

Dom bir an sonra ön kapıda belirir ve Kim hemen arabasından inerek ona doğru yönelir. Sophie onu takip etmek ister ama Noah ile arabada kalması gerekiyor, bu yüzden kapısını açıyor ve arabanın yarısı içinde yarısı dışında olacak şekilde dönüyor. Dom'u izliyor Kim'e bir şeyler söylüyor ve sonra Kim'in vücudunun dizlerinden çöktüğünü görüyor ve Dom ve başka bir adam, Dom onu kollarına alıp sıkıca tutmadan önce her dirseğinin altına bir el koyarak onu tekrar ayağa kaldırıyor.

Sophie döner ve Noah'ya bakar. "Sadece ninenin iyi olup olmadığını kontrol edeceğim, tamam mı? Uzun sürmez. Sen orada uslu bir çocuk gibi bekle. TAMAM MI?"

Noah ona bakar ve sonra dilini çıkarıp ona bir ahududu üfler ve o da hafifçe irkilir. Daha önce hiçbir çocuk ona ahududu üflememiştir ve içindeki sınıf asistanı buna şu şekilde tepki vermek ister bir şekilde. Ama bunun yerine görmezden gelir ve ön kapıya doğru ilerler. Bir elini hafifçe Kim'in sırtına koyar ve "Kim?" der. Ne oldu?"

Kim konuşamayacak kadar zor nefes alıyordu, Dom onun yerine konuştu ve 'Tünele yeni girdik. Aşağıda insan kalıntıları var.'

Sophie görüşüne bir perde indiğini hisseder ve hafifçe sallanır. "Kimin kalıntıları olduğuna dair bir fikriniz var mı?"

'Hayır. Henüz değil. Ama Kim,' diyor ona dönerek, 'bunun bir erkek olduğunu bilmelisin.'

Kim hıçkırıyor. Boğucu bir ses.

"Ve bunu da bulduk. Ağız kapalı şeffaf bir plastik poşet tutuyor. "Bunu teşhis edebilir misin, Kim?"

Sophie çantadaki nesneye bakar. Üzerinde bir çeşit tasarımın basılı olduğu şeffaf plastik bir kılıf içinde bir telefon. Elinin altında Kim'in omuzlarının çöktüğünü hissediyor ve Kim'den daha önce hiç duymadığı bir sesin geldiğini duyuyor, yarı ölüm perisi feryadı, yarı vahşi hırıltı ve Kim çakıllı araba yolunda dizlerinin üzerine çöküp, 'Hayır, , hayır, hayır, hayır, , bebeğim değil. Hayır, hayır, hayır, hayır, benim güzel kızım olmaz.

Kim'in arabasının arka koltuğunda Noah çığlık atmaya ve ağlamaya başlar ve kısa süre sonra nemli hava stereo olarak çalınan çiğ insan ıstırabının sesleriyle dolar ve herkes tamamen sessizliğe gömülür.

OceanofPDF.com

Haziran 2017

"Zach?

Tallulah onun omzunu iter. "*Zach?*

Vücudu tuhaf bir şekilde katı ve dirençli görünüyor, diye düşünüyor, sanki içi boşaltılmış ve bilyalı rulmanlarla yeniden doldurulmuş gibi.

"Zach?" diye tıslıyor kulağına. "Ah. Siktir. Zach."

Yüzünü adamın garip bir açıyla dönmüş yüzüne yaklaştırıyor ve ağzından ve burnundan nefes alıp almadığını hissediyor. Ama hiçbir şey yok. Onu sırt üstü yatırmaya çalışır ama çok ağırdır. Üzerinde küçük bir kan lekesi var.

yanaklarının altındaki kiremit ve kulak kanalından gelen bir damlayı görür.

'Aman Tanrım. Scarlett. Ne yaptın sen?'

Scarlett ona dehşet dolu bir bakış fırlattı. 'Bebeğini alacaktı, Lula! Bebeğini alacaktı!'

'Evet. Ama buna gerek yoktu.. aman Tanrım!' Tallulah ayağa kalktı ve gözlerini Scarlett'ten Zach'e ve tekrar Scarlett'e dikti. "Scarlett. Ölmüş. Oh Yüce Tanrım. Scarlett."

"Bana onun ortadan kaybolmasını istediğini söylemiştin, Lula. Bunu bana *sen* söyledin.

Hatırladın mı? Ortadan kaybolmasını dilediğini söylemiştin. Daha kolay diye. Bebek hakkında söylediklerini ve seni tehdit ettiğini duydum ve ben sadece ...'

Mutfak fayanslarından gelen tıkırtı sesiyle ikisi başını kaldırır ve Toby olduğunu görür. Onlara merakla bakar ve sonra Zach'in cesedine doğru ilerler. Çıplak ayağının parmaklarını koklar ve sonra oturup Tallulah'a bakar. Arkasında başka bir figür belirir: Küçük bedenine ipek bir kimono sarmış, soluk pembe göz maskesi alnının yarısına kadar itilmiş orta yaşlı bir kadın.

Kadın gözlerini kısıyor ve önündeki tabloya bakarak buruşturuyor. Sonra göz maskesini çıkarır ve şöyle der: "Sizden havuz müziğinin sesini kısmanızı istemek için geldim. Ne haltlar dönüyor burada?"

Tallulah konuşamıyor. Başını sallıyor.

"Aman Tanrım. Kadın Zach'in cesedine doğru ilerler. 'Kim o? Sen kimsin? Bu kim, Scarlett?' Kadının gözleri Scarlett'in elindeki nesneye kaydı. "Ah," dedi üzüntüyle ve biraz da teatral bir tavırla. "Benim Pipin'im değil.

Tallulah tekrar başını sallar. *Pipin?*

Kadın Zach'in yüzüne doğru eğilir ve tekrar, Lütfen biri bana bunun kim olduğunu söyleyebilir mi?" der. İki parmağını Zach'in yüzüne Boynunun alt tarafına ve gözlerinin içine bakıyor.

"O... Zach," diyor Tallulah. "O, o benim erkek arkadaşım.

"Peki ya sen?"

"Tallulah. Ben Tallulah'ım."

"Aman Tanrım. O öldü," diyor kadın. "Lütfen biriniz bana neler olduğunu anlatabilir mi?"

Scarlett elindeki, annesinin 'Pipin' adını garip metal nesneden Zach'in cansız bedenine bakarak, "Bilmiyorum," dedi. "Bilmiyorum. Gidiyordu, Noah'ı alacaktı. Ve sonra -"

"Noah kim?" diye sorar kadın iç çekerek.

Scarlett cevap verir, 'Noah Lula'nın bebeği. Onu ondan . Ve sonra...' Gözleri tekrar Pipin'e kaydı ve konuşmayı kesti.

Tallulah'nın kafasında, az önce olanlara dair anının olması gereken yerde siyah bir kare var, sanki bir redaksiyon gibi. Zach'i mutfağa kadar kovaladığını hatırlayabiliyor. Köpeğin mutfağa girdiğini ve Zach'in ayak parmaklarını kokladığını hatırlayabiliyor. Arada bir şey oldu. Korkunç bir şey. Kafasında bir gibi çıkıyor.

Ağlamaya başlar. Küçük bir sesle 'Oh,' diyor. "Ah. Ellerini ağzının üzerine koyar ve sallanmaya başlar. "Oh.

'Peki, tamam. Düzgün düşünelim,' dedi Scarlett'in annesi. "Saat..." Dönüp duvardaki büyük metal saate baktı. 'Sabah ikiyi biraz geçiyor. Başka kim var burada?'

"Sadece Mimi. Liam ve Lexie gittiler."

"Peki Mimi nerede?"

"Bilmiyorum. Birkaç dakika önce içeri geldi. Telefonunu şarj etmek için, dedi.'

"Yani sadece biz varız. Ve bu çocuk, Zach, sana zarar vermeye mi çalışıyordu?' Tallulah başını sallar. "Hayır," diyor. "Gidiyordu.

"Sana hiç zarar verdi mi?

"Hayır," diyor. "Hayır, o bana hiç zarar vermedi. 'Peki ya sen, Scarlett. Seni hiç incitti mi? Scarlett asık suratla başını sallar.

"Peki sana zarar vereceğini mi düşündün?

Kadın yine başını sallıyor.

"Yani, arkadaşının bebeğini alacağını söylediği için mi kafasına arkadan vurdun?

"Evet.

"Peki neden bebeğinizi alacaktı?" diye sorar Tallulah.

"Çünkü... ona söyledim..." Scarlett'e baktı, o da bir kez başını salladı.

"Ona Scarlett'e aşık olduğumu söyledim.

Bu açıklamanın Scarlett'in annesinin yüzünün mükemmel açılarına ne yapacağını görmek için bekledi, ama hiçbir şey yapmadı. Yüzü hiçbir şekilde hareket etmiyor ya da herhangi bir tepki göstermiyor. Onun yerine sadece iç geçirdi ve, 'Tamam, demek kızgındı. Ve incinmiş. Ve belki biraz da iğrenmişti. Bebeğinizi alacağını söyledi. Gitmeye gitti ve sonra...' Üçü de tekrar yerdeki cesede bakar.

Bir an için kimse bir şey söylemedi. Sonra Scarlett'in annesi iç , "Ne boktan bir durum," dedi. Doğru ya. İkinizin burada olduğunu kim biliyor?" diye sordu Tallulah'a.

Tallulah düşüncelerini düzenlemeye çalışır. "Hiç kimse. Annem birinin evinde olduğumu biliyor ama kimin olduğunu söylemedim.

"Peki ya arkadaşların, Scarlett?

"Hepsi biliyordu çünkü hep birlikte bardaydık. Liam ve Lexie de buradaydı çünkü. Ve Mimi. Ve belki başka insanlar.

"Doğru, bu çocuk eve gelmediğinde insanlar eninde sonunda bir şeylerin ters gittiğini anlayacaklar.

Tallulah başını sallar ve annesini düşünür, bebeğini , yatağını düşünür ve tek istediğinin bebeği, annesi ve yatağı olduğunu düşünür.

"Annen seni saat kaçta evde bekliyordu? Scarlett'in annesi Tallulah'a sorar.

"Bilmiyorum, gerçekten. Belirli bir zaman yok.'

'Doğru, yani kendimizi anlatmamız gerekmeden önce en azından birkaç saatimiz var.

"Polisi aramayacak mıyız? Tallulah soruyor.

"Ne? Hayır. Bu kasıtsız adam öldürme. Scarlett hapse girecek. Muhtemelen sen de. Ve bebeğinin büyüdüğünü asla göremeyeceksin. Hayır, bu bir felaket, Bu tam bir felaket.' Ellerini kalçalarına koyar ve bölgeyi inceliyor. "Ee," diye başlar. 'Mimi. Mimi hakkında ne yapacağız? Nerede o?'

Sana söyledim. Bilmiyorum. Telefonunu şarj etmek için içeriye geldi.'

Arkasına dönmeden Scarlett'e, "Git ve onu bul," dedi. Lavaboya gitti, kendine bir bardak su doldurdu ve onunla iki ağrı kesici içti. 'Urgh. Başım.

Scarlett başını salladı ve gözden kayboldu. Sonra bir iki dakika için sadece Tallulah, Scarlett'in annesi ve köpek kaldı. Annesi, 'Scarlett etraftayken hayat hiç sıkıcı olmuyor, bu kesin,' dedi. "Yüce Tanrım. Her şey birbiri ardına geliyor. Doğduğu andan itibaren. Rex fırtınasından sonra bir kızım olacağını öğrendiğimde çok heyecanlanmışım. Öğleden sonraları el işi yapıp birbirimizin saçıyla oynayarak sakın bir gün geçireceğimizi sanmışım. Ama hayır, Scarlett Rex'ten bile daha kötüydü; sürekli dışarıda olmak, koşmak, itaatsizlik etmek ve konuşmak istiyordu. Aman Tanrım, konuşmak.' Narin bir elini elmacık kemiğine dayadı ve sonra alnına . "Tam bir çocuk kâbusu. Ve sonra gençlik yılları. Aman Tanrım. *Erkekler* - bilirsiniz, bekaretini on üç yaşındayken kaybetmişti. *On üç*. Erkeklerle kafayı takmıştı. Sonra kızlar geldi. Sonra daha çok erkek. Daha fazla kız. Okuldan sonra okuldan uzaklaştırılıyordu.

Hiçbir zaman söylediği yerde olmadı. Asla umursamadı, olay buydu.

Gençken kuralları ne kadar çiğnesem de, her zaman sonuçları. Ama Scarlett asla . Böyle bir çocukla ne yapabilirsin ki?'

Scarlett geri döndü. 'Yatağımda baygın yatıyor,' dedi.

"Güzel," dedi Scarlett'in annesi. 'Onu orada bırak. TAMAM. Şimdi. Her şey sırayla. Ondan kurtulmamız gerek.'

Tallulah başını sallar. Neredeyse tamamen uyuşmuş rağmen, Zach'in artık bir nesne olduğunu, diğerlerinden farklı olmadığını da kabullenemiyor.

Yanıındaki yerde duran garip bronz parçası, Pipin, kurtulunması gereken bir şey. Yanlış hissediyor. Kısa bir süre için bu mide bulandırıcı, baş döndürücü duygularla savaşıyor, onları ayırmaya çalışıyor, sonra tek bir çözüm olduğunu ve bunun da Scarlett'in annesinin önerdiği çözüm olduğunu fark ederek kendini güçsüz hissediyor.

Scarlett ile annesinin birbirlerine baktıklarını ve neredeyse belli belirsiz başlarını salladıklarını gördü. "Tünel mi?" dedi annesi.

Scarlett, 'Evet,' dedi. "Tünel.

OceanofPDF.com

Eylül 2018

Ceset torbası evden getirilmeden önce Kim ve Sophie gönderilir. Köye giden ana yola döndüklerinde Noah sersemlemiş bir halde ve arka koltukta hafifçe horlamaktadır.

Kim'in elleri direksiyonu sertçe kavırıyor, parmak eklemleri derisinin içinde fildişi yumruları gibi. "O insanlar," diyor. "O kadın. O kız. Biliyordum. Oradayken biliyordum. Onlar kötü insanlardı. Bunu içimde hissedebiliyordum.

Anlıyor musunuz? O evin içinde kötülük vardı. O mükemmel yaz gününde bile. Ve işte ! Yüzme havuzunda! Gülüyorlardı! Bira içiyorlardı!

Bu beni hasta ediyor. Ama neden? Neden, Tanrı aşkına? Ve sonrasında haftalarca orada yaşamaya devam etmek. Orada... aşağıda...' Kim tekrar ağlamaya başlar.

"Kenara çekelim mi?" Sophie usulca önerdi. "Sadece bir dakikalığına.

Kim başıyla işaret eder ve arabayı kaldırıma sıkıştırır. Başını direksiyona yaslar ve kısa bir süre ağlar. Bir iki dakika sonra kendini toparlıyor ve arabayı tekrar trafiğe sokup köye doğru geri götürüyor.

Kim'in evinde Sophie, Shaun'a mesaj atar.

Bir ceset buldular. Bir erkek. Ve Tallulah'ın cep telefonu. Haber gelene kadar Kim'le bekliyorum. İrtibatta kalacağım.

Shaun sadece *tamam* ve bir öpücük ile cevap verir.

Kim, Noah ile mutfakta oturur ve ona yiyecek bir şeyler verirken Sophie oturma odasında , etrafındaki raflarda ve duvarlarda çerçevelenmiş fotoğraflara bakmaktadır; bu fotoğrafların hepsi bir zamanlar mutlulukları dışında her yönden sıra dışı olan bir aileyi göstermektedir. Tallulah güzel bir kızdır, ama ortama uyum sağlamayı seven bir kıza benzemektedir.

geçmişı olan, iltifattan ya da yaygaradan hoşlanmayan, rutini, normalliğı ve basit yiyecekleri seven, farklı deneyler yapmayan bir kız.

Yanlış yapma ihtimaline karşı kıyafet ya da makyaj. Yine de bir şekilde kendini Jacques'lar gibi Bohem, benmerkezci bir ailenin içinde buldu. Bu nasıl oldu? Ne zaman oldu? Ve neden görüldüğü şekilde sona erdi?

Telefonunu mesajlar ve güncellemeler için kontrol ediyor. Yeni bir şey yükleyip yüklediğini görmek için Mimi'nin YouTube videosunun bağlantısına tekrar gider. Ama video gitmiştir. Bütün hesap gitmiştir. Mimi, Scarlett Jacques tarafından ortadan kaldırılmış, hâlâ bir şekilde okyanusun ortasındaki bir tekneden açıklanamaz gücünü kullanmaktadır.

OceanofPDF.com

Haziran 2017

Döşeme, tünele inen basamakların üzerindeki yerine oturdu ve Scarlett onu eski kaldıraçla yerine kilitledi. Üçü de terli ve gridir. Ayağa kalktılar ve ellerini bacaklarına sürdüler. Bu küçük nemli kulenin havası eski alkol, ter ve korku kokusuyla doludur.

Köpek antrenin kapısında endişeyle bekliyor, nefesinin altında hafifçe mızımızlanıyor. Onları mutfağa kadar takip ediyor.

Kan birikintisi, yere dökülmüş bir Beaujolais sıçraması gibi zeminin ortasında duruyor. Scarlett'in annesi mutfak kâğıdı ve sprey çamaşır suyuyla temizliyor, sonra kâğıdı lavabonun üzerinde yakıyor, külleri tıkaç deliğinden aşağı döküyor ve lavaboyu daha fazla spreyle temizliyor.

Saat neredeyse gece 3. Sürgülü kapıların camı yüzme havuzunun LED ışıklarını yansıtıyor; ışıklar yavaşça soluk pembeden sıcak pembeye, mordan maviye dönüyor.

Tallulah büyük deri koltuğun kenarına ağır ağır oturur ve , "Artık eve gidebilir miyim?" diye sorar.

Scarlett'in annesi hemen ve kesin bir tavırla, 'Hayır,' diye cevap verdi. 'Hayır. Şok . Eğer şimdi eve gidersen, annenin haberi olur. Bunu düzeltene kadar hiçbir yere gitmene izin veremem. TAMAM MI?'

Tallulah bakar ve binlerce itiraz bilincinin yüzeyine sıçrar. Ama o çok yorgun. Çok yorgun. Ve tek yapmak istediği uyumak. Scarlett'in annesinin bir tencerede onlara sıcak çikolata yapmasını boş bir hayranlıkla izliyordu. 'Tanrım,' diyordu. 'Rex yarın eve dönüyor, tam da ihtiyacımız olan şey. Ve gelecek hafta Mallorca. Hayat,' diyor çikolatayı tahta bir kaşıkla yavaşça karıştırarak. "Hayat.

Sıcak çikolatayı kupalara doldurur ve kızların her birine birer tane verir. "İşte," diyor. "İç bunu.

Sıcak ikolata lezzetli, kremsti, pürüzsüz, ancak garip bir şekilde kimyasal bir tada sahip.

Scarlett'in annesi, 'bir miktar rom koydum,' diye açıkladı, 'sadece midenizi rahatlatmak için. İkiniz de çok ama çok yorgun olmalısınız. Tüm o adrenalin. Sen Biliyorsunuz, adrenalin korkunç derecede yaşlandırıcıdır. Mucize bir hormon ama sizin için çok kötü. Uzun vadede...'

Tallulah, Scarlett'in annesinin konuşurken ağzının hareket etmesini izler ve izledikçe bir tür kopukluk meydana gelir, kelimeler artık Ağzının çıkardığı şekiller garip, uzun gelmeye başlıyor, sanki bir DJ'in deck'indeymişler de yavaşlatılıp şekilden şekle sokuluyorlarmış gibi ve Tallulah'ın gözleri, gözleri o kadar ağır ki gözlerini kapatır ama açık tutmak ister çünkü uyanık kalması gerekir ama uyanık kalamaz ve odadaki tüm ışıklar retinasının arkasına doğru akar ve sonra ...

Tallulah gözlerini açtığında, karanlıktır. Ve soğuk. Vücudu ağrılar ve sızılar içinde kıvrınmaktadır ve ağzı o kadar kurudur ki ilk başta ellerini dilini dişlerinin arasından çıkartıyor. Gözleri karanlığa alıştığında, bir kavanozun içindeki mumun titreşimini görür. Büyük bir plastik kutunun dış hatlarını görüyor.

Bir şişe su ve onu açıp açgözlülükle içiyor. Kürk battaniyelere sarılmış ve bir yastık var ve çikolata ve pahalı görünömlü bisküviler ve bir tuvalet kağıdı ve bir kova var. Tünel boyunca kambur bir form var ve onun Zach olduğunu biliyor ve evin altında olduğunu, üstünün katı taş olduğunu ve erkek arkadaşının ölü bedeniyle burada kapana kısıldığını biliyor.

Bir kutu kibrit ve bir kutuda daha fazla mum var. Ve telefonu da orada. Telefonu açıyor ama burada hiç sinyal yok ve şarjının sadece yüzde 16'sı kalmış.

Telefonu tekrar yerine koyar ve bunu yaparken çıplak ayak bileğinin derisinde bir şeyin gezindiğini hisseder. Aşağı bakar ve bir örümcek görür.

tüm açıları, bacakları ve sarmal enerjisiyle ayağı fırlıyor ve çığlık atıyor, çığlık atıyor ve çığlık atıyor.

Eylül 2018

Sabah yavaş yavaş öğle yemeğine doğru ve Kim, 'Artık gidebilirsin Sophie. Artık burada iyiyim. Ryan yolda.

"Ryan?"

Oğlum. Sabahtan beri ona ulaşmaya çalışıyorum. Telefonu sessizdeydi.' Gözlerini deviriyor. 'Ama bir dakika içinde burada olacak. Sen git. Ben iyi olacağım.

Sophie, Kim'in oğlunun gelmesini bekler; birkaç dakika sonra geldiğinde, Kim hemen annesinin kollarına yığılır ve ağlamaya başlar. Sophie kapıyı arkasından sessizce kapatır ve Maypole'a doğru geri döner.

Ortak alanın karşısındaki bir figür de okula doğru yürümektedir ve Sophie'nin onun Lexie olduğunu anlaması bir an alır. Elinde alışveriş torbalarıyla Co-op'tan dönüyordu. Sophie, Lexie'nin ona yetişmesini beklemek için yavaşlar ve sonra sıkı bir gülümsemeyle onu selamlar.

Lexie'ye 'Bir şey buldular,' diyor. "Karanlık Yer'deki gizli tünelde.

Lexie'nin çenesi düşer ve gözleri kocaman açılır. "Aman Tanrım," der.

"Bu o mu?"

"O mu? Kim?"

"Çocuk. Zach."

"Sana bunu düşündüren nedir?" diye dikkatle sorar.

'Peki, eğer polis bir şey bulduysa ve görüldükleri son yer orasıysa...'

"Onlar" mı? Ama sen "o" dedin. Çocuk. Sanki...' Duruyor ve sonra nefesini içine çekiyor. "Lexie," diyor, "umarım bunu yanlış anlamazsın ve burada hiçbir şey ima etmiyorum, söz veriyorum, ama ... bir

Kitabımın bir kopyası dün bavulunuzdaydı ve sanırım kitapta bir dedektifin tıpkı buradakiler gibi karton bir tabela bulmasıyla ilgili bir bölüm olduğunu biliyorsunuz ve bu çok garip bir tesadüf gibi görünüyor. Yani, "Burayı Kazın" tabelaları? Onlarla bir alakan var mı?"

Arkalarında kilise çanı sadece bir kez çalar. Soru, bir kesiği açık tutan bir kıskaç gibi kalın ve çiğ bir şekilde aralarında havada asılı kalır.

Lexie cevap vermiyor. Sonra, neredeyse belli belirsiz, başını sallıyor.

OceanofPDF.com

Haziran 2017

Tallulah ne zamandır burada olduğunu bilmiyor. Şarjı bitmeden önce telefonunu en son açtığında saat Cumartesi gecesi on kırk sekizdi. Sanki o zamandan bu yana en az altı saat daha geçmiş gibi geliyor. Pazar sabahı erken olmalı, yirmi dört saatten fazla.

Scarlett'in annesi tarafından kendisine verilen ilaçlı sıcak çikolatayı içeli saatler olmuştu. üzerinden yirmi dört saat geçmişti. Zach bebeğini almakla tehdit ettiği zaman olan şey. Zach'in öldüğü anlamına gelen şey.

Gözlerini tekrar tekrar kapatıyor, o anı tekrar gözünün önüne getirmeye çalışıyor ama bir türlü olmuyor. Bunu yapanın Scarlett olduğundan emindi.

Scarlett'in elindeki metal yumruyu görüyor. Yerde yatan Zach'i görüyor. Ama sonra kendi adrenalininin vücudunu sardığını, kalbinin göğüs kafesinin altında güm güm attığını hissediyor ve az önce ne olduğunu bilmiyor. Az önce.

Kürk battaniye boynuna kadar sarılmış; ondan örümcek geçirmez bir çanta yapmış ama yine de etinin üzerinde minik ayakların ürpertisini hissediyor. Onları battaniyenin örtmediği yerlerde hissediyor: gözlerinde, burun deliklerinde; kulak kanallarına tırmanıyor. Saatlerdir tuvalete gitmesi gerekiyor ama kendini kozasından çıkaramayacak kadar korktuğu için tutuyor. Susamış ama su içmek istemiyor çünkü bu onun daha fazla tuvalete gitme ihtiyacı duymasına neden olacak. Onun yerine bisküvileri yiyor. Saatlerdir hareket etmiyor ve tüm Eklemlerim ağrıyor.

Hayatta olduğu için, yiyecek, su, ışık ve bir battaniye bırakıldığı için kurtarılacağını, geçici olarak burada olduğunu varsayıyor. Ama emin olamıyor. Yanılıyor olma düşüncesi, burada ölebileceği düşüncesi, beyninin işleyemeyeceği kadar fazla.

Bir saat geçti. Belki daha uzun. Tuvalete gitme ihtiyacı yine geçmiştir. Vücudunun bir şekilde mesanesinin içindekileri bir sünger gibi emdiğini hayal eder. Bir kolunu kürklü halının dışına çıkarma cesaretini göstererek mumu yukarı kaldırıyor ve ışığın tünelden aşağı, Zach'in bedeninin kamburunun üzerinden akmasına izin veriyor. Duvarlara aralıklarla tutturulmuş lambalar var ve kısa bir süreliğine onların yaşına hayret ediyor, onları yanarken ve yol gösterirken hayal ediyor güvenli bir yere doğru kaçıyorlar. Tünelin ne kadar uzağa gittiğini merak ediyor. Diğer uçta bir çıkış, bir kaçış kapağı olup olmadığını merak ediyor. Ama bunu öğrenmek için battaniyeyi çıkarması gerekiyor ve o battaniyeyi çıkarmak istemiyor. Çünkü örümcekler var.

Tallulah'nın başının üzerinde bir ışık çatlağı belirir. Basamaklarda, yukarıdaki odadaki açıklığa olabildiğince yakın, tünel zeminindeki örümceklerden ve Zach'in cesedinden olabildiğince uzakta oturuyordu. Ne kadar zaman geçtiğini bilmiyor. İkinci bir mumu yakacak kadar uzun. Bisküvileri bitirmek için. Suyu bitirmek için. İki kez uyumak için. Taş kapağın gıcırdayarak açılma sesiyle dönüyor ve yukarı bakıyor.

"Şşşt!"

Bu Scarlett. Tallulah'nın gözlerinin, yüzünün çatlaktan görünen kısmını seçebilecek kadar alışması birkaç saniye alır.

"Şşşt," diyor tekrar. Sonra "İyi misin?" dedi.

Tallulah konuşmaya çalışır ama tek kelime . Başını sallıyor.

"Bak," diyor Scarlett. 'Seni buradan çıkaracağız. Sanırım sadece bir gün daha. Polis hala her yerde. Ama bizimle işlerinin bittiğine eminim. Ve sonra...'

"Peki ya Noah?" diye mırıldanıyor.

Noah iyi. Onu gördüm. O . Annen de iyi. Dinle, Tallulah. Her şey yoluna girecek mi? İyi olacak mı? Sadece orada kal. Bak sana ne getirdim. Cevizli çörek. En sevdiğin.' Mutfak havlusuna sarılı bir şeyi aralıktan uzatır ve Tallulah onu alır. "Biraz daha su ister misin? Başka bir şey?"

"Dışarı çıkmak istiyorum," diyor, sesi hala çatlıyor ama giderek güçleniyor. 'Şimdi çıkmak istiyorum. Eve gitmek istiyorum. Burada, Zach'le, onunla birlikte olamam... Yapamam. Ve örümcekler var. Lütfen. Çıkarın beni. Yapamam... Bu...'

Scarlett'parmağını ağızına götürdüğünü gördü, gözleri hızla arkasına döndü. Taş kapağı yerine kaydırmadan önce tekrar, "Şşşt," dedi.
Ve sonra yine karanlık.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

OceanofPDF.com

Eylül 2018

AMELIA BOO RHODES İLE YAPILAN GÖRÜŞMENİN POLİS DEŞİFRESİ

8 Eylül 2018 Manton
Polis Karakolu

Katılımcılar:
DI Dominic McCoy
DCI Aisha Butt

Oy: Amelia mı, yoksa Mimi'yi mi tercih edersin?

Hodes: Mimi. Lütfen.

Tamam, Mimi. Kendi isteğinizle geldiğiniz için teşekkür ederiz.

Uzun zamandır bir şey söylemek istiyordum. Aylardır. Çok uzun zamandır. Ama.. çok korkuyordum.

Neyden korkuyorsun, Mimi?

Korkmak... Bu çok zor. Nasıl bilmiyorum. Scarlett. Böyle bir gücü mü var?

Bununla ne demek istediğinizi biraz açıklayabilir misiniz?

Yani.. Bilmiyorum. Onsuz bir hiç olacağınızı düşündüren bir tarzı . Sanki onunla birlikte olmak harika ve heyecan verici, ama her zaman onu memnun etmediğinizde sizi kesip atacağı tehdidi var. Bu yüzden onu asla üzmemek istemezsiniz.

Scarlett Jacques ile ilk ne zaman tanıştınız?

Maypole House'da. Ben 16 yaşındayken. İkimiz de Sanat A seviyesindeydik. Ve Tekstil Tasarımı. Yani aynı ders gruplarındaydık.

Peki onu önce tanıyor muydunuz? [cevap vermez]

Evet ya da hayır diyebilir misiniz lütfen? Kayıt için mi?

Hayır. Onunla daha önce hiç tanışmamıştım. Ama hemen kaynaştık. Etrafında olmak heyecan vericiydi. Herkes onunla arkadaş olmak istiyordu ve o beni seçti. Scarlett seni bir kez seçti mi, ömür boyu onun olurdun. Ya da öyle hissediyordum. Yani hepimiz, ben, Ruby, Jayden, Rocky, hepimiz onu Manton'a kadar takip ettik. Başka üniversitelere de gidebilirdik. Özellikle Jayden ve Rocky - onlar dahi gibiydiler, Jayden Royal College'a girebilirdi ve Rocky de London College of Fashion'da bir yer edinebilirdi. Çok yetenekliydi. Ama Manton'a gittiler. Çünkü orası Scarlett'in gittiği yere. Düşündüğün zaman, gerçekten biraz ezikçe. Geriye dönüp baktığında. Ama sanki onsuz hayatınız anlamsız olacaktı gibi hissettiren bir tarzı vardı. Yaptığı hiçbir şeyde değil. Asla kötü bir şey yapmadı. Sadece size hissettirdiği şekilde... Bunu açıklayamıyorum. Tuhaf bir şey. Sanki sana ihtiyacı varmış gibi. Ama aynı zamanda senin ona daha çok ihtiyacın varmış gibi.

Ve 16 Haziran 2017 gecesine geri dönelim. Lütfen bana kendi kelimelerinizle tam olarak neler olduğunu anlatır mısınız?

Pub'dan mı? Evet.

Bardan başla.

Cuma günüydü. Hepimiz Swan & Ducks'ta buluştuk. Köyde. Eğlenceli, normal bir geceydi. Tüm ekip. Artı Scarlett'in eski sevgilisi Liam. Hepimiz dışarıda oturduk, birkaç içki içtik. Sonra Scarlett içki almak için içeri girdi ve geri gelmedi. Biz de onu bulmak için içeri girdik ve onlarla oturuyordu. Tallulah ve erkek arkadaşıyla. Gerçekten garip bir atmosfer. Gerçekten gergindi.

Bildiğiniz kadarıyla Scarlett ve Tallulah arasında bir şeyler oluyor muydu?

Sayılır. Evet, öyle. Arkadaşlıkları hakkında konuşurduk. Garip görünüyordu. Korkunç görünmek istemem ama Tallulah bizim gibi değildi. Sen

Biliyor musun? Çok sessizdi, çok sıradan giyinirdi. Hoş bir kızdı, ama Scarlett'in neden onunla takılmak istediğini hiç anlamamıştım. Sonra Ruby üniversitenin bahçesinde bir şey gördüğünü söyledi, ikisi kimsenin bakmadığını düşündükleri bir anda el ele tutuşmuşlardı ve ondan sonra bir şeyler olduğunu ya da bir şeyler düşündük. Ama bize hiç söylemedi ve biz de başka bir şey görmedik. Yani, bilirsiniz...

Ya sonra, barda?

Evet. Sonunda hepimiz onlarla oturduk ve epey sarhoş olduk. Sonra Jayden, Rocky ve Roo ayrıldılar; Roo'nun babası onu almaya gelecekti ve Jayden ile Rocky de Roo'nun yanında kalacaklardı. Böylece sadece biz ve Liam kaldık, sonra Lexie de geldi ve bizi Scar'ın evine götürdü ...

[Devam

edin.

Evet. Kusura bakmayın. Sonra... onun evine geri döndük ve bira içtik, biraz tüttürdük ve havuzda oynadık ve sonra Zach ve Tallulah içeri girdiler ve ben de biraz sonra telefonumu şarj etmek için içeri girdim ve mutfaktan gelen sesleri duyabiliyordum ve sürgülü kapıdaki bir boşluktan baktım ve Zach'in Tallulah'ı tartakladığını gördüm. . Zach, Tallulaha ona evlenme teklif edeceğini söylüyordu sanırım. Sonra da yüzüğü ona fırlattı. O anda izlemeyi bıraktım, geri çekildim ve telefonumu şarj etmeye gittim ama mutfakta Android şarj aleti yoktu ve Scar'ın odasındaki çantamda bir tane vardı, ben de onu almak için yukarı çıktım. Bulmam biraz zaman aldı.

Sonra ben

şarj geri geldi ve ben hala merdivenlerdeydim ... ve duydum

...

[duraklar]

İyi misin? Bir dakikaya ihtiyacın var mı?

Hayır. Sorun yok. Tallulah'ın bağırdığını duydum. *Ne yaptın sen?* Scarlett'in de *"Bunu sen istedin"* gibi bir şey söylediğini duydum. *kayboldu*. Neredeyse mutfığa gidiyordum. Ama gitmedim. Neden bilmiyorum. Ama *sanki Scarlett*'ti. Kötü bir şey olmuştu ve ben Scarlett'in onu gördüğümü bilmesinden korkuyordum. Scarlett'ten korkuyordum. Anlıyor musun? Merdivenlerden geri koştum ve kıyafetlerimi ve gece çantamı alıp kaçacaktım. Ama sonra onun merdivenlerden çıktığını duydum.

yatağındaki yorganın altına girdim ve uyuyormuş gibi yaptım. Saatlerce orada öylece yattım. Sürekli siren sesi falan duymayı ya da Scarlett'in gelip bana neler olduğunu anlatmasını bekliyordum. Sürekli olarak bir şeyler olmasını bekledim. Ama olmadı. Sessizdi. Sanki hiçbir şey olmamış gibiydi. Güneşin doğduğunu gördüm saat altı gibi tüm eşyalarımı çantama tıkıştırıp aşağı indim. Mutfığa girdim. Mutfak boştu. Salona baktım ve Scarlett kanepede baygın yatıyordu. Onu uyandırmaya çalıştım, ama sanki bilinci yerinde değildi. Onu çok sert salladım ama uyanmadı. Sonra küçük siyah bir kutu gördüm. Bir yüzüktü. Yerde. Zach'in Tallulah'a fırlattığı şeydi. Onu ve çantama attım. Nedenini bilmiyorum. Sadece düşündüm ki...

[*duraklar*]

Sorun yok. Devam et.

Biliyorum, yapmamalıydım. Ama Scarlett'i önceki gece her ne yaptıysa ondan korumak istedim. Ve yüzüğün bir şeyin kanıtı olduğunu biliyordum. Bir şeyin. Ben... Ben gerçekten çok üzgünüm. Onu polise vermeliydim. Mutfakta söylediklerini duyduğumu onlara söylemeliydim. Söylemem gerektiğini biliyorum. Yapmamış olmam çok kötü. Bunu biliyorum. Gerçekten biliyorum. Bunu biliyorum.

Yüzüğü aldıktan sonra ne oldu?

Ben . Garaj yolundan yürüdüm ve annem beni kapıdan alıp eve bıraktı. Ve hepsi bu kadar.

Scarlett'ten bir daha haber aldın mı? Evinden ayrıldıktan sonra?

Evet. Öğle vakti aradı, yeni uyandığını söyledi ve nerede olduğumu sordu. Evde olduğumu söyledim. Birkaç dakika sonra tekrar aradı ve Tallulah'ın annesinin benimle konuşmak istediğini çünkü Tallulah'ın eve gelmediğini söyledi. Bana numarasını verdi ve onu aramamı istedi. Ve ben... Scarlett'e doğru soruyu sormadım. Hiçbir soru sormadım. Sadece evet dedim.

"İyi misin?" dedi. Ben de sadece yorgun olduğumu söyledim. Ve hepsi bu kadar. Scar ve benim bu konuda yaptığımız tek konuşma buydu. Herhangi bir hakkında. sonra onunla bir daha konuşmadım. Yazın babamla yaşamak için Londra'ya gittim. Ve o Eylül ayında Manton'a döndüğümde Scarlett ve ailesi gitmişti.

Yani o yaz Scarlett'le hiç konuşmadınız mı?

Hayır. Bir kere bile. O beni aramadı. Ben de onu

aramadım. Peki ya arkadaş grubunun geri kalanı?

Evet, yani mesajlaştık falan ama o gece hakkında hiç konuşmadık. O gece hakkında hiç konuşmadık. Ki düşününce bu biraz garip geliyor.

Mimi, daha önce bize yüzüğü birkaç hafta önce Lexie'ye verdiğini söylemiştin. Bize bundan bahsedebilir misin lütfen?

Evet. Elbette... Yüzük bunca zamandır bendeydi ve bu konuda bir şeyler yapmak istiyordum. Öne çıkıp anlatmak istedim.

Duyduğum biri. Ya da duyduğumu sandığım şeyi. Çünkü, bilirsiniz, o gece içmiştim. Uyuşturucu almıştım. Gördüklerim, duyduklarım, hepsi çok geçiciydi. Sadece bir şeyin parıltısı. Ama düşünmeye devam ettim.

Polis o gece olanlarla ilgili bir kanıt bulacaktı, Scarlett geri dönecekti, Tallulah geri dönecekti, hatta Zach geri dönecekti... Belki de her şeyi hayal etmiştim. Benim bir şey yapmama ya da karışmama gerek kalmadan her şeyin kendiliğinden çözüleceğini düşünmüştüm ama sonra aylar, aylar ve aylar geçti ve hiçbir şey olmadı ve sonra kızın annesi yıl dönümü için mum ışığında nöbet tuttu ve hala kimse bir şey bilmiyordu ve annesini bir kez Manton'da gördüm, Tallulah'ın bebeğini çocuk arabasında itiyordu ve çok üzgün ve kırılmış görünüyordu ve kendimi çok kötü hissettim. Ve ben... Ben cehennemdeydim. Gerçek cehennemde. Geçen ay Lexie'yi görmeye gittim ve sonunda ona ne hissettiğimi söyledim.

Zach ve Tallulah'ın kavga ettiğini, Zach'in yüzük kutusunu ona fırlattığını gördüm. Sonra ona daha sonra duyduklarımı anlattım, Tallulah *ne yaptın sen* diye bağırıyordu. Ve Scarlett bağırıyor *ama sen onun ortadan kaybolmasını istediğini söyledin*. Ve sonra, Lexie bana ...

[duraklar]

Acele etmeyin. Sorun

yok. [ağlıyor]

Lexie bana... Scarlett'ten haber aldığını, Scarlett'in annesi ve kardeşiyle birlikte bir teknede olduğunu söyledi. Scarlett'in annesinin onları bir yıllığına dünya turuna çıkaracağını ve tamamen gizli kalmalarını istediğini söyledi. Babasıyla ilgili bir şey. Görünüşe göre, şiddet uyguluyormuş. Bilmiyorum. Bana doğru gelmedi. Yani, baba onlarla hiç birlikte olmamıştı. Ve hala kayıplardı. Zach ve

Tallulah. Ve her şeyde kocaman bir boşluk vardı. Geçen ay Florida'ya gitmeden hemen önce Lexie'ye yüzüğü verdim ve o da "Bunu halledeceğim" dedi. TAMAM. BEN HALLEDERİM. Bunu halledeceğim.

OceanofPDF.com

Haziran 2017

Tallulah o kadar derin bir uykudan uyanır ki, uyku hakkında hiçbir şey hatırlayamaz. Uyanıyor ve göz kapaklarının derisinden ışık parlıyor. Uyandığında yumuşak bir yüzeyin üzerindeydi. Hafif bir nefes alma sesi ve bir tür dudak şapırdatma sesiyle uyanıyor yavaşça gözlerini açtığında Toby'nin yüzünü görüyor. Sakin bir şekilde ona bakıyor. Dudaklarını tekrar yalıyor ve sonra biraz daha pantolonunu indiriyor. Gözleri ışığa alışmaya başladığında

Scarlett'in evindeki bölmede görür. Kapı bir aralık açık ve ötesindeki sesleri duyabiliyor. Nazik kahkahalar.

Oturmaya çalışır ama bağlı olduğunu fark edince durur. Bir şekilde. Ayaklarına bakıyor - plastik bir iple birbirine bağlanmışlar. Elleri bileklerinden bağlanmış.

"Merhaba!" diye sesleniyor, sesi kısık.

Mutfağın sessizleştiğini duyuyor.

"Merhaba!"

Mutfağın taş zemininde ayak sesleri duydu ve sonra Scarlett'i gördü. Üzerinde siyah bir jogger ve büyük boy bir Levi's tişörtü vardı.

"Oh," diyor. 'Uyanmışsın. Anne!' diye arkasından seslenir. "Tallulah uyandı.

Ona doğru yürür ve kanepenin kenarına, Toby ile Tallulah'nın başının arasına tüneyerek oturur. Bir elini Tallulah'ın yüzüne doğru uzatır ve yanağını okşar. "Nasılsın?" diye sorar.

"Ne oluyor? Neden ?"

Scarlett'in annesi kapıda belirerek, "Seni güvende tutmak için," dedi. Elinde siyah bir kupa tutuyor, belinden bağlanan yeşim yeşili pamuklu bir elbise giymiş. Saçları yüzünden sertçe geriye doğru toplanmıştı.

"Neyden güvende?"

Scarlett'in annesi iç çekti. 'Seni buradan götürmemiz gerekiyor. Polis şimdilik gitti. Ama geri gelecekler. Senin ve Zach'in birlikte ortadan kaybolduğunuzu düşünüyorlar ve bunun böyle kalması gerekiyor.'

"Ama..." Tallulah kafasının içinden bir tür uğultu geçtiğini ve görüşünün kenarlarının grileştiğini hisseder. "Hayır," der. "Eve gitmek zorundayım. Bebeğimi görmek zorundayım."

'Tallulah,' dedi Scarlett, 'eğer şimdi eve gidersen, bebeğini bir daha asla göremezsin. Anlıyor musun? Eğer şimdi eve gidersen, polis sana Zach hakkında milyonlarca soru soracak ve sen de bir şekilde ona ne olduğunu açıklamak zorunda kalacaksın. Peki sen ne diyeceksin?'

"Diyebilirim ki o... Diyebilirim ki..." Durdu, kendini toparlamaya çalıştı. Düşünceleri bir araya getirir ve neredeyse anında tekrar çözüldüklerini hisseder. "Gittiğini söyleyebilirim."

"Evet. Ve bu apaçık bir yalan olur. Polise yalan söylemek istiyor musun?"

'Evet. Hayır. Umurumda değil. Sadece eve gitmek istiyorum.'

Scarlett'in annesi, 'Hayır,' dedi. 'Korkarım bu bir seçenek değil. Cuma gecesi burada korkunç bir şey oldu. Gerçekten korkunç bir şey. Ve senin sadece tutkuyla, korkuyla hareket ettiğini biliyorum. Bu annelik içgüdüsünü anlıyorum. Ama gerçek şu ki Zach öldü. Ve onu sen öldürdün.'

"Hayır, hayır, yapmadım. Ben-' Tallulah'ın zihni o anın ayrıntıları üzerinde bir süre kafa yorar, tıpkı kaç gündür hiç durmadan yaptığı gibi. Ve her seferinde farklı görüyor. Ama her gördüğünde, safrasında, bağırsaklarında, özünde, onun olmadığı, onun yapmadığı bilgisini hissediyor.

Ama bunu kime nasıl kanıtlayabilir ki?

"Onu ben öldürmedim," diyor. "Ben yapmadım."

"Şey, her şey oldukça karışıktı. Kimse ayık değildi. Kimsenin aklı başında değildi. Ama heykelin üzerinde parmak izleriniz var. Ve açıkça görülüyor ki onun ölmesini isteyebilecek tek kişi sizsiniz. Bu yüzden bence, ya da en azından varsayalım ki, baş şüpheli sizsiniz ve şu anda bulunmanız gereken en güvenli yer buradan çok çok uzakta.

"Ama ne kadar için? Tallulah sorar.

"Polis Zach'in kayboluşuyla ilgili başka bir teori ortaya atana kadar sanırım."

"Ama ya hiç yapmazlarsa?"

Yapacaklar. Tabii ki yapacaklar. Sadece seni buradan götürmemiz gerekiyor. Sadece bir süreliğine. Araba hazır, Rex havaalanında bizi bekliyor.

Martin'in uçağıyla hepimiz Guernsey'e gidiyoruz. Ama Tallulah, çok dikkatli olmanı istiyoruz. TAMAM MI? Rex'in kız arkadaşı Seraphina olarak uuyorsun. Birbirinize çok benziyorsunuz. Sadece rolünü oyna, rolünü oyna. Sen farkına varmadan seni buraya geri getireceğiz.'

OceanofPDF.com

Eylül 2018

LIAM JOHN BAILEY İLE YAPILAN GÖRÜŞMENİN POLİS TRANSKRİPTİ

8 Eylül 2018 Manton
Polis Karakolu

Katılanlar:

DI Dominic McCoy
DCI Aisha Butt

oy: Bizimle tekrar konuşmayı kabul ettiğin için teşekkür ederim Liam. Muhtemelen konuşacak bir şey kalmadığını düşündüğünüzün farkındayım. Ama bir süredir Bugün önemli bir gelişme var. Çok önemli. Birkaç detayın üzerinden tekrar geçmenin iyi olacağını düşünüyoruz.

iley: TAMAM.

Yani Scarlett ile olan ilişkiniz 16 Haziran 2017'deki havuz partisi sırasında sona ermişti.

Evet, sadece arkadaşlık.

Ama son birkaç yıldır ara sıra Jacques'ın evinde kaldınız?

Evet. Orada en son geçen yıl Şubat ayında birkaç haftalığına yaşamıştım.

Ve o zaman eve, ailenize dönmeniz gereken zaman mıydı?

Evet. O yaz bir A-seviyesi tekrarı yapacaktım ama fikrimi değiştirdim, bırakıp eve gitmeye karar verdim. İşte o zaman Scarlett onu görmemi istedi. Bir tür sinir geçiriyordu ve benim desteğime ihtiyacı vardı. Sonunda orada onunla yaşamaya başladım. Ve kısa bir süre sonra Daha sonra bir önceki başöğretmen Jacinta Croft bana okulda bir iş olduğunu söyledi ve ben de Scarlett'in için biraz daha kalmamın iyi olacağını düşündüm. Böylece işi kabul ettim ve okula geri .

Scarlett sana tabloyu ne zaman verdi Liam? Hangi tabloyu?

Sanırım bir otoportre vardı.

Evet, Maypole House'daki odama taşındığımda vermişti. Bir de spiral merdiven vardı.

Evet. Bana da aynı zamanlarda vermişti. Ev hediyesiydi.

Merdivenin resmi hakkında ne biliyordunuz?

Hiçbir şey. Sadece evin en sevdiği bölümüydü. Oradaki tarih duygusunu seviyordu.

Ve bu - kayıt için Liam Bailey'e söz konusu tablonun bir detayını gösteriyorum - tablodaki bu öğe. Bunun ne olduğunu biliyor musunuz?

şu metal şey mi?

Evet.

Bu bir bıçak, değil mi? Ya da pasta dilimi gibi bir şey?

Yani gerçek hayatta hiç görmediniz mi? Jacques'ın evinde?

Hayır. Asla.

Kaydın hatırı için şimdi Liam Bailey'e DP7694 numaralı nesneyi, Maypole House'daki iek tarhında gömülü olarak bulunan metal kolu gösteriyorum. Liam, bu nesneyi daha önce hiç gördün mü?

Hayır.

Ne için kullanılabileceği hakkında bir fikriniz var mı? Hiçbir fikrim yok.

Teşekkürler Liam, şimdilik hepsi bu kadar.

OceanofPDF.com

Sonbahar 2017

Guernsey'deki ev Surrey'deki ev gibi. Zevkli. Soluk. Rahat. Zarif. Daha alçak masaların üzerindeki dergi yığınlarının etrafına dizilmiş daha ilginç yontulmuş metal yığınları. Perspex kaideler üzerinde daha fazla bronz heykel. Daha fazla soyut sanat eseri. Daha büyük avizeler ve aydınlatma armatürleri. Temel fark pencerelerden görünen manzara: su, çoğunlukla mürekkep mavisi, bazen pastel su, bazen köpüklü tepelerle kaplı, bazen mermer gibi hareketsiz ve düz. Tallulah'ın odasının duvarları kiraz çiçekleriyle boyanmış, kalın dolgularla kaplı kabuk pembesi perdeler, bebek pembesi astragan döşemeli bir taburesi olan bir tuvalet masası var.

Onun odası

kendi banyosuna sahiptir ve geniş bir pirinç musluğa sahip geniş bir levha benzeri lavabo ile su bir yuvadan geniş bir tabaka halinde düşmektedir. Üzerinde düz ağızlı başka bir pirinç musluk bulunan gözyaşı şeklinde bir küvet ve altın mozaik karoları ve yağmur ormanı duş başlığı olan büyük bir duşakabin vardır. Kendisine yumuşak havlular, organik yiyecekler, şampanya bardakları ve ön yüzünde orkide baskısı olan su şişeleri getiriliyor. Pencereden bu evin başka hiçbir evin yakınında olmadığını . Bir uçurumun üzerindedirler. Her yerden kilometrelerce ve kilometrelerce uzakta.

Scarlett ona güzel şeyler getiriyor: saçını ve cildini ürünler, peynir tabağı, yumuşak bir oyuncak. Sarılmak için Toby'yi getiriyor. Telefonunu getirir ve birlikte TikTok'ta komik videolar izlerler. O

Tallulah'a kendi telefonunu alacağına dair söz verip duruyor ama asla almıyor.

Scarlett ona dış dünyadan bir şeyler anlatır. Görünüşe göre polis Tallulah'ın peşinde. Zach'in cesedini bulmuşlar, heykelin üzerinde parmak izlerini bulmuşlar ve Mimi adında bir görgü tanıkları var.

O. Scarlett ona babası Martin Jacques'ın kanıtlara karşı koymak için hukuk uzmanlarından oluşan bir ekip kurduğunu söyler. Tanıdığı insanlar var, diyor Scarlett, güçlü insanlar, polis kanıtlarını kurcalayabilen, yanlışlıkla bir şeyleri kaybedebilen insanlar. "Ona birkaç hafta daha ver, Lules," diyor Scarlett. 'Birkaç hafta daha ve sonra eve dönebileceğiz. Şimdilik sana göz kulak olmamıza izin ver. Seni güvende tutmamıza izin ver.

Birkaç hafta sonra evden gelen haberler kesilir ve Tallulah Scarlett'e polisi , cezasını çekeceğini, mahkemeye çıkacağını, hapse gireceğini, suçlu olup olmadığının artık umurunda olmadığını, sadece eve gidip bebeğini görmek istediğini söyler. Evden çıkmaya çalışır ve bir anda Joss ve Rex belirir ve onu odasına geri götürürler.

Tallulah günlerdir bu odadan çıkmıyor, belki de daha uzun süredir. Tallulah'ın günlerinin kenarları yırtık pırtık ve biçimsiz hissediyor. Scarlett hâlâ yiyecek, içecek ve ikramlarla gelip gidiyor ama Tallulah artık ona dış dünya hakkında soru sormuyor çünkü artık umurunda değil, tek umursadığı şey uyumak. Scarlett

ona sarılır ve onu sevdiğini söyler ve Tallulah bir zamanlar Zach'in kucağından kıvrıldığı gibi onun kucağından da kıvrılır. Ağzında kötü bir tat vardır. Saçları temiz olmasına rağmen saç diplerinin kıvrıldığını ve kaşındığını hissedebiliyor. Kollarında pul pul deri var.

sürekli tırmalıyor. Çoğu zaman uyuyor ve uyumadığı zamanlarda, bir şeylerin olduğu ama onları neredeyse anında unuttuğu bir tür cehennemde, beyni umutsuzca

uçlarından tutup geri çeker, saklar, ama her zaman çok geçtir, onlar hep gitmiş. Bazen duvarlardaki kiraz çiçeklerinin kıvrılıp döndüğünü görür.

Tallulah aklı başında olduğu anlarda, kafasında Zach'in ölümünü hâlâ gizleyen siyah kareden önceki anları tekrarlıyor ve tüm bu olanlarda kendi suçu olduğunu hissediyor. İşleri farklı şekilde yapmak için pek çok fırsatı vardı. Yılbaşı gecesi Zach'le seks yaptığı andan, Zach'in Scarlett'in mutfağının zeminine yüzüstü düştüğü ana kadar, işleri farklı şekilde yapmak, kendisi ve Noah için iyi bir hayat kurmak için fırsat üstüne fırsat yakalamış ve her birini tepmiştir.

Ve şimdi burada, kiraz çiçeği duvarları ve kilitli pencereleri olan bu pembe odadadır ve bir şekilde küçültüldüğünü, Scarlett tarafından kendisine gösterilen ilginin çarpık ve yanlış olduğunu, Scarlett'e nasıl sevilleceğini bilmeyen insanlar tarafından nasıl sevilleceğinin öğretildiğini bilmektedir

Ve iyi sandığı her şeyin aslında kötü olduğunu... Tallulah, bu büyük siyah tuhaflik havuzunun tepesinde yüzmeye devam edecek kadar, nefes almaya devam edecek kadar, onu annesine ve küçük oğluna geri getirecek kendisinden bir şeyler bulması gerektiğini biliyor. Sadece yetecek kadar.

OceanofPDF.com

Eylül 2018

ALEXANDRA ROSE MULLIGAN İLE YAPILAN POLİS GÖRÜŞMESİNİN TRANSKRİPTLERİ

8 Eylül 2018 Manton
Polis Karakolu

Katılımcılar:
DI Dominic McCoy
DCI Aisha Butt

Oy: İyi günler, Lexie.

Ra Mulligan: İyi günler.

Az önce Mimi Rhodes ile konuştuk ve Scarlett Jacques'ın şu anda annesiyle birlikte bir teknede olduğunu öğrendik.

Evet. En azından bildiğim kadarıyla. Bana anlattıklarından.

Ve size bu seyahatin detaylarını gizli tutmanız söylendi çünkü annesi kocasıyla yaşadığı taciz dolu ilişkiden kaçmaya çalışıyordu?

Evet. Bana söylediği buydu. Bana gizli Instagram hesabını verdi ve bir şey paylaşp paylaşmadığını görmek için ara sıra kontrol ediyordum. Ama fazla bilgi yoktu. Nerede olduklarını gösteren hiçbir şey yoktu. Sadece deniz resimleri ve onun ruh haliyle ilgili küçük başlıklar vardı. Ve sonra, birkaç hafta önce, Mimi geldi. Çok üzgündü, çok stresliydi. Bana Scarlett'in evinde duyduklarını anlattı. Zach ve

Tallulah'ın Zach'e Scarlett'e aşık olduğunu söylemesi ve Zach'in kendini kaybedip yüzüğü ona fırlatması üzerine Tallulah büyük bir tartışma yaşadı.

Peki o gece hakkında başka ne anlattı? Hiçbir şey anlatmadı. Sadece bunu.

Mutfak kapısından duyduklarını sana anlatmadı mı? Scarlett'in Tallulah'a ne dediğini duyduğunu?

[duraklar]

Şey, evet. Evet. Bana söyledi.

Evet, söyledi. Peki bu sana ne düşündürdü?

Bu bana Scarlett'in o çocuklara olanlarla bir şekilde ilgisi olabileceğini düşündürdü. Zach ve Tallulah'a. Babasından kaçmak için tekneye bindikleri konusunda bana yalan söylediğini düşündürdü. Biliyorum, yüzüğü polise götürmeli ve Mimi'nin bana söylediklerini sana anlatmalıydım. Ama ben sadece... Florida'ya büyük bir seyahatim vardı, her şey ayarlanmış ve ödenmişti ve gerçekten karmaşıktı, beş farklı otel ve her şey ve bir polis soruşturmasına dahil olma ve iptal etmek zorunda kalma riskini almak istemedim. Yüzüğü anneme vermeyi ve ben gittikten sonra getirmesini istemeyi düşündüm. Ama ben gittikten sonra İşine yansımaları ne olacak? Onu dahil etmek istemedim; işi onun hayatı, onun dünyası. Ama sonra geri dönene kadar beklemek istemedim, kimsenin kimseye söylemesine gerek kalmadan birinin her şeyi çözmesini istedim. Annem bana yeni müdürün eşinin dedektif bir yazar olduğunu söylemişti ve ben de iyi bir okuyucuyum, bu yüzden sırf meraktan kitaplarından birini sipariş ettim ve orada Birinin çiçek tarhına bir ipucu sakladığı ve yanında "Burayı Kazın" yazan bir karton tabela olduğu bir bölüm vardı. Ben de bunun işe yarayabileceğini düşündüm. Florida'ya uçmadan bir gece önce yüzüğü alıp kulübenin bahçesindeki çiçekliğe gömdüm, tıpkı kitabındaki ipucunun gömüldüğü gibi, ama arka kapı asma kilitliydi, bu yüzden onu bulacağını bildiğim arka kapının hemen yanına gömdüm.

Peki ya içinde Scarlett ve annesinin olduğu bu tekne? Tam olarak nerede?

Hiçbir fikrim yok. Ama size Instagram'daki fotoğraflarını gösterebilirim. Belki oradan anlayabilirsiniz?

Evet. Lütfen.

Kayıt için Lexie Mulligan fotoğrafların yerini belirlemek üzere akıllı telefonunu kullanıyor.

İşte. Bu sonuncusu. Birkaç gün öncesinden.

Kayıt için, söz konusu fotoğraf krem rengi vinil bir yüzeye dayalı bir ayağı, bir teknenin veya yatın pruvasını, bir köpeğin patisini göstermektedir.

Adli tıptan bu hesabı incelemelerini istemeliyiz. Hemen şimdi.

Evet, Lexie. Kayıt için Bayan Mulligan'a DP7694 numaralı nesneyi, Maypole House'daki çiçek tarhında gömülü olarak bulunan metal kolu gösteriyorum. Lexie, bize bu nesnenin ne olduğunu söyleyebilir misin?

Hiçbir fikrim yok.

Bu nesneyi daha önce hiç görmediniz mi? Hayır, hiç görmedim.

Lexie, ikinci işareti analiz ettik ve ilk işaretin fotoğrafıyla karşılaştırdık. Tam olarak eşleştiler. Aynı el yazısı. Aynı el yazısına sahip iki ayrı kişinin, birbirlerinden birkaç hafta sonra okul arazisine iki nesne gömme fikrine sahip olması pek olası görünmüyor, değil mi? Belki de bu nesnenin oraya nasıl geldiğine dair bizimle paylaşmak isteyeceğiniz bir teoriniz vardır?

Gerçekten. Yemin ederim. Yüzüğü gömen kesinlikle bendim. O benim el yazımdı; o işareti ben yaptım. Ama ikincisinin benimle bir ilgisi yok. Söz veriyorum.

Beni rahatsız eden bir şey daha var Lexie. Çiçeklikteki tabelayı annenizin terasından gördüğünüzü iddia ediyorsunuz. Ama o zaman iddia ettiğin gibi, tabelayı annenin terasından görmen mümkün değil. dairenin terasında oturuyor. Binanın çok aşağısına yerleştirilmiş. Bu nedenle, eğer bize söylediğiniz gibi tabelanın oraya yerleştirilmesiyle hiçbir ilginiz yoksa, o gece tabelayı gerçekten nasıl gördüğünüzü bize anlatır mısınız?

[Bahçedeydim. Çiçek tarhının yanında mı?

Evet. yanında.

Tabelayı mı dikiyorsun?

Hayır. Tabelayı dikmek değil. Sana söyleyip duruyorum. O tabelayı oraya ben koymadım. Peki bahçede ne yapıyordun?

Birini arıyordum. Kimi?

Sadece öğretmenlerden biri. Onu terastan gördüm ve onu bulmak için aşağı indim. Ve o zaman tabelayı gördüm.

Peki neden onu terastan gördüğünüzü söylediniz? Neden o sırada bahçede olduğunuzu söylemediniz?

Bilmiyorum. İstemedim... Birini koruyordum. Kimi koruyordun?

Öğretmen, o ve ben... bilirsin. görüyorduk. Ve o evli. Yani biraz... hassas bir konu. Onu bu işe karıştırmak istemedim. Bahçede değilmişim gibi davranmak daha kolay geldi.

Lexie. Zach Allister'ın cesedini bu sabah Jacques'ların evinin altındaki bir tünelde bulduğumuzu bilmelisin. Ve bu kol, cesedinin bulunduğu gizli tüneli açmak için tasarlanmıştı.

[*sesli nefes alma*]

Tallulah Murray'in cep telefonu da tünelde bulundu. Aman Tanrım.

Lexie, gerçekten, eğer bu kol hakkında bir şey biliyorsan, eğer Arkadaşınızla buluştuğunuz yere bu kadar yakın olan çiçek nasıl gömüldüğüne dair bir fikriniz varsa ya da çiçek tarhının yakınlarında başka birini gördüyseniz, şimdi bize söylemenin tam zamanı.

[Bilmiyorum. Yemin ederim. O tabelayı oraya ben koymadım. O metal şeyin ne olduğunu ve oraya nasıl gömüldüğünü bilmiyorum. Hiçbir şey bilmiyorum.

Ağustos 2018

Bir gün Tallulah başka bir derin uykudan uyanır, ölüm hissi verecek kadar derin bir uykudan, artık Scarlett'in annesinin banyo dolabının iyi stoklanmış raflarından bir şey tarafından getirildiğini bildiği uykudan ve kendini bir kez daha karanlık, sessiz bir alanda, yapayalnız, derin, soğuk suyun ritmi ve yuvarlanması kemiklerinde salınırken bulur.

Dairesel bir pencereden deniz suyunun yapışkan çimento duvarını görür. Bileklerinin bağlı olduğunu hissediyor. Ayakları bağlı. Ve şimdi biliyor. Güvende tutulmadığından emin. O değil korunuyor. Scarlett'in, babasının polis soruşturmasını yozlaştırmaya çalıştığı konusunda ona söylediği her şeyin yalan olduğunu ve bu kâbusun olabilecek en kötü şekilde sona ermek üzere olduğunu biliyordu. Hâlâ hayatta olmasının tek nedeninin Scarlett'in bundan emin olması olduğunu biliyor. Ama aynı zamanda Scarlett'in annesinin kontrolünü kaybettiğini, tüm durumun kontrolünü kaybettiğini ve şimdi Tallulah'ın kendi annesinden, oğlundan ve evinden en uzak noktaya götürüldüğünü, bırakıldığını, gönderildiğini, ortadan kaybolduğunu da biliyor.

Eylül 2018

Kim arka bahçesinde oturuyor. İçeride kalamaz. Ryan içeride Noah'la birlikte, onun dikkatini dağıtıyor.

Saat neredeyse iki. Jacques'ların evindeki tünelde cesedi bulmalarının üzerinden dört saat geçmiştir. Telefonuna bakıyor. Ekranı açıp kapatıyor, iyi bir bağlantı, iyi bir sinyal olup olmadığını, Dom'dan gelen aramada bir engel olup olmadığını kontrol ediyor ve iki kez kontrol ediyor.

Ve sonra orada. Zil sesinin açılış notası. Daha ikinci nota başlamadan cevap vermek için kaydırıyor. "Evet.

Kim, dinle. Jacques ailesinin şu anki yerini tespit ettiğimizi düşünüyoruz. Denizde arama yapmak için Interpol'le birlikte çalışıyoruz. Sana daha önce söylemedim ama tünelde başka şeyler de bulduk, Kim. Yüksek miktarda Zopiclone katılmış bir pastanın kalıntılarını bulduk. Uzun siyah saçlar bulduk. Boş su şişeleri, mumlar, bir battaniye ve Tallulah'ın telefonunu bulduk. Manton Havaalanı'ndaki kayıtlara göre Jacques'lar geçen yıl otuz Haziran'da özel uçaklarıyla Guernsey'e uçtular ve uçakta Jocelyn, Scarlett ve Rex Jacques vardı. Ve Rex'in kız arkadaşı Seraphina Goldberg. Ama Seraphina o yaz Guernsey'e uçmadığını iddia ediyor. Yani Kim, Jacques ailesinin Tallulah'ı yanlarında götürmüş olma ihtimaline bakıyoruz. Ve şu anda Jocelyn Jacques tarafından Ağustos sonunda Guernsey Yat Kulübü'nden kiralanan bir teknedeler. Ve Tallulah hala onlarla olabilir. Bu arada Guernsey'deki dedektifler Jacques'ların mülküne girmek için izin çıkartıyorlar.

"Tamam," diyor Kim, nefes alışını kontrol ederek. "Tamam. Peki şimdi ne yapacağım?" "Sadece sıkı otur, Kim. Sıkı durun. Her şeyi olabildiğince hızlı hareket ettiriyoruz. mümkün olabilir. Sonunda bu şeyde çarklar dönüyor. Sonunda. Sıkı durun.'

OceanofPDF.com

Eylül 2018

Günler geçer. Penceresinin dışındaki okyanustan gelen ışığın kalitesi griden altına ve beyaza doğru değişir. Hava gittikçe ısınır; geceleri bir klima ünitesi tepesinde uğuldar. Scarlett gelir ve gider. Bazen köpeğini de yanında getiriyor ve Tallulah onun boynuna sarılıp tuzlu kokusunu içine çekiyor.

"Bir şeyler yapıyorum," diyor Scarlett. 'Bizi eve götürmek için bir şeyler yapıyorum. Seni eve götürmek için. Bu yakında bitecek. Yakında bitecek.'

Tallulah yediği her yemeğe, içtiği her içeceğe onu uyutan bir şey katıldığını biliyor, ama umursamıyor, onun getirdiği uykuyu, uykunun tatlı sükunetini, acısızlığı, rüyaları arzuluyor. Scarlett'in ona arzuladığı şeyi getirmesi çok uzun sürdüğünde, kendini delirmiş, parçalara ayrılmış, bağırsakları bir yandan diğer yana kesilmiş, kafası Cam kırıkları ve Scarlett'in elinden içkileri kapıp öyle hızlı içiyor ki neredeyse boğulacak.

Ve sonra bir gün, kurşundan yapılmış başka bir rüyadan çıkıp göz kapaklarını zorlarken, başının üstündeki ahşabın bal sarısı kaplamasına bakar ve daha önce duymadığı bir şey duyar. Sabit, katı bir vızıltı, elektrikli testere gibi, kükreyen derin sesli bir adam gibi, motorunu deviren bir kamyon gibi. Etrafında dönüyor gibi. Gözlerinin yuvalarında kuruyarak daireler çizdiğini hissediyor. Scarlett'in yatmadan önce her zaman onun için yere koyduğu su şişesine uzandı ve bir yudum aldı. Scarlett'in Gürültü daha yüksek, daha ısrarcı. Tekne çalkalanmaya ve sallanmaya başlar, su Kapağı yerine oturtmaya çalışırken şişenin boynu üzerine dökülür. İnsan sesine benzeyen bir şey duyar, ama garip bir şekilde bedensizdir, sanki suyun altında bağırıyormuş gibi.

"Scarlett!" diye seslendi, burada, tahta kaplı küçük tabutunun içinde sesini duyuramayacağını bilmesine rağmen. "Scarlett!"

Motorun dururken çıkardığı acı verici metalik gıcırtıyı duyuyor. Tekne sessizliğe gömülür ve artık dışarıdaki seslerin ne dediğini duyabilmektedir.

Diyorlar ki: *'Bu RAF. Geminize geliyoruz.*

Lütfen kollarınızı havaya kaldırarak güvertede durun.

Sonra tepesinde bir sürü ayak sesi duyar, sesler, bağırışlar, kamarasının kapısı tekmelenerek açılır ve orada donanmalı, şapkalı, silahlı adamlar vardır, adrenalin pompalanmış bedenler, gerçek olamayacak mankenler gibi. Ona doğru geliyorlar ve o geri çekiliyor ve "Tallulah Murray sen misin?" diye soruyorlar.

Başını sallıyor.

Tallulah, polis onu bağlarından kurtardıktan sonra yürüyebileceğini hayal ediyor. Günlerdir kullanmadığı bacaklarının, nihayet bu küçük ahşap odadan çıkarken bir şekilde onu destekleyeceğini hayal ediyor. Ama elbette desteklemiyorlar. Tabanında bir düğme olan o küçük ip bacaklı tahta kuklalarından biri gibi bükülüp sallanıyorlar ve polis onu kollarında taşıyor.

"Nereye gidiyoruz?" diye sorar cılız bir sesle.

"Seni güvenli bir yere götürüyoruz, Tallulah.

Bir aksanı var. Ne olduğunu bilmiyor.

"Neredeyiz?" diye soruyor.

"Atlantik Okyanusu'nun ortasındayız. "Eve mi gidiyorum?"

Evet. Evet, eve gidiyorsun. Ama önce seni bir hastaneye götürüp kontrol ettirmemiz gerekiyor. Kötü durumdasın.'

Teknenin güvertesinde, Tallulah bir yemeğin kalıntılarını görür. Bir kase salata, şarap kadehleri, helikopter kanatlarının şiddetli rüzgarında kağıt peçeteler. Kendisi bu küçük, karanlık ahşap odada bağlı tutulurken, diğer insanların burada güneşin altında salata yiyip şarap içtiği fikri hayal bile edilemez. Teknenin diğer tarafında bir grup insanın toplandığını görür.

Scarlett, Joss ve Rex. Dönüyorlar ve ona bir bakış atar, sonra tekrar hızla gözlerini kaçırır.

Başka bir polisin Jacques'lara yaklaştığını ve onları ittiğini görür. kollarını kabaca arkadan bağladılar, bileklerini metal bir kelepçeyle birbirine kenetlediler.

Parlak güneş ışığında parlayan kelepçeler. Köpek ayaklarının dibinde oturuyor, kalın her yöne savruluyor.

"Köpeğe ne olacak?" diye soruyor, aniden köpeğin geride kalabileceği endişesine .

"O da gelecek, köpek için endişelenme.

Koluyla gözlerini kapatıyor. Bıçakların ve güneşin parlaklığı acı verici. "Nereye gidiyoruz?

"Rahatla, Tallulah. Sadece rahatla.'

Kısa süre sonra onu kurtaran polisle birlikte bir vince bağlanıyor ve sonra pırıl pırıl beyaz teknenin üzerinde süzülüyor ve aşağı bakıp Jacques ailesinin giderek küçülmesini izliyor. güvertede toplanın.

Scarlett'in ona baktığını ve ağzından *seni seviyorum* sözcüklerinin *döküldüğünü* görür. Ama bir zamanlar Scarlett Jacques'ı seven kişinin sonsuza dek gittiğini bilmektedir.

Gözlerini kapatır ve uzaklara bakar.

Eylül 2018

Uçak pistte durduğunda Sophie baş üstü dolabını tıklayarak açar ve küçük tekerlekli çantasıyla ceketini indirir. Bagaj arabasında, çiçekli bir elbisenin üzerine uzun mavi bir bukle palto giymiş, soluk kızıl saçlarını topuz yapmış, kendi yaşında bir kadın olan Danimarkalı yayıncısı tarafından karşılanır. Kısa bir süre sarılırlar - daha önce iki kez karşılaşmışlar, hatta Sophie Kopenhag'a en son geldiğinde birlikte sarhoş olmuşlar ve yayıncısının evlilik dışı ilişkisinin ayrıntıları da dahil olmak üzere olağanüstü mahremiyetler paylaşmışlardır.

İlişkiler. Ama şimdi bir yıl sonra, yeni bir başlangıç gibi; bir kez daha yazar ve yayıncı, yetenek ve menajer, samimi, sıcak ama arkadaş değiller.

Sophie doğrudan güneşten ağarmış renklerde kadife sandalyeleri ve metal direkler üzerinde inip çıkan cam asansörleri olan bir otele götürülür. kaktüs bitkileri ve ses sisteminde Chainsmokers. Güzel odasındaki taburenin üzerinde duran bavulunu açıyor ve tuvalet çantasını çıkarıyor, fermuarını açıyor ve diş fırçası ile diş macununu çıkarıyor.

Banyoda dişlerini fırçalarken yüzüne ; sabahın dördünden beri uyanık, alarm karanlık ve endişe verici rüyalara giriyor.

İki saat uyumuş. Erken kalkmış bir uçağın solgunluğu var üzerinde ama yirmi dakika içinde, yayıncısı tarafından kendisine verilen ve içinde enerji barları, maden suyu ve son kitabının Danimarka baskısının bir kopyasının da bulunduğu kanvas bir hediye çantasının içindeki bir kâğıt parçasında ayrıntıları sıkı bir röportaj ve etkinlik programının olduğu bir konferansa doğru yola çıkmış olacak.

Yatak odasında telefonu çalıyor ve banyodan çıkıp telefonu açıyor. Kim'den bir mesaj.

Onu bulmuşlar, öyle yazıyor. Eve dönüyor.

Sophie gözlerini kırıştırır. Ağır bir şekilde yatağın ucuna oturur ve telefonu kalbine dayayarak soluk soluğa kalır. Sonra aniden, dramatik bir şekilde kendini bulur,

beklenmedik bir şekilde, ağlayarak.

"Merhaba Sophie. İzin verirseniz?"

Sophie, az önce ekipten biri tarafından kendisine uzatılan mikrofonu tutan izleyiciler arasındaki okuyucuya cesaret verici şekilde gülümsüyor.

Sophie. Kitaplarınızın büyük bir hayranıyım. Little Hither Green Dedektiflik Bürosu'nun altı kitabı oldu. Yeni bir kitabınız daha yolda mı? Eğer öyleyse, ne beklememiz gerektiği konusunda bize bir ipucu verebilir misiniz? Eğer yoksa, P. J. Fox için sırada ne var?"

İlk başta bu soruya şaşırıyor ama sonra tam olarak ne söyleyeceğini anlıyor. Gülümsüyor ve kendi mikrofonunu ağzına götürüyor. "Bu çok güzel bir soru," diyor. "Ve biliyor musunuz, birkaç hafta önce size bu soruya çok açık bir yanıt verebilirdim. Birkaç hafta önce Londra'nın güneydoğusunda, Hither Green'e çok yakın bir yerde, Susie Beets'in dairesinden pek de farklı olmayan küçük dairemde tek başıma yaşıyordum. Bir erkek arkadaşım vardı, işim sayesinde tanıştığım bir öğretmendi, tıpkı Susie'nin her zaman erkek arkadaşlarıyla tanıştığı gibi. Birkaç hafta önce aslında Susie Beets'tim. Seyirciler gülüyor. "İşin komik yanı, bunu bilmiyordum bile. Çünkü iki hafta önce Londra'dan ayrıldım..." Duraksıyor içinden bir duygu seli geçtiğini hissediyor. "Erkek arkadaşımın kırılda yeni bir hayata başlamak için Londra' bir dua ve bir yerlerde görünmez bir saatin işlediğini hissederek terk ettim. Ben olacaktım mükemmel bir İngiliz köyünde çok pahalı bir yatılı okulda müdürün karısı. Seyircilerin arasından bir kahkaha mırıltısı geçiyor. "Ve hiçbir fikrim yoktu," diye devam ediyor, "bunun her şeyi ne kadar değiştireceği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Çünkü kendimi sadece kırılda, konfor alanımdan milyonlarca mil uzakta, Susie'ye geri dönemezken, yazamazken değil, aynı zamanda gerçek hayattaki bir suçun ortasında buldum. Sana anlatmamı ister misin?"

Seyircilerin arasından daha yüksek bir mırıltı geçer. Sophie başını ve bacak bacak üstüne atar. Moderatörüne döner ve "Tamam mı?" diye sorar. Zamanımız var mı? Moderatör başını sallar ve şöyle der: "Çok heyecanlıyım! Lütfen istediğiniz kadar zaman ayırın.

"Şey," diyor Sophie. "Her şey ilk gün, bir çite çivilenmiş karton bir tabela bulmamla başladı. Üzerinde "Burayı Kazın" yazıyordu.

Duraklar ve seyircilerin etrafına bakar, birinin bunun önemini anlamasını bekler. İlk önce soruyu soran kız anlıyor. "Yani" der, "ilk Hither Green kitabındaki gibi mi?"

"Evet," diyor Sophie. "İlk Hither Green kitabındaki gibi."

Odada memnuniyet verici bir dalgalanma olur ve Sophie eder. "Ben de bir mala aldım," diyor. "Ve kazdım..."

Sophie konuştuğu, sanki kırılmış bir vazoymuş ve şimdi parçaları tekrar yerine yapıştırılıyormuş gibi kendini bir araya geldiğini hissediyor. Artık Upfield Common'da kalamayacağını biliyor. Shaun'un Maypole House'dan ayrılması ve sevdiği bir işe girmesi gerektiğini biliyor. Biliyor ki Bu her ikisi için de pek çok açıdan bir hataydı ama aynı zamanda kaderin de bir cilvesiydi. Her şeyin oluş şekli,

dansın adımları. Ve şimdi Tallulah Murray, canlı olarak bulundu. Sophie ayrıca şu anda yazmakta olduğu kitaptan sonra başka bir Little Hither Green Dedektiflik Bürosu kitabı yazmak istemediğini ve bunun son kitabı olacağını da biliyor. Bu

Kendisi hakkında yazmayı bırakıp dünyanın sadece bir köşesi hakkında değil, dünya hakkında yazmaya başlaması gerektiğini. Neredeyse otuz beş yaşında ve artık hayatına devam etme zamanı geldi.

Shaun'la ya da Shaun'suz.

Hikâyenin sonuna geliyor ve seyirciler arasındaki kadın 'Ee? Bundan sonra ne olacak? Aileye ne olacak? Onu kaçırın insanlara?

Sophie, "Sanırım eve gittiğimde öğreneceğim." diyor.

Mikrofonunu masanın üzerine koyar ve seyirciler onu alkışlarken gülümser.

THE TIMES

14 Eylül 2018

Kayıp Anne Atlantik'te Teknede Esir Olarak Bulundu

Geçen yıl Haziran ayında erkek arkadaşıyla katıldığı havuz partisinden bu yana kayıp olan 20 yaşındaki genç anne Tallulah Murray, Atlantik'te karadan yüz mil uzakta, özel olarak kiralanmış bir yatta sağ olarak bulundu. 48 yaşındaki hedge fonu yöneticisi Martin Jacques'ın eşi Jocelyn Jacques ve 23 yaşındaki oğlu Rex tarafından esir tutulduğuna inanılıyor. Jacques ve 20 yaşındaki kızı Scarlett.

Ailenin izi, Murray'nin erkek arkadaşı Zach Allister'ın kalıntılarının, ailenin Surrey'deki Manton yakınlarındaki Upley Fold'daki evinin altından geçen bir tünelde bulunmasının ardından sürüldü. Teknenin izinin, Scarlett Jacques tarafından bir Instagram hesabında paylaşılan fotoğraflardaki tanımlayıcı özellikler kullanılarak sürüldüğüne inanılıyor. Jacques ailesinin üç üyesi de gözaltına alınırken, Tallulah Murray Bermuda'da bir askeri hastanede tedavi görüyor.

şiddetli dehidrasyon ve uyuşturucu bağımlılığı belirtileri.

Ailesine haber verilen Murray'nin bugün ilerleyen saatlerde hastaneden taburcu edileceği ve aralarında iki yaşındaki oğlu Noah'ın da bulunduğu ailesiyle yeniden bir araya gelmek üzere derhal İngiltere'ye geri gönderileceği düşünülüyor.

Ne Zach Allister'ın öldürülmesi ne de Tallulah Murray'nin kaçırılması için henüz bir neden ortaya konmamıştır.

OceanofPDF.com

Eylül 2018

Kim pahalı saç kremi kullanıyor, hani şu parmak uçlarıyla bir kaptan çıkarması gereken saç kremi. Saçının uzunluğuna doğru düzleştiriyor ve önce talimatlara uygun olarak iki dakika bekletiyor.

Daha sonra bir kıyafet seçiyor, aylardır giymediği kıyafetleri, son on beş aydır ona çok yabancı gelen başka bir zamana ait kıyafetleri gözden geçiriyor: başka bir kadının pozitif renklerden oluşan gardırobu, iyimser baskılar. Önden düğmeli bir çay elbisesi çıkardı. Bu Tallulah'ın kayboluşunun yıldönümünde mum ışığı nöbetinde giydiği elbisenin aynısı. Elbisesini gül pembesi bir hırka ve asker botlarıyla tamamlıyor. Saçlarına fön çekerek parlak bir tabaka haline getiriyor ve göz kapaklarına sıvı kanatlar boyuyor.

Tallulah'ın askeri üsse uçuşmasına daha beş saat var. Beş uzun saat. Ama onsuz geçirdiği on beş ayla kıyaslandığında beş saat hiçbir şey.

Eski sevgilisi geliyor. Her an burada olabilir. Ryan onlarla orada buluşacak. Noah kreşte, rutin için, normallik için, Kim'e kendini hazırlaması için bu zamanı vermek için. Birkaç saat içinde onu alacak.

"Anne," diyor günlerdir. "Annem eve geliyor.

Bencilce bir şekilde, bunun sadece kendisi olmasını diliyor. Sadece o, asfaltta, nefesini tutmuş, çiçeklerle, kalbi çarparak ve nabızı hızla atarak o kapıların açılmasını, kız arkadaşının orada, merdivenlerde olmasını, onu kollarına almasını bekliyor. Ama sadece onun olamayacağını biliyor. Mutfakta oturur ve Jim'in yolda olduğuna dair mesaj atmasını bekler.

Megs. Megs'i düşünemiyor. Megs ile konuşamıyor, Megs'i göremiyor ya da adını bile söyleyemiyor. Sürekli onun aramasını, mesaj atmasını ya da karşısına çıkmasını bekliyor.

kapının eşiğinde. Ama ondan hiç haber alamadı. Kim, Zach'in ölümünün acısını karnını saran bir korse gibi hissediyor; bunu düşündüğünde bazen nefesi kesiliyor. Zavallı çocuk. Orada bırakıldı. O kızdı. Scarlett'ti. Anne polise önce Zach'in nerede olduğuna dair hiçbir fikri olmadığını, çocukları ve Tallulah'la birlikte doğaçlama bir yıl geçirdiklerini ve 'çekmemeye çalıştıklarını' söylemişti. Dom bu bilgiyi ona aktardığında Kim yumruğunu duvarına vurmuştu. Polis Joss Jacques'a Zach'in cesedini evinin altındaki bir tünelde bulduklarını söylediğinde

Eve döndüğünde polise, aslında Zach'i öldürenin Tallulah olduğunu, kafasının arkasına bronz bir heykelle vurduğunu ve onu korumaya çalıştıklarını söyledi. Scarlett ilk başta annesinin hikayesini kabul etmiş ve Kim bir buçuk gün boyunca kızının hayatının geri kalanını hapisanede geçireceği düşüncesiyle midesinin bulandığını hissetmişti.

Ama dün Scarlett hiç beklenmedik bir anda, sanki her şey yırtıp atmak istediği bir zırhmış gibi hızla itiraf etmişti. Polise Zach'in bir zorba olduğunu, Tallulah'ı kontrol ettiğini ve ona zarar verdiğini söyledi. Onlara, Zach'in Tallulah'ın bebeğini elinden almakla tehdit ettiğini duyduğunu, içgüdüsel olarak onu korumak için tepki verdiğini, önceden düşünmediğini söyledi. Polise tüm bunların Tallulah'ya olan sevgisi yüzünden olduğunu söyledi. Kim bunun doğru olduğundan emindir ve derinlerde bir yerde, Noah'yı Tallulah'dan almakla tehdit eden birini kendisinin de öldüreceğinden emindir.

Böyle olduğunu söyledi. Doğru olup olmadığını kim bilebilir? Kim bilir Scarlett Jacques'a ne olacak, Kim'in kızına sahip olan bu kıza? Baş harfleri etine işlenmiş. Kim, Scarlett Jacques'ı tanımıyor. Onu sadece bir kez görmüştü, pembe bir flamingo içinde havuzda yüzerken, siyah bir havluyla su damlatırken, kayıp kızıyla ilgili sorulara asık suratlı, küçümseyici bir tonda cevap verirken. Scarlett Jacques'ı tanımıyor. Scarlett Jacques'ı tanımasına da gerek yok Kim onun için üzülemez ya da ne kadar genç olursa olsun, kızını ne kadar sevdiğini iddia ederse etsin, onun kaderiyle ilgilenemez. Bunu yapamaz.

Tallulah'ın derin bir opioid bağımlılığının pençesinde olduğu tespit edildi. hastaneye kaldırıldı ve Kim'e iyileşmek için rehabilitasyonda zaman geçirmesi gerektiği söylendi. Tallulah'ın o Haziran gecesi vedalaştığı taze yüzlü kız gibi görünmeyeceği konusunda uyarıldı.

ve aylar önce. Ama aynı zamanda Tallulah'ın iyileşip eve dönmek ve oğluna yeniden annelik yapmak için yanıp tutuştuğu da kendisine söylenmiştir.

Ve şimdi gri asfaltta sıra sıra duruyorlar. Kim, Ryan, Jim, Kim'in kollarında en iyi gömleği ve pantolonuyla Noah. Ilık bir rüzgâr etraflarında ve üzerlerinde savruluyor. Kim'in parlak, düz saçlarını karıştırıyor ve tekrar tekrar kulaklarının arkasına sokuyor. Uçağın kapısının altına tekerlekli bir merdiven . Kapı açılır. Bir adam belirir, sonra başka bir adam. Kim nefesini içine çeker ve tekrar Noah'nın saçlarına doğru üfler. Karnını emiyor, saçlarını son bir kez kulağının arkasına sıkıştırıyor ve sonra orada, yanında kocaman kahverengi bir köpekle Tallulah duruyor.

Kim koşuyor.

OceanofPDF.com

Sonsöz

Ağustos 2018

Liam güneş gözlüklerini çıkarıp gömleğinin cebine koyuyor. Büyük mavi bir saksının kenarını kaldırmak için çömelmeden önce güneşin perdeli pencerelerden siyah bir şekilde parladığı eve yukarı bakar; bir tespih böceği saklandığı yerden dışarı fırlar. Orada saklı olan nesneyi alır ve ön kapıya götürür.

Evin içi serin ve . Her şey Jacques'ların geçen yaz bıraktığı gibidir, ama yaşanmamış bir evin durgunluğu, tutulmuş nefesi vardır. Bu evde geçirdiği anların yankılarını hissediyor: ayrıcalıklı kahkahaların beyaz duvarlardan sekmesi, bir şarabın beklenen tıngırtısı

Mutfaktaki buzdolabından çıkarılan şişeler, köpeğin ağır patilerinin taş döşemeye vuruşu, Scarlett'in parfümünün kokusu, her zaman sürdüğü o tuhaf yaşlı kadın kokusu. Hepsi hala burada, ama sessiz, rüya gibi, kayıp, büyülü bir dünyanın küçük bir hayaleti.

Ancak evin durgun havasında kan da vardır: ölümün baş döndürücü, zehirli bir alt akıntısı. Liam odadan odaya geçerken, kafasında sahneler canlanır. Geçen yıl Ocak ayının sonunda Scarlett'in onu aradığı o gecenin tüyler ürpertici anıları. Sesindeki çaresizlik.

"Memeler, sana ihtiyacım var. Bir şey oldu. Lütfen gel."

Tabii ki hemen gitti. Konu Scarlett olunca bir an bile boş durmazdı. O, onun yaşam gücüydü, anlamıydı. Scarlett'ten önce hiçbir şey değildi ve ondan sonra da hiçbir şeye dönmeyecekti. Ona ihtiyacı olduğu zaman, kutudan çıkarılmış bir kukla gibi canlanıyordu.

Onu havuz bir şezlongda, kollarını vücuduna sımsıkı sarmış, hafifçe sallanırken buldu.

"Sanırım," dedi, "sanırım tecavüze uğradım."

Ona kim, ne zaman, nasıl, nerede olduğunu söylemeyecekti. Sadece bunu.

Sanırım tecavüze uğradım.

Liam yumuşak kalbinin sertleştiğini hissetmişti. Fiziksel varlığının her unsuru öldürmeye hazır hale gelmişti. Gerekirse çıplak elleriyle.

O gece, ertesi gece ve daha ertesi gece Scarlett'in kendisine söylemesini bekledi. Babası onu sürekli arıyor, Scarlett'in çiftliğe geri döndü ve ona ihtiyaçları olduğunda ısrar etti. Ama Scarlett'in ona daha çok ihtiyacı vardı ve hiçbir şey, ailece aforoz edilme tehdidi bile onu Scarlett'in yanından ayıramazdı. Haftalar boyunca yolu kesiştiği her adama, her öğrenciye, her öğretmene, Co-op'taki adama, kilisenin papazına baktı. Umutsuzca bilmek istiyordu, bunu kızına kim yaptı? Hanginiz ona zarar vermeye cüret etti, onu kırmaya çalıştı? O haftaları, patlamaya hazır bir şiddet paroksizmi içinde yaşadı.

Şubat sonunda Jacinta Croft tarafından kendisine teklif edilen Maypole House'daki işi kabul etti ve balkonlu ve manzaralı odasına taşındı

ormanın karşısında. Ve altı hafta sonra onu oradan gördü: uzaktan yaşlı bir adam, ama daha dikkatli bakınca kırk yaşlarında, kel kafalı bir adam.

Guy Croft, Jacinta'nın kocası.

Bir süre önce, zina yaptığı ve ayrıldıkları söylentileri arasında taşınmıştı. Bir zamanlar Labrador'uyla okulun bahçesinde dolaşan tanıdık bir görüntü olan Guy Croft bir süredir ortalıkta görünmüyordu ama şimdi geri dönmüş, kulübesinin arkasından ormana doğru aceleyle, neredeyse delice bir hızla yürüyordu.

Liam hemen odasından çıktı ve onu ormana kadar takip etti. Ormanın diğer tarafında onun arka kapının kilidini açtığını gördü. Karanlık Yer'in zemininden ve sonra gözden uzakta saklandığı bir yerden Scarlett'le konuştuğunu duydu.

Beni içeri alın. Lütfen, beni içeri alın. Onu terk ettim. TAMAM MI? Onu terk ettim. Senin için.' Senden onu terk etmeni istemedim. Sana söyledim. Bitti artık.'

"Hayır, hayır. Evli bir adamla birlikte olmak istemediğini söyledin." "Ben artık evli değilim. TAMAM MI? Ben özgürüm.'

"Aman Tanrım, Guy. Lütfen, siktir git.'

'Hiçbir yere gitmiyorum, Scarlett. Senin için her şeyden vazgeçtim.' Ve sonra Liam, Guy Croft'un ellerini Scarlett'in omuzlarına koyduğunu gördü,

onu ne sert ne de nazikçe, ama sıkıca eve geri ittiğini gördü. "Her şey," dedi tekrar. Sonra öne doğru bir adım attı, kollarını açtı

Tekrar. Liam, Scarlett'in şöyle dediğini duydu: "Çekil üstümden, Guy. Çek şu lanet ellerini üzerimden," dediğini duydu.

Liam hareket etti, durduğu yerde patinaj izleri bırakacak kadar hızlıydı, üç, dört, beş adım attı ve kapıdan içeri girdi, elleri Guy'ın kollarındaydı, onu Scarlett'ten uzaklaştırdı, geriye, yere doğru fırlattı ve sonra yattığı yerde üzerine bindi; sonra

Yumruğunu Guy'ın başının derisine, çenesine, kirli sakalının parmak eklemlerine sürtünmesine ve sonra taze kanın sıcak yapışkanlığına Travmaya teslim olan etin gevşekliği, artık boyun tarafından gururla tutulmayan bir başın sallanması, direnç göstermeyen bir şeye, bir kıyma yığınının vurur gibi vurduğunun farkına varması. Ve sonra, ancak o zaman, başının üzerinde, '*Nonono, Liam, DUR*' diyen bir sesin ve gömleğinin kumaşını çekiştiren ellerin farkındalığı. Bir ebabil sürüsü tembel bir düzen içinde gökyüzünün serin mavisinden geçiyordu. Kanı kulaklarına doğru pompalanıyor. Nefesi göğsünde sertleşiyor. Bacaklarının arasında bir ceset.

Bir zamanlar Liam, Scarlett'in kendisinden istediği her şeyi yapardı. Ama bu, onu burada, tek başına, ailesinden uzakta, onun için yaptığı tüm fedakârlıklar yüzünden planları paramparça olmuş bir halde bırakmadan önceydi; veda bile etmeden onu terk etmeden önce.

Ta ki iki gün önce, korkunç bir yankı yapan hattan gelen çığınca bir telefona kadar, Scarlett'in sesi bir yıldan uzun bir süredir ilk kez kulağındaydı.

"Göğüsler, geçen yaz havuz partisinde olan şey, o şey. Gerçektir. Oldu ve kötü bir şeydi. Ve Mimi bunu biliyor ve Lex'e söyledi. Lex, Kerryanne'e söyleyecek. Kerryanne Tallulah'ın annesine söyleyecek. Yakında herkes öğrenecek. Bunu çözmeni istiyorum. Aynı yerde. Şu şey. Senin yaptığın şeyle aynı yerde. Kol, ön kapının yanındaki büyük mavi saksının altında. Lütfen, Boobs. İkisinden de kurtul. İkisinden de kurtul. Tamamen. Ve sonra kilitle ve koldan kurtul. Londra'ya falan götür, Thames Nehri'ne at, bir çöp kutusuna koy, sadece uzaklaş. Hiçbir şeyin izini bırakma, Boobs. Lütfen. Burada, hiçliğin ortasındayım. Annem kaçırıyor. Delirdi ve bana ilaç veriyor ve burada öleceğimden korkuyorum. Sadece eve gelmek istiyorum. Lütfen eve gelmemi sağlayın. Lütfen.'

Şimdi mutfığa, arka koridora ve evin eski kanadına ilerliyor. Kulenin dışındaki küçük antreye gidiyor.

ve mandalı çevirip içeri girmeden önce bir an duraklar. Kulenin içi soğuk ve rutubetlidir. Ağustos gibi hissettirmiyor. Arka cebinden, Nisan ayındaki o şok edici günde tüneli açmak için kullandıkları eski kolu çıkarır ve kapağı kaldırır.

Cesedin üzerinden geçer ve sonra telefonunu el feneri olarak kullanarak tünelde neredeyse bir mil boyunca yürür, ta ki tünel bitene ve gidecek başka bir yer kalmayana kadar. Tavandaki bir taş levha, yukarıda her ne varsa gri bir ışık damlasını içeri alıyor. Omuz çantasından bir şişe benzin alır ve Guy Croft'un büzüşmüş cesedinin üzerine döküyor ve ardından bir kibrit çıkarıyor. Alevlerin Guy Croft'un ufalanan kemiklerini yalamaya başlamasını izler ve sıcaklık onu bunaltmaya başladığında geri çekilir. Alevler dindiğinde metal kolla külleri karıştırır. Hâlâ sağlam olan parmak kemikleri, bir çene kemiği, büyük eski paçavra parçaları ve kömürleşmiş deri görür ve yığının üzerine bir miktar daha benzin döküp bir kibrit daha çakar.

Guy Croft'un toza dönüşmesini izlerken ona karşı hiçbir şey hissetmiyordu. Bütün duyguları bir yumruk gibi içindeydi ve hepsi Scarlett içindi. Hepsi. Kendini daha iyi görebilmek için insanları ayna gibi kullanan Scarlett. İşine geldiği zaman insanları kaldırıp indiren Scarlett Liam'ın onu unutmasını, nihayet unutmasını, evine dönüp hayatına devam etmeye hazır olmasını bekleyen Scarlett, onu tekrar kendine çekip rahat bir battaniye, oturacak bir kucak, gerçekte olduğu gibi değil de görülmek istediği gibi göreceği bir kişi olarak kullanmadan önce. Ve Scarlett Jacques'ın gerçekte ne olduğunu artık biliyor, bir araç.

Onun tarafından bir oyuncak, bir evcil hayvan olarak kullanılmasına izin vermişti, onun değerli köpeğinden farksızdı. Hatta ona o korkunç lakabı takmasına bile izin vermişti: Memeler. Kendisine Meme denmesinden nefret ediyordu ama buna izin vermişti. Scarlett'in ve iğrenç annesinin onu bir tamirci, bir tesisatçı, bir şoför olarak kullanmalarına izin vermişti. Scarlett'in annesinin sıcak bir yaz sabahı ona bir kürek ve plastik bir torba uzatıp, bahçıvan hasta olduğu için köpeğin pisliğini çimlerden temizlemesinin sakıncası olup olmadığını sorduğunu ve pis kokmaya başladığını hatırlayınca içinden kızgın bir öfkenin geçtiğini hissetti.

Guy Croft'u onun için öldürdükten sonra yatağa gitmişler ve o kadar çiğ ve saf bir seks yapmışlardı ki, sonrasında ağlamıştı.

"Seni seviyorum, Boobs," demişti, vücudu onunkine sarılmıştı. "Seni sonsuza dek seveceğimi biliyorsun, değil mi?"

Ertesi sabah kapı çalındı ve o da, 'Kahretsin, Boobs, çabuk, gitmelisin, hemen gitmelisin' dedi. Bu Tallulah. Erken gelmiş.

Giyin. Çabuk!' Ve itaatkâr bir kukla olarak kadının dediğini yapmış, elbiselerini giymiş ve gitmişti. Onun için bir adam öldürmüştü ve ertesi sabah veda bile etmeden onu kapı dışarı etmiş, sonra da kendini hemen ve tamamen Tallulah'ın peşine vermişti. Ve şimdi de bu. Bir yıl boyunca telsiz sessizliği ve aniden ona tekrar ihtiyacı var.

Lütfen, Boobs, lütfen.

Öfkeyle Guy Croft'un kalıntılarını bir kez daha karıştırır. Topaklar artık yanmış, moloz ve toz haline gelmiştir ve onları yanında getirdiği küçük fırçayla, sıcak paketler haline getirip omuz çantasına koyduğu folyo tabakalarının üzerine süpürür. Bu gece güneş battığında onları ortak alanın kenarındaki gölgeli gölete götürecek ve ördeklerin toplaması için oradaki durgun sulara boşaltacak.

Telefonun ışığını tünelin zemininden geçiriyor, eğilip azı dişine benzeyen bir şeyi alıyor ve hızla pantolonunun cebine sokuyor.

Ve sonra, gitmek için döndüğünde, tepesinde ayak seslerine benzer bir ses duyuyor ve sonra tavandaki taş levhanın etrafındaki boşluktan ince, sessiz sesler geliyor.

"Peki, sen ne düşünüyorsun Sophie? Bunu hayal edebiliyor musun? Benimle burada yaşamayı? Başöğretmenin karısı olmayı?"

Sonra cevap olarak bir kadın sesi. *'Evet, evet, gerçekten . Bence bu bir macera olacak.'*

Liam döner ve tünelden aşağı inmeye başlar. Çıkışa yaklaştığında Zach Allister'in cesedine, Scarlett'in onun için kurtulacağını sandığı cesede bakar ve üzerinden geçer.

Sonra Karanlık Yer'e giden taş basamakları tırmanır, levhayı deliğin üzerine çeker ve kolu tekrar cebine sokar; Scarlett için Thames Nehri'ne atmayacağı ya da uzak bir çöp kutusuna atmayacağı kolu, onunla ne yapacağına tam olarak karar verene kadar evinde güvenle saklayacaktır.

Teşekkür

Bu benim 'kilitlenme romanım'dı. Yıllık olarak yayınlanan tüm yazarlar Bunlardan biri şu anda listelerinde. Şubat 2020'de yazmaya başladım. Daha sonra başka şeylere takıldım (ABD için altı buçuk bin ipucu sayfası imzalamak bunlardan biri!) ve bir süreliğine bir kenara bıraktım. Geri döndüğümde karantina başlamıştı, COVID-19 vardı ve çocuklarım bütün gün evdeydi. Kitaplarımı genellikle ya mutfak masamda ya da bir kafede yazarım. Birdenbire kafeler kapandı ve mutfak masam büyük kızımın üniversite ödevleriyle doldu. Mutfağın kendisi ailem tarafından bir tür gayri resmi personel odası, takılmak ve işten ve öğrenmeden nefes almak için bir yer olarak kullanılıyordu. Burada günün her saatinde karmaşık yemekler hazırlanıyor ve pişiriliyordu. İnsanlar sürekli etrafta dolanıyor gibiydi ve kaçacak bir kahve dükkanı yoktu ve sekiz uzun

Haftalarca yazamayacağımı söyleyerek avare avare dolaştım. Çalışma alanımın her yerinde insanlar olmasının yanı sıra kitabım 2019'da geçiyordu ve COVID-19'dan önceki bir dünyayı, barlara giden, çocuklarını okula gönderen ve sarılan naif insanların dünyasını yazma konseptini kafamda bir türlü oturtamıyordum. Bu süre zarfında editörümle aralıklarla konuştum ve her seferinde "Yazıyor musun?" diye soruyordu.

hayır, yapamayacağımı, bunun imkansız olduğunu açıklardım.

Tabii ki hayır. İlk birkaç seferinde anlayışlı ve sempatikti. Beşinci seferinde, "Bu kitabı gerçekten yazman gerektiğini biliyorsun, değil mi?" dedi.

Bu yüzden beni felç halimden kurtardığın ve sorun çözme moduna geçmeye zorladığın için teşekkür ederim Selina. Bu kitap evimin karşısında kiraladığım bir yazı odasında yazıldı. Benim kilitli ofisim. Benim Tanrım. Çok teşekkürler Lockdown Office, ve teşekkürler Victoria ve

Rebecca, Swiss Quarters'da birimi kiraladığım süre boyunca bana çok hoş geldiniz hissettirdi.

Profesyonel anlamda 2020 benim için olağanüstü bir yıl oldu. *New York Times* ve *Sunday Times*'ın en çok satanlar listelerinde bir numaraya yükseldim, *The Family Upstairs* kitabım İngiltere'de yarım milyondan fazla, *Then She Was Gone* kitabım ise ABD'de bir milyondan fazla sattı. Bir yandan da

Küçük, büzüşmüş kilitli dünyamda büzüşmüşken, bu kadar çok yeni okurun kitaplarıma geldiğini, geçmiş listemi keşfettiğini, gerçek dünyanın korkutuculuğundan bir kaçış bulduğunu düşünmek keyif vericiydi. Bu yüzden teşekkür ederim

Geçen yıl kitaplarımdan birini satın alan herkese ve daha fazlası için geri gelen tüm yeni okuyucularıma hoş geldiniz. Hepinize çok minnettarım.

Okumak isteyen insanlara bir şekilde kitap satmaya devam yollarını bulan dünyanın dört bir kitapçılara teşekkür ederiz; Jiffy çantaları geçtiğimiz yıl bir satış patlaması yaşamış olmalı! Ayrıca ödünç verme programlarını devam ettirmek için dahiyane yollar bulan kütüphanecilere de teşekkür ederiz.

Kitapçılar ve kütüphaneciler de COVID-19 kısıtlamaları sırasında yazarlar ve okuyucular için inanılmaz derecede hızlı ve iyi organize edilmiş etkinlik programlarını sürdürdüler, bu nedenle geçen yıl beni yatak odamın rahatlığında ağırlayan herkese teşekkür ederim

Birleşik Krallık'taki muhteşem Curtis Brown'daki menajerim muhteşem Jonny Geller'a ve ABD'deki muhteşem Gelfman Schneider'daki menajerim muhteşem Deborah Schneider'a teşekkür ederim. Her ikiniz de böylesine zorlu bir yıl boyunca inanılmaz yüksek standartlarda hizmet sunarak muhteşem bir iş çıkardınız.

Dünyanın dört bir yanındaki tüm yayıncılarıma, özellikle de Selina Walker ve Najma Finlay ile İngiltere'deki Cornerstone'daki herkese ve Lindsay Sagnette ve Ariele Fredman ile ABD'deki Atria'daki herkese teşekkür ederim.

Bu süreçte aklımı başımda tutan muhteşem yazar dostlarıma teşekkür ederim. bu yıl çeşitli sosyal medya platformlarında: Jenny Colgan, Maddy Wickham, Jojo Moyes, Amanda Jennings, Tammy Cohen, Serena Mackesy, Chris Manby, Tamsin Grey, Adele Parks ve çok daha fazlası.

Ve son olarak, iyi bir arkadaş olmanın en önemli şey olduğu bir yılda, genel olarak oldukça iyi bir arkadaş oldukları için aileme teşekkür ederim.

Tarihteki garip bir dipnotun sona ermesine ve normal işlerin yakında yeniden başlamasına içelim. Kahve dükkanlarını getirin!

Bir kitabı taslak halinden okuyacağınız hale getirmek bir ekip işidir ve Penguin Random House, *The Night She Disappeared*'ın yayınlanmasına yardımcı olan Century'deki herkese teşekkür eder.

YAYINCI

Selina Walker

EDİTÖRYAL

Jess Ballance

Joanna Taylor

Richenda Todd

TASARIM

Ceara Elliot

ÜRETİM

Linda Hodgson

Helen Wynn-Smith

İNGİLTERE SATIŞLARI

Mat Watterson

Claire Simmonds

Olivia Allen

Rachel Campbell

ULUSLARARASI SATIŞLAR

Cara Conquest

Barbora Sabolova

Laura Richetti

KAMUOYU

Najma Finlay

PAZARLAMA

Claire Bush
Sarah Ridley

SES
James Keyte

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

BU SADECE BAŞLANGIÇ

Bizi çevrimiçi bulun ve sohbete katılın

Bizi Twitter'da takip edin

twitter.com/penguinukbooks Bizi Facebook'ta

beğenin facebook.com/penguinbooks

Sevgiyi Instagram'da paylaşın instagram.com/penguinukbooks

Yazarlarımızı YouTube'da izleyin youtube.com/penguinbooks

Penguen kitaplarını Pinterest'inize sabitleyin

pinterest.com/penguinukbooks adresten Sesli kitap kliplerini şu dinleyin

soundcloud.com/penguin-books

Yazar hakkında daha fazla bilgi edinin ve bir

sonraki kitabınızı penguin.co.uk adresinden

keşfedin

OceanofPDF.com

CORNERSTONE

İngiltere | ABD | Kanada | İrlanda |
Avustralya Yeni Zelanda | Hindistan |
Güney Afrika

Cornerstone, adreslerini global.penguinrandomhouse.com adresinde bulabileceğiniz Penguin Random House şirketler grubunun bir parçasıdır.

İlk olarak 2021 yılında Century tarafından Büyük
Britanya'da yayımlanmıştır Telif Hakkı © Lisa Jewell
2021

Yazarın ahlaki hakkı ileri sürülmüştür

Görseller Shutterstock Ceket
tasarımı Ceara Elliot

ISBN: 978-1-473-58363-4

Bu e-kitap telif hakkı materyalidir ve yayıncılar tarafından özellikle yazılı olarak izin verilmedikçe, satın alındığı hüküm ve koşullar altında izin verilmedikçe veya yürürlükteki telif hakkı yasasının kesinlikle izin vermediği şekilde kopyalanmamalı, çoğaltılmamalı, aktarılmamalı, dağıtılmamalı, kiralanmamalı, lisanslanmamalı veya kamuya açıklanmamalı veya herhangi bir şekilde kullanılmamalıdır. Bu metnin izinsiz dağıtımı veya kullanımı, yazarın ve yayıncının haklarının doğrudan ihlali anlamına gelebilir ve sorumlular yasalar karşısında sorumlu tutulabilir.

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.